ት ን ቢ ተ ፡ ዳ ን ኤ ል ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ የይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄም ፡ በነገሠ ፡ በሦ
ስተኛው ፡ ዓመት ፡ የባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ ናቡከደ
ነፆር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ መጥቶ ፡ ከበበት ።
፪ ጌታም ፡ የይሁዳን ፡ ንጉሥ ፡ ኢዮአቄምን ፡ ከእ
ግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ዕቃ ፡ ከፍሎ ፡ በእጁ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጠው ፤ እርሱም ፡ ወደ ፡ ሰናዖር ፡
ምድር ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ቤት ፡ ወሰደው ፥ ዕቃ
ውንም ፡ ወደ ፡ አምላኩ ፡ ግምጃ ፡ ቤት ፡ አገባው ።
፫፤፬ ንጉሡም ፡ ነውር ፡ የሌለባቸውንና ፡ መልከ ፡
መልካሞቹን ፥ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ የሚያስተውሉ
ትን ፡ እውቀትም ፡ የሞላባቸውን ፡ ብልሃተኞ
ችና ፡ አስተዋዮች ፡ የሆኑትን ፥ በንጉሡም ፡
ቤት ፡ መቆም ፡ የሚችሉትን ፡ ብላቴኖች ፡ ከእ
ስራኤል ፡ ልጆች ፡ ከነገሥታቱና ፡ ከመሳፍንቱ ፡
ዘር ፡ ያመጣ ፡ ዘንድ ፡ የከለዳውያንንም ፡ ትም
ህርትና ፡ ቋንቋ ፡ ያስተምሩአቸው ፡ ዘንድ ፡ ለጃ
፭ ንደረቦች ፡ አለቃ ፡ ለአስፋኔዝ ፡ ነገረ ። ንጉ
ሡም ፡ ሦስት ፡ ዓመት ፡ ያሳድጉአቸው ፡ ዘንድ ፥
ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ ይቆሙ ፡
ዘንድ ፡ ከንጉሡ ፡ መብል ፡ ከሚጠጣውም ፡ ጠጅ ፡
፮ በየዕለቱ ፡ ድርጎአቸውን ፡ አዘዘላቸው ። በእነ
ዚህም ፡ መካከል ፡ ከይሁዳ ፡ ልጆች ፡ ዳንኤልና ፡
፯ አናንያ ፡ ሚሳኤልና ፡ አዛርያ ፡ ነበሩ ። የጃንደ
ረቦቹም ፡ አለቃ ፡ ስም ፡ አወጣላቸው ፤ ዳንኤ
ልን ፡ ብልጣሶር ፥ አናንያንም ፡ ሲድራቅ ፥ ሚሳ
ኤልንም ፡ ሚሳቅ ፥ አዛርያንም ፡ አብደናጎ ፡
ብሎ ፡ ጠራቸው ።
፰ ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ መብልና ፡ በሚጠ
ጣው ፡ ጠጅ ፡ እንዳይረከስ ፡ በልቡ ፡ አሰበ ፤ እን
ዳይረከስም ፡ የጃንደረቦቹን ፡ አለቃ ፡ ለመነ ።
፱ እግዚአብሔርም ፡ በጃንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡ ፊት ፡
ለዳንኤል ፡ ሞገስንና ፡ ምሕረትን ፡ ሰጠው ።
፲ የጃንደረቦቹም ፡ አለቃ ፡ ዳንኤልን ፡— መብሉ
ንና ፡ መጠጡን ፡ ያዘዘላችሁን ፡ ጌታዬን ፡ ንጉ
ሡን ፡ እፈራለሁ ፤ በዕድሜ ፡ እንደ ፡ እናንተ ፡
ካሉ ፡ ብላቴኖች ፡ ይልቅ ፡ ፊታችሁ ፡ ከስቶ ፡
ያየ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፥ ከንጉሡ ፡ ዘንድ ፡ በራሴ ፡
፲፩ ታስፈርዱብኛላችሁ ፡ አለው ። ዳንኤልም ፡ የጃ
ንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡ በዳንኤልና ፡ በአናንያ ፡ በሚ
ሳኤልና ፡ በአዛርያ ፡ ላይ ፡ የሾመውን ፡ ሚልዳ
፲፪ ርን ፡— እኛን ፡ ባሪያዎችህን ፡ አሥር ፡ ቀን ፡
ያህል ፡ ትፈትነን ፡ ዘንድ ፡ እለምንሃለሁ ፤ የምን
በላውንም ፡ ጥራጥሬ ፡ የምንጠጣውንም ፡ ውኃ ፡
፲፫ ይስጡን ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ የእኛን ፡ ፊትና ፡
ከንጉሡ ፡ መብል ፡ የሚበሉትን ፡ የብላቴኖችን ፡
ፊት ፡ ተመልከት ፤ እንዳየኸውም ፡ ሁሉ ፡ ከባ
ሪያዎችህ ፡ ጋር ፡ የወደድኸውን ፡ አድርግ ፡
አለው ።

ይህንም ፡ ነገራቸውን ፡ ሰምቶ ፡ አሥር ፡ ቀን ፡ ፲፬
ፈተናቸው ። ከአሥር ፡ ቀንም ፡ በኋላ ፡ ከን ፲፭
ጉሡ ፡ መብል ፡ ከበሉ ፡ ብላቴኖች ፡ ሁሉ ፡ ይልቅ ፡
ፊታቸው ፡ አምሮ ፡ ሥጋቸውም ፡ ወፍሮ ፡ ታየ ።
ሚልዳርም ፡ መብላቸውንና ፡ የሚጠጡትን ፡ ፲፮
ጠጅ ፡ አስቀርቶ ፡ ጥራጥሬውን ፡ ሰጣቸው ።
ለእነዚህም ፡ ለአራቱ ፡ ብላቴኖች ፡ እግዚአብ ፲፯
ሔር ፡ በትምህርትና ፡ በጥበብ ፡ ሁሉ ፡ እውቀ
ትንና ፡ ማስተዋልን ፡ ሰጣቸው ፤ ዳንኤልም ፡
በራእይና ፡ በሕልም ፡ ሁሉ ፡ አስተዋይ ፡ ነበረ ።
እነርሱም ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡ ፡ ያዘዘው ፡ ፲፰
ቀን ፡ በተፈጸመ ፡ ጊዜ ፥ የጃንደረቦቹ ፡ አለቃ ፡
ወደ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ዘንድ ፡ አገባቸው ። ንጉ ፲፱
ሡም ፡ በተነጋገራቸው ፡ ጊዜ ፡ ከብላቴኖቹ ፡
ሁሉ ፡ እንደ ፡ ዳንኤልና ፡ እንደ ፡ አናንያ ፡ እንደ ፡
ሚሳኤልና ፡ እንደ ፡ አዛርያ ፡ ያለ ፡ አልተገኘም ፤
በንጉሡም ፡ ፊት ፡ ቆሙ ። ንጉሡም ፡ በጠየ ፳
ቃቸው ፡ በጥበብና ፡ በማስተዋል ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
በግዛቱ ፡ ሁሉ ፡ ከሚኖሩ ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚ
ዎችና ፡ አስማተኞች ፡ ሁሉ ፡ እነርሱ ፡ አሥር ፡
እጅ ፡ የበለጡ ፡ ሆነው ፡ አገኘባቸው ። ዳንኤ ፳፩
ልም ፡ እስከ ፡ ንጉሡ ፡ እስከ ፡ ቂሮስ ፡ መጀመ
ርያ ፡ ዓመት ፡ ተቀመጠ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

ናቡከደነፆርም ፡ በነገሠ ፡ በሁለተኛው ፡ ፩
ዓመት ፡ ናቡከደነፆር ፡ ሕልም ፡ አለመ ፤ መንፈ
ሱም ፡ ታወከ ፥ እንቅልፉም ፡ ከእርሱ ፡ ራቀ ።
ለንጉሡም ፡ ሕልሙን ፡ እንዲነግሩት ፡ ንጉሡ ፡ ፪
የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹንና ፡ አስማተኞቹን ፡
መተተኞቹንና ፡ ከለዳውያኑንም ፡ ይጠሩ ፡ ዘንድ ፡
አዘዘ ፤ እነርሱም ፡ ገብተው ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡
ቆሙ ። ንጉሡም ፡— ሕልም ፡ አልሜአለሁ ፥ ፫
ሕልሙንም ፡ ለማወቅ ፡ መንፈሴ ፡ ታውኮአል ፡
አላቸው ። ከለዳውያኑም ፡ ንጉሡን ፡ በሶርያ ፡ ፬
ቋንቋ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ፤
ለባሪያዎችህ ፡ ሕልምህን ፡ ንገር ፥ እኛም ፡
ፍቺውን ፡ እናሳይሃለን ፡ ብለው ፡ ተናገሩት ።
ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ከለዳውያኑንም ፡— ነገሩ ፡ ፭
ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ፤ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡
በታስታውቁኝ ፥ ትቈረጣላችሁ ፡ ቤቶቻችሁም ፡
የጉድፍ ፡ መጣያ ፡ ይደረጋሉ ። ሕልሙንና ፡ ፮
ፍቺውን ፡ ግን ፡ ብታሳዩ ፥ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ ስጦ
ታና ፡ ዋጋ ፡ ብዙ ፡ ክብርም ፡ ትቀበላላችሁ ፤
ስለዚህም ፡ ሕልሙንና ፡ ፍቺውን ፡ አሳዩኝ ፡
አላቸው ። ሁለተኛም ፡ ጊዜ ፡ መልሰው ፡— ፯
ንጉሡ ፡ ለባሪያዎቹ ፡ ሕልሙን ፡ ይንገር ፥ እኛም ፡
ፍቺውን ፡ እናሳያለን ፡ አሉት ። ንጉሡ ፡ መለሰ — ፰
ነገሩ ፡ ከእኔ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ራቀ ፡ ታውቃላች
ሁና ፡ ጊዜውን ፡ እንድታስረዝሙ ፡ እኔ ፡ አው

፱፤ ቃለሁ ። ሕልሙንም ፡ ባታስታውቁኝ ፡ አንድ ፡
ፍርድ ፡ አለባችሁ ፤ ጊዜውን ፡ ለማሳለፍ ፡ የሐሰ
ትንና ፡ የተንኰልን ፡ ቃል ፡ ልትነግሩኝ ፡ አዘጋ
ጅታችኋል ፤ ስለዚህ ፡ ሕልሙን ፡ ንገሩኝ ፥ ፍቺ
ውንም ፡ ማሳየት ፡ እንድትችሉ ፡ አውቃለሁ ፡
፲፤ አለ ። ከለዳውያኑም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መል
ሰው ፡— የንጉሡን ፡ ነገር ፡ ያሳይ ፡ ዘንድ ፡ የሚ
ችል ፡ ሰው ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የለም ፤ ከነገሥታ
ትም ፡ ታላቅና ፡ ኃይለኛ ፡ የሆነ ፡ እንደዚህ ፡
ያለ ፡ ነገር ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚንና ፡ አስማተ
፲፩፤ ኛን ፡ ከለዳዊንም ፡ አልጠየቀም ። ንጉሡም ፡
የሚጠይቀው ፡ ነገር ፡ የቸገረ ፡ ነው ፤ መኖሪያ
ቸው ፡ ከሰው ፡ ጋር ፡ ካልሆነ ፡ ከአማልክት ፡
በቀር ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ የሚያሳየው ፡ ማንም ፡
፲፪፤ የለም ፡ አሉ ። ስለዚህም ፡ ንጉሡ ፡ ተበሳጨ ፡
እጅግም ፡ ተቈጣ ፥ የባቢሎንንም ፡ ጠቢባን ፡
፲፫፤ ሁሉ ፡ ያጠፉ ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ትእዛዝም ፡ ወጣ ፥
ጠቢባንንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ጀመሩ ፤ ዳንኤ
ልንና ፡ ባልንጀሮቹንም ፡ ይገድሉ ፡ ዘንድ ፡ ፈለ
ጉአቸው ።
፲፬፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ የባቢሎንን ፡
ጠቢባን ፡ ይገድል ፡ ዘንድ ፡ የወጣውን ፡ የንጉ
ሡን ፡ የዘበኞቹ ፡ አለቃ ፡ አርዮክን ፡ በፈሊጥና ፡
፲፭፤ በማስተዋል ፡ ተናገረው ፤ ለንጉሡም ፡ አለቃ ፡
ለአርዮክ ፡ መልሶ ፡— የንጉሡ ፡ ትእዛዝ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ ቸኰለ ? አለው ። አርዮክም ፡ ነገሩን ፡
፲፮፤ ለዳንኤል ፡ አስታወቀው ። ዳንኤልም ፡ ገብቶ ፡
ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡ የሚያስታውቅበት ፡ ጊዜ ፡
ይሰጠው ፡ ዘንድ ፡ ንጉሡን ፡ ለመነ ።
፲፯፡፲፰፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ዳንኤል ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ።
ዳንኤልም ፡ ባልንጀሮቹም ፡ ከቀሩት ፡ ከባቢ
ሎን ፡ ጠቢባን ፡ ጋር ፡ እንዳይሞቱ ፡ ስለዚህ ፡
ምሥጢሩ ፡ ምሕረትን ፡ ከሰማይ ፡ አምላክ ፡ ይለ
ምኑ ፡ ዘንድ ፡ ነገሩን ፡ ለባልንጀሮቹ ፡ ለአናን
ያና ፡ ለሚሳኤል ፡ ለአዛርያ ፡ አስታወቃቸው ።
፲፱፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ምሥጢሩ ፡ በሌሊት ፡
ራእይ ፡ ለዳንኤል ፡ ተገለጠለት ፤ ዳንኤልም ፡
፳፤ የሰማይን ፡ አምላክ ፡ አመሰገነ ። ዳንኤልም ፡
ተናገረ ፡ እንዲህም ፡ አለ ፡— ጥበብና ፡ ኃይል ፡
ለእርሱ ፡ ነውና ፡ የእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ከዘላ
፳፩፤ ለም ፡ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ይባረክ ፤ ጊዜያትንና ፡
ዘመናትን ፡ ይለውጣል ፤ ነገሥታትን ፡ ያፈል
ሳል ፥ ነገሥታትንም ፡ ያስነሣል ፤ ጥበብን ፡ ለጠ
ቢባን ፡ እውቀትንም ፡ ለአስተዋዮች ፡ ይሰጣል ።
፳፪፤ የጠለቀውንና ፡ የተሠወረውን ፡ ይገልጣል ፤
በጨለማ ፡ ያለውን ፡ ያውቃል ፥ ብርሃንም ፡ ከእ
፳፫፤ ርሱ ፡ ጋር ፡ ነው ። ጥበብንና ፡ ኃይልን ፡ የሰጠ
ኸኝ ፥ እኛም ፡ የለመንነህን ፡ ነገር ፡ አሁን ፡ ያስ
ታወቅኸኝ ፥ አንተ ፡ የአባቶቼ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ፥
የንጉሡን ፡ ነገር ፡ አስታውቀኸኛልና ፡ እገዛል
፳፬፤ ሃለሁ ፡ አመሰግንህማለሁ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡
ዳንኤል ፡ ንጉሡ ፡ የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ ያጠፋ ፡
ዘንድ ፡ ወዳዘዘው ፡ ወደ ፡ አርዮክ ፡ ገባ ፤ በገባም ፡
ጊዜ ፡— የባቢሎንን ፡ ጠቢባን ፡ አታጥፋ ፤ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ አስገባኝ ፥ እኔም ፡ ፍቺውን ፡ ለንጉሡ ፡
አሳያለሁ ፡ አለው ።
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አርዮክ ፡ ዳንኤልን ፡ ፈጥኖ ፡ ፳፭፤
ወደ ፡ ንጉሡ ፡ አስገባውና ፡— ከይሁዳ ፡ ምርኮ
ኞች ፡ ያለውን ፡ ለንጉሡ ፡ ፍቺውን ፡ የሚያስ
ታውቀውን ፡ ሰው ፡ አግኝቼአለሁ ፡ አለው ።
ንጉሡም ፡ መለሰ ፡ ብልጣሶርም ፡ የሚባለውን ፡ ፳፮፤
ዳንኤልን ፡— ያየሁትን ፡ ሕልምና ፡ ፍቺውን ፡
ታስታውቀኝ ፡ ዘንድ ፡ ትችላለህን ? አለው ።
ዳንኤልም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሶ ፡ እንዲህ ፡ ፳፯፤
አለ ፡— ንጉሡ ፡ የጠየቀውን ፡ ምሥጢር ፡ ጠቢ
ባንና ፡ አስማተኞች ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎችና ፡
ቃላተኞች ፡ ለንጉሡ ፡ ያሳዩ ፡ ዘንድ ፡ አይች
ሉም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ምሥጢር ፡ የሚገልጥ ፡ ፳፰፤
አምላክ ፡ በሰማይ ፡ ውስጥ ፡ አለ ፥ እርሱም ፡
በኋለኛው ፡ ዘመን ፡ የሚሆነውን ፡ ለንጉሡ ፡
ለናቡከደነፆር ፡ አስታውቆታል ። በአልጋህ ፡
ላይ ፡ የሆነው ፡ ሕልምና ፡ የራስህ ፡ ራእይ ፡ ይህ ፡
ነው ። አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ከአንተ ፡ በኋላ ፡ ፳፱፤
የሚሆነው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ በአልጋህ ፡ ላይ ፡
ታስብ ፡ ነበር ፤ ምሥጢርንም ፡ የሚገልጠው ፡
የሚሆነውን ፡ ነገር ፡ አስታውቆሃል ። ነገር ፡ ግን ፡ ፴፤
ይህ ፡ ምሥጢር ፡ ለእኔ ፡ መገለጡ ፡ ፍቺው ፡
ለንጉሡ ፡ ይታወቅ ፡ ዘንድ ፥ አንተም ፡ የልብ
ህን ፡ አሳብ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡
በዚህ ፡ ዓለም ፡ ካሉ ፡ ሰዎች ፡ ይልቅ ፡ በጥበብ ፡
ስለ ፡ በለጥሁ ፡ አይደለም ።
አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ታላቅ ፡ ምስል ፡ ፴፩፤
አየህ ፤ ይህም ፡ ምስል ፡ ታላቅና ፡ ብልጭልጭ
ታው ፡ የበዛ ፡ ነበረ ፥ በፊትህም ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤
መልኩም ፡ ግሩም ፡ ነበረ ። የዚህም ፡ ምስል ፡ ፴፪፤
ራስ ፡ ጥሩ ፡ ወርቅ ፥ ደረቱና ፡ ክንዶቹም ፡ ብር ፥
ሆዱና ፡ ወገቡም ፡ ናስ ፥ ጭኖቹም ፡ ብረት ፥ ፴፫፤
እግሮቹም ፡ እኩሉ ፡ ብረት ፡ እኩሉም ፡ ሸክላ ፡
ነበረ ። እጅም ፡ ሳይነካው ፡ ድንጋይ ፡ ከተራ ፴፬፤
ራው ፡ ተፈንቅሎ ፡ ከብረትና ፡ ከሸክላ ፡ የሆነ
ውን ፡ የምስሉን ፡ እግሮች ፡ ሲመታና ፡ ሲፈጭ ፡
አየህ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብረቱና ፡ ሸክላው ፥ ፴፭፤
ናሱና ፡ ብሩ ፡ ወርቁም ፡ በአንድነት ፡ ተፈጨ ፥
በመከርም ፡ ጊዜ ፡ በአውድማ ፡ ላይ ፡ እንዳለ ፡
እብቅ ፡ ሆነ ፤ ነፋስም ፡ ወሰደው ፥ በታውም ፡
አልታወቀም ፤ ምስሉንም ፡ የመታ ፡ ድንጋይ ፡
ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሆነ ፡ ምድርንም ፡ ፈጽሞ ፡
ሞላ ።
ሕልሙ ፡ ይህ ፡ ነው ፤ አሁንም ፡ ፍቺውን ፡ ፴፮፤
በንጉሡ ፡ ፊት ፡ እንናገራለን ። አንተ ፥ ንጉሥ ፡ ፴፯፤
ሆይ ፥ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ መንግሥትንና ፡ ኃይ
ልን ፥ ብርታትንና ፡ ክብርን ፡ የሰጠህ ፡ የነገሥ
ታት ፡ ንጉሥ ፡ አንተ ፡ ነህ ። በሚቀመጡብ ፴፰፤
ትም ፡ ስፍራ ፡ ሁሉ ፡ የሰው ፡ ልጆችንና ፡ የም
ድር ፡ አራዊትን ፡ የሰማይ ፡ ወፎችንም ፡ በእጅህ ፡
አሳልፎ ፡ ሰጥቶሃል ፥ ለሁሉም ፡ ገዥ ፡ አድርጎ
ሃል ፤ አንተ ፡ የወርቁ ፡ ራስ ፡ ነህ ። ከአንተም ፡ ፴፱፤
በኋላ ፡ ከአንተ ፡ የሚያንስ ፡ ሌላ ፡ መንግሥት ፡

ይነሣል ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የሚገዛ ፡ ሌላ ፡ ሦስተኛ ፡ የናስ ፡ መንግ
፵፤ ሥት ፡ ይነሣል ። አራተኛውም ፡ መንግሥት ፡
ሁሉን ፡ እንደሚቀጠቅጥና ፡ እንደሚያደቅቅ ፡
ብረት ፡ ይበረታል ፤ እነዚህንም ፡ ሁሉ ፡ እንደ
ሚፈጭ ፡ ብረት ፡ ይቀጠቅጣል ፡ ይፈጭማል ።
፵፩፤ እግሮቹና ፡ ጣቶቹም ፡ እኩሉ ፡ ሸክላ ፡ እኩሉም ፡
ብረት ፡ ሆኖ ፡ እንዳየህ ÷ እንዲሁ ፡ የተከፋፈለ ፡
መንግሥት ፡ ይሆናል ፤ ብረቱም ፡ ከሸክላው ፡
ጋር ፡ ተደባልቆ ፡ እንዳየሁ ÷ የብረት ፡ ብርታት ፡
፵፪፤ ለእርሱ ፡ ይሆናል ። የእግሮቹም ፡ ጣቶች ፡
እኩሉ ፡ ብረት ፡ እኩሉም ፡ ሸክላ ፡ እንደ ፡ ነበሩ ÷
እንዲሁ ፡ መንግሥቱ ፡ እኩሉ ፡ ብርቱ ፡ እኩሉ ፡
፵፫፤ ደካማ ፡ ይሆናል ። ብረቱም ፡ ከሸክላው ፡ ጋር ፡
ተደባልቆ ፡ እንዳየህ ÷ እንዲሁ ፡ ከሰው ፡ ዘር ፡
ጋር ፡ ይደባለቃሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ብረት ፡ ከሸ
ክላ ፡ ጋር ፡ እንደማይጣበቅ ÷ እንዲሁ ፡ እርስ ፡
፵፬፤ በርሳቸው ፡ አይጣበቁም ። በእነዚያም ፡ ነገሥ
ታት ፡ ዘመን ፡ የሰማይ ፡ አምላክ ፡ ለዘላለም ፡
የማይፈርስ ፡ መንግሥት ፡ ያስነሣል ፤ ለሌላ ፡
ሕዝብም ፡ የማይሰጥ ፡ መንግሥት ፡ ይሆናል ፤
እነዚያንም ፡ መንግሥታት ፡ ሁሉ ፡ ትፈጫቸ
ዋለች ፡ ታጠፋቸውማለች ÷ ለዘላለምም ፡ ትቆ
፵፭፤ ማለች ። ድንጋዩም ፡ እጅ ፡ ሳይነካው ፡ ከተ
ራራ ፡ ተፈንቅሎ ፡ ብረቱንና ፡ ናሱን ፡ ሸክላው
ንና ፡ ብሩን ፡ ወርቁንም ፡ ሲፈጨው ፡ እንዳ
የህ ÷ እንዲሁ ፡ ከዚህ ፡ በኋላ ፡ የሚሆነውን ፡
ታላቁ ፡ አምላክ ፡ ለንጉሡ ፡ አስታውቆታል ፤
ሕልሙም ፡ እውነተኛ ፡ ፍቺውም ፡ የታመነ ፡
ነው ።
፵፮፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በግ
ምባሩ ፡ ተደፍቶ ፡ ለዳንኤል ፡ ሰገደለት ÷ የእህ
ሉንም ፡ ቍርባን ፡ ዕጣኑንም ፡ ያቀርቡለት ፡
፵፯፤ ዘንድ ፡ አዘዘ ። ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡ — ይህን ፡
ምሥጢር ፡ ትገልጥ ፡ ዘንድ ፡ ተችሎሃልና ፡ በእ
ውነት ፡ አምላካችሁ ፡ የአማልክት ፡ አምላክ ÷
የነገሥታትም ፡ ጌታ ÷ ምሥጢርም ፡ ገላጭ ፡
፵፰፤ ነው ፡ ብሎ ፡ ተናገረው ። ንጉሡም ፡ ዳንኤልን ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረገው ÷ ብዙም ፡ ታላቅ ፡ ስጦታ ፡
ሰጠው ÷ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
ሾመው ÷ በባቢሎንም ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡
፵፱፤ ዋነኛ ፡ አለቃ ፡ አደረገው ። ዳንኤልም ፡ ንጉ
ሡን ፡ ለመነ ÷ እርሱም ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳ
ቅን ፡ አብደናጎንም ፡ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡
ሥራ ፡ ላይ ፡ ሾማቸው ፤ ዳንኤል ፡ ግን ፡ በን
ጉሡ ፡ በር ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ቁመቱ ፡ ስድሳ ፡ ክንድ ፡
ወርዱም ፡ ስድስት ፡ ክንድ ፡ የሆነውን ፡ የወር
ቁን ፡ ምስል ፡ አሠራ ፤ በባቢሎንም ፡ አውራጃ ፡
፪፤ በዱራ ፡ ሜዳ ፡ አቆመው ። ንጉሡም ፡ ናቡከደ
ነፆር ፡ መኳንንትንና ፡ ሹማምቶችን ÷ አዛዦች
ንና ፡ አዛውንቶችን ÷ በጅሮንዶችንና ፡ አማካ
ሪዎችን ÷ መጋቢዎችንም ÷ አውራጃ ፡ ገዦ
ችንም ፡ ሁሉ ፡ ይሰበስቡ ፡ ዘንድ ÷ ንጉሡም ፡
ናቡከደነፆር ፡ ላቆመው ፡ ምስል ፡ ምረቃ ፡
ይመጡ ፡ ዘንድ ፡ ላከ ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ መኳ ፫፤
ንንቱና ፡ ሹማምቶቹ ÷ አዛዦቹና ፡ አዛውንቶቹ ÷
በጅሮንዶቹና ፡ አማካሪዎቹ ÷ መጋቢዎቹና ፡ አው
ራጃ ፡ ገዦቹ ፡ ሁሉ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ላቆመው ፡ ምስል ፡ ምረቃ ፡ ተሰበሰቡ ፤ ናቡከ
ደነፆርም ፡ ባቆመው ፡ ምስል ፡ ፊት ፡ ቆሙ ።
አዋጅ ፡ ነጋሪውም ፡ እየጮኸ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡ — ፬፤
ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡
የምትናገሩ ፡ ሆይ ÷ የመለከትንና ፡ የእንቢል ፭፤
ታን ÷ የመሰንቆንና ፡ የከራርን ÷ የበገናንና ፡
የዋሽንትን ÷ የዘፈንንም ፡ ሁሉ ፡ ድምፅ ፡ በሰማ
ችሁ ፡ ጊዜ ÷ ተደፍታችሁ ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነ
ፆር ፡ ላቆመው ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ እንድትሰ
ግዱ ፡ ታዝዛችኋል ፤ ተደፍቶም ፡ የማይሰግድ ፡ ፮፤
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ በሚነድድ ፡ እሳት ፡ እቶን ፡
ውስጥ ፡ ይጣላል ። ስለዚህ ፡ በዚያን ፡ ጊዜ ፡ አሕ ፯፤
ዛብ ፡ ሁሉ ፡ የመለከቱንና ፡ የእንቢልታውን ÷
የመሰንቆውንና ፡ የከራሩን ÷ የበገናውንና ፡ የዘ
ፈኑንም ፡ ሁሉ ፡ ድምፅ ፡ በሰሙ ፡ ጊዜ ÷ ወገኖ
ችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ የተና
ገሩ ፡ ሁሉ ፡ ተደፉ ÷ ንጉሡም ፡ ናቡከደነፆር ፡
ላቆመው ፡ ለወርቅ ፡ ምስል ፡ ሰገዱ ።
በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ከለዳውያን ፡ ቀርበው ፡ ፰፤
አይሁድን ፡ ከሰሱ ። ለንጉሡም ፡ ለናቡከደነ ፱፤
ፆር ፡ ተናገሩ ፡ እንዲህም ፡ አሉ ፡ — ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ። አንተ ÷ ንጉሥ ፡ ፲፤
ሆይ ፡ — የመለከትንና ፡ የእንቢልታን ÷ የመሰ
ንቆንና ፡ የከራርን ÷ የበገናንና ፡ የዋሽንትን ÷
የዘፈንንም ፡ ሁሉ ፡ ድምፅ ፡ የሚሰማ ፡ ሰው ፡
ሁሉ ፡ ተደፍቶ ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ ይስገድ ፤
ተደፍቶም ፡ የማይሰግድ ፡ በሚነድድ ፡ እሳት ፡ ፲፩፤
እቶን ፡ ውስጥ ፡ ይጣላል ፡ ብለህ ፡ አዘዝህ ።
በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ሥራ ፡ ላይ ፡ የሾምሃ ፲፪፤
ቸው ፡ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ አብደናጎም ፡ የሚ
ባሉ ፡ አይሁድ ፡ አሉ ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡
ሰዎች ፡ ትእዛዝህን ፡ እንቢ ፡ ብለዋል ፤ አማልክ
ትህን ፡ አያመልኩም ÷ ላቆምኸውም ፡ ለወርቁ ፡
ምስል ፡ አይሰግዱም ።
ናቡከደነፆርም ፡ በብስጭትና ፡ በቍጣ ፡ ሲድ ፲፫፤
ራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ አብደናጎንም ፡ ያመጡ ፡
ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ እነዚህንም ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡
ንጉሡ ፡ ፊት ፡ አመጡአቸው ። ናቡከደነፆ ፲፬፤
ርም ፡ — ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ አብደናጎም ፡
ሆይ ÷ አምላኬን ፡ አለማምለካችሁ ÷ ላቆምሁ
ትም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ አለመስገዳችሁ ፡ እው
ነት ፡ ነውን ? አሁንም ፡ የመለከቱንና ፡ የእንቢ ፲፭፤
ልታውን ፡ የመሰንቆውንና ፡ የከራሩን ፡ የበገና
ውንና ፡ የዋሽንቱን ፡ የዘፈኑንም ፡ ሁሉ ፡ ድምፅ ፡
በሰማችሁ ፡ ጊዜ ፡ ተደፍታችሁ ፡ ላሠራሁት ፡
ምስል ፡ ብትሰግዱ ፡ መልካም ፡ ነው ፤ ባትሰ
ግዱ ፡ ግን ፡ በዚያ ፡ ጊዜ ፡ በሚነድድ ፡ እሳት ፡

እቶን ፡ ውስጥ ፡ ትጣላላችሁ ፤ ከእጄስ ፡ የሚያ
ድናችሁ ፡ አምላክ ፡ ማን ፡ ነው ? ብሎ ፡ ተናገራ
፲፮ ቸው ። ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡ አብደናጎም ፡
መለሱ ፡ ንጉሡንም ፡— ናቡከደነፆር ፡ ሆይ ÷
በዚህ ፡ ነገር ፡ እንመልስልህ ፡ ዘንድ ፡ አስፈላጊ
፲፯ ያችን ፡ አይደለም ። የምናመልከው ፡ አምላክ
ችን ፡ ከሚነድደው ፡ ከእሳቱ ፡ እቶን ፡ ያድነን ፡
ዘንድ ፡ ይችላል ፤ ከእጅህም ፡ ያድነናል ÷ ንጉሥ ፡
፲፰ ሆይ ! ነገር ፡ ግን ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እርሱ ፡ ባያ
ድነን ÷ አማልክትህን ፡ እንዳናመልክ ፡ ላቆም
ኸውም ፡ ለወርቁ ፡ ምስል ፡ እንዳንሰግድለት ፡
እወቅ ፡ አሉት ።
፲፱ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ናቡከደነፆር ፡ በሲድራቅና ፡
በሚሳቅ ፡ በአብደናጎም ፡ ላይ ፡ ቍጣ ፡ ሞላ
በት ÷ የፊቱም ፡ መልክ ፡ ተለወጠባቸው ፤ እር
ሱም ፡ ተናገረ ÷ የእቶንም ፡ እሳት ፡ ይነድድ ፡
ከነበረው ፡ ይልቅ ፡ ሰባት ፡ እጥፍ ፡ አድርገው ፡
፳ እንዲያነድዱት ፡ አዘዘ ። ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅ
ንም ፡ አብደናጎንም ፡ ያስሩ ፡ ዘንድ ÷ ወደሚነ
ድድም ፡ ወደ ፡ እቶን ፡ እሳት ፡ ይጥሉአቸው ፡
ዘንድ ፡ በሠራዊቱ ፡ ውስጥ ፡ ከነበሩት ፡ ኃያላን ፡
፳፩ አዘዘ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እነዚህ ፡ ሰዎች ፡ ከሰ
ናፊላቸውና ፡ ከቀሚሳቸው ፡ ከመጐናጸፊያቸ
ውም ፡ ከቀረውም ፡ ልብሳቸው ፡ ጋር ፡ ታስ
ረው ፡ በሚነድድ ፡ በእቶን ፡ እሳት ፡ ውስጥ ፡
፳፪ ተጣሉ ። የንጉሡም ፡ ትእዛዝ ፡ አስቸኳይ ፡ ስለ ፡
ሆነ ፡ የእቶኑም ፡ እሳት ፡ እጅግ ፡ ስለሚነድድ ÷
ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ አብደናጎንም ፡ የጣሉ
አቸውን ፡ ሰዎች ፡ የእሳቱ ፡ ወላፈን ፡ ገደላቸው ።
፳፫ እነዚህም ፡ ሦስቱ ፡ ሰዎች ፡ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡
አብደናጎም ፡ ታስረው ፡ በሚነድደው ፡ በእቶኑ ፡
እሳት ፡ ውስጥ ፡ ወደቁ ።
፳፬ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ናቡከደነፆር ፡ ተደ
ነቀ ፡ ፈጥኖም ፡ ተነሣ ፤ አማካሪዎቹንም ፡— ሦስት ፡
ሰዎች ፡ አስረን ፡ በእሳት ፡ ውስጥ ፡ ጥለን ፡ አል
ነበረምን ? ብሎ ፡ ተናገራቸው ። እነርሱም ፡—
ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እውነት ፡ ነው ፡ ብለው ፡ ለን
፳፭ ጉሡ ፡ መለሱለት ። እርሱም ፡— እነሆ ÷ እኔ ፡ የተ
ፈቱ ፡ በእሳቱም ፡ መካከል ፡ የሚመላለሱ ፡
አራት ፡ ሰዎች ፡ አያለሁ ፤ ምንም ፡ አላቈሰላቸ
ውም ፤ የአራተኛውም ፡ መልክ ፡ የአማልክትን ፡
፳፮ ልጅ ፡ ይመስላል ፡ ብሎ ፡ መለሰ ። የዚያን ፡
ጊዜም ፡ ናቡከደነፆር ፡ ወደሚነድደው ፡ ወደ ፡
እሳቱ ፡ እቶን ፡ በር ፡ ቀርቦ ፡— እናንተ ፡ የል
ዑል ፡ አምላክ ፡ ባሪያዎች ÷ ሲድራቅና ፡ ሚሳቅ ፡
አብደናጎም ÷ ኑ ፡ ውጡ ፡ ብሎ ፡ ተናገራቸው ።
ሲድራቅና ፡ ሚሳቅም ፡ አብደናጎም ፡ ከእሳቱ ፡
፳፯ መካከል ፡ ወጡ ። መሳፍንቱና ፡ ሹማምቶቹም
አዛዦቹና ፡ የንጉሡ ፡ አማካሪዎች ፡ ተሰብስ
በው ፡ እሳቱ ፡ በእነዚያ ፡ ሰዎች ፡ አካል ፡ ላይ ፡
ኃይል ፡ እንዳልነበረው ÷ የራሳቸውም ፡ ጠጕር ፡
እንዳልተቃጠለች ÷ ሰናፊላቸውም ፡ እንዳልተ
ለወጠ ÷ የእሳቱም ፡ ሽታ ፡ እንዳልደረሰባቸው ፡
አዩ ።

ናቡከደነፆርም ፡ መለሰ ፡— መልአኩን ፡ የላከ ÷ ፳፰
ከአምላካቸውም ፡ በቀር ፡ ማንንም ፡ አምላክ ፡
እንዳያመልኩ ፡ ለእርሱም ፡ እንዳይሰግዱ ፡ ሰው
ነታቸውን ፡ አሳልፈው ፡ የሰጡትን ፡ የንጉሡ
ንም ፡ ቃል ፡ የተላለፉትን ፡ በእርሱ ፡ የታመኑ
ትን ፡ ባሪያዎቹን ፡ ያዳነ ÷ የሲድራቅና ፡ የሚ
ሳቅ ፡ የአብደናጎም ፡ አምላክ ፡ ይባረክ ። እኔም ፡ ፳፱
እንደዚህ ፡ የሚያድን ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ የለምና ፡
በሲድራቅና ፡ በሚሳቅ ፡ በአብደናጎም ፡ አም
ላክ ፡ ላይ ፡ የስድብን ፡ ነገር ፡ የሚናገር ፡ ወገንና ፡
ሕዝብ ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ የሚናገሩ ፡
ይቈረጣሉ ÷ ቤቶቻቸውም ፡ የጕድፍ ፡ መጣያ ፡
ይደረጋሉ ፡ ብዬ ፡ አዝዣለሁ ፡ አለ ። የዚያን ፡ ፴
ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ሲድራቅንና ፡ ሚሳቅን ፡ አብ
ደናጎንም ፡ በባቢሎን ፡ አውራጃ ፡ ውስጥ ፡
ከፍ ፡ ከፍ ፡ አደረጋቸው ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

ከንጉሡ ፡ ከናቡከደነፆር ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ፩
ወደሚቀመጡ ፡ ወገኖችና ፡ አሕዛብ ፡ በልዩ ፡
ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ ወደሚናገሩ ፡ ሁሉ ÷ ሰላም ፡
ይብዛላችሁ ። ልዑል ፡ አምላክ ፡ በፊቴ ፡ ያደ ፪
ረገውን ፡ ተአምራቱንና ፡ ድንቁን ፡ አሳያችሁ ፡
ዘንድ ፡ ወድጃለሁ ። ተአምራቱ ፡ እንዴት ፡ ፫
ታላቅ ፡ ነው ! ድንቁም ፡ እንዴት ፡ ጽኑ ፡ ነው !
መንግሥቱም ፡ የዘላለም ፡ መንግሥት ፡ ነው ÷
ግዛቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነው ።
እኔ ፡ ናቡከደነፆር ፡ በቤቴ ፡ ደስ ፡ ብሎኝ ፡ ፬
በአዳራሼም ፡ ተመችቶኝ ፡ ነበር ። ሕልም ፡ ፭
አለምሁ ፤ እርስዋም ፡ አስፈራችኝ ፤ በአልጋ
ዬም ፡ ላይ ፡ የነበረው ፡ አሳቤና ፡ የራሴ ፡ ራእይ ፡
አስጨነቁኝ ። ስለዚህ ፡ የሕልሙን ፡ ፍቺ ፡ ፮
እንዲያስታውቁኝ ፡ የባቢሎን ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ ይገቡ ፡ ዘንድ ፡ አዘዝሁ ። የዚያን ፡ ፯
ጊዜም ፡ የሕልም ፡ ተርጓሚዎቹና ፡ አስማተ
ኞቹ ፡ ከለዳውያኑና ፡ ቃላተኞቹ ፡ ገቡ ፤ ሕልሙ
ንም ፡ በፊታቸው ፡ ተናገርሁ ÷ ፍቺውን ፡ ግን ፡
አላስታወቁኝም ። በመጨረሻም ፡ የቅዱሳን ፡ ፰
አማልክት ፡ መንፈስ ፡ ያለበት ፡ እንደ ፡ አምላኬ ፡
ስም ፡ ብልጣሶር ፡ የሚባለው ፡ ዳንኤል ፡ በፊቴ ፡
ገባ ፤ እኔም ፡ ሕልሙን ፡ ነገርሁት ፡ እንዲህም ፡
አልሁት ፡— የሕልም ፡ ተርጓሚዎች ፡ አለቃ ፡ ፱
ብልጣሶር ፡ ሆይ ÷ የቅዱሳን ፡ አማልክት ፡ መን
ፈስ ፡ በአንተ ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ÷ ከምሥጢ
ርም ፡ ሁሉ ፡ የሚያስቸግርህ ፡ እንደሌለ ፡ አው
ቄአለሁና ፡ ያለምሁትን ፡ የሕልሜን ፡ ራእይ ፡
ፍቺውንም ፡ ንገረኝ ። የራሴ ፡ ራእይ ፡ በአል ፲
ጋዬ ፡ ላይ ፡ ይህ ፡ ነበረ ፤ እነሆ ÷ በምድር ፡ መካ
ከል ፡ ዛፍ ፡ አየሁ ÷ ቁመቱም ፡ እጅግ ፡ረጅም ፡
ነበረ ። ዛፉም ፡ ትልቅ ፡ ሆነ ÷ በረታም ÷ ቁመ ፲፩
ቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ ደረሰ ÷ መልኩም ፡ እስከ ፡
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታየ ። ቅጠሉም ፡ ፲፪
የተዋበ ፡ ነበረ ፡ ፍሬውም ፡ ብዙ ፡ ነበረ ÷ ለሁ
ሉም ፡ መብል ፡ ነበረበት ፤ ከጥላውም ፡ በታች ፡

የምድር ፡ አራዊት ፡ ያርፉበት ፡ ነበር ፥ በቅርን
ጫፎቹም ፡ ውስጥ ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ይቀ
መጡ ፡ ነበር ፥ ሥጋ ፡ ለባሹም ፡ ሁሉ ፡ ከእርሱ ፡
፲፫ ፡ ይበላ ፡ ነበር ። በአልጋዬም ፡ ላይ ፡ በራሴ ፡
ራእይ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ፥ አንድ ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡
፲፬ ፡ ከሰማይ ፡ ወረደ ። በታላቅ ፡ ድምፅም ፡ እየ
ጮኸ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ፥ ቅር
ንጫፎቹንም ፡ ጨፍጭፉ ፥ ቅጠሎቹንም ፡ አራ
ግፉ ፥ ፍሬውንም ፡ በትኑ ፤ አራዊትም ፡ ከበ
፲፭ ፡ ታቹ ፡ ወፎቹም ፡ ከቅርንጫፉ ፡ ይሽሹ ። ነገር ፡
ግን ፡ ጉቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡ ተዉት ፥
በመስክም ፡ ውስጥ ፡ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡
ታስሮ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡ ይረስርስ ፡
እድል ፡ ፈንታውም ፡ በምድር ፡ ሣር ፡ ውስጥ ፡
፲፮ ፡ ከአራዊት ፡ ጋር ፡ ይሁን ። ልቡም ፡ ከሰው ፡
ልብ ፡ ይለወጥ ፥ የአውሬም ፡ ልብ ፡ ይሰጠው ፤
፲፯ ፡ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ይለፉበት ። ልዑሉ ፡ በሰ
ዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ ለወደ
ደውም ፡ እንዲሰጠው ፥ ከሰውም ፡ የተዋረደ
ውን ፡ እንዲሾምበት ፡ ሕያዋን ፡ ያውቁ ፡ ዘንድ ፡
ይህ ፡ ነገር ፡ የጠባቂዎች ፡ ትእዛዝ ፥ ይህም ፡
፲፰ ፡ ፍርድ ፡ የቅዱሳን ፡ ቃል ፡ ነው ። እኔ ፡ ንጉሡ ፡
ናቡከደነፆር ፡ ይህን ፡ ሕልም ፡ አልሚአለሁ ፤
አንተም ፥ ብልጣሶር ፥ ፍቺውን ፡ አስታውቀኝ ፥
የመንግሥቴ ፡ ጠቢባን ፡ ሁሉ ፡ ፍቺውን ፡ ያስታ
ውቁኝ ፡ ዘንድ ፡ አይችሉምና ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የቅ
ዱሳን ፡ አማልክት ፡ መንፈስ ፡ በአንተ ፡ ውስጥ ፡
አለና ፡ አንተ ፡ ትችላለህ ።
፲፱ ፡ የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ብልጣሶር ፡ የተባለው ፡ ዳን
ኤል ፡ አንድ ፡ ሰዓት ፡ ያህል ፡ አሰበ ፥ ልቡም ፡
ታወከ ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፡— ብልጣሶር ፡ ሆይ ፥
ሕልሙና ፡ ፍቺው ፡ አያስቸግርህ ፡ አለው ።
ብልጣሶርም ፡ መልሶ ፡ አለ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ፥
ሕልሙ ፡ ለሚጠሉህ ፥ ፍቺውም ፡ ለጠላቶችህ ፡
፳ ፡ ይሁን ። ትልቅ ፡ የነበረው ፡ የበረታውም ፥ ቁመ
ቱም ፡ እስከ ፡ ሰማይ ፡ የደረሰው ፥ መልኩም ፡
፳፩ ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ ድረስ ፡ የታየው ፥ ቅጠ
ሉም ፡ አምሮ ፡ የነበረው ፥ ፍሬውም ፡ የበዛው ፥
ለሁሉም ፡ መብል ፡ የነበረበት ፤ በበታቹም ፡
የምድር ፡ አራዊት ፡ የተቀመጡ ፥ በቅርንጫፎ
ቹም ፡ የሰማይ ፡ ወፎች ፡ ያደሩበት ፡ ያየኸው ፡
፳፪ ፡ ዛፍ ፤ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ እርሱ ፡ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡
የሆንህ ፡ አንተ ፡ ነህ ፤ ታላቅነትህ ፡ በዝቶአል ፥
እስከ ፡ ሰማይም ፡ ደርሶአል ፥ ግዛትህም ፡ እስከ ፡
፳፫ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ነው ። ንጉሡም ፡ ከሰ
ማይ ፡ የወረደውንና ፡— ዛፉን ፡ ቍረጡ ፥ አጥ
ፉትም ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጉቶውን ፡ በምድር ፡ ውስጥ ፡
ተዉት ፤ በብረትና ፡ በናስ ፡ ማሰሪያ ፡ ታስሮ ፡
በመስክ ፡ ውስጥ ፡ ይቈይ ፤ በሰማይም ፡ ጠል ፡
ይረስርስ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ እስኪያልፉበት ፡
ድረስ ፡ እድል ፡ ፈንታው ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡
ጋር ፡ ይሁን ፡ ያለውን ፡ ቅዱስ ፡ ጠባቂ ፡ ማየቱ ፤
፳፬ ፡ ንጉሥ ፡ ሆይ ፥ ፍቺው ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በጌታዬ ፡
በንጉሥ ፡ ላይ ፡ የወረደው ፡ የልዑሉ ፡ ትእዛዝ ፡

ነው ፤ ልዑሉም ፡ በሰዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ፳፭ ፡
እንዲሠለጥን ፥ ለሚወድደውም ፡ እንዲሰጠው ፡
እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡ ተለይተህ ፡
ትሰደዳለህ ፥ መኖሪያህም ፡ ከምድር ፡ አራ
ዊት ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፥ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡
ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ትገደዳለህ ፥ በሰማይም ፡ ጠል ፡
ትረሰርሳለህ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብሃል ።
የዛፉንም ፡ ጉቶ ፡ ይተዉት ፡ ዘንድ ፡ ማዘዙ ፥ ፳፮ ፡
ሥልጣን ፡ ከሰማያት ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ካወቅህ ፡
በኋላ ፡ መንግሥትህ ፡ ይቆይልሃል ። ንጉሥ ፡ ፳፯ ፡
ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ ምናልባት ፡ የደኅንነትህ ፡ ዘመን ፡
ይረዝም ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ምክሬ ፡ ደስ ፡ ያሰኝህ ፤
ኃጢአትህንም ፡ በጽድቅ ፥ በደልህንም ፡ ለድ
ሆች ፡ በመመጽወት ፡ አስቀር ።
ይህ ፡ ሁሉ ፡ በንጉሡ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ላይ ፡ ፳፰ ፡
ደረሰ ። ከአሥራ ፡ ሁለት ፡ ወር ፡ በኋላ ፡ በባቢ ፳፱ ፡
ሎን ፡ ቤተ ፡ መንግሥት ፡ ሰገነት ፡ ላይ ፡ ይመላ
ለስ ፡ ነበር ። ንጉሡም ፡— ይህች ፡ እኔ ፡ በጕል ፴ ፡
በቴ ፡ ብርታት ፡ ለግርማዬ ፡ክብር ፡ የመንግ
ሥት ፡ መኖሪያ ፡ እንድትሆን ፡ ያሠራኋት ፡ ታላ
ቂቱ ፡ ባቢሎን ፡ አይደለችምን ? ብሎ ፡ ተናገረ ።
ቃሉም ፡ ገና ፡ በንጉሡ ፡ አፍ ፡ ሳለ ፡ ድምፅ ፡ ፴፩ ፡
ከሰማይ ፡ ወደቀና ፡— ንጉሥ ፡ ናቡከደነፆር ፡
ሆይ ፡— መንግሥት ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ አለፈች ፡
ተብሎ ፡ ለአንተ ፡ ተነግሮአል ፤ ልዑሉም ፡ በሰ ፴፪ ፡
ዎች ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ እንዲሠለጥን ፥ ለሚወ
ድደውም ፡ እንዲሰጠው ፡ እስክታውቅ ፡ ድረስ ፡
ከሰዎች ፡ ተለይተህ ፡ ትሰደዳለህ ፥ መኖሪያ
ህም ፡ ከምድር ፡ አራዊት ፡ ጋር ፡ ይሆናል ፤
እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ ትበላ ፡ ዘንድ ፡ ትገደዳ
ለህ ፥ ሰባት ፡ ዘመናትም ፡ ያልፉብሃል ፡ አለው ።
በዚያም ፡ ሰዓት ፡ ነገሩ ፡ በናቡከደነፆር ፡ ላይ ፡ ፴፫ ፡
ደረሰ ፤ ጠጕሩም ፡ እንደ ፡ ንስር ፥ ጥፍሩም ፡
እንደ ፡ ወፎች ፡ እስኪረዝም ፡ ድረስ ፡ ከሰዎች ፡
ተለይቶ ፡ ተሰደደ ፥ እንደ ፡ በሬም ፡ ሣር ፡ በላ ፥
አካሉም ፡ በሰማይ ፡ ጠል ፡ ረሰረሰ ።
ዘመኑም ፡ ከተፈጸመ ፡ በኋላ ፡ እኔ ፡ ናቡከደ ፴፬ ፡
ነፆር ፡ ዓይኔን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አነሣሁ ፥ አእም
ሮዬም ፡ ተመለሰልኝ ፤ ልዑሉንም ፡ ባረክሁ ፥
ለዘላለምም ፡ የሚኖረውን ፡ አመሰገንሁ ፡ አከበር
ሁትም ፤ ግዛቱ ፡ የዘላለም ፡ ግዛት ፡ ነውና ፥ መን
ግሥቱም ፡ ለልጅ ፡ ልጅ ፡ ነውና ። በምድርም ፡ ፴፭ ፡
የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ እንደ ፡ ምናምን ፡ ይቈጠራሉ ፤
በሰማይም ፡ ሠራዊት ፡ በምድርም ፡ ላይ ፡ በሚ
ኖሩ ፡ መካከል ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤
እጁንም ፡ የሚከለክላት ፡ ወይም ፡— ምን ፡ ታደ
ርጋለህ ? የሚለው ፡ የለም ። በዚያን ፡ ጊዜም ፡ ፴፮ ፡
አእምሮዬ ፡ ተመለሰልኝ ፥ ለመንግሥቴም ፡
ክብር ፡ ግርማዬና ፡ ውበቴ ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመ
ለሰ ፤ አማካሪዎቼና ፡ መኳንንቶቼም ፡ ፈለጉኝ ፥
በመንግሥቴም ፡ ውስጥ ፡ ጸናሁ ፥ ብዙም ፡
ክብር ፡ ተጨመረልኝ ። አሁንም ፡ እኔ ፡ ናቡከ ፴፯ ፡
ደነፆር ፡ የሰማይን ፡ ንጉሥ ፡ አመሰግናለሁ ፥
ታላቅም ፡ አደርገዋለሁ ፥ አከብረውማለሁ ።

በእጁ ፡ የያዘውን ፡ አምላክ ፡ አላከበርኸውም ።
፳፬፤ ስለዚህም ፡ እነዚህ ፡ የእጅ ፡ ጣቶች ፡ ከእርሱ ፡
ዘንድ ፡ ተልከዋል ፤ ይህም ፡ ጽሕፈት ፡ ተጽፎአል ።
፳፭፤ የተጻፈውም ፡ ጽሕፈት ፡— ማኔ ፡ ቴቄል ፡
፳፮፤ ፋሬስ ፡ ይላል ። የነገሩም ፡ ፍቺ ፡ ይህ ፡ ነው ፤
ማኔ ፡ ማለት ÷ እግዚአብሔር ፡ መንግሥትህን ፡
፳፯፤ ቈጠረው ፡ ፈጸመውም ፡ ማለት ፡ ነው ። ቴቄል ፡
ማለት ÷ በሚዛን ፡ ተመዘንህ ÷ ቀልለህም ፡ ተገ
፳፰፤ ኘህ ፡ ማለት ፡ ነው ። ፋሬስ ፡ ማለት ÷ መንግ
ሥትህ ፡ ተከፈለ ÷ ለሜዶንና ፡ ለፋርስ ፡ ሰዎ
ችም ፡ ተሰጠ ፡ ማለት ፡ ነው ።
፳፱፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ብልጣሶር ፡ ለዳንኤል ፡ ሐም
ራዊ ፡ ግምጃ ፡ እንዲያለብሱት ÷ የወርቅ ፡ ማር
ዳም ፡ በአንገቱ ፡ ዙሪያ ፡ እንዲያደርጉለት ፡ አዘዘ ፤
በመንግሥትም ፡ ላይ ፡ ሦስተኛ ፡ ገዥ ፡ እንዲ
ሆን ፡ አዋጅ ፡ አስነገረ ።
፴፤ በዚያ ፡ ሌሊት ፡ የከለዳውያን ፡ ንጉሥ ፡ ብልጣ
፴፩፤ ሶር ፡ ተገደለ ። ሜዶናዊውም ፡ ዳርዮስ ፡ መን
ግሥቱን ፡ ወሰደ ፤ ዕድሜውም ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡
ዓመት ፡ ነበረ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩፤ ዳርዮስም ፡ በመንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ዘንድ ፡ እን
ዲሆኑ ፡ መቶ ፡ ሀያ ፡ መሳፍንት ፡ በመንግሥቱ ፡
፪፤ ላይ ፡ ይሾም ፡ ዘንድ ፡ ወደደ ። መሳፍንቱም ፡
ሒሳቡን ፡ ያመጡላቸው ፡ ዘንድ ÷ ንጉሡም ፡
እንዳይጐዳ ፡ ሦስት ፡ አለቆች ፡ በላያቸው ፡ አደ
ረገ ፤ ከእነርሱም ፡ አንደኛው ፡ ዳንኤል ፡ ነበረ ።
፫፤ ዳንኤልም ፡ መልካም ፡ መንፈስ ፡ ስላለው ፡ ከአ
ለቆችና ፡ ከመሳፍንት ፡ በለጠ ፤ ንጉሡም ፡ በመ
ንግሥቱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይሾመው ፡ ዘንድ ፡ አሰበ ።
፬፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አለቆችና ፡ መሳፍንቱ ፡
ስለ ፡ መንግሥቱ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሰበብ ፡ ይፈ
ልጉ ፡ ነበር ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የታመነ ፡ ነበረና ÷ ስሕ
ተትና ፡ በደልም ፡ አልተገኘበትምና ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ ሰበብና ፡ በደል ፡ ያገኙበት ፡ ዘንድ ፡ አል
፭፤ ቻሉም ። እነዚያም ፡ ሰዎች ፡— ከአምላኩ ፡
ሕግ ፡ በቀር ፡ በዚህ ፡ በዳንኤል ፡ ላይ ፡ ሌላ ፡
፮፤ ሰበብ ፡ አናገኝበትም ፡ አሉ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡
አለቆቹና ፡ መሳፍንቱ ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰ
ብስበው ፡ እንዲህ ፡ አሉት ፡— ንጉሥ ፡ ዳር
፯፤ ዮስ ፡ ሆይ ÷ ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ። የመንግ
ሥቱ ፡ አለቆች ፡ ሁሉ ፡ ሹማምቶችና ፡ መሳፍ
ንት ፡ አማካሪዎችና ፡ አዛዦች ፡— ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ ማንም ፡ እስከ ፡ ሠላሳ ፡
ቀን ፡ ድረስ ፡ ልመና ፡ ከአምላክ ፡ ወይም ፡
ከሰው ፡ ቢለምን ÷ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡
ውስጥ ፡ ይጣል ፡ የሚል ፡ የንጉሥ ፡ ሕግና ፡
ብርቱ ፡ ትእዛዝ ፡ ይወጣ ፡ ዘንድ ፡ ተማከሩ ።
፰፤ አሁንም ÷ ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ እንደማይለወጠው ፡
እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡ ሕግ ÷ እንዳይ
ለወጥ ፡ ትእዛዙን ፡ አጽና ÷ ጽሕፈቱንም ፡ ጻፍ ።
፱፤ ንጉሡም ፡ ዳርዮስ ፡ ጽሕፈቱንና ፡ ትእዛዙን ፡ ጻፈ ።
፲፤ ዳንኤልም ፡ ጽሕፈቱ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ በወቀ ፡
ጊዜ ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ገባ ፤ የእልፍኙም ፡ መስኮ
ቶች ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ አንጻር ፡ ተከፍተው ፡
ነበር ፤ ቀድሞም ፡ ያደርግ ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ በየ
ዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ በጕልበቱ ፡ ተንበርክኮ ፡
በአምላኩ ፡ ፊት ፡ ጸለየ ፡ አመሰገነም ። እነዚ ፲፩፤
ያም ፡ ሰዎች ፡ ተሰብስበው ፡ ዳንኤል ፡ በአም
ላኩ ፡ ፊት ፡ ሲጸልይና ፡ ሲለምን ፡ አገኙት ።
ወደ ፡ ንጉሡም ፡ ቀርበው ፡ ስለ ፡ ንጉሡ ፡ ትእ ፲፪፤
ዛዝ ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ከአንተ ፡ በቀር ፡ እስከ ፡
ሠላሳ ፡ ቀን ፡ ድረስ ፡ ከአምላክ ፡ ወይም ፡ ከሰው ፡
የሚለምን ፡ ሰው ፡ ሁሉ ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡
ውስጥ ፡ እንዲጣል ፡ ትእዛዝ ፡ አልጻፍህምን ?
አሉት ። ንጉሡም ፡ መልሶ ፡— ነገሩ ፡ እንደማ
ይለወጠው ፡ እንደ ፡ ሜዶንና ፡ እንደ ፡ ፋርስ ፡
ሕግ ፡ እውነት ፡ ነው ፡ አላቸው ። የዚያን ፡ ፲፫፤
ጊዜም ፡ በንጉሡ ፡ ፊት ፡ መልሰው ፡— ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ ከይሁዳ ፡ ምርኮኞች ፡ የሆነው ፡ ዳንኤል ፡
በየዕለቱ ፡ ሦስት ፡ ጊዜ ፡ ልመናውን ፡ ይለም
ናል ፡ እንጂ ፡ አንተንና ፡ የጻፍኸውን ፡ ትእዛዝ ፡
አይቀበልም ፡ አሉት ። ንጉሡም ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ፲፬፤
በሰማ ፡ ጊዜ ፡ በጣም ፡ አዘነ ÷ ያድነውም ፡ ዘንድ ፡
ልቡን ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡ አደረገ ፤ ሊያድነውም ፡
ፀሐይ ፡ እስኪገባ ፡ ድረስ ፡ ደከመ ። የዚያን ፡ ፲፭፤
ጊዜም ፡ እነዚያ ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ ንጉሡ ፡ ተሰብ
ስበው ፡ ንጉሡን ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ንጉሡ ፡
ያጸናው ፡ ትእዛዝ ፡ ወይም ፡ ሥርዓት ፡ ይለወጥ ፡
ዘንድ ፡ እንዳይገባ ፡ የሜዶንና ፡ የፋርስ ፡ ሕግ ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ እወቅ ፡ አሉት ።
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ አዘዘ ÷ ዳንኤል ፲፮፤
ንም ፡ አምጥተው ፡ በአንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡
ጣሉት ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረ ፡ ዳንኤልንም ፡—
ሁልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላክህ ፡ እርሱ ፡
ያድንህ ፡ አለው ። ድንጋይም ፡ አምጥተው ፡ ፲፯፤
በጕድጓዱ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡ ገጠሙበት ፤ ንጉሡም ፡
በዳንኤል ፡ ላይ ፡ የተደረገው ፡ እንዳይለወጥ ፡
በቀለበቱና ፡ በመኳንንቱ ፡ ቀለበት ፡ አተመው ።
ንጉሡም ፡ ወደ ፡ ቤቱ ፡ ሄደ ፡ ሳይበላም ፡ አደረ ፤ ፲፰፤
መብልም ፡ አላመጡለትም ÷ እንቅልፉም ፡ ከእ
ርሱ ፡ ራቀ ።
በነጋውም ፡ ንጉሡ ፡ ማልዶ ፡ ተነሣ ÷ ፈጥ ፲፱፤
ኖም ፡ ወደ ፡ አንበሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ሄደ ። ወደ ፡ ፳፤
ጕድጓዱም ፡ ወደ ፡ ዳንኤል ፡ በቀረበ ፡ ጊዜ ፡
በኀዘን ፡ ቃል ፡ ጠራው ፤ ንጉሡም ፡ ተናገረ ፡
ዳንኤልንም ፡— የሕያው ፡ አምላክ ፡ ባሪያ ፡ ዳን
ኤል ፡ ሆይ ÷ ሁልጊዜ ፡ የምታመልከው ፡ አምላ
ክህ ፡ ከአንበሶች ፡ ያድንህ ፡ ዘንድ ፡ ችሎአልን ?
አለው ። ዳንኤልም ፡ ንጉሡን ፡— ንጉሥ ፡ ሆይ ÷ ፳፩፤
ሺህ ፡ ዓመት ፡ ንገሥ ። በፊቱ ፡ ቅንነት ፡ ተገኝ ፳፪፤
ቶብኛልና ÷ በአንተም ፡ ፊት ፡ ደግሞ ÷ ንጉሥ ፡
ሆይ ÷ አልበደልሁምና ፡ አምላኬ ፡ መልአኩን ፡
ልኮ ፡ የአንበሶችን ፡ አፍ ፡ ዘጋ ÷ እነርሱም ፡ አል
ጐዱኝም ፡ አለው ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሡ ፡ ፳፫፤
እጅግ ፡ ደስ ፡ አለው ÷ ዳንኤልንም ፡ ከጕድ
ጓዱ ፡ ያወጡት ፡ ዘንድ ፡ አዘዘ ፤ ዳንኤልም ፡

ከጕድጓድ ፡ ወጣ ፥ በአምላኩም ፡ ታምኖ ፡ ነበ
ርና ፡ አንዳች ፡ ጕዳት ፡ አልተገኘበትም ።
፳፬፤ ንጉሡም ፡ አዘዘ ፥ ዳንኤልንም ፡ የከሰሱ ፡
እነዚያን ፡ ሰዎች ፡ አመጡአቸው ፥ እነርሱንና ፡
ልጆቻቸውንም ፡ ሚስቶቻቸውንም ፡ በአንበ
ሶች ፡ ጕድጓድ ፡ ጣሉአቸው ፤ ወደ ፡ ጕድጓ
ዱም ፡ መጨረሻ ፡ ሳይደርሱ ፡ አንበሶች ፡ ያዙአ
ቸው ፡ አጥንታቸውንም ፡ ሁሉ ፡ ሰባበሩ ።
፳፭፤ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ንጉሥ ፡ ዳርዮስ ፡ በም
ድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ወደሚኖሩ ፡ ወገኖችና ፡ አሕ
ዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩም ፡ ቋንቋ ፡ ወደሚናገሩ ፡
ሁሉ ፡ ጻፈ ፥ እንዲህም ፡ አለ ፦ ሰላም ፡ ይብ
፳፮፤ ዛላችሁ ። በመንግሥቴ ፡ ግዛት ፡ ሁሉ ፡ ያሉ ፡
ሰዎች ፡ በዳንኤል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ እንዲፈ
ሩና ፡ እንዲንቀጠቀጡ ፡ አዝዣለሁ ፤ እርሱ ፡
ሕያው ፡ አምላክ ፡ ለዘላለም ፡ የሚኖር ፡ ነውና ፤
መንግሥቱም ፡ የማይጠፋ ፡ ነው ፥ ግዛቱም ፡
፳፯፤ እስከ ፡ መጨረሻ ፡ ድረስ ፡ ይኖራል ። ያድናል ፡
ይታደግማል ፥ በሰማይና ፡ በምድርም ፡ ተአ
ምራትንና ፡ ድንቅን ፡ ይሠራል ፥ ዳንኤልንም ፡
ከአንበሶች ፡ አፍ ፡ አድኖታል ።
፳፰፤ ይህም ፡ ዳንኤል ፡ በዳርዮስ ፡ መንግሥትና ፡
በፋርሳዊው ፡ በቂሮስ ፡ መንግሥት ፡ ኑሮው ፡
ተቃናለት ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፤ በባቢሎን ፡ ንጉሥ ፡ በብልጣሶር ፡ በመጀመ
ሪያው ፡ ዓመት ፡ ዳንኤል ፡ በአልጋው ፡ ላይ ፡
ሕልምንና ፡ የራሱን ፡ ራእይ ፡ አየ ፤ ከዚያም ፡
በኋላ ፡ ሕልሙን ፡ ጻፈ ፥ ዋነኛውንም ፡ ነገር ፡
፪፤ ተናገረ ። ዳንኤልም ፡ ተናገረ ፡ እንዲህም ፡
አለ ፦ በሌሊት ፡ በራእይ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ፥
አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ በታላቁ ፡ ባሕር ፡
፫፤ ላይ ፡ ይጋጩ ፡ ነበር ። አራትም ፡ ታላላቅ ፡ አራ
ዊት ፡ ከባሕር ፡ ወጡ ፥ እያንዳንዲቱም ፡ ልዩ ፡
፬፤ ልዩ ፡ ነበረች ። መጀመሪያይቱ ፡ አንበሳ ፡
ትመስል ፡ ነበር ፥ የንስርም ፡ ክንፍ ፡ ነበራት ፤
ክንፎችዋም ፡ ከእርስዋ ፡ እስኪነቀሉ ፡ ድረስ ፡
አይ ፡ ነበር ፥ ከምድርም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ተደረ
ገች ፥ እንደ ፡ ሰውም ፡ በሁለት ፡ እግር ፡ እንድ
ትቆም ፡ ተደረገች ፥ የሰውም ፡ ልብ ፡ ተሰጣት ።
፭፤ እነሆም ፥ ሁለተኛይቱ ፡ ድብ ፡ የምትመስል ፡
ሌላ ፡ አውሬ ፡ ነበረች ፥ በአንድ ፡ ወገንም ፡
ቆመች ፥ ሦስትም ፡ የጐድን ፡ አጥንቶች ፡ በአ
ፍዋ ፡ ውስጥ ፡ በጥርስዋ ፡ መካከል ፡ ነበሩ ፤ እን
ደዚህም ፦ ተነሥተሽ ፡ እጅግ ፡ ሥጋ ፡ ብዪ ፡
፮፤ ተባለላት ። ከዚህም ፡ በኋላ ፥ እነሆ ፥ ነብር ፡ የምት
መስል ፡ በጀርባዋም ፡ ላይ ፡ አራት ፡ የወፍ ፡ ክን
ፎች ፡ የነበሩአት ፡ ሌላ ፡ አውሬ ፡ አየሁ ፤ ለአ
ውሬይቱም ፡ አራት ፡ ራሶች ፡ ነበሩአት ፥ ግዛ
፯፤ ትም ፡ ተሰጣት ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ በሌሊት ፡
ራእይ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ፥ የምታስፈራና ፡ የምታ
ስደነግጥ ፡ እጅግም ፡ የበረታች ፥ ታላላቅም ፡
የብረት ፡ ጥርሶች ፡ የነበሩአት ፡ አራተኛ ፡ አውሬ ፡
ነበረች ፤ ትበላና ፡ ታደቅቅ ፡ ነበር ፥ የቀረው
ንም ፡ በእግርዋ ፡ ትረግጥ ፡ ነበር ፤ ከእርስዋም ፡
በፊት ፡ ከነበሩት ፡ አራዊት ፡ ሁሉ ፡ የተለየች ፡
ነበረች ፤ አሥር ፡ ቀንዶችም ፡ ነበሩአት ። ቀንዶ ፰፤
ችንም ፡ ተመለከትሁ ፤ እነሆም ፥ በመካከላቸው ፡
ሌላ ፡ ትንሽ ፡ ቀንድ ፡ ወጣ ፥ በፊቱም ፡ ከቀደ
ሙት ፡ ቀንዶች ፡ ሦስት ፡ ተነቃቀሉ ፤ እነሆም ፥
በዚያ ፡ ቀንድ ፡ እንደ ፡ ሰው ፡ ዓይኖች ፡ የነበሩ ፡
ዓይኖች ፡ በትዕቢትም ፡ የሚናገር ፡ አፍ ፡ ነበ
ሩበት ።
ዙፋኖችም ፡ እስኪዘረጉ ፡ ድረስ ፡ አየሁ ፥ ፱፤
በዘመናት ፡ የሸመገለውም ፡ ተቀመጠ ፤ ልብ
ሱም ፡ እንደ ፡ በረዶ ፡ ነጭ ፥ የራሱም ፡ ጠጕር ፡
እንደ ፡ ጥሩ ፡ ጥጥ ፡ ነበረ ፤ ዙፋኑም ፡ የእሳት ፡
ነበልባል ፡ ነበረ ፥ መንኰራኵሮቹም ፡ የሚነ
ድድ ፡ እሳት ፡ ነበሩ ። የእሳትም ፡ ፈሳሽ ፡ ከፊቱ ፡ ፲፤
ይፈልቅና ፡ ይወጣ ፡ ነበር ፤ ሺህ ፡ ጊዜ ፡ ሺህ ፡
ያገለግሉት ፡ ነበር ፥ እልፍ ፡ አእላፋትም ፡ በፊቱ ፡
ቆመው ፡ ነበር ፤ ፍርድም ፡ ሆነ ፥ መጻሕፍትም ፡
ተገለጡ ። የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ቀንዱ ፡ ይናገ ፲፩፤
ረው ፡ ከነበረው ፡ ከታላቁ ፡ ቃል ፡ ድምፅ ፡ የተ
ነሣ ፡ አየሁ ፤ አውሬይቱም ፡ እስክትገደል ፥
አካልዋም ፡ እስኪጠፋ ፡ ድረስ ፥ በእሳትም ፡
ለመቃጠል ፡ እስክትሰጥ ፡ ድረስ ፡ አየሁ ።
ከቀሩትም ፡ አራዊት ፡ ግዛታቸው ፡ ተወሰደ ፤ ፲፪፤
የሕይወታቸው ፡ዕድሜ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ዘመንና ፡
እስከ ፡ ጊዜ ፡ ድረስ ፡ ረዘመ ።
በሌሊት ፡ ራእይ ፡ አየሁ ፤ እነሆም ፥ የሰው ፡ ፲፫፤
ልጅ ፡ የሚመስል ፡ ከሰማይ ፡ ደመናት ፡ ጋር ፡
መጣ ፡ በዘመናት ፡ ወደ ፡ ሸመገለውም ፡ ደረሰ ፤
ወደ ፡ ፊቱም ፡ አቀረቡት ። ወገኖችና ፡ አሕ ፲፬፤
ዛብ ፡ በልዩ ፡ ልዩ ፡ ቋንቋም ፡ የሚናገሩ ፡ ሁሉ ፡
ይገዙለት ፡ ዘንድ ፡ ግዛትና ፡ ክብር ፡ መንግሥ
ትም ፡ ተሰጠው ፤ ግዛቱም ፡ የማያልፍ ፡ የዘላ
ለም ፡ ግዛት ፡ ነው ፥ መንግሥቱም ፡ የማይጠፋ ፡
ነው ።
በእኔም ፡ በዳንኤል ፡ በሥጋዬ ፡ ውስጥ ፡ መን ፲፭፤
ፈሴ ፡ ደነገጠች ፥ የራሴም ፡ ራእይ ፡ አስቸገረኝ ።
በዚያም ፡ ከቆሙት ፡ ወደ ፡ አንዱ ፡ ቀርቤ ፡ ስለ ፲፮፤
ዚህ ፡ ሁሉ ፡ እውነቱን ፡ ጠየቅሁት ፤ እርሱም ፡
ነገረኝ ፥ የነገሩንም ፡ ፍቺ ፡ አስታወቀኝ ። እነ ፲፯፤
ዚህ ፡ አራቱ ፡ ታላላቅ ፡ አራዊት ፡ ከምድር ፡
የሚነሡ ፡ አራት ፡ ነገሥታት ፡ ናቸው ። ነገር ፡ ፲፰፤
ግን ፡ የልዑሉ ፡ ቅዱሳን ፡ መንግሥቱን ፡ ይወስ
ዳሉ ፥ እስከ ፡ ዘላለም ፡ ዓለምም ፡ መንግሥቱን ፡
ይወርሳሉ ። ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ከቀሩት ፡ ሁሉ ፡ ፲፱፤
ተለይታ ፡ እጅግ ፡ ስለምታስፈራው ፥ ጥርሶች
ዋም ፡ የብረት ፡ ጥፍሮችዋም ፡ የናስ ፡ ስለሆኑት ፥
ስለምትበላውና ፡ ስለምታደቅቀው ፡ የቀረው
ንም ፡ በእግርዋ ፡ ስለምትረግጠው ፡ ስለ ፡ አራተኛ
ይቱ ፡ አውሬ ፥ በራስዋም ፡ ላይ ፡ ስለ ፡ ነበሩ ፡ ፳፤
ስለ ፡ አሥር ፡ ቀንዶች ፥ በኋላም ፡ ስለ ፡ ወጣው ፥
በፊቱም ፡ ሦስቱ ፡ ስለ ፡ ወደቁ ፥ ዓይኖችና ፡ ትዕ
ቢት ፡ የተናገረ ፡ አፍ ፡ ስለ ፡ ነበሩት ፥ መልኩም ፡

ከሌሎች፡ስለ፡በለጠ፡ስለ፡ሌላው፡ቀንድ፡
፳፩፤ እውነቱን፡ለማወቅ፡ፈቀድሁ። እነሆም ÷ ያ፡
፳፪፤ ቀንድ፡ከቅዱሳን፡ጋር፡ሲዋጋ፡አየሁ ÷ በዘ
መናት፡የሸመገለው፡እስኪመጣ፡ድረስ ÷ ፍር
ድም፡ለልዑሉ፡ቅዱሳን፡እስኪሰጥ፡ድረስ ÷
ቅዱሳኑም፡መንግሥቱን፡የሚወስዱበት፡
ዘመን፡እስኪመጣ፡ድረስ፡አሸነፋቸውም።
፳፫፤ እንዲህም፡አለ፡— አራተኛይቱ፡አውሬ፡
በምድር፡ላይ፡አራተኛ፡መንግሥት፡ትሆና
ለች፤ እርሱም፡ከመንግሥታት፡ሁሉ፡የተ
ለየ፡ይሆናል ÷ ምድሪቱንም፡ሁሉ፡ይበላል ÷
፳፬፤ ይረግጣታል፡ያደቅቃትማል። አሥሩም፡ቀን
ዶች፡ከዚያ፡መንግሥት፡የሚነሡ፡አሥር፡ነገ
ሥታት፡ናቸው፤ ከእነርሱም፡በኋላ፡ሌላ፡ይነ
ሣል ÷ እርሱም፡ከፊተኞች፡የተለየ፡ይሆ
ናል ÷ ሦስቱንም፡ነገሥታት፡ያዋርዳል።
፳፭፤ በልዑሉም፡ላይ፡ቃልን፡ይናገራል ÷ የልዑ
ልንም፡ቅዱሳን፡ይሰባብራል ÷ ዘመናትንና፡
ሕግን፡ይለውጥ፡ዘንድ፡ያስባል፤ እስከ፡ዘመ
ንና፡እስከ፡ዘመናት፡እስከ፡እኵሌታ፡ዘመ
፳፮፤ ንም፡በእጁ፡ይሰጣሉ። ነገር፡ግን፡ፍርድ፡
ይሆናል ÷ እስከ፡ፍጻሜም፡ድረስ፡ያፈርሱ
ትና፡ያጠፉት፡ዘንድ፡ግዛቱን፡ያስወግዱታል።
፳፯፤ መንግሥትም፡ግዛትም፡ከሰማይም፡ሁሉ፡
በታች፡ያሉ፡የመንግሥታት፡ታላቅነት፡ለል
ዑሉ፡ቅዱሳን፡ሕዝብ፡ይሰጣል፤ መንግሥቱ፡
የዘላለም፡መንግሥት፡ነው ÷ ግዛቶችም፡ሁሉ፡
፳፰፤ ይገዙለታል፡ይታዘዙለትማል። የነገሩም፡
ፍጻሜ፡እስከዚህ፡ድረስ፡ነው። እኔም፡ዳን
ኤል፡በአሳቤ፡እጅግ፡ተቸገርሁ ÷ ፊቴም፡
ተለወጠብኝ፤ ዳሩ፡ግን፡ነገሩን፡በልቤ፡ጠብ
ቄአለሁ።

ምዕራፍ፡፰።

፩፤ በመጀመሪያ፡ከተገለጠልኝ፡ራእይ፡በኋላ ÷
ንጉሡ፡ብልጣሶር፡በነገሠ፡በሦስተኛው፡
ዓመት ÷ ለእኔ፡ለዳንኤል፡ራእይ፡ተገለጠ
፪፤ ልኝ። በራእዩም፡አየሁ፤ ባየሁም፡ጊዜ፡በኤ
ላም፡አውራጃ፡ባለው፡በሱሳ፡ግንብ፡ነበርሁ፤
በራእዩም፡አየሁ፡በኡባል፡ወንዝም፡አጠ
፫፤ ገብ፡ነበርሁ። ዓይኔን፡አንሥቼ፡አየሁ፤ እነ
ሆም ÷ ሁለት፡ቀንዶች፡የነበሩት፡አንድ፡
አውራ፡በግ፡በወንዙ፡ፊት፡ቆሞ፡ነበር ÷
ሁለቱም፡ቀንዶቹ፡ከፍ፡ከፍ፡ይሉ፡ነበር፤
አንዱ፡ግን፡ከሁለተኛው፡ከፍ፡ያለ፡ነበረ ÷
፬፤ ታላቁም፡ወደ፡ኋላው፡ወጥቶ፡ነበር። አው
ራውም፡በግ፡ወደ፡ምዕራብ፡ወደ፡ሰሜንም፡
ወደ፡ደቡብም፡በቀንዱ፡ሲጐሽም፡አየሁ፤
አራዊትም፡ሁሉ፡ይቋቋሙት፡ዘንድ፡አልቻ
ሉም ÷ ከእጁም፡የሚያድን፡አልነበረም፤
እንደ፡ፈቃዱም፡አደረገ ÷ ራሱንም፡ታላቅ፡
አደረገ።
፭፤ እኔም፡ስመለከት ÷ እነሆ ÷ ከምዕራብ፡ወገን፡
አንድ፡አውራ፡ፍየል፡በምድር፡ሁሉ፡ፊት፡
ላይ፡ወጣ ÷ ምድርንም፡አልነካም፤ ለፍየ
ሉም፡በዓይኖቹ፡መካከል፡አንድ፡ታላቅ፡
ቀንድ፡ነበረው። ሁለትም፡ቀንድ፡ወዳለው፡ ፮፤
በወንዝም፡ፊት፡ቆሞ፡ወዳየሁት፡አውራ፡
በግ፡መጣ ÷ በኃይሉም፡ቍጣ፡ፈጥኖ፡ወደ፡
እርሱ፡ሮጠ። ወደ፡አውራውም፡በግ፡ሲቀርብ፡ ፯፤
አየሁት፤ እርሱም፡ተመረረበት ÷ አውራው
ንም፡በግ፡መታ ÷ ሁለቱንም፡ቀንዶች፡ሰበረ፤
አውራውም፡በግ፡ሊቋቋመው፡ኃይል፡አል
ነበረውም ÷ እርሱም፡በምድር፡ላይ፡ጥሎ፡
ረገጠው፤ አውራውንም፡በግ፡ከእጁ፡ያድነው፡
ዘንድ፡የሚችል፡አልነበረም። አውራውም፡ ፰፤
ፍየል፡ራሱን፡እጅግ፡ታላቅ፡አደረገ፤ በበረ
ታም፡ጊዜ፡ታላቁ፡ቀንዱ፡ተሰበረ ÷ ወደ፡
አራቱም፡የሰማይ፡ነፋሳት፡የሚመለከቱ፡
አራት፡ቀንዶች፡ከበታቹ፡ወጡ።
ከእነርሱም፡ከአንደኛው፡አንድ፡ታናሽ፡ ፱፤
ቀንድ፡ወጣ ÷ ወደ፡ደቡብም፡ወደ፡ምሥራ
ቅም፡ወደ፡መልከሚቱም፡ምድር፡እጅግ፡
ከፍ፡አለ። እስከ፡ሰማይም፡ሠራዊት፡ድረስ፡ ፲፤
ከፍ፡አለ፤ ከሠራዊትና፡ከከዋክብትም፡አያ
ሌዎችን፡ወደ፡ምድር፡ጣለ ÷ ረገጣቸውም።
እስከ፡ሠራዊትም፡አለቃ፡ድረስ፡ራሱን፡ ፲፩፤
ታላቅ፡አደረገ፤ ከእርሱም፡የተነሣ፡የዘወ
ትሩ፡መሥዋዕት፡ተሻረ ÷ የመቅደሱም፡
ስፍራ፡ፈረሰ። ሠራዊቱም፡ከኃጢአት፡የተ ፲፪፤
ነሣ፡ከዘወትሩ፡መሥዋዕት፡ጋር፡ተሰጠው፤
እርሱም፡እውነትን፡ወደ፡ምድሩ፡ጣለ ÷
አደረገም፡ተከናወነም። ከቅዱሳኑም፡አንዱ፡ ፲፫፤
ሲናገር፡ሰማሁ፤ ለተናገረው፡ለቅዱሱም፡
ሁለተኛው፡ቅዱስ፡— ስለ፡ዘወትሩ፡መሥዋ
ዕት ÷ መቅደሱና፡ሠራዊቱም፡ይረገጡ፡ዘንድ፡
ስለሚሰጥና፡ስለሚያጠፋ፡ኃጢአት፡የሆነው፡
ራእይ፡እስከ፡መቼ፡ይሆናል ? አለው። እር ፲፬፤
ሱም፡— እስከ፡ሁለት፡ሺህ፡ሦስት፡መቶ፡
ማታና፡ጥዋት፡ድረስ፡ነው፤ ከዚያም፡በኋላ፡
መቅደሱ፡ይነጻል፡አለኝ።
እኔም፡ዳንኤል፡ራእዩን፡በየሁ፡ጊዜ፡ማስ ፲፭፤
ተዋሉን፡ፈለግሁ፤ እነሆም ÷ የሰው፡ምስያ፡
በፊቴ፡ቆሞ፡ነበር። በኡባልም፡ወንዝ፡መካ ፲፮፤
ከል፡— ገብርኤል፡ሆይ ÷ ራእዩን፡ለዚህ፡
ሰው፡አስታውቀው፡ብሎ፡የሚጮኸውን፡
የሰውን፡ድምፅ፡ሰማሁ። እኔም፡ወደ፡ቆም ፲፯፤
ሁበት፡ቀረበ፤ በመጣም፡ጊዜ፡ፈርቼ፡በግ
ምባሬ፡ተደፋሁ፤ እርሱም፡— የሰው፡ልጅ፡
ሆይ ÷ ራእዩ፡ለፍጻሜ፡ዘመን፡እንደ፡ሆነ፡
አስተውል፡አለኝ። ሲናገረኝም፡ደንግጬ፡ ፲፰፤
በምድር፡ላይ፡በግምባሬ፡ተደፋሁ፤ እርሱም፡
ዳሰሰኝ፡ቀጥ፡አድርጎም፡አቆመኝ። እንዲ ፲፱፤
ህም፡አለኝ፡— እነሆ ÷ በመቅሠፍቱ፡በመጨ
ረሻ፡ዘመን፡የሚሆነውን፡አስታውቅሃለሁ፤
ይህ፡ለተወሰነው፡ለፍጻሜ፡ዘመን፡ነውና።
ባየኸው፡በአውራው፡በግ፡ላይ፡የነበሩ፡ ፳፤
ሁለቱ፡ቀንዶች፡እነርሱ፡የሜዶንና፡የፋርስ፡ነገ

፳፩፤ ሥታት ፡ ናቸው ። አውራውም ፡ ፍየል ፡ የግሪክ ፡
ንጉሥ ፡ ነው ፤ በዓይኖቹም ፡ መካከል ፡ ያለው ፡
ታላቁ ፡ ቀንድ ፡ መጀመሪያው ፡ ንጉሥ ፡ ነው ።
፳፪፤ እርሱም ፡ በተሰበረ ፡ ጊዜ ፡ በእርሱ ፡ ፋንታ ፡
አራቱ ፡ እንደ ፡ ተነሡ ÷ እንዲሁ ፡ ከወገኑ ፡
አራት ፡ መንግሥታት ፡ ይነሣሉ ÷ ነገር ፡ ግን ፡
፳፫፤ በኃይል ፡ አይተካከሉትም ። በመንግሥታቸ
ውም ፡ መጨረሻ ÷ ኃጢአታቸው ፡ በተሞላች ፡
ጊዜ ÷ እንቈቅልሽን ፡ የሚያስተውል ፡ ፊተ ፡
፳፬፤ ጨካኝ ፡ ንጉሥ ፡ ይነሣል ። ኃይሉም ፡ ይበረ
ታል ÷ ነገር ፡ ግን ፡ በራሱ ፡ ኃይል ፡ አይደለም ፤
በድንቅም ፡ ያጠፋል ÷ ያደርግማል ÷ ይከናወ
ንማል ፤ ኃያላንንና ፡ የቅዱሳንን ፡ ሕዝብ ፡ ያጠ
፳፭፤ ፋል ። በመታለሉ ፡ ተንኰልን ፡ በእጁ ፡ ያከና
ውናል ፤ በልቡም ፡ ይታበያል ÷ ታምነውም ፡
የሚኖሩትን ፡ ብዙዎችን ፡ ያጠፋል ፤ በአለቆ
ቹም ፡ አለቃ ፡ ላይ ፡ ይቋቋማል ፤ ያለ ፡ እጅም ፡
፳፮፤ ይሰበራል ። የተነገረውም ፡ የማታውና ፡ የጥ
ዋቱ ፡ ራእይ ፡ እውነተኛ ፡ ነው ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ከብዙ ፡ ዘመን ፡ በኋላ ፡ ስለሚሆን ፡ ራእዩን ፡
፳፯፤ ዝጋ ። እኔም ፡ ዳንኤል ፡ ተኛሁ ÷ አያሌም ፡ ቀን ፡
ታመምሁ ፤ ከዚያም ፡ በኋላ ፡ ተነሥቼ ፡ የንጉ
ሡን ፡ ሥራ ፡ እሠራ ፡ ነበር ፤ ስለ ፡ ራእዩም ፡
አደንቅ ፡ ነበር ÷ የሚያስተውለው ፡ ግን ፡ አል
ነበረም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩፤ በከለዳውያን ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ በነገሠ ÷ ከሜ
ዶን ፡ ዘር ፡ በነበረ ፡ በአሕሻዊሮስ ፡ ልጅ ፡ በዳ
፪፤ ርዮስ ፡ በመጀመሪያ ፡ ዓመት ÷ በነገሠ ፡ በመጀ
መሪያው ፡ ዓመት ፡ እኔ ፡ ዳንኤል ፡ የኢየሩሳ
ሌም ፡ መፍረስ ፡ የሚፈጸምበትን ፡ ሰባውን ፡
ዓመት ÷ እግዚአብሔር ፡ በቃሉ ፡ ለነቢዩ ፡ ለኤ
ርምያስ ፡ የተናገረውን ፡ የዓመቱን ፡ ቍጥር ፡
በመጽሐፍ ፡ አስተዋልሁ ።
፫፤ ማቅ ፡ ለብሼ ፡ በአመድም ፡ ላይ ፡ ሆኜ ፡ ስጾም ፡
እጸልይና ፡ እለምን ፡ ዘንድ ፡ ፊቴን ፡ ወደ ፡ ጌታ ፡
፬፤ ወደ ፡ አምላክ ፡ አቀናሁ ። ወደ ፡ አምላኬም ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ጸለይሁ ÷ ተናዘዝሁም ፡
እንዲህ ፡ አልሁ ፡— ጌታ ፡ ሆይ ÷ ከሚወድዱ
ህና ፡ ትእዛዝህን ፡ ከሚፈጽሙ ፡ ጋር ፡ ቃል ፡
ኪዳንንና ፡ ምሕረትን ፡ የምትጠብቅ ፡ ታላቅና ፡
፭፤ የምታስፈራ ፡ አምላክ ፡ ሆይ ÷ ኃጢአትን ፡ ሠር
ተናል ÷ በድለንማል ÷ ክፋትንም ፡ አድርገ
ናል ÷ ዐምፀንማል ÷ ከትእዛዝህና ፡ ከፍርድ
፮፤ ህም ፡ ፈቀቅ ፡ ብለናል ! በስምህም ፡ ለነገሥታ
ቶቻችንና ፡ ለአለቆቻችን ፡ ለአባቶቻችንም ፡
ለአገሩም ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የተናገሩትን ፡ ባሪያ
፯፤ ዎችህን ፡ ነቢያትን ፡ አልሰማንም ። ጌታ ፡ ሆይ ÷
ጽድቅ ፡ ለአንተ ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ለእኛ ፡
ለይሁዳ ፡ ሰዎችና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ለሚቀመጡ ፡
ለእስራኤልም ፡ ሁሉ ፡ በቅርብና ፡ በሩቅም ፡
ላሉት ፡ አንተን ፡ በበደሉበት ፡ በበደላቸው ፡
ምክንያት ፡ በበተንህበት ፡ አገር ፡ ሁሉ ፡ የፊት ፡
እፍረት ፡ ነው ። ጌታ ፡ ሆይ ÷ በአንተ ፡ ላይ ፡ ፰፤
ኃጢአት ፡ ስለ ፡ ሠራን ፡ ለእኛና ፡ ለነገሥታቶቻ
ችን ፡ ለአለቆቻችንና ፡ ለአባቶቻችንም ፡ የፊት ፡
እፍረት ፡ ነው ። በእርሱ ፡ ላይ ፡ ምንም ፡ እንኳ ፡ ፱፤፲፤
ያመፅን ፡ ብንሆን ÷ በባሪያዎቹም ፡ በነቢያት ፡
እጅ ፡ በፊታችን ፡ ባኖረው ፡ በሕጉ ፡ እንሄድ ፡
ዘንድ ፡ የአምላካችንን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
ምንም ፡ እንኳ ፡ ባንሰማ ÷ ለጌታ ፡ ለአምላክ
ችን ፡ ምሕረትና ፡ ይቅርታ ፡ ነው ። እስራኤ ፲፩፤
ልም ፡ ሁሉ ፡ ሕግህን ፡ ተላልፈዋል ÷ ቃልህንም ፡
እንዳይሰሙ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋል ፤ በእርሱ ፡ ላይ ፡
ኃጢአት ፡ ሠርተናልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ባሪያ ፡
በሙሴ ፡ ሕግ ፡ የተጻፈው ፡ መሐላና ፡ እርግ
ማን ፡ ፈሰሰብን ። እጅግ ፡ ክፉ ፡ ነገርንም ፡ ፲፪፤
በእኛ ፡ ላይ ፡ በማምጣቱ ፡ በላያችንና ፡ በእኛ ፡
ዘንድ ፡ በተሾሙት ፡ ፈራጆቻችን ፡ ላይ ፡ የተና
ገረውን ፡ ቃል ፡ አጸና ፤ በኢየሩሳሌምም ፡ ላይ ፡
እንደ ፡ ተደረገው ፡ ያለ ፡ ነገር ፡ ከቶ ፡ ከሰማይ ፡
ሁሉ ፡ በታች ፡ አልተደረገም ። በሙሴም ፡ ፲፫፤
ሕግ ፡ እንደ ፡ ተጻፈ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ ነገር ፡ ሁሉ ፡
መጣብን ፤ ከኃጢአታችንም ፡ እንመለስ ፡ እው
ነትህንም ፡ እናስብ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡
ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ አልለመንንም ።
ስለዚህም ፡ እግዚአብሔር ፡ ክፉ ፡ ነገሩን ፡ ፲፬፤
ጠብቆ ፡ በእኛ ፡ ላይ ፡ አመጣ ፤ አምላካችን ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ በሚሠራው ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጻድቅ ፡
ነውና ÷ እኛም ፡ ቃሉን ፡ አልሰማንምና ። አሁ ፲፭፤
ንም ፡ ሕዝብህን ፡ ከግብጽ ፡ ምድር ፡ በበረታች ፡
እጅ ፡ ያወጣህ ÷ እንደ ፡ ዛሬም ፡ ቀን ፡ ዝና ፡ ለአ
ንተ ፡ ያገኘህ ፡ ጌታ ፡ አምላካችን ፡ ሆይ ÷ ኃጢ
አትን ፡ ሠርተናል ÷ ክፋትንም ፡ አድርገናል ።
ጌታ ፡ ሆይ ÷ ስለ ፡ ኃጢአታችንና ፡ ስለ ፡ አባቶ ፲፮፤
ቻችን ፡ በደል ፡ ኢየሩሳሌምና ፡ ሕዝብህ ፡ በዙ
ሪያችን ፡ ላሉት ፡ ሁሉ ፡ መሰደቢያ ፡ ሆነዋልና ፡
እንደ ፡ ጽድቅህ ፡ ሁሉ ፡ ቍጣህና ፡ መዓትህ ፡
ከከተማህ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ከቅዱስ ፡ ተራራህ ፡
እንዲመለስ ፡ እለምንሃለሁ ። አሁንም ÷ አምላክ ፲፯፤
ችን ፡ ሆይ ÷ የባሪያህን ፡ ጸሎትና ፡ ልመናውን ፡
ስማ ፤ ጌታ ፡ ሆይ ÷ በፈረሰው ፡ በመቅደስህ ፡
ላይ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ ስትል ፡ ፊትህን ፡ አብራ ።
አምላኬ ፡ ሆይ ÷ በፊትህ ፡ የምንለምን ፡ ስለ ፡ ፲፰፤
ብዙ ፡ ምሕረትህ ፡ ነው ፡ እንጂ ፡ ስለ ፡ ጽድቃ
ችን ፡ አይደለምና ፡ ጆሮህን ፡ አዘንብለህ ፡ ስማ ፤
ዓይንህን ፡ ገልጠህ ፡ ጥፋታችንና ፡ ስምህ ፡ የተ
ጠራበትን ፡ ከተማ ፡ ተመልከት ። አቤቱ ÷ ስማ ! ፲፱፤
አቤቱ ÷ ይቅር ፡ በል ፤ አቤቱ ÷ አድምጥና ፡ አድ
ርግ ፤ አምላኬ ፡ ሆይ ÷ ስምህ ፡ በከተማህና ፡
በሕዝብህ ፡ ላይ ፡ ተጠርቶአልና ፡ ስለ ፡ ራስህ ፡
አትዘግይ ።
እኔም ፡ ገና ፡ ስናገርና ፡ ስጸልይ ÷ በኃጢአቴና ፡ ፳፤
በሕዝቤም ፡ በእስራኤል ፡ ኃጢአት ፡ ስናዘዝ ÷
በአምላኬም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ስለ ፡
ተቀደሰው ፡ ስለ ፡ አምላኬ ፡ ተራራ ፡ ስለምን ÷
ገናም ፡ በጸሎት ፡ ስናገር ፡ አስቀድሜ ፡ በራእይ ፡ ፳፩፤

አይቼው ፡ የነበረው ፡ ሰው ፡ ገብርኤል ፡ እነሆ ፡
እየበረረ ፡ መጣ ፤ በማታም ፡ መሥዋዕት ፡ ጊዜ ፡
፳፪፤ ዳሰሰኝ ። አስተማረኝም ÷ ተናገረኝም ፡ እንዲ
ህም ፡ አለ ፡— ዳንኤል ፡ ሆይ ÷ ጥበብንና ፡ ማስ
ተዋልን ፡ እሰጥህ ፡ ዘንድ ፡ አሁን ፡ መጥቻለሁ ።
፳፫፤ አንተ ፡ እጅግ ፡ የተወደድህ ፡ ነህና ፡ በልመናህ ፡
መጀመሪያ ፡ ላይ ፡ ትእዛዝ ፡ ወጥቶአል ÷ እኔም ፡
እነግርህ ፡ ዘንድ ፡ መጥቻለሁ ፤ አሁንም ፡ ነገ
ሩን ፡ መርምር ÷ ራእዩንም ፡ አስተውል ።
፳፬፤ ዓመፃን ፡ ይጨርስ ÷ ኃጢአትንም ፡ ይፈጽም ÷
በደልንም ፡ ያስተሰርይ ÷ የዘላለምን ፡ ጽድቅ ፡
ያገባ ÷ ራእይንና ፡ ትንቢትን ፡ ያትም ÷ ቅዱሰ ፡
ቅዱሳኑንም ፡ ይቀባ ፡ ዘንድ ፡ በሕዝብህና ፡ በቅ
ድስት ፡ ከተማህ ፡ ላይ ፡ ሰባ ፡ ሱባዔ ፡ ተቀጥሮ
፳፭፤ አል ። ስለዚህ ፡ እወቅ ፡ አስተውልም ፤ ኢየሩሳ
ሌምን ፡ መጠገንና ፡ መሥራት ፡ ትእዛዙ ፡ ከሚ
ወጣበት ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ አለቃው ፡ እስከ ፡
መሚሕ ፡ ድረስ ፡ ሰባት ፡ ሱባዔና ፡ ስድሳ ፡ ሁለት ፡
ሱባዔ ፡ ይሆናል ፤ እርስዋም ፡ በጭንቀት ፡
ዘመን ፡ ከጎዳናና ፡ ከቅጥር ፡ ጋር ፡ ትሠራለች ።
፳፮፤ ከስድሳ ፡ ሁለት ፡ ጊዜ ፡ ሰባትም ፡ በኋላ ፡ መሚሕ ፡
ይገደላል ÷ በእርሱም ፡ ዘንድ ፡ ምንም ፡ የለም ፤
የሚመጣውም ፡ አለቃ ፡ ሕዝብ ፡ ከተማይቱንና ፡
መቅደሱን ፡ ያጠፋሉ ፤ ፍጻሜውም ፡ በጐርፍ ፡
ይሆናል ÷ እስከ ፡ መጨረሻም ፡ ድረስ ፡ ጦርነት ፡
፳፯፤ ይሆናል ፤ ጥፋትም ፡ ተቀጥሮአል ። እርሱም ፡
ከብዙ ፡ ሰዎች ፡ ጋር ፡ ጽኑ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለአ
ንድ ፡ ሱባዔ ፡ ያደርጋል ፤ በሱባዔውም ፡ እኩ
ሌታ ፡ መሥዋዕቱንና ፡ ቍርባኑን ፡ ያስቀራል ፤
በርኵሰትም ፡ ጫፍ ፡ ላይ ፡ አጥፊው ፡ ይመጣል ፤
እስከ ፡ ተቈረጠውም ፡ ፍጻሜ ፡ ድረስ ፡ መቅሠ
ፍት ፡ በአጥፊው ፡ ላይ ፡ ይፈስሳል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ በፋርስ ፡ ንጉሥ ፡ በቂሮስ ፡ በሦስተኛው ፡
ዓመት ፡ ብልጣሶር ፡ ለተባለው ፡ ለዳንኤል ፡
ነገር ፡ ተገለጠለት ፤ ነገሩም ፡ እውነት ፡ ነበረ ÷
እርሱም ፡ ታላቅ ፡ ጦርነት ፡ ነው ፤ ነገሩንም ፡
አስተዋለ ÷ በራእዩም ፡ ውስጥ ፡ ማስተዋል ፡
፪፤ ተሰጠው ። በዚያም ፡ ወራት ፡ እኔ ፡ ዳንኤል ፡
ሦስት ፡ ሳምንት ፡ሙሉ ፡ ሳዝን ፡ ነበርሁ ።
፫፤ ማለፊያ ፡ እንጀራም ፡ አልበላሁም ÷ ሥጋና ፡
ጠጅም ፡ በአፌ ፡ አልገባም ÷ ሦስቱም ፡ ሳምንት ፡
እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ዘይት ፡ አልተቀባሁም ።
፬፤ ከመጀመሪያውም ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡
ቀን ፡ ጤግሮስ ፡ በተባለው ፡ በታላቁ ፡ ወንዝ ፡
፭፤ አጠገብ ፡ ሳለሁ ÷ ዓይኔን ፡ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷
በፍታ ፡ የለበሰውን ፡ ጥሩም ፡ የአፌዝን ፡ ወርቅ ፡
በወገቡ ፡ ላይ ፡ የታጠቀውን ፡ ሰው ፡ አየሁ ።
፮፤ አካሉም ፡ እንደ ፡ ቢረሌ ፡ ይመስል ፡ ነበር ÷
ፊቱም ፡ እንደ ፡ መብረቅ ፡ ምስያ ፡ ነበረ ÷ ዓይ
ኖቹም ፡ እንደሚንበለበል ፡ ፋና ÷ ክንዶቹና ፡
እግሮቹም ፡ እንደ ፡ ጋለ ፡ ናስ ÷ የቃሉም ፡ ድምፅ ፡
እንደ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ድምፅ ፡ ነበረ ። እኔም ፡ ፯፤
ዳንኤል ፡ ብቻዬን ፡ ራእዩን ፡ አየሁ ÷ ከእኔ ፡ ጋር ፡
የነበሩ ፡ ሰዎች ፡ ግን ፡ ራእዩን ፡ አላዩም ፤ ነገር ፡
ግን ፡ ጽኑ ፡ መንቀጥቀጥ ፡ ወደቀባቸው ÷ ሊሸ
ሸጉም ፡ ሸሹ ። እኔም ፡ ብቻዬን ፡ ቀረሁ ፡ ይህ ፰፤
ንም ፡ ታላቅ ፡ ራእይ ፡ አየሁ ፤ ኃይልም ፡ አልቀ
ረልኝም ÷ ደም ፡ ግባቴም ፡ ወደ ፡ ማሸብሸብ ፡
ተለወጠብኝ ÷ ኃይልም ፡ አጣሁ ። የቃሉንም ፡ ፱፤
ድምፅ ፡ ሰማሁ ፤ የቃሉንም ፡ ድምፅ ፡ በሰማሁ ፡
ጊዜ ፡ ደንግጬ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ በግምባሬ ፡
ተደፋሁ ።
እነሆም ÷ አንዲት ፡ እጅ ፡ ዳሰሰችኝ ÷ በጕ ፲፤
ልበቴና ፡ በእጆም ፡ አቆመችኝ ። እርሱም ፡— ፲፩፤
እጅግ ፡ የተወደድህ ፡ ሰው ፡ ዳንኤል ፡ ሆይ ÷
እኔ ፡ ዛሬ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ ተልኬአለሁና ፡ የምነ
ግርህን ፡ ቃል ፡ አስተውል ÷ ቀጥ ፡ ብለህም ፡
ቁም ፡ አለኝ ። ይህንም ፡ ቃል ፡ ባለኝ ፡ ጊዜ ፡
እየተንቀጠቀጥሁ ፡ ቆምሁ ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ ፲፪፤
አለኝ ፡— ዳንኤል ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ ልብህ ፡
ያስተውል ፡ ዘንድ ÷ ሰውነትህም ፡ በአምላክህ ፡
ፊት ፡ ይዋረድ ፡ ዘንድ ፡ ካደረግህበት ፡ ከመጀ
መሪያው ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡ ቃልህ ፡ ተሰምቶአል ፤
እኔም ፡ ስለ ፡ ቃልህ ፡ መጥቻለሁ ። የፋርስ ፡ ፲፫፤
መንግሥት ፡ አለቃ ፡ ግን ፡ ሀያ ፡ አንድ ፡ ቀን ፡
ተቋቋመኝ ፤ እነሆም ÷ ከዋንኞቹ ፡ አለቆች ፡
አንዱ ፡ ሚካኤል ፡ ሊረዳኝ ፡ መጣ ፤ እኔም ፡ ከፋ
ርስ ፡ ነገሥታት ፡ ጋር ፡ በዚያ ፡ ተውሁት ።
ራእዩም ፡ ገና ፡ ለብዙ ፡ ዘመን ፡ ነውና ፡ በኋለ ፲፬፤
ኛው ፡ ዘመን ፡ ለሕዝብህ ፡ የሚሆነውን ፡ አስታ
ውቅህ ፡ ዘንድ ፡ አሁን ፡ መጥቻለሁ ። ይህንም ፡ ፲፭፤
ቃል ፡ በተናገረኝ ፡ ጊዜ ፡ ፊቴን ፡ ወደ ፡ ምድር ፡
አቀረቀርሁ ÷ ዲዳም ፡ ሆንሁ ። እነሆም ÷ ፲፮፤
የሰው ፡ ልጅ ፡ የሚመስል ፡ ከንፈሬን ፡ ዳሰሰኝ ፤
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ አፌን ፡ ከፍቼ ፡ ተናገርሁ ፡
በፊቴም ፡ ቆሞ ፡ የነበረውን ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷
ከራእዩ ፡ የተነሣ ፡ ሕመሜ ፡ መጣብኝ ÷ ኃይ
ልም ፡ አጣሁ ። ይህ ፡ የጌታዬ ፡ ባሪያ ፡ ከዚህ ፡ ፲፯፤
ከጌታዬ ፡ ጋር ፡ ይናገር ፡ ዘንድ ፡ እንዴት ፡ ይች
ላል ? አሁንም ፡ ኃይል ፡ አጣሁ ÷ እስትንፋስም ፡
አልቀረልኝም ፡ አልሁት ።
ደግሞ ፡ ሰው ፡ የሚመስል ፡ ዳሰሰኝ ÷ አበረ ፲፰፤
ታኝም ። እርሱም ፡— እጅግ ፡ የተወደድህ ፡ ፲፱፤
ሰው ፡ ሆይ ÷ አትፍራ ፤ ሰላም ፡ ለአንተ ፡ ይሁን ፤
በርታ ÷ ጽና ፡ አለኝ ። በተናገረኝም ፡ ጊዜ ፡ በረ
ታሁና ፡— አበርትተኸኛልና ፡ ጌታዬ ፡ ይናገር ፡
አልሁ ። እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ወደ ፡ ፳፤
አንተ ፡ የመጣሁት ፡ ስለ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነ ÷
ታውቃለህን ? አሁንም ፡ ከፋርስ ፡ አለቃ ፡ ጋር ፡
እዋጋ ፡ ዘንድ ፡ እመለሳለሁ ፤ እኔም ፡ ስወጣ ÷ እነሆ ፤
የግሪክ ፡ አለቃ ፡ ይመጣል ። ነገር ፡ ግን ፡ በእ ፳፩፤
ውነት ፡ ጽሑፍ ፡ የተጻፈውን ፡ እነግርሃለሁ ፤ በዚ
ህም ፡ ነገር ፡ ከአለቃችሁ ፡ ከሚካኤል ፡ በቀር ፡
ማንም ፡ የሚያጸናኝ ፡ የለም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

፩፤ እኔም ፡ በሜዶናዊው ፡ በዳርዮስ ፡ መጀመሪያ ፡
ዓመት ፡ አጸናውና ፡ አበረታው ፡ ዘንድ ፡ ቆሜ ፡
ነበር ።
፪፤ አሁንም ፡ እውነትን ፡ አሳይሃለሁ ። እነሆ ፥
ሦስት ፡ ነገሥታት ፡ ደግሞ ፡ በፋርስ ፡ ይነሣሉ ፤
አራተኛውም ፡ ከሁሉ ፡ ይልቅ ፡ እጅግ ፡ ባለጠጋ ፡
ይሆናል ፤ በባለጠግነቱም ፡ በበረታ ፡ ጊዜ ፡ በግ
ሪክ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ሁሉን ፡ ያስነሣል ።
፫፤ ኃያልም ፡ ንጉሥ ፡ ይነሣል ፥ በትልቅ ፡ አገዛ
ዝም ፡ ይገዛል ፥ እንደ ፡ ፈቃዱም ፡ ያደርጋል ።
፬፤ እርሱም ፡ በተነሣ ፡ ጊዜ ፡ መንግሥቱ ፡ ይሰበ
ራል ፤ እስከ ፡ አራቱ ፡ የሰማይ ፡ ነፋሳት ፡ ይከ
ፋፈላል ። ለዘሩ ፡ ግን ፡ አይከፋፈልም ፥ እንደ ፡
ገዛበትም ፡ አገዛዝ ፡ አይሆንም ፤ መንግሥቱ ፡
ይነቀላልና ፤ ከእነዚህም ፡ ለሌሎች ፡ ይሆናልና ።
፭፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ ከአለቆቹም ፡ አንዱ ፡
ይበረታሉ ፤ እርሱም ፡ ይበረታበታል ፡ ይሠለጥ
ንማል ፤ ግዛቱም ፡ ታላቅ ፡ ግዛት ፡ ይሆናል ።
፮፤ ከዘመናትም ፡ በኋላ ፡ ይጋጠማሉ ፤ የደቡብም ፡
ንጉሥ ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለማድረግ ፡
ወደ ፡ ሰሜን ፡ ንጉሥ ፡ ትመጣለች ፤ የክንድዋ ፡
ኃይል ፡ ግን ፡ አይጸናም ፥ እርሱና ፡ ክንዱም ፡
አይጸናም ፤ እርስዋና ፡ እርስዋን ፡ ያመጡ ፡ የወ
ለዳትም ፡ በዚያም ፡ ዘመን ፡ ያጸናት ፡ አልፈው ፡
ይሰጣሉ ።
፯፤ ነገር ፡ ግን ፡ ከሥርዋ ፡ ቍጥቋጥ ፡ አንዱ ፡ በስ
ፍራው ፡ ይነሣል ፤ ወደ ፡ ሠራዊቱም ፡ ይመ
ጣል ፥ ወደ ፡ ሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ አምባ ፡ ይገ
ባል ፥ በላያቸውም ፡ ያደርጋል ፥ ያሸንፍማል ።
፰፤ አማልክቶቻቸውንና ፡ ቀልጠው ፡ የተሠሩትን ፡
ምስሎቻቸውን ፡ ከብርና ፡ ከወርቅም ፡ የተሠሩ
ትን ፡ የከበሩትን ፡ ዕቃዎች ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይማ
ርካል ፤ እስከ ፡ ጥቂትም ፡ ዓመት ፡ ድረስ ፡ ከሰ
ሜን ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡ ሳይዋጋ ፡ ይቀመጣል ።
፱፤ ይህም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ መንግሥት ፡
ይገባል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ምድሩ ፡ ይመ
ለሳል ።
፲፤ ልጆቹም ፡ ይዋጋሉ ፤ ብዙ ፡ ሠራዊትንና ፡
ሕዝብን ፡ ይሰበስባል ፤ እርሱም ፡ ይመጣል ፥
ይጐርፍማል ፥ ያልፍማል ፤ ተመልሶም ፡ እስከ ፡
፲፩፤ አምባው ፡ ድረስ ፡ ይዋጋል ። የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡
ይቈጣል ፡ ወጥቶም ፡ ከሰሜን ፡ ንጉሥ ፡ ጋር ፡
ይዋጋል ፤ ብዙ ፡ ሕዝብንም ፡ ለሰልፍ ፡ ያቆማል ፥
፲፪፤ ሕዝቡም ፡ አልፎ ፡ በእጁ ፡ ይሰጣል ። ሕዝቡም ፡
በተወሰደ ፡ ጊዜ ፡ ልቡ ፡ ይታበያል ፤ አእላፋት
፲፫፤ ንም ፡ ይጥላል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አያሸንፍም ። የሰ
ሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ይመለሳል ፥ ከቀደመውም ፡
የበለጠ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ለሰልፍ ፡ ያቆማል ፤ በዘ
መናትና ፡ በዓመታትም ፡ ፍጻሜ ፡ ከታላቅ ፡ ሠራ
፲፬፤ ዊትና ፡ ከብዙ ፡ ሀብት ፡ ጋር ፡ ይመጣል ። በዚ
ያም ፡ ዘመን ፡ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ በደቡብ ፡ ንጉሥ ፡
ላይ ፡ ይነሣሉ ፤ ከሕዝብህም ፡ መካከል ፡ የዓመፅ ፡
ልጆች ፡ ራእዩን ፡ ያጸኑ ፡ ዘንድ ፡ ይነሣሉ ፤ ነገር ፡
ግን ፡ ይወድቃሉ ። የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ይመ ፲፭፤
ጣል ፥ አፈርንም ፡ ይደለድላል ፥ የተመሸገች
ንም ፡ ከተማ ፡ ይወስዳል ፤ የደቡብም ፡ ሠራ
ዊት ፡ የተመረጡትም ፡ ሕዝቡ ፡ አይቆሙም ፤
ለመቋቋምም ፡ ኃይል ፡ የላቸውም ። በእርሱም ፡ ፲፮፤
ላይ ፡ የሚመጣው ፡ ግን ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደ
ርጋል ፥ በፊቱም ፡ የሚቆም ፡ የለም ፤ በመል
ካሚቱም ፡ ምድር ፡ ይቆማል ፥ በእጁም ፡ ውስጥ ፡
ጥፋት ፡ ይሆናል ። ከመንግሥቱም ፡ ሁሉ ፡ ፲፯፤
ኃይል ፡ ጋር ፡ ይመጣ ፡ ዘንድ ፡ ፊቱን ፡ ያቀናል ፥
ከእርሱም ፡ ጋር ፡ አንድነትን ፡ ያደርጋል ፤ ያረ
ክሳትም ፡ ዘንድ ፡ ሴትን ፡ ልጅ ፡ ይሰጠዋል ፤ እር
ስዋም ፡ አትጸናም ፡ ለእርሱም ፡ አትሆንም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ደሴቶች ፡ ይመል ፲፰፤
ሳል ፥ ብዙዎችንም ፡ ይወስዳል ፤ አንድ ፡ አለቃ ፡
ግን ፡ ስድቡን ፡ ይሽራል ፥ ስድቡንም ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ ይመልሳል ። ፊቱንም ፡ ወደ ፡ ገዛ ፡ ምድሩ ፡ ፲፱፤
አምባዎች ፡ ይመልሳል ፤ ተሰናክሎም ፡ ይወድ
ቃል ፥ አይገኝምም ።
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ በመንግሥቱ ፡ ክብር ፡ መካ ፳፤
ከል ፡ አስገባሪውን ፡ የሚያሳልፍ ፡ በስፍራው ፡
ይነሣል ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በቍጣው ፡ ሳይሆን ፡ በሰ
ልፍም ፡ ሳይሆን ፡ በጥቂት ፡ ቀን ፡ ይሰበራል ።
በእርሱም ፡ ስፍራ ፡ የተጠቃ ፡ ሰው ፡ ይነ ፳፩፤
ሣል ፡ የመንግሥቱንም ፡ ክብር ፡ አይሰጡትም ፤
በቀስታ ፡ መጥቶ ፡ መንግሥቱን ፡ በማታለል ፡
ይገዛል ። የሚጐርፍም ፡ ሠራዊት ፡ ከፊቱ ፡ ፳፪፤
ይወሰዳል ፥ እርሱና ፡ የቃል ፡ ኪዳኑ ፡ አለቃም ፡
ይሰበራሉ ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ከተወዳጀ ፡ በኋላ ፡ ፳፫፤
በተንኰል ፡ ያደርጋል ፤ ከጥቂትም ፡ ሕዝብ ፡
ጋር ፡ ወጥቶ ፡ ይበረታል ። በቀስታም ፡ ከአገር ፡ ፳፬፤
ሁሉ ፡ ወደ ፡ ለመለመችው ፡ ክፍል ፡ ይገባል ፤
አባቶቹና ፡ የአባቶቹ ፡ አባቶች ፡ ያላደረጉት
ንም ፡ ያደርጋል ፤ ብዝበዛውንና ፡ ምርኮውንም ፡
ሀብቱንም ፡ በመካከላቸው ፡ ይበትናል ፤ በምሽ
ጎችም ፡ ላይ ፡ እስከ ፡ ጊዜው ፡ ድረስ ፡ አሳቡን ፡
ይፈጥራል ። በታላቅም ፡ ሠራዊት ፡ ሆኖ ፡ ኃይ ፳፭፤
ሉንና ፡ ልቡን ፡ በደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ላይ ፡ ያስነ
ሣል ፤ የደቡብም ፡ ንጉሥ ፡ በታላቅና ፡ በብዙ ፡
ሠራዊት ፡ ሆኖ ፡ በሰልፍ ፡ ይዋጋል ፤ ነገር ፡ ግን ፡
አሳብ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ ይፈጥራሉና ፡ አይጸናም ።
መብሉንም ፡ የሚበሉ ፡ ሰዎች ፡ ይሰብሩታል ፤ ፳፮፤
ሠራዊቱም ፡ ይጐርፋል ፤ ብዙዎችም ፡ ተገድ
ለው ፡ ይወድቃሉ ። እነዚህም ፡ ሁለት ፡ ነገሥ ፳፯፤
ታት ፡ ክፋትን ፡ ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ በልባቸው ፡ ያስ
ባሉ ፥ በአንድ ፡ ገበታም ፡ ተቀምጠው ፡ ሐሰት ፡
ይናገራሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ፍጻሜው ፡ እስከ ፡ ተወ
ሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነውና ፡ አይከናወንላቸውም ።
ከብዙም ፡ ሀብት ፡ ጋር ፡ ወደ ፡ ምድሩ ፡ ይመ ፳፰፤
ለሳል ፥ ልቡም ፡ በተቀደሰው ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡
ላይ ፡ ይሆናል ፤ ፈቃዱንም ፡ ያደርጋል ፥ ወደ ፡
ገዛ ፡ ምድሩም ፡ ይመለሳል ። በተወሰነውም ፡ ፳፱፤
ጊዜ ፡ ይመለሳል ፡ ወደ ፡ ደቡብም ፡ ይመጣል ፤

ነገር ፡ ግን ፡ ኋለኛው ፡ እንደ ፡ ፊተኛው ፡ አይሆ
፴ ንም ። የኪቲም ፡ መርከቦች ፡ ይመጡበታልና ፡
ስለዚህ ፡ አዝኖ ፡ ይመለሳል ፥ በቅዱሱም ፡ ቃል ፡
ኪዳን ፡ ላይ ፡ ይቈጣል ፥ ፈቃዱንም ፡ ያደርጋል ፤
ተመልሶም ፡ ቅዱሱን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ የተዉትን ፡
፴፩ ሰዎች ፡ ይመለከታል ። ከእርሱም ፡ ጋር ፡ ሠራዊ
ቶች ፡ ይቆማሉ ፥ መቅደሱንም ፡ ግንቡንም ፡ ያረ
ክሳሉ ፥ የዘወትሩንም ፡ መሥዋዕት ፡ ያስቀራሉ ፥
፴፪ የጥፋትንም ፡ ርኵሰት ፡ ያቆማሉ ። ቃል ፡ ኪዳ
ኑን ፡ የሚበድሉትንም ፡ በማታለል ፡ ያስታል ፤
ነገር ፡ ግን ፡ አምላካቸውን ፡ የሚያውቁ ፡ ሕዝብ ፡
፴፫ ይበረታሉ ፥ ያደርጋሉም ። በሕዝቡም ፡ መካ
ከል ፡ ያሉ ፡ ጥበበኞች ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ ያስተ
ምራሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ በሰይፍና ፡ በእሳት ፡ ነበል
ባል ፡ በምርኮና ፡ በመበዝበዝ ፡ ብዙ ፡ ዘመን ፡
፴፬ ይወድቃሉ ። በወደቁም ፡ ጊዜ ፡ በጥቂት ፡ እር
ዳታ ፡ ይረዳሉ ፤ ብዙ ፡ ሰዎችም ፡ በግብዝነት ፡
፴፭ ወደ ፡ እነርሱ ፡ ተባብረው ፡ ይሰበሰባሉ ። እስከ ፡
ተወሰነውም ፡ ዘመን ፡ ይሆናልና ፡ ከጥበበኞቹ ፡
አያሌዎቹ ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ይነጥሩና ፡
ይጠሩ ፡ ይነጡም ፡ ዘንድ ፡ ይወድቃሉ ።
፴፮ ንጉሡም ፡ እንደ ፡ ፈቃዱ ፡ ያደርጋል ፤ ራሱ
ንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደርጋል ፥ በአማልክት ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ራሱን ፡ ታላቅ ፡ ያደርጋል ፥ በአማ
ልክትም ፡ አምላክ ፡ ላይ ፡ በትዕቢት ፡ ይናገ
ራል ፤ ቍጣም ፡ እስኪፈጸም ፡ ድረስ ፡ ይከናወ
፴፯ ንለታል ፥ የተወሰነው ፡ ይደረጋልና ። የአበ
ቶቹንም ፡ አማልክት ፡ የሴቶችንም ፡ ምኞት ፡
አይመለከትም ፤ ራሱንም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ ታላቅ ፡
ያደርጋልና ፡ አማልክትን ፡ ሁሉ ፡ አይመለከ
፴፰ ትም ። በእነዚህ ፡ ፋንታ ፡ ግን ፡ የአምባዎቹን ፡
አምላክ ፡ ያከብራል ፤ አባቶቹም ፡ ያላወቁትን ፡
አምላክ ፡ በወርቅና ፡ በብር ፡ በዕንቍና ፡ በከበረ ፡
፴፱ ነገር ፡ ያከብረዋል ። በእንግዳም ፡ አምላክ ፡
እርዳታ ፡ በጽኑ ፡ አምባ ፡ ላይ ፡ ያደርጋል ፤ ለሚ
ያውቁት ፡ ክብር ፡ ያበዛላቸዋል ፥ በብዙም ፡ ላይ ፡
ያስገዛቸዋል ፥ ምድርንም ፡ በዋጋ ፡ ይከፍላል ።
፵ በፍጻሜ ፡ ዘመንም ፡ የደቡብ ፡ ንጉሥ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ጋር ፡ ይዋጋል ፤ የሰሜንም ፡ ንጉሥ ፡ ከሰ
ረገሎችና ፡ ከፈረሰኞች ፡ ከብዙም ፡ መርከቦች ፡
ጋር ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ይመጣበታል ፤ ወደ ፡
አገሮችም ፡ ይገባል ፥ ይጐርፍማል ፥ ያልፍ
፵፩ ማል ። ወደ ፡ መልከሚቱም ፡ ምድር ፡ ይገባል ፥
ብዙ ፡ አገሮችም ፡ ይወድቃሉ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ኤዶምያስና ፡ ሞዓብ ፡ ከአሞንም ፡ ልጆች ፡
፵፪ የበለጡት ፡ ከእጁ ፡ ይድናሉ ። እጁን ፡ በአገ
ሮች ፡ ላይ ፡ ይዘረጋል ፥ የግብጽም ፡ ምድር ፡
፵፫ አታመልጥም ። በወርቅና ፡ በብርም ፡ መዝ
ገብ ፡ ላይ ፥ በከበረችም ፡ በግብጽ ፡ ዕቃ ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ይሠለጥናል ፤ የልብያና ፡ የኢትዮጵያ ፡
፵፬ ሰዎችም ፡ ይከተሉታል ። ከምሥራቅና ፡ ከሰ
ሜን ፡ ግን ፡ ወሬ ፡ ያውከዋል ፤ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡
ይገድል ፡ ዘንድና ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋ ፡ ዘንድ ፡ በታ
ላቅ ፡ ቍጣ ፡ ይወጣል ። ንጉሣዊ ፡ ድንኳኑንም ፡ ፵፭
በባሕርና ፡ በከበረው ፡ በቅዱሱ ፡ ተራራ ፡ መካ
ከል ፡ ይተክላል ፤ ወደ ፡ ፍጻሜው ፡ ግን ፡ ይመ
ጣል ፥ ማንም ፡ አይረዳውም ።

ምዕራፍ ፡ ፲፪ ።

በዚያም ፡ ዘመን ፡ ስለ ፡ ሕዝብህ ፡ ልጆች ፡ የሚ ፩
ቆመው ፡ ታላቁ ፡ አለቃ ፡ ሚካኤል ፡ ይነሣል ፤
ሕዝብም ፡ ከሆነ ፡ ጀምሮ ፡ እስከዚያ ፡ ዘመን ፡
ድረስ ፡ እንደ ፡ እርሱ ፡ ያለ ፡ ያልሆነ ፡ የመከራ ፡
ዘመን ፡ ይሆናል ፤ በዚያም ፡ ዘመን ፡ በመጽሐፉ ፡
ተጽፎ ፡ የተገኘው ፡ ሕዝብህ ፡ ሁሉ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ ይድናል ። በምድርም ፡ ትቢያ ፡ ውስጥ ፡ ፪
ካንቀላፉቱ ፡ ብዙዎች ፡ ይነቃሉ ፤ እኵሌቶቹ ፡
ወደ ፡ ዘላለም ፡ ሕይወት ፥ እኵሌቶቹም ፡ ወደ ፡
እፍረትና ፡ ወደ ፡ ዘላለም ፡ ጕስቍልና ። ጥበበ ፫
ኞቹም ፡ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ፀዳል ፥ ብዙ ፡ ሰዎች
ንም ፡ ወደ ፡ ጽድቅ ፡ የሚመልሱ ፡ እንደ ፡ ከዋክ
ብት ፡ ለዘላለም ፡ ይደምቃሉ ። ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ ፬
አንተ ፡ ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡
ቃሉን ፡ ዝጋ ፥ መጽሐፉንም ፡ አትም ፤ ብዙ ፡
ሰዎች ፡ ይመረምራሉ ፥ እውቀትም ፡ ይበዛል ።
እኔም ፡ ዳንኤል ፡ አየሁ ፤ እነሆም ፥ ሁለት ፡ ፭
ሌሎች ፡ ቆመው ፡ ነበር ፥ አንዱ ፡ በዚህ ፡ በወ
ንዙ ፡ ዳር ፥ ሌላውም ፡ በዚያ ፡ በወንዙ ፡ ዳር ።
አንዱም ፡ ከወንዙ ፡ ውኃ ፡ በላይ ፡ የነበረውን ፡ ፮
በፍታም ፡ የለበሰውን ፡— የዚህ ፡ ድንቅ ፡ ፍጻሜ ፡
እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? አለው ። ከወንዙም ፡ ውኃ ፡ ፯
በላይ ፡ የነበረው ፡ በፍታም ፡ የለበሰው ፡ ሰው ፡
ቀኙና ፡ ግራ ፡ እጁን ፡ ወደ ፡ ሰማይ ፡ አንሥቶ ፡—
ለዘመንና ፡ ለዘመናት ፡ ለዘመንም ፡ እኵሌታ ፡
ነው ፤ የተቀደሰውም ፡ ሕዝብ ፡ ኃይል ፡ መበተን ፡
በተጨረሰ ፡ ጊዜ ፡ ይህ ፡ ሁሉ ፡ ይፈጸማል ፡ ብሎ ፡
ለዘላለም ፡ ሕያው ፡ ሆኖ ፡ በሚኖረው ፡ ሲምል ፡
ሰማሁ ። ሰማሁም ፡ ነገር ፡ ግን ፡ አላስተዋልሁም ፤ ፰
የዚያን ፡ ጊዜም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ የዚህ ፡ ሁሉ ፡
ፍጻሜ ፡ ምንድር ፡ ነው ? አልሁ ። እርሱም ፡ ፱
እንዲህ ፡ አለኝ ፡— ዳንኤል ፡ ሆይ ፥ ቃሉ ፡ እስከ ፡
ፍጻሜ ፡ ዘመን ፡ ድረስ ፡ የተዘጋና ፡ የታተመ ፡
ነውና ፡ ሂድ ፤ ብዙ ፡ ሰዎች ፡ ሰውነታቸውን ፡ ፲
ያጠራሉ ፡ ያነጡማል ፡ ይነጥሩማል ፤ ክፉዎች ፡
ግን ፡ ክፋትን ፡ ያደርጋሉ ፤ ክፉዎችም ፡ ሁሉ ፡
አያስተውሉም ፥ ጥበበኞች ፡ ግን ፡ ያስተው
ላሉ ። የዘወትሩም ፡ መሥዋዕት ፡ ከቀረ ፡ ጀምሮ ፥ ፲፩
የጥፋትም ፡ ርኵሰት ፡ ከቆመ ፡ ጀምሮ ፡ ሺህ ፡
ሁለት ፡ መቶ ፡ ዘጠና ፡ ቀን ፡ ይሆናል ። የሚታ ፲፪
ገሥ ፥ እስከ ፡ ሺህ ፡ ሦስት ፡ መቶ ፡ ሠላሳ ፡ አም
ስት ፡ ቀንም ፡ የሚደርስ ፡ ምስጉን ፡ ነው ። አንተ ፡ ፲፫
ግን ፡ እስከ ፡ ፍጻሜው ፡ ድረስ ፡ ሂድ ፤ አንተም ፡
ታርፋለህ ፥ በቀኑም ፡ መጨረሻ ፡ በዕጣ ፡ ክፍ
ልህ ፡ ትቆማለህ ።

ትንቢተ ፡ ሆሴዕ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በዖዝያንና ፡ በኢዮአ
ታም ፡ በአካዝና ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ በእስ
ራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በዮአስ ፡ ልጅ ፡ በኢዮርብ
ዓም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ብኤሪ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሆሴዕ ፡
የመጣ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ እግዚአብሔር ፡ መጀመሪያ ፡ በሆሴዕ ፡ በተና
ገረ ፡ ጊዜ ÷ እግዚአብሔር ፡ ሆሴዕን ፡— ምድሪቱ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ርቃ ፡ ታላቅ ፡ ግልሙትና ፡
ታደርጋለችና ፡ ሂድ ፤ ጋለሞታን ፡ ሴትና ፡ የግ
ልሙትናን ፡ ልጆች ፡ ለአንተ ፡ ውሰድ ፡ አለው ።
፫ እርሱም ፡ ሄዶ ፡ የዴቤላይምን ፡ ልጅ ፡ ጎሜርን ፡
አገባ ፤ እርስዋም ፡ ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡
፬ ወለደችለት ። እግዚአብሔርም ፡— ከጥቂት ፡
ዘመን ፡ በኋላ ፡ የኢይዝራኤልን ፡ ደም ፡ በኢዩ ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ እበቀላለሁና ÷ ከእስራኤልም ፡ ቤት ፡
መንግሥትን ፡ እሽራለሁና ፡ ስሙን ፡ ኢይዝራ
፭ ኤል ፡ ብለህ ፡ ጥራው ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በኢይ
ዝራኤል ፡ ሸለቆ ፡ ውስጥ ፡ የእስራኤልን ፡ ቀስት ፡
፮ እሰብራለሁ ፡ አለው ። ደግሞ ፡ ፀነሰች ፡ ሴት ፡
ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአብሔርም ፡— ይቅር ፡
እላቸው ፡ ዘንድ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ አልምርምና ፡ ስምዋን ፡ ሎሩሃማ ፡
ብለህ ፡ ጥራት ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ ፯
እምራለሁ ፤ በአምላካቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡
አድናቸዋለሁ ፡ እንጂ ፡ በቀስት ፡ ወይም ፡ በሰ
ይፍ ፡ ወይም ፡ በሰልፍ ፡ ወይም ፡ በፈረሶች ፡
ወይም ፡ በፈረሰኞች ፡ አላድናቸውም ፡ አለው ።
ሎሩሃማም ፡ ጡት ፡ በስጣለች ፡ ጊዜ ÷ ደግሞ ፡ ፰
ፀነሰች ፡ ወንድ ፡ ልጅንም ፡ ወለደች ። እግዚአ ፱
ብሔርም ፡— ሕዝቤ ፡ አይደላችሁምና ÷ እኔም ፡
አምላክ ፡ አልሆናችሁምና ፡ ስሙን ፡ ሎዓሚ ፡
ብለህ ፡ ጥራው ፡ አለው ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

የእስራኤልም ፡ ልጆች ፡ ቍጥር ፡ እንደማይ ፩
ሰፈርና ፡ እንደማይቈጠር ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡ አሸዋ ፡
ይሆናል ፤ እንዲህም ፡ ይሆናል ፤ እናንተ ፡ ሕዝቤ ፡
አይደላችሁም ፡ ተብሎ ፡ በተነገረበት ፡ በዚያ ፡
ስፍራ ፡ የሕያው ፡ አምላክ ፡ ልጆች ፡ ይባላሉ ።
የይሁዳ ፡ ልጆችና ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ በአን ፪
ድነት ፡ ይሰበሰባሉ ÷ ለእነርሱም ፡ አንድ ፡ አለቃ ፡
ይሾማሉ ÷ ከምድሪቱም ፡ ይወጣሉ ፤ የኢይዝ
ራኤል ፡ ቀን ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ። ወንድሞቻ ፫
ችሁን ፡— ዓሚ ÷ እኅቶቻችሁንም ፡— ሩሃማ ፡
በሉአቸው ።
እናታችሁ ፡ ሚስቴ ፡ አይደለችምና ÷ እኔም ፡ ፬

ባልዋ፡አይደለሁምና፡ተምዋገቱ፤ከእናታችሁ፡
ጋር፡ተምዋገቱ። ግልሙትናዋን፡ከፊትዋ÷
ምንዝርናዋንም፡ከጡቶችዋ፡መካከል፡ታስ
፫፤ ወግድ፤ ዕራቁትዋን፡እንዳልገፍፋት÷እንደ፡
ተወለደችበትም፡ቀን፡እንዳላደርጋት÷እንደ፡
ምድረ፡በዳና፡እንደ፡ደረቅ፡ምድር፡እንዳላ
፬፤ ደርጋት÷በጥማትም፡እንዳልገድላት፤ የግል
ሙትናዋ፡ልጆች፡ናቸውና፡ልጆችዋን፡አል
፭፤ ምርም። እናታቸው፡አመንዝራለች፤ የፀነሰ
ቻቸውም፡— እንጀራዬንና፡ውኃዬን÷ጥጤ
ንና፡የተልባ፡እግሬን÷ዘይቴንና፡መጠጤን፡
ከሚሰጡኝ፡ከውሽሞቼ፡በኋላ፡እሄዳለሁ፡
፮፤ ብላ፡አስነወረቻቸው። ስለዚህ÷እነሆ÷መንገ
ድሽን፡በእሾህ፡እዘጋለሁ÷መንገድዋንም፡
፯፤ እንዳታገኝ፡ቅጥርን፡እቀጥርባታለሁ። ውሽ
ሞችዋንም፡ትከተላለች÷ነገር፡ግን፡አት
ደርስባቸውም፤ ትፈልጋቸውማለች÷ነገር፡
ግን፡አታገኛቸውም፤ እርስዋም፡— ከዛሬ፡
ይልቅ፡የዚያን፡ጊዜ፡ይሻለኝ፡ነበርና፡ተመ
ልሼ፡ወደ፡ቀደመው፡ባሌ፡እሄዳለሁ፡ትላ
ለች።
፰፤ እርስዋም፡እህልንና፡ወይንን፡ጠጅ፡ዘይ
ትንም፡የሰጠኋት÷ለበአልም፡የተሠራውን፡
ብርና፡ወርቅ፡ያበዛሁላት፡እኔ፡እንደ፡ሆንሁ፡
፱፤ አላወቀችም። ስለዚህ፡እህሌን፡በጊዜዋ÷
ወይን፡ጠጄንም፡በወረትዋ፡እወስዳለሁ÷ዕራ
ቁትነትዋንም፡እንዳትሸፍን፡ጥጤንና፡የተ
፲፤ ልባ፡እግሬን፡እገፍፋታለሁ። አሁንም፡ውሽሞ
ችዋ፡እያዩ፡ነውርዋን፡እገልጣለሁ፤ከእጄም፡
፲፩፤ ማንም፡አያድናትም። ደስታዋንም፡ሁሉ÷
በዓላቶችዋንም÷መባቻዎችዋንም÷ሰንበቶች
ዋንም÷የተቀደሱትንም፡ጉባኤዎችን፡ሁሉ፡
፲፪፤ አስቀራለሁ። እርስዋም፡— ውሽሞቼ፡የሰ
ጡኝ፡ዋጋዬ፡ይህ፡ነው፡ያለችውን፡ወይን
ዋንና፡በለስዋን፡አጠፋለሁ፤ ዱርም፡አደርገ
ዋለሁ÷የምድረ፡በዳም፡አራዊት፡ይበሉታል።
፲፫፤ እኔን፡ረስታ፡ውሽሞችዋን፡እየተከተለች÷
በጕትቻችዋና፡በጌጥዋም፡እያጌጠች፡ለበአ
ሊም፡ያጠነችበትን፡ወራት፡እበቀልባታለሁ÷
ይላል፡እግዚአብሔር።
፲፬፤ ስለዚህ÷እነሆ÷አባብላታለሁ÷ወደ፡
ምድረ፡በዳም፡አመጣታለሁ÷ለልብዋም፡
፲፭፤ እናገራለሁ። ከዚያም፡የወይን፡ቦታዋን÷
የተስፋ፡በርም፡እንዲሆንላት፡የአኮርን፡ሸለቆ፡
እሰጣታለሁ፤በዚያም፡ከግብጽ፡ምድር፡እንደ፡
ወጣችበት፡ቀን፡እንደ፡ሕፃንነትዋ፡ወራት፡
፲፮፤ ትዘምራለች። በዚያ፡ቀን፡ባሌ፡ብለሽ፡ትጠሪ
ኛለሽ፡እንጂ፡ዳግመኛ፡በአሌ፡ብለሽ፡አትጠ
፲፯፤ ሪኝም÷ይላል፡እግዚአብሔር፤ የበአሊምን፡
ስም፡ከአፍዋ፡አስወግደዋለሁና÷በስማቸ
፲፰፤ ውም፡እንግዲህ፡አይታሰቡምና። በዚያም፡
ቀን፡ከምድር፡አራዊትና፡ከሰማይ፡ወፎች፡
ከመሬትም፡ተንቀሳቃሾች፡ጋር፡ቃል፡ኪዳን፡
አደርግላቸዋለሁ፤ ቀስትንና፡ሰይፍን፡ሰልፍ
ንም፡ከምድሩ፡እሰብራለሁ÷ተከልለውም፡
እንዲኖሩ፡አስተኛቸዋለሁ። ለዘላለምም፡ለእኔ፡ ፲፱፤
እንድትሆኚ፡እጭሻለሁ፤ በጽድቅና፡በፍርድ፡
በምሕረትና፡በርኅራኄ፡እጭሻለሁ። ለእኔም፡ ፳፤
እንድትሆኚ፡በመታመን፡እጭሻለሁ፤አንቺም፡
እግዚአብሔርን፡ታውቂአለሽ።
በዚያንም፡ቀን፡እመልሳለሁ÷ይላል፡እግ ፳፩፤
ዚአብሔር፤ ለሰማይ፡እመልሳለሁ÷ሰማይም፡
ለምድር፡ይመልሳል፤ ምድርም፡ለእህልና፡ ፳፪፤
ለወይን፡ጠጅ፡ለዘይትም፡ትመልሳለች፤ እነ
ርሱም፡ለኢይዝራኤል፡ይመልሳሉ። በምድ ፳፫፤
ርም፡ላይ፡ለእኔ፡እዘራታለሁ፤ ምሕረትም፡
የሌላትን፡እምራለሁ÷ሕዝቤም፡ያልሆነ
ውን፡— አንተ፡ሕዝቤ፡ነህ፡እለዋለሁ፤ እር
ሱም፡— አንተ፡አምላኬ፡ነህ፡ይለኛል።

ምዕራፍ፡፫።

እግዚአብሔርም፡— የእስራኤል፡ልጆች፡ ፩፤
ወደ፡ሌሎች፡አማልክት፡ቢመለሱና፡የዘቢብ፡
ጥፍጥፍን፡ቢወድዱ፡እንኳ÷እግዚአብሔር፡
እንደሚወድዳቸው፡አንተም፡ውሽማዋን፡
የምትወድደውን፡አመንዝራይትን፡ሴት፡
ውደድ፡አለኝ። እኔም፡በአሥራ፡አምስት፡ ፪፤
ብርና፡በአንድ፡ቆሮስ፡መስፈሪያ፡ተኩል፡
ገብስ፡ገዛኋት። ከእኔ፡ጋር፡ብዙ፡ወራት፡ ፫፤
ተቀመጪ÷አታመንዝሪም÷ለሌላ፡ሰውም፡
አትሁኚ፤ እኔም፡እንዲሁ፡እሆንልሻለሁ፡አል
ኋት። የእስራኤል፡ልጆች፡ያለ፡ንጉሥና፡ ፬፤
ያለ፡አለቃ÷ያለ፡መሥዋዕትና፡ያለ፡ዓምድ÷
ያለ፡ኤፉድና፡ያለ፡ተራፊም፡ብዙ፡ወራት፡
ይቀመጣሉና፤ ከዚያም፡በኋላ፡የእስራኤል፡ ፭፤
ልጆች፡ተመልሰው፡አምላካቸውን፡እግዚአ
ብሔርንና፡ንጉሣቸውን፡ዳዊትን፡ይፈልጋሉ፤
በኋለኛውም፡ዘመን፡ፈርተው፡ወደ፡እግዚ
አብሔርና፡ወደ፡በረከቱ፡ይመጣሉ።

ምዕራፍ፡፬።

እናንተ፡የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ÷እው ፩፤
ነትና፡ምሕረት፡እግዚአብሔርንም፡ማወቅ፡
በምድር፡ስለሌለ፡እግዚአብሔር፡በምድሩ፡
ላይ፡ከሚኖሩ፡ጋር፡ክርክር፡አለውና፡የእግ
ዚአብሔርን፡ቃል፡ስሙ። እርግማንና፡ሐሰት፡ ፪፤
ግዳይና፡ስርቆት፡ምንዝርናም፡ወጥተዋል፤
ደምም፡ወደ፡ደም፡ደርሶአል። ስለዚህ፡ምድ ፫፤
ሪቱ፡ታለቅሳለች÷በእርስዋም፡የሚቀመጡ፡
ሁሉ፡ከምድር፡አራዊትና፡ከሰማይ፡ወፎች፡
ጋር፡ይደክማሉ፤የባሕሩም፡ዓሦች፡ያልቃሉ።
ነገር፡ግን፡ሕዝብህ፡ከካህን፡ጋር፡እንደሚከ ፬፤
ራከሩ፡ናቸውና፡ማንም፡አይከራከር÷ማንም፡
አይዝለፍ። በቀንም፡ትሰናከላለህ÷ነቢዩም፡ ፭፤
ከአንተ፡ጋር፡በሌሊት፡ይሰናከላል፤ እናትህ
ንም፡አጠፋታለሁ።
ሕዝቤ፡እውቀት፡ከማጣቱ፡የተነሣ፡ጠፍ ፮፤
ቶአል፤ አንተም፡እውቀትን፡ጠልተሃልና፡

እኔ፡ካህን፡እንዳትሆነኝ፡እጠላሃለሁ፤የአም
ላክህንም፡ሕግ፡ረስተሃልና፡እኔ፡ደግሞ፡ልጆ
፯፤ ችህን፡እረሳለሁ።እንደ፡ብዛታቸው፡መጠን፡
ኃጢአት፡ሠሩብኝ፤እኔም፡ክብራቸውን፡ወደ፡
፰፤ ነውር፡እለውጣለሁ። የሕዝቤም፡ኃጢአት፡
መብል፡ሆኖላቸዋል÷ልባቸውንም፡ወደ፡በደ
፱፤ ላቸው፡አድርገዋል። እንደ፡ሕዝቡም፡እን
ዲሁ፡ካህኑ፡ይሆናል፤በመንገዳቸውም፡እበቀ
ላቸዋለሁ÷ሥራቸውንም፡እመልስባቸዋለሁ።
፲፤ እግዚአብሔርንም፡ መጠበቅ፡ ትተዋልና፡
ሲበሉ፡እይጠግቡም÷ሲያመነዝሩም፡አይበ
ዙም።
፲፩፤ ግልሙትናና፡የወይን፡ጠጅ፡ስካርም፡አእ
፲፪፤ ምሮን፡ያጠፋል። የግልሙትና፡መንፈስ፡
ሕዝቤን፡አስቶአቸዋልና÷እነርሱም፡ከአም
ላካቸው፡ርቀው፡አመንዝረዋልና፡በትራቸ
ውን፡ይጠይቃሉ÷ዘንጋቸውም፡ይመልስላቸ
፲፫፤ ዋል። በተራሮችም፡ራስ፡ላይ፡ይሠዋሉ፤
ጥላውም፡መልካም፡ነውና፡ከኮምበልና፡ከል
ብን፡ከአሆማም፡ዛፍ፡በታች፡በኮረብቶች፡
ላይ፡ያጥናሉ፤ስለዚህ፡ሴቶች፡ልጆቻችሁ፡
ይገለሙታሉ÷ሙሽሮቻችሁም፡ያመነዝራሉ።
፲፬፤ ወንዶችም፡ደግሞ፡ከጋለሞቶች፡ጋር፡ይጫ
ወታሉና÷ከጋለሞቶችም፡ጋር፡ይሠዋሉና፡
ሴቶች፡ልጆቻችሁ፡በገለሞቱ፡ጊዜ÷ሙሽሮ
ቻችሁም፡በመነዘሩ፡ጊዜ፡አልቀጣቸውም፤
የማያስተውልም፡ሕዝብ፡ይገለበጣል።
፲፭፤ እስራኤል፡ሆይ÷አንተ፡ብታመነዝር፡ይሁዳ፡
አይበድል፤እናንተም፡ወደ፡ጌልገላ፡አትግቡ÷
ወደ፡ቤትአዌንም፡አትውጡ÷ወይም፡—
ሕያው፡እግዚአብሔርን! ብላችሁ፡አትማሉ።
፲፮፤ እስራኤል፡እንደ፡እልከኛ፡ጊደር፡እንቢ፡
ብሎአል፤እግዚአብሔርስ፡በሰፊው፡ቦታ፡
፲፯፤ እንደ፡ጠቦት፡ያሰማራዋልን? ኤፍሬም፡ከጣ
፲፰፤ ዖታት፡ጋር፡ተጋጠመ፤ተወው። ስካርን፡
ፈጽመዋል÷ግልሙትናንም፡አብዝተዋል፤
፲፱፤ አለቆችዋም፡ነውርን፡እጅግ፡ወደዱ።ነፋስ፡
በክንፍዋ፡አስሮአታል፤ከመሥዋዕታቸውም፡
የተነሣ፡ያፍራሉ።

ምዕራፍ፡፭።

፩፤ ካህናት፡ሆይ÷ይህን፡ስሙ፤የእስራኤል፡
ቤት፡ሆይ÷አድምጡ፤የንጉሥ፡ቤት፡ሆይ÷
ልብ፡አድርጉ፤በምጽጳ፡ላይ፡ወጥመድ÷በታ
ቦርም፡ላይ፡የተዘረጋ፡እሽክላ፡ሆናችኋልና፡
፪፤ ፍርድ፡በእናንተ፡ላይ፡ነው። ዓመፀኞችም፡
እርድ፡አብዝተዋል፤እኔ፡ግን፡እነዚያን፡
፫፤ ሁሉ፡እዘልፋለሁ።ኤፍሬምን፡አውቀዋለሁ÷
እስራኤልም፡ከእኔ፡አልተሰወረም፤ኤፍሬም፡
ሆይ÷ዛሬ፡አመንዝረሃል÷እስራኤልም፡ረከ
፬፤ ሶአል። ወደ፡አምላካቸው፡ይመለሱ፡ዘንድ፡
ሥራቸውን፡አላቀኑም፤የግልሙትና፡መን
ፈስ፡በውስጣቸው፡አለና፤እግዚአብሔርንም፡
፭፤ አላወቁምና።የእስራኤልም፡ትዕቢት፡በፊቱ፡
ይመሰክራል፤ስለዚህ፡እስራኤልና፡ኤፍሬም፡
በኃጢአታቸው፡ይሰናከላሉ፤ይሁዳም፡ደግሞ፡
ከእነርሱ፡ጋር፡ይሰናከላል።እግዚአብሔርንም፡ ፮፤
ለመሻት፡በጎቻቸውንና፡ላሞቻቸውን፡ነድ
ተው፡ይሄዳሉ፤ነገር፡ግን፡እርሱ፡ከእነርሱ፡ተመ
ልሶአልና፡አያገኙትም።ዲቃሎችን፡ልጆች፡ ፯፤
ወልደዋልና፡እግዚአብሔርን፡ወንጅለዋል፤
አሁንም፡አንድ፡ወር፡እነርሱንና፡ርስታቸውን፡
ይበላቸዋል።
በጊብዓ፡መለከትን÷በራማ፡እንቢልታን፡ ፰፤
ንፉና፡— ብንያም፡ሆይ÷ከአንተ፡በኋላ፡እያ
ላችሁ፡በቤትአዌን፡ላይ፡እሪ፡በሉ። ኤፍ ፱፤
ሬም፡በዘለፋ፡ቀን፡የፈረሰ፡ይሆናል፤በእስ
ራኤል፡ነገዶች፡ዘንድ፡በእርግጥ፡የሚሆነ
ውን፡ነገር፡ገልጫለሁ። የይሁዳ፡አለቆች፡ ፲፤
ድምበርን፡እንደሚነቅሉ፡ሆነዋል፤እኔም፡
መዓቴን፡እንደ፡ውኃ፡እፈስስባቸዋለሁ።
ኤፍሬም፡ከትእዛዝ፡በኋላ፡መሄድን፡ወድዶ ፲፩፤
አልና፡የተገፋና፡በፍርድ፡የተጐዳ፡ሆኖአል።
እኔም፡ለኤፍሬም፡እንደ፡ብል÷ለይሁዳም፡ ፲፪፤
ቤት፡እንደ፡ነቀዝ፡ሆኜአለሁ። ኤፍሬምም፡ ፲፫፤
ደዌውን÷ይሁዳም፡ቍስሉን፡ባየ፡ጊዜ፡ኤፍ
ሬም፡ወደ፡አሦር፡ሄደ፡ወደ፡ንጉሡም፡
ወደ፡ኢያሪም፡መልእክተኛን፡ላከ፤እርሱ፡
ግን፡ይፈውሳችሁ፡ዘንድ÷ከቍስላችሁም፡
ያድናችሁ፡ዘንድ፡አልቻለም።እኔም፡ለኤፍ ፲፬፤
ሬም፡እንደ፡አንበሳ÷ለይሁዳም፡ቤት፡እንደ፡
አንበሳ፡ደቦል፡እሆናለሁና፤እኔም፡ነጥቄ፡
እሄዳለሁ፡እወስድማለሁ÷የሚያድንም፡አይ
ገኝም። በደላቸውንም፡እስኪያውቁ፡ድረስ÷ ፲፭፤
ፊቴንም፡እስኪሹ፡ድረስ፡ሄጄ፡ወደ፡ስፍ
ራዬ፡እመለሳለሁ፤በመከራቸው፡ጊዜ፡እጅግ፡
አድርገው፡ፊቴን፡ይፈልጋሉ።

ምዕራፍ፡፮።

ኑ÷ወደ፡እግዚአብሔር፡እንመለስ፤እርሱ፡ ፩፤
ሰብሮናልና÷እርሱም፡ይፈውሰናል፤እርሱ፡
መትቶናል÷እርሱም፡ይጠግነናል።ከሁለት፡ ፪፤
ቀን፡በኋላ፡ያድነናል፤በሦስተኛውም፡ቀን፡
ያስነሣናል÷በፊቱም፡በሕይወት፡እንኖራለን።
እንወቅ፤እናውቀውም፡ዘንድ፡እግዚአብሔ ፫፤
ርን፡እንከተል፤እንደ፡ወገግታም፡ተዘጋጅቶ፡
እናገኘዋለን፤እንደ፡ዝናብም፡ምድርንም፡
እንደሚያጠጣ፡እንደ፡መጨረሻ፡ዝናብ፡
ይመጣል።
ምሕረታችሁ፡እንደ፡ማለዳ፡ደመና÷በማ ፬፤
ለዳም፡እንደሚያልፍ፡ጠል፡ነውና፡ኤፍ
ሬም፡ሆይ÷ምን፡ላድርግልህ? ይሁዳ፡ሆይ÷
ምን፡ላድርግልህ? ስለዚህ፡በነቢያት፡እጅ፡ ፭፤
ቈረጥኋቸው÷በአፌም፡ቃል፡ገደልኋቸው፤
ፍርዴም፡እንደ፡ብርሃን፡ይወጣል። ከመሥ ፮፤
ዋዕት፡ይልቅ፡ምሕረትን÷ከሚቃጠልም፡
መሥዋዕት፡ይልቅ፡እግዚአብሔርን፡ማወቅ፡
እወድዳለሁና።እነርሱ፡ግን፡እንደ፡አዳም፡ ፯፤

ቃል ፡ ኪዳንን ፡ ተላልፈዋል ፤ በዚያም ፡ ላይ ፡
፰ ወንጅለውኛል ። ገለዓድ ፡ ኃጢአትን ፡ የሚ
ሠሩ ፡ ሰዎች ፡ ከተማ ፥ በደምም ፡ የተቀባ ፡
፱ ነው ። ለሰውም ፡ እንደሚያደቡ ፡ ወንበዴዎች ፥
እንዲሁ ፡ የካህናት ፡ ወገኖች ፡ በሴኬም ፡ መን
ገድ ፡ ላይ ፡ ይገድላሉ ፤ ሴሰኝነትንም ፡ ያደርጋሉ ።
፲ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ የሚያስፈራን ፡ ነገር ፡ አይ
ቻለሁ ፤ በዚያ ፡ በኤፍሬም ፡ ውስጥ ፡ ግልሙ
ትና ፡ ተገኘ ፥ እስራኤልም ፡ ረከሰአል ።
፲፩ ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ የሕዝቤን ፡ ምርኮ ፡ በምመልስ
በት ፡ ጊዜ ፡ ለአንተ ፡ ደግሞ ፡ መከር ፡ ተወስኖ
ልሃል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩ በሐሰት ፡ አድርገዋልና ፥ ሌባም ፡ ገብቶአ
ልና ፥ በውጭም ፡ ወንበዴዎች ፡ ቀምተዋልና ፡
እስራኤልን ፡ እፈውስ ፡ ዘንድ ፡ በወደድሁ ፡
ጊዜ ፡ የኤፍሬም ፡ ኃጢአትና ፡ የሰማርያ ፡ ክፋት ፡
፪ ተገለጠ ። እኔም ፡ ክፋታቸውን ፡ ሁሉ ፡ እን
ዳሰብሁ ፡ በልባቸው ፡ አያስቡም ፤ አሁንም ፡
ሥራቸው ፡ ከብባቸዋለች ፥ በፊቴም ፡ አለች ።
፫ ንጉሡን ፡ በክፋታቸው ፥ አለቆቹንም ፡ በሐሰ
፬ ታቸው ፡ ደስ ፡ አሰኝተዋል ። ሁሉም ፡ አመን
ዝራዎች ፡ ናቸው ፤ ጋጋሪ ፡ እንደሚያነድድበት ፡
እንደ ፡ ምድጃ ፡ ናቸው ፤ ሁሉ ፡ እስኪቦካ ፡
ድረስ ፡ እሳትን ፡ መቈስቈስና ፡ እርሾን ፡ መለ
፭ ወስ ፡ ይቆያል ። በንጉሣችን ፡ ቀን ፡ አለቆች ፡
ከወይን ፡ ጠጅ ፡ ሙቀት ፡ የተነሣ ፡ ታመሙ ፤
እርሱም ፡ ከዋዘኞች ፡ ጋር ፡ እጁን ፡ ዘረጋ ።
፮ እያደቡ ፡ ልባቸውን ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ አዘጋጅ
ተዋል ፤ አበዛቸውም ፡ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡ አንቀ
ላፋ ፤ በጠባም ፡ ጊዜ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡
፯ ይነድዳል ። ሁሉም ፡ እንደ ፡ ምድጃ ፡ ግለዋል ፥
ፈራጆቻቸውንም ፡ በሉ ፤ ነገሥታቶቻቸውም ፡
ሁሉ ፡ ወደቁ ፤ ከእነርሱም ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ የሚ
ጮኽ ፡ የለም ።
፰ ኤፍሬም ፡ ከአሕዛብ ፡ ጋር ፡ ተደባለቀ ፤ ኤፍ
፱ ሬም ፡ እንዳልተገላበጠ ፡ ቂጣ ፡ ነው ። እንግ
ዶች ፡ ጕልበቱን ፡ በሉት ፥ እርሱም ፡ አላወ
ቀም ፤ ሽበትም ፡ ወጣበት ፥ እርሱም ፡ አላወ
፲ ቀም ። የእስራኤልም ፡ ትዕቢት ፡ በፊቱ ፡ መሰ
ከረ ፤ ወደ ፡ አምላካቸው ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ግን ፡ አልተመለሱም ፥ በዚህም ፡ ሁሉ ፡ አል
፲፩ ፈለጉትም ። ኤፍሬምም ፡ አእምሮ ፡ እንደሌ
ላት ፡ እንደ ፡ ሰነፍ ፡ ርግብ ፡ ነው ፤ ግብጽን ፡
፲፪ ጠሩ ፥ ወደ ፡ አሦርም ፡ ሄዱ ። ሲሄዱ ፡ አሽክላ
ዬን ፡ እዘረጋባቸዋለሁ ፤ እንደ ፡ ሰማይ ፡ ወፎች ፡
አወርዳቸዋለሁ ፤ መከራቸውን ፡ ሲሰሙ ፡ እገ
፲፫ ሥጻቸዋለሁ ። ከእኔ ፡ ፈቀቅ ፡ ብለዋልና ፡
ወዮላቸው ፤ በእኔም ፡ ላይ ፡ ዐምፀዋልና ፡ ጥፋት ፡
ይምጣባቸው ፤ እኔ ፡ ልታደጋቸው ፡ ወደድሁ ፥
፲፬ እነርሱ ፡ ግን ፡ በሐሰት ፡ ተናገሩብኝ ። በመኝ
ታቸው ፡ ላይ ፡ ሆነው ፡ ያለቅሱ ፡ ነበር ፡ እንጂ ፡
በልባቸው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልጮኹም ፤ ስለ ፡
እህልና ፡ ስለ ፡ ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይሰበሰቡ ፡ ነበር ፤
በእኔም ፡ ላይ ፡ ዐመፁ ። እኔም ፡ ክንዳቸውን ፡ ፲፭
አስተማርሁና ፡ አጸናሁ ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ክፉ ፡
ነገርን ፡ መከሩብኝ ። ወደ ፡ ከንቱ ፡ ነገር ፡ ተመ ፲፮
ለሱ ፤ እንደ ፡ ተንኰለኛ ፡ ቀስት ፡ ሆኑ ፤ አለ
ቆቻቸው ፡ ከምላሳቸው ፡ ቍጣ ፡ የተነሣ ፡
በሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ፤ ይህ ፡ በግብጽ ፡ ምድር ፡
ውስጥ ፡ መሳለቂያ ፡ ይሆንባቸዋል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

መለከትን ፡ ወደ ፡ አፍህ ፡ አቅርብ ፤ ቃል ፡ ኪዳ ፩
ኔን ፡ ተላልፈዋልና ፥ በሕጌም ፡ ላይ ፡ ዐምፀዋ
ልና ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ እንደ ፡ ንስር ፡
ይመጣል ። እነርሱም ፡ — አምላክ ፡ ሆይ ፥ እኛ ፡ ፪
እስራኤል ፡ አወቅንህ ፡ ብለው ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ ይጮ
ኻሉ ። እስራኤል ፡ ደግነትን ፡ ጥሎአል ፤ ጠላ ፫
ትም ፡ ያሳድዱታል ። ለራሳቸው ፡ ነገሥታትን ፡ ፬
አነገሡ ፥ ከእኔም ፡ ዘንድ ፡ አይደለም ፤ አለቆች
ንም ፡ አደረጉ ፥ እኔም ፡ አላወቅሁም ፤ ለጥፋታ
ቸውም ፡ ከብራቸውና ፡ ከወርቃቸው ፡ ጣዖታ
ትን ፡ ለራሳቸው ፡ አደረጉ ። ሰማርያ ፡ ሆይ ፥ ፭
እምቦሳህን ፤ ጥሎአል ፤ ቍጣዬ ፡ በላያቸው ፡ ነድ
ዶአል ፤ እስከ ፡ መቼ ፡ ድረስ ፡ ንጹሕ ፡ ሊሆኑ ፡
አይችሉም ? ይህ ፡ ደግሞ ፡ ከእስራኤል ፡ ዘንድ ፡ ፮
ነው ፤ ሠራተኛ ፡ ሠራው ፥ እርሱም ፡ አምላክ ፡
አይደለም ፤ የሰማርያም ፡ እምቦሳ ፡ ይቈራረጣል ።
ነፋስን ፡ ዘርተዋል ፥ ዐውሎ ፡ ነፋስንም ፡ ያጭ ፯
ዳሉ ፤ አገዳ ፡ የለውም ፥ ከፍሬውም ፡ ዱቄት ፡
አይገኝም ፤ ቢገኝም ፡ እንግዶች ፡ ይበሉታል ።
እስራኤል ፡ ተውጦአል ፥ በአሕዛብም ፡ መካ ፰
ከል ፡ ዛሬ ፡ እንደ ፡ ረከሰ ፡ ዕቃ ፡ ሆኖአል ። ለብ ፱
ቻውም ፡ እንደሚቀመጥ ፡ እንደ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡
አህያ ፡ ወደ ፡ አሦር ፡ ወጥተዋል ፤ ኤፍሬምም ፡
ወዳጆቹን ፡ በእጅ ፡ መንሻ ፡ ገዛ ። ነገር ፡ ግን ፡ ፲
ለአሕዛብ ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ቢሰጡ ፡ እኔ ፡ አሁን ፡
እሰበስባቸዋለሁ ፤ ከንጉሥና ፡ ከአለቆችም ፡
ሸክም ፡ የተነሣ ፡ ይደክማሉ ።
ኤፍሬም ፡ ኃጢአትን ፡ ለመሥራት ፡ መሠ ፲፩
ዊያ ፡ አብዝቶአልና ፡ መሠዊያ ፡ ለኃጢአት ፡
ይሆንለታል ። የሕጌን ፡ ብዛት ፡ ጽፌለታለሁ ፤ ፲፪
እነርሱ ፡ ግን ፡ እንደ ፡ እንግዳ ፡ ነገር ፡ ቈጥረው
ታል ። መሥዋዕቴን ፡ ያቀርባሉ ፥ ሥጋንም ፡ ፲፫
ያርዳሉ ፥ ይበላሉም ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ አይ
ቀበላቸውም ፤ በደላቸውንም ፡ ያስባል ፥ ኃጢ
አታቸውንም ፡ ይቀጣል ፤ እነርሱም ፡ ወደ ፡
ግብጽ ፡ ይመለሳሉ ። እስራኤል ፡ ፈጣሪውን ፡ ፲፬
ረስቶአል ፥ መስገጃዎችንም ፡ ሠርቶአል ፤ ይሁ
ዳም ፡ የተመሸጉትን ፡ ከተሞች ፡ አብዝቶአል ፤
እኔ ፡ ግን ፡ በከተሞች ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰድዳ
ለሁ ፥ አዳራሾችንም ፡ ትበላለች ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ከአምላክህ ፡ ተለይተህ ፡
አመንዝረሃልና ፡ እንደ ፡ አሕዛብ ፡ ደስ ፡ አይበ
ልህ ፥ ሐሴትንም ፡ አታድርግ ፤ በእህሉ ፡ አው
ድማ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የግልሙትናን ፡ ዋጋ ፡ ወድ
፪ ደሃል ። አውድማውና ፡ መጥመቂያው ፡ አይመ
ግባቸውም ፥ ጉሽ ፡ ጠጅም ፡ ይጐድልባታል ።
፫ በእግዚአብሔር ፡ ምድር ፡ ላይ ፡ አይቀመጡም ፤
ኤፍሬምም ፡ ወደ ፡ ግብጽ ፡ ይመለሳል ፥ በአሦ
፬ ርም ፡ ርኩስን ፡ ነገር ፡ ይበላሉ ። ለእግዚአብሔ
ርም ፡ የወይን ፡ ጠጅን ፡ ቍርባን ፡ አያፈስሱም ፥
መሥዋዕታቸውም ፡ ደስ ፡ አያሰኘውም ፤ የኀዘ
ንም ፡ እንጀራ ፡ ይሆንላቸዋል ፥ የሚበላውም ፡
ሁሉ ፡ ይረክሳል ፤ እንጀራቸውም ፡ ለሰውነታ
ቸው ፡ ይሆናል ፡ እንጂ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
፭ ቤት ፡ አይገባም ። በዓመት ፡ በዓል ፡ ቀንና ፡
በእግዚአብሔር ፡ በዓል ፡ ቀን ፡ ምን ፡ ታደርጋ
፮ ላችሁ ? እነሆ ፥ ከጥፋት ፡ ሸሽተው ፡ ሄዱ ፥
ግብጽም ፡ ትሰበስባቸዋለች ፥ ሜምፎስም ፡ ትቀ
ብራቸዋለች ፤ ሳማም ፡ የብራቸውን ፡ ጌጥ ፡ ይወ
ርሳል ፥ እሾህም ፡ በድንኳኖቻቸው ፡ ውስጥ ፡
፯ ይበቅላል ። የበቀል ፡ ወራት ፡ መጥቶአል ፥
የፍዳም ፡ ወራት ፡ ደርሶአል ፥ እስራኤልም ፡
ያውቃል ፤ ከኀጢአትህና ፡ ከጠላትነትህ ፡ ብዛት ፡
የተነሣ ፡ ነቢዩ ፡ ሰንፎአል ፥ መንፈስም ፡ ያለ
፰ በት ፡ ሰው ፡ አብዶአል ። ኤፍሬም ፡ ከአምላኬ ፡
ጋር ፡ ተመልካች ፡ ነበረ ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ነቢዩ ፡
በመንገዱ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የወፍ ፡ ወጥመድ ፡
ሆነ ፥ በአምላኩም ፡ ቤት ፡ ጠላትነት ፡ አለ ።
፱ በጊብዓ ፡ ዘመን ፡ እንደ ፡ ነበረ ፡ እጅግ ፡ ረከሱ ፤
እርሱም ፡ በደላቸውን ፡ ያስባል ፥ ኀጢአታቸ
ውንም ፡ ይበቀላል ።
፲ እስራኤልን ፡ በምድረ ፡ በዳ ፡ እንዳለ ፡ ወይን ፡
ሆኖ ፡ አገኘሁት ፤ አባቶቻችሁንም ፡ ከመጀመ
ሪያዋ ፡ ዓመት ፡ እንደ ፡ በለስ ፡ በኵራት ፡ ሆነው ፡
አየኋቸው ፤ እነርሱ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ ብዔልፌጎር ፡
መጡ ፥ ለነውርም ፡ ተለዩ ፥ እንደ ፡ ወደዱ
፲፩ ትም ፡ ርኩስ ፡ ሆኑ ። የኤፍሬምም ፡ ክብር ፡
እንደ ፡ ወፍ ፡ በርሮ ፡ ይጠፋል ፤ መውለድና ፡
፲፪ መፅነስ ፡ ማርገዝም ፡ አይሆንላቸውም ። ልጆ
ቻቸውንም ፡ ቢያሳድጉ ፡ ሰው ፡ እንዳይቀርላ
ቸው ፡ ልጅ ፡ አልባ ፡ አደርጋቸዋለሁ ፤ ከእነር
፲፫ ሱም ፡ በራቅሁ ፡ ጊዜ ፡ ወዮላቸው ! እኔ ፡ እን
ዳየሁ ፡ የኤፍሬም ፡ ልጆች ፡ ለምርኮ ፡ ተሰጥተ
ዋል ፤ ኤፍሬምም ፡ ልጆቹን ፡ ወደ ፡ ገዳዮች ፡
፲፬ ያወጣል ። አቤቱ ፥ ስጣቸው ፤ ምን ፡ ትሰጣቸ
ዋለህ ? የሚጨነግፍን ፡ ማኅፀን ፡ የደረቀው
፲፭ ንም ፡ ጡት ፡ ስጣቸው ። ክፋታቸው ፡ ሁሉ ፡
በጌልገላ ፡ አለ ፤ በዚያ ፡ ጠልቻቸዋለሁ ፤ ስለ ፡
ሥራት ፡ ክፋት ፡ ከቤቴ ፡ አሳድዳቸዋለሁ ፤ ከእ
ንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ አልወድዳቸውም ፤ አለቆቻ
፲፮ ቸው ፡ ሁሉ ፡ ዓመፀኞች ፡ ናቸው ። ኤፍሬም ፡
ተመታ ፥ ሥሩም ፡ ደረቀ ፥ ፍሬም ፡ አያፈራም ፤
ደግሞም ፡ ቢወልዱ ፡ የማኅፀናቸውን ፡ ፍሬ ፡
እገድላለሁ ። አልሰሙትምና ፡ አምላኬ ፡ ይጥ ፲፯
ላቸዋል ፤ በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ተቅበዝባ
ዦች ፡ ይሆናሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

እስራኤል ፡ ፍሬው ፡ የበዛለት ፡ የለመለመ ፡ ፩
ወይን ፡ ነው ፤ እንደ ፡ ፍሬው ፡ ብዛት ፡ መሠዊ
ያውን ፡ አብዝቶአል ፤ እንደ ፡ ምድሩም ፡ ማማር ፡
መጠን ፡ ሐውልቶችን ፡ እያሳመሩ ፡ ሠርተዋል ።
ልባቸው ፡ ተከፈለ ፤ አሁንም ፡ በደላቸውን ፡ ይሸ ፪
ከማሉ ፤ እርሱ ፡ መሠዊያቸውን ፡ ያፈርሳል ፥
ሐውልቶቻቸውን ፡ ያጠፋል ። አሁንም ፡— ፫
ንጉሥ ፡ የለንም ፥ እግዚአብሔርን ፡ አልፈራን
ምና ፤ ንጉሥስ ፡ ምን ፡ ያደርግልናል ? ይላሉ ።
የማይረባውን ፡ ቃል ፡ ይናገራሉ ፤ ቃል ፡ ፬
ኪዳን ፡ በገቡ ፡ ጊዜ ፡ በሐሰት ፡ ይምላሉ ፤ ስለ
ዚህ ፡ መርዛም ፡ ሣር ፡ በእርሻ ፡ ትልም ፡ ላይ ፡
እንደሚበቅል ፡ መቅሠፍት ፡ ይበቅልባቸዋል ።
የሰማርያ ፡ ሰዎች ፡ ስለ ፡ ቤትአዌን ፡ እምቦሳ ፡ ፭
ይፈራሉ ፤ ክብሩም ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቶአ
ልና ፡ ሕዝቡ ፡ ያለቅሱለታል ፥ የጣዖቱ ፡ ካህና
ትም ፡ በኀዘን ፡ ይንተበተባሉ ። ለንጉሡ ፡ ለኢ ፮
ያሪም ፡ እጅ ፡ መንሻ ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡
አሦር ፡ ይማረካል ፤ ኤፍሬምን ፡ እፍረት ፡ ይይ
ዘዋል ፥ እስራኤልም ፡ በምክሩ ፡ ያፍራል ።
ሰማርያ ፡ ከንጉሥዋ ፡ ጋር ፡ በውኃ ፡ ላይ ፡ እን ፯
ዳለ ፡ አረፋ ፡ ጠፍታለች ። የእስራኤል ፡ ኀጢ ፰
አት ፡ የሆኑት ፡ የአዌን ፡ የኮረብታው ፡ መስገጃ
ዎች ፡ ይፈርሳሉ ፤ እሾህና ፡ አሜከላ ፡ በመሠዊ
ያዎቻቸው ፡ ላይ ፡ ይበቅላል ፤ ተራሮችንም ፡—
ክደኑን ፥ ኮረብቶችንም ፡— ውደቁብን ፡ ይሉ
አቸዋል ።
እስራኤል ፡ ሆይ ፥ ከጊብዓ ፡ ዘመን ፡ ጀምሮ ፱
ረህ ፡ ኀጢአትን ፡ ሠርተሃል ፤ በዚያ ፡ ጸንተዋል ፤
በጊብዓ ፡ ላይ ፡ ሰልፍ ፡ አይደርስባቸውምን ?
በፈቀድሁም ፡ ጊዜ ፡ እገሥጻቸዋለሁ ፤ ስለ ፡ ሁለ ፲
ቱም ፡ ኀጢአታቸው ፡ በታሰሩ ፡ ጊዜ ፡ አሕዛብ ፡
ይሰበሰቡባቸዋል ። ኤፍሬም ፡ ማበራየት ፡ ፲፩
እንደ ፡ ለመደች ፡ ጊደር ፡ ነው ፥ እኔ ፡ ግን ፡
በአንገቱ ፡ ውበት ፡ እጫንበታለሁ ፤ በኤፍሬም ፡
ላይ ፡ እጠምድበታለሁ ፥ ይሁዳም ፡ ያርሳል ፥
ያዕቆብም ፡ አፈሩን ፡ ያለሰልሳል ።
እግዚአብሔር ፡ መጥቶ ፡ ጽድቅን ፡ እስኪያዘ ፲፪
ንብላችሁ ፡ ድረስ ፡ እርሱን ፡ የምትሹበት ፡
ዘመን ፡ ነውና ፡ ለእናንተ ፡ በጽድቅ ፡ ዝሩ ፥
እንደ ፡ ምሕረቱም ፡ መጠን ፡ እጨዱ ፥ ጥጋታ
ችሁንም ፡ እረሱ ። ክፋትን ፡ አርሳችኋል ፥ ፲፫
ኀጢአትንም ፡ አጭዳችኋል ፥ የሐሰትንም ፡
ፍሬ ፡ በልታችኋል ፤ በኀያላንህ ፡ ብዛት ፥ በመ
ንገድህም ፡ ላይ ፡ ታምነሃልና ። በሕዝብህም ፡ ፲፬
መካከል ፡ ሽብር ፡ ይነሣል ፤ እናትም ፡ ከልጆ
ችዋ ፡ ጋር ፡ በተፈጠፈጠች ፡ ጊዜ ፡ ሰልማን ፡
ቤትአርብኤልን ፡ በሰልፍ ፡ ቀን ፡ እንዳፈረሰ ፥

፲፭፤ አምባዎችህ፡ሁሉ፡ይፈርሳሉ ። ከኃጢአታች
ሁም፡ክፋት፡የተነሣ፡ቤቴል፡እንዲሁ፡ያደ
ርግባችኋል፤በነጋ፡ጊዜ፡የእስራኤል፡ንጉሥ፡
ፈጽሞ፡ይጠፋል ።

ምዕራፍ፡፲፩ ።

፩፤ እስራኤል፡ሕፃን፡በነበረ፡ጊዜ፡ወደድ
፪፤ ሁት፥ልጄንም፡ከግብጽ፡ጠራሁት ። አብዝቼ፡
ብጠራቸው፡አጥብቀው፡ከፊቴ፡ራቁ፤ለበአ
ሊምም፡ይሠዉ፡ነበር፥ለተቀረጹ፡ምስሎ
፫፤ ችም፡ያጥኑ፡ነበር ። እኔም፡ኤፍሬምን፡ክን
ዱን፡ይዤ፡በእግሩ፡እንዲሄድ፡መራሁት፤
እኔም፡እፈውሳቸው፡እንደ፡ነበርሁ፡አላወ
፬፤ ቁም ። በሰው፡ገመድ፡በፍቅርም፡እስራት፡
ሳብኋቸው፤ለእነርሱም፡ቀምበርን፡ከጫንቃ
ቸው፡ላይ፡እንደሚያነሣ፡ሆንሁ፥ድርቆሽም፡
ጣልሁላቸው ።
፭፤ ወደ፡እኔ፡ይመለሱ፡ዘንድ፡አልወደዱምና፡
ወደ፡ግብጽ፡ምድር፡ይመለሳሉ፥አሦርም፡
፮፤ ንጉሣቸው፡ይሆናል ። ከመከሩትም፡ምክር፡
የተነሣ፡ሰይፍ፡በከተሞቻቸው፡ላይ፡ይወድ
፯፤ ቃል፥ከበርቴዎችንም፡ያጠፋል ። ሕዝቤም፡
ከእኔ፡ይመለሱ፡ዘንድ፡ወደዱ፤ወደ፡ላይም፡
ቢጠሩአቸው፡ማንም፡ከፍ፡ከፍ፡ያደርጋቸው፡
ዘንድ፡አይችልም ።
፰፤ ኤፍሬም፡ሆይ፥እንዴት፡እጥልሃለሁ?
እስራኤል፡ሆይ፥እንዴትስ፡አሳልፌ፡እሰጥ
ሃለሁ?እንዴትስ፡እንደ፡አዳማ፡እጥልሃለሁ?
እንዴትስ፡እንደ፡ሲባዮ፡አደርግሃለሁ?ልቤ፡
በውስጤ፡ተናውጣለች፥ምሕረቴም፡ተነሣ
፱፤ ሥታለች ። እኔ፡አምላክ፡ነኝ፡እንጂ፡ሰው፡
አይደለሁምና፥በመካከልህም፡ቅዱሱ፡ነኝና፡
የቍጣዬን፡መቅሠፍት፡አላደርግም፥ኤፍሬ
ምንም፡አጠፋ፡ዘንድ፡አልመለስም፤በመ
፲፤ ዓትም፡አልመጣም ። እግዚአብሔርን፡ይከ
ተላሉ፥እርሱም፡እንደ፡አንበሳ፡ያገሣል፤
በገሣም፡ጊዜ፡ልጆች፡እየተንቀጠቀጡ፡
፲፩፤ ከምዕራብ፡ይመጣሉ ። እንደ፡ወፍም፡ከግ
ብጽ፥እንደ፡ርግብም፡ከአሦር፡ምድር፡እየ
ተንቀጠቀጡ፡ይመጣሉ፤በቤታቸውም፡አኖ
ራቸዋለሁ፥ይላል፡እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ፡፲፪ ።

፩፤ ኤፍሬም፡በሐሰት፥የእስራኤልም፡ቤት፡
በተንኰል፡ከበበኝ፤ይሁዳም፡ከታመነው፡
ቅዱሱ፡ከእግዚአብሔር፡ጋር፡አይጸናም ።
፪፤ ኤፍሬም፡ነፋስን፡ይበላል፥የምሥራቅንም፡
ነፋስ፡ይከተላል፤ሁልጊዜም፡ሐሰትንና፡ተን
ኰልን፡ያበዛል፤ከአሦር፡ጋር፡ቃል፡ኪዳን፡
ያደርጋሉ፥ወደ፡ግብጽም፡ዘይት፡ይወስዳሉ።
፫፤ እግዚአብሔርም፡ደግሞ፡ከይሁዳ፡ጋር፡ክር
ክር፡አለው፥ያዕቆብንም፡እንደ፡መንገዱ፡
ይቀጣል፤እንደ፡ሥራውም፡ይመልስለታል።
፬፤ በማኅፀን፡ውስጥ፡ወንድሙን፡በተረከዙ፡
ያዘው፥በጕልማስነቱም፡ጊዜ፡ከአምላክ፡
ጋር፡ታገለ፤ከመልአኩም፡ጋር፡ታግሎ፡ ፬፤
አሸነፈ፤አልቅሶም፡ለመነው ። በቤቴልም፡
አገኘው፥በዚያም፡ከእኛ፡ጋር፡ተነጋገረ ።
እርሱም፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡ ፭፤
ነው፤የመታሰቢያው፡ስም፡እግዚአብሔር፡
ነው ። ስለዚህ፡ወደ፡አምላክህ፡ተመለስ፤ ፮፤
ምሕረትንና፡ፍርድን፡ጠብቅ፥ዘወትርም፡
በአምላክህ፡ታመን ።
ከከነዓን፡ወገን፡ነው፤በእጁ፡የተንኰል፡ ፯፤
ሚዛን፡አለ፥ሽንገላንም፡ይወድዳል ። ኤፍሬ ፰፤
ምም፦ ባለ፡ጠጋ፡ሆኜአለሁ፥ሀብትንም፡
አግኝቻለሁ፥በድካሜም፡ሁሉ፡ኃጢአት፡
የሚሆን፡በደል፡አይገኝብኝም፡አለ ። እኔም፡ ፱፤
ከግብጽ፡ጀምሬ፡አምላክህ፡እግዚአብሔር፡
ነኝ፤እንደ፡ዓመት፡በዓል፡ቀን፡እንደ፡ገና፡
በድንኳን፡እንድትኖር፡አደርግሃለሁ ። ለነቢያ ፲፤
ትም፡ተናግሬአለሁ፥ራእይንም፡አብዝቻ
ለሁ፤በነቢያትም፡እጅ፡ምሳሌዎችን፡አውጥ
ቻለሁ ። ኃጢአት፡በገለዓድ፡አለ፤ፈጽመው፡ ፲፩፤
ከንቱ፡ናቸው፤ወይፈኖች፡በጌልገላ፡ይሠ
ዋሉ፥መሠዊያዎቻቸውም፡በእርሻ፡ትልም፡
ላይ፡የድንጋይ፡ክምር፡ይሆናሉ ። ያዕቆብ፡ ፲፪፤
ወደ፡ሶርያ፡አገር፡ሸሸ፥እስራኤልም፡ስለ፡
ሚስት፡አገለገለ፥ስለ፡ሚስትም፡ጠባቂ፡
ነበረ ። እግዚአብሔርም፡በነቢይ፡እጅ፡እስራ ፲፫፤
ኤልን፡ከግብጽ፡አወጣ፥በነቢይም፡እጅ፡
ጠበቀው ። ኤፍሬም፡አስመርሮ፡አስቈጣው፤ ፲፬፤
ስለዚህ፡ደሙ፡በላዩ፡ላይ፡ነው፤ጌታውም፡
ስድቡን፡በራሱ፡ላይ፡ይመልሳል ።

ምዕራፍ፡፲፫ ።

ኤፍሬም፡በተናገረ፡ጊዜ፡ፍርሃት፡ነበረ፥ ፩፤
በእስራኤልም፡ዘንድ፡ታበየ፤ነገር፡ግን፡በአ
ልን፡በማምለክ፡በበደለ፡ጊዜ፡ሞተ ። አሁ ፪፤
ንም፡ኃጢአትን፡ይሠሩ፡ዘንድ፡ጨመሩ፤
በብራቸውም፡ለራሳቸው፡ቀልጦ፡የተሠራ፡
ምስልን፥እንደ፡ጥበባቸውም፡ጣዖታትን፡
ሠርተዋል፤ሁሉም፡የሠራተኛ፡ሥራ፡
ናቸው ። ስለ፡እነርሱም፦የሚሠዉ፡ሰዎች፡
እምቦሳውን፡ይስሙ፡ይላሉ ። ስለዚህም፡ ፫፤
እንደ፡ማለዳ፡ደመና፥በጥዋትም፡እንደሚያ
ልፍ፡ጠል፥በዐውሎ፡ነፋስም፡ከአውድማ፡
እንደሚበተን፡እብቅ፥ከመስኮትም፡እንደ
ሚወጣ፡ጢስ፡ይሆናሉ ።
እኔ፡ግን፡ከግብጽ፡ምድር፡ጀምሬ፡አምላ ፬፤
ክህ፡እግዚአብሔር፡ነኝ፤ከእኔም፡በቀር፡ሌላ፡
አምላክ፡አታውቅም፥ከእኔም፡በቀር፡ሌላ፡
መድኃኒት፡የለም ። በምድረ፡በዳ፥እጅግ፡ ፭፤
በደረቀ፡ምድር፡አውቄህ፡ነበር ። ከተሰማሩ፡ ፮፤
በኋላ፡ጠገቡ፥በጠገቡም፡ጊዜ፡ልባቸው፡
ታበየ፤ስለዚህ፡ረሱኝ ። ስለዚህም፡እኔ፡ ፯፤
እንደ፡አንበሳ፡ሆንሁባቸው፥እንደ፡ነብርም፡
በመንገድ፡አጠገብ፡አደባባቸዋለሁ፤ልጅዋ፡ ፰፤

እንደ ፡ ተነጠቀባት ፡ ድብ ፡ እገጥማቸዋለሁ ፥
የልባቸውንም ፡ ስብ ፡ እቀድዳለሁ ፤ በዚያም ፡
እንደ ፡ አንበሳ ፡ እበላቸዋለሁ ፥ የምድረ ፡ በዳም ፡
አውሬ ፡ ይነጣጠቃቸዋል ።
፱ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በእኔ ፡ በረዳትህ ፡ ላይ ፡
፲ በመነሣትህ ፡ ጥፋትህ ፡ ነው ። በየከተማህ ፡
ሁሉ ፡ ያድንህ ፡ ዘንድ ፡ ንጉሥህ ፡ ወዴት ፡ አለ?
ስለ ፡ እነርሱም ፡— ንጉሥንና ፡ አለቆችን ፡ ስጠኝ ፡
ብለህ ፡ የተናገርኸው ፡ መሳፍንቶችህ ፡ ወዴት ፡
፲፩ አሉ ? በቍጣዬ ፡ ንጉሥን ፡ ሰጠሁህ ፥ በመዓ
፲፪ ቴም ፡ ሻርሁት ። የኤፍሬም ፡ በደል ፡ ታስሮ
፲፫ አል ፥ ኃጢአቱም ፡ ተከማችቶአል ። ምጥ ፡
እንደ ፡ ያዛት ፡ ሴት ፡ ጭንቅ ፡ ይመጣበታል ፤
በሚወለድበት ፡ ጊዜ ፡ በማኅፀን ፡ አፍ ፡ ቀጥ ፡
ብሎ ፡ አይወጣምና ፡ አእምሮ ፡ የሌለው ፡ ልጅ ፡
፲፬ ነው ። ከሲኦል ፡ እጅ ፡ እታደጋቸዋለሁ ፥ ከሞ
ትም ፡ እቤዣቸዋለሁ ፤ ሞት ፡ ሆይ ፥ ቸነፈርህ ፡
ወዴት ፡ አለ ? ሲኦል ፡ ሆይ ፥ ማጥፋትህ ፡
ወዴት ፡ አለ ? ርኅራኄ ፡ ከዓይኔ ፡ ተሰወረች ።
፲፭ በወንድሞቹ ፡ መካከል ፡ ፍሬያማ ፡ ቢሆን ፡
የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ይመጣል ፥ የእግዚአብሔር ፡
ነፋስ ፡ ከምድረ ፡ በዳ ፡ ይመጣል ፤ ምንጩንም ፡
ያደርቃል ፥ ፈሳሹንም ፡ ያጠፋል ፥ የተከበሩ ፡
ዕቃዎች ፡ ሁሉ ፡ ያሉበትን ፡ መዝገብ ፡ ይበዘብ
፲፮ ዛል ። ሰማርያ ፡ በአምላክዋ ፡ ላይ ፡ ዐምፃለ
ችና ፡ በደልዋን ፡ ትሸከማለች ፤ በሰይፍ ፡ ይወ
ድቃሉ ፥ ሕፃናቶቻቸውም ፡ ይፈጠፈጣሉ ፥ እር
ጉዞቻቸውም ፡ ይቀደዳሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ እስራኤል ፡ ሆይ ፥ በኃጢአትህ ፡ ወድቀሃ
ልና ፡ ወደ ፡ አምላክህ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ተመለስ ። ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ቃልን ፡ ውሰዱ ፥ ፪
ወደ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ተመልሳችሁ ፡— ኃጢ
አትን ፡ ሁሉ ፡ አስወግድ ፥ በቸርነትም ፡ ተቀበ
ለን ፥ በወይፈንም ፡ ፋንታ ፡ የከንፈራችንን ፡
ፍሬ ፡ እንሰጣለን ። አሦር ፡ አያድነንም ፤ በፈ ፫
ረስ ፡ ላይ ፡ አንቀመጥም ፤ ድሀ ፡ አደጉም ፡ በአ
ንተ ፡ ዘንድ ፡ ምሕረትን ፡ ያገኛልና ፡ ከእንግ
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ ለእጆቻችን ፡ ሥራ ፡— አምላኮቻ
ችን ፡ ናችሁ ፡ አንላቸውም ፡ በሉት ።
ቍጣዬ ፡ ከእርሱ ፡ ዘንድ ፡ ተመልሶአልና ፡ ፬
ዓመፃቸውን ፡ እፈውሳለሁ ፥ በገዛ ፡ ፈቃዴ ፡ እወ
ድዳቸዋለሁ ። ለእስራኤልም ፡ እንደ ፡ ጠል ፡ እሆ ፭
ንዋለሁ ፤ እንደ ፡ አበባም ፡ ያብባል ፥ እንደ ፡ ሊባ
ኖስም ፡ ሥሩን ፡ ይሰድዳል ። ቅርንጫፎቹም ፡ ፮
ይዘረጋሉ ፥ ውበቱም ፡ እንደ ፡ ወይራ ፥ ሽታ
ውም ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡ ይሆናል ። ከጥላውም ፡ ፯
በታች ፡ የሚቀመጡ ፡ ይመለሳሉ ፤ ከእህሉም ፡
የተነሣ ፡ ይጠግባሉ ፤ እንደ ፡ ወይንም ፡ አረግ ፡
ያብባሉ ፤ መታሰቢያውም ፡ እንደ ፡ ሊባኖስ ፡
ወይን ፡ ጠጅ ፡ ይሆናል ። ከእንግዲህ ፡ ወዲያ ፡ ፰
ጣዖት ፡ ለኤፍሬም ፡ ምንድር ፡ ነው ? እኔ ፡ ሰም
ቼዋለሁ ፥ ወደ ፡ እርሱም ፡ እመለከታለሁ ፤ እኔ ፡
እንደ ፡ ለመለመ ፡ ጥድ ፡ ነኝ ፤ ፍሬህ ፡ በእኔ ፡
ዘንድ ፡ ይገኛል ።
ይህን ፡ ነገር ፡ የሚያስተውል ፡ ጠቢብ ፥ የሚ ፱
ያውቃትም ፡ አስተዋይ ፡ ማን ፡ ነው ? የእግዚ
አብሔር ፡ መንገድ ፡ ቅን ፡ ነው ፥ ጻድቃንም ፡
ይሄዱበታል ፤ ተላላፊዎች ፡ ግን ፡ ይወድቁበ
ታል ።

ትንቢተ ፡ አሞጽ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በቴቁሔ ፡ ከላም ፡ ጠባቂዎች ፡ መካከል ፡ የነ
በረ ፡ አሞጽ ፡ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡
ዘመን ፥ በእስራኤልም ፡ ንጉሥ ፡ በዮአስ ፡ ልጅ ፡
በኢዮርብዓም ፡ ዘመን ፥ የምድር ፡ መናወጥ ፡
ከሆነበቱ ፡ ከሁለት ፡ ዓመት ፡ በፊት ፡ ስለ ፡ እስ
ራኤል ፡ ያየው ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ እንዲህም ፡ አለ ፡— እግዚአብሔር ፡ በጽዮን ፡
ሆኖ ፡ ድምፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ይጮኻል ፥ በኢ
የሩሳሌምም ፡ ሆኖ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፤ የእረኞ
ችም ፡ ማሰማርያዎች ፡ ያለቅሳሉ ፥ የቀረሜሎ
ስም ፡ ራስ ፡ ይደርቃል ።
፫ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ገለዓድን ፡
በብረት ፡ መንኰራኵር ፡ አሂዶአልና ፡ ስለ ፡
ሦስት ፡ ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የደማስቆ ፡ ኃጢ
አት ፡ መቅሠፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ።
በአዛሄል ፡ ቤት ፡ እሳትን ፡ እሰድዳለሁ ፥ የወ ፬
ልደ ፡ አዴርንም ፡ አዳራሾች ፡ ትበላለች ። የደ ፭
ማስቆንም ፡ መወርወሪያ ፡ እሰብራለሁ ፥ ተቀማ
ጮችንም ፡ ከአዌን ፡ ሸለቆ ፡ አጠፋለሁ ፥ በትር ፡
የያዘውንም ፡ ከዔደን ፡ ቤት ፡ አጠፋለሁ ፤ የሶ
ርያም ፡ ሕዝብ ፡ ወደ ፡ ቂር ፡ ይማረካል ፥ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ለኤዶም ፮
ያስ ፡ አሳልፈው ፡ ይሰጡአቸው ፡ ዘንድ ፡ ምር
ኮኞችን ፡ ሁሉ ፡ ማርከዋልና ፡ ስለ ፡ ሦስት ፡
ወይም ፡ ስለ ፡ አራት ፡ የጋዛ ፡ ኃጢአት ፡ መቅሠ
ፍቴን ፡ ከማድረግ ፡ አልመለስም ። በጋዛ ፡ ቅጥር ፡ ፯
ላይ ፡ እሳትን ፡ እሰድዳለሁ ፥ አዳራሾችዋንም ፡
ትበላለች ። ተቀማጮችን ፡ ከአዛጦን ፡ አጠፋ ፰
ለሁ ፥ በትር ፡ የያዘውንም ፡ ከአስቀሎና ፡ አጠ
ፋለሁ ፤ እጄንም ፡ በአቃሮን ፡ ላይ ፡ እመልሳ
ለሁ ፥ ከፍልስጥኤማውያንም ፡ የቀሩት ፡ ይጠ

ፉሉ፥ይላል፡ጌታ፡እግዚአብሔር።
፱፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— ምርኮኞ
ችን፡ሁሉ፡ለኤዶምያስ፡አሳልፈው፡ሰጥተዋ
ልና፥የወንድሞችንም፡ቃል፡ኪዳን፡አላሰቡ
ምና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የጢ
ሮስ፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማድረግ፡አል
፲፡ መለስም። በጢሮስ፡ቅጥር፡ላይ፡እሳትን፡
እሰድዳለሁ፥አዳራሾችቋንም፡ትበላለች።
፲፩፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— ወንድ
ሙን፡በሰይፍ፡አሳድዶታልና፥ርኅራኄንም፡
ሁሉ፡ጥሎአልና፥ቍጣውም፡ሁልጊዜ፡ቀድ
ዶአልና፥መዓቱንም፡ለዘላለም፡ጠብቆአልና፡
ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡የኤዶምያስ፡
ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለ
፲፪፡ ስም። በቴማን፡ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ፥
የባሶራንም፡አዳራሾች፡ትበላለች።
፲፫፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— ዳርቻቸ
ውን፡ያሰፉ፡ዘንድ፡የገለዓድን፡እርጕዞች፡
ቀድደዋልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡ስለ፡አራት፡
የአሞን፡ልጆች፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡ከማ
፲፬፡ ድረግ፡አልመለስም። በረባት፡ቅጥር፡ላይ፡
እሳትን፡አነድዳለሁ፤በሰልፍም፡ቀን፡በጩ
ኸት፡በዐውሎ፡ነፋስም፡ቀን፡በሁከት፡አዳ
፲፭፡ ራሾችቋን፡ትበላለች፤ንጉሣቸውም፡ከአለ
ቆቹ፡ጋር፡በአንድነት፡ይማረካል፥ይላል፡
እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡፪።

፩፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— የኤዶም
ያስን፡ንጉሥ፡አጥንት፡አመድ፡እስኪሆን፡
ድረስ፡አቃጥሎታልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡
ስለ፡አራት፡የሞዓብ፡ኃጢአት፡መቅሠፍቴን፡
፪፡ ከማድረግ፡አልመለስም። በሞዓብ፡ላይ፡
እሳትን፡እሰድዳለሁ፥የቂርዮትንም፡አዳራ
ሾች፡ትበላለች፤ሞዓብም፡በውካታና፡በጩ
፫፡ ኸት፡በመለከትም፡ድምፅ፡ይሞታል፤ፈራ
ጅንም፡ከመካከልዋ፡አጠፋለሁ፥ከእርሱም፡
ጋር፡አለቆችዋን፡ሁሉ፡እገድላለሁ፥ይላል፡
እግዚአብሔር።
፬፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— የእግ
ዚአብሔርን፡ሕግ፡ጥለዋልና፥ትእዛዙንም፡
አልጠበቁምና፥አባቶቻቸውም፡የተከተሉት፡
ሐሰታቸው፡አስቶአቸዋልና፡ስለ፡ሦስት፡
ወይም፡ስለ፡አራት፡የይሁዳ፡ኃጢአት፡መቅ
፭፡ ሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለስም። በይሁዳ፡
ላይ፡እሳትን፡እሰድዳለሁ፥የኢየሩሳሌምንም፡
አዳራሾች፡ትበላለች።
፮፡ እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤—ጻድቁን፡
ስለ፡ብር፥ችጋረኛውንም፡ስለ፡አንድ፡ጥንድ፡
ጫማ፡ሸጠውታልና፡ስለ፡ሦስት፡ወይም፡
ስለ፡አራት፡የእስራኤል፡ኃጢአት፡መቅ
፯፡ ሠፍቴን፡ከማድረግ፡አልመለስም። የድሆ
ችን፡ራስ፡በምድር፡ትቢያ፡ላይ፡ይረግጣሉ፥
የትሑታንንም፡መንገድ፡ያጣምማሉ፤ቅዱሱ
ንም፡ስሜን፡ያረክሱ፡ዘንድ፡አባትና፡ልጁ፡
ወደ፡አንዲት፡ሴት፡ይገባሉ፤በመሠዊያ ፰፡
ውም፡ሁሉ፡አጠገብ፡ለመያዣነት፡በተወሰ
ደው፡ልብስ፡ላይ፡ይተኛሉ፤በአምላካቸ
ውም፡ቤት፡ውስጥ፡በካሣ፡የተወሰደውን፡
ወይን፡ጠጅ፡ይጠጣሉ። እኔ፡ግን፡ቁመቱ፡ ፱፡
እንደ፡ዝግባ፡ቁመት፥ብርታቱም፡እንደ፡
ኮምበል፡ዛፍ፡የነበረውን፡አሞራዊውን፡
ከፊታቸው፡አጠፋሁ፤ፍሬውንም፡ከላዩ፥
ሥሩንም፡ከታቹ፡አጠፋሁ።የአሞራዊውንም፡ ፲፡
ምድር፡ትወርሱ፡ዘንድ፡ከግብጽ፡ምድር፡
አወጣኋችሁ፥በምድረ፡በዳም፡አርባ፡ዓመት፡
መራኋችሁ። ከወንድ፡ልጆቻችሁም፡ነቢያ ፲፩፡
ትን፥ከጕበዛዝቶቻችሁም፡ናዝራውያንን፡
አስነሣሁ፤እናንተ፡የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ፥
ይህ፡እንደዚህ፡አይደለምን? ይላል፡እግዚአ
ብሔር። እናንተ፡ግን፡ናዝራውያኑን፡የወ ፲፪፡
ይን፡ጠጅ፡አጠጣችኋቸው፤ነቢያቱንም፤—
ትንቢትን፡አትናገሩ፡ብላችሁ፡አዘዛችኋቸው።
እነሆ፥ነዶ፡የተሞላች፡ሰረገላ፡እንደምትደ ፲፫፡
ቀድቅ፡እንዲሁ፡እደቀድቃችኋለሁ። ከርዋ ፲፬፡
ጪም፡ሽሽት፡ይጠፋል፥ብርቱውም፡በብር
ታቱ፡አይበረታም፥ኃያሉም፡ነፍሱን፡አያ
ድንም፤ቀስተኛውም፡አይቆምም፥ፈጣኑም፡ ፲፭፡
አይድንም፥ፈረሰኛውም፡ነፍሱን፡አያድንም፤
በኃያላኑም፡መካከል፡ልበ፡ሙሉው፡በዚያ፡ ፲፮፡
ቀን፡ዕራቁቱን፡ሆኖ፡ይሸሻል፥ይላል፡እግዚ
አብሔር።

ምዕራፍ፡፫።

የእስራኤል፡ልጆች፡ሆይ፥እግዚአብሔር፡ ፩፡
በእናንተ፥ከግብጽ፡ምድር፡ባወጣሁት፡ወገን፡
ሁሉ፡ላይ፡የተናገረውን፡ይህን፡ቃል፡ስሙ፤
እንዲህም፡ብሎአል፤— እኔ፡ከምድር፡ወገን፡ ፪፡
ሁሉ፡እናንተን፡ብቻችሁን፡አውቄአችኋለሁ፤
ስለዚህ፡ስለ፡ኃጢአታችሁ፡ሁሉ፡እበቀላች
ኋለሁ። በውኑ፡ሁለት፡ሰዎች፡ሳይስማሙ፡ ፫፡
በአንድነት፡ይሄዳሉን? ወይስ፡አንበሳ፡የሚ ፬፡
ነጥቀው፡ነገር፡ሳያገኝ፡በጫካ፡ውስጥ፡ያገ
ሣልን? ወይስ፡የአንበሳ፡ደቦል፡አንዳች፡
ሳይዝ፡በመደቡ፡ሆኖ፡ይጮኻልን? ወይስ፡ ፭፡
ወፍ፥አጥማጅ፡ከሌለው፥በምድር፡ላይ፡በወ
ጥመድ፡ይያዛልን? ወይስ፡ወስፈንጠር፡አን
ዳች፡ሳይዝ፡ከምድር፡ይፈነጠራልን? ወይስ፡ ፮፡
በከተማ፡ውስጥ፡መለከት፡ሲነፋ፡ሕዝቡ፡
አይፈራምን? ወይስ፡ክፉ፡ነገር፡በከተማ፡
ላይ፡የመጣ፡እንደ፡ሆነ፡ያደረገው፡እግዚአ
ብሔር፡አይደለምን? በእውነት፡ጌታ፡እግዚ ፯፡
አብሔር፡ምሥጢሩን፡ለባሪያዎቹ፡ለነቢያት፡
ካልነገረ፡በቀር፡ምንም፡አያደርግም። አንበ ፰፡
ሳው፡አገሣ፤የማይፈራ፡ማን፡ነው? ጌታ፡
እግዚአብሔር፡ተናገረ፤ትንቢት፡የማይናገር፡
ማን፡ነው?
በአዛጦን፡አዳራሾችና፡በግብጽ፡ምድር፡ ፱፡

አዳራሾች ፡ አውሩና ፡— በሰማርያ ፡ ተራሮች ፡
ላይ ፡ ተሰብሰቡ ÷ በውስጥዋም ፡ የሆነውን ፡
ታላቁን ፡ ውከታ ÷ በመከከልዋም ፡ ያለውን ፡
፲ ግፍ ፡ ተመልከቱ ፡ በሉ ። ግፍንና ፡ ቅሚያን ፡
በአዳራሾቻቸው ፡ የሚያከማቹት ፡ ቅን ፡ ነገርን ፡
ያደርጉ ፡ ዘንድ ፡ አያውቁም ÷ ይላል ፡ እግዚአ
፲፩ ብሔር ። ስለዚህ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እን
ዲህ ፡ ይላል ፡— በምድሪቱ ፡ ዙሪያ ፡ ጠላት ፡
ይመጣል ፤ ብርታትሽንም ፡ ከአንቺ ፡ ያወርዳል ÷
፲፪ አዳራሾችሽም ፡ ይበዘበዛሉ ። እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— እረኛ ፡ ከአንበሳ ፡ አፍ ፡
ሁለት ፡ እግርን ፡ ወይም ፡ የጆሮን ፡ ጫፍ ፡ እን
ደሚያድን ÷ እንዲሁ ፡ በሰማርያ ፡ በአልጋ ፡
ማዕዘን ÷ በደማስቆም ፡ በምንጣፍ ፡ ላይ ፡ የተ
ቀመጡት ፡ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይድናሉ ።
፲፫ ስሙ ÷ በያዕቆብም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ መስክሩ ÷
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፲፬ ሔር ። እስራኤልን ፡ ስለ ፡ ኃጢአቱ ፡ በምበቀ
ልበት ፡ ቀን ፡ የቤቴልን ፡ መሠዊያዎች ፡ ደግሞ ፡
እበቀላለሁ ፤ የመሠዊያው ፡ ቀንዶች ፡ ይሰበ
፲፭ ራሉ ÷ ወደ ፡ ምድርም ፡ ይወድቃሉ ። የክረ
ምቱንና ፡ የበጋውን ፡ ቤት ፡ እመታለሁ ፤ በዝሆ
ንም ፡ ጥርስ ፡ የተለበጡት ፡ ቤቶች ፡ ይጠፋሉ ÷
ታላላቆችም ፡ ቤቶች ፡ ይፈርሳሉ ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ በሰማርያ ፡ ተራራ ፡ የምትኖሩ ÷ ድሆችንም ፡
የምትበድሉ ÷ ችጋረኞችንም ፡ የምታስጨ
ንቁ ÷ ጌቶቻቸውንም ፡— አምጡ ፡ እንጠጣ ፡
የምትሉ ፡ እናንተ ፡ የባሳን ፡ ላሞች ፡ ሆይ ÷
፪ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ። ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡—
እናንተን ፡ በሰልፍ ፡ ዕቃ ÷ ቅሬታችሁንም ፡
በመቃጥን ፡ የሚወስዱበት ፡ ቀን ÷ እነሆ ÷ በላ
ያችሁ ፡ ይመጣል ፡ ብሎ ፡ በቅዱስነቱ ፡ ምሎአል ።
፫ እያንዳንዳችሁ ፡ በየፊታችሁ ፡ በተነደለ ፡ ስፍራ ፡
ትወጣላችሁ ፤ በሬማንም ፡ ትጣላላችሁ ÷ ይላል ፡
እግዚአብሔር ።
፬ የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ ይህን ፡ ወድዳ
ችኋልና ፡ ወደ ፡ ቤቴል ፡ ኑና ፡ ኃጢአትን ፡ ሥሩ ፤
ወደ ፡ ጌልገላ ፡ ኑና ፡ ኃጢአትን ፡ አብዙ ፤ በየማ
ለዳውም ፡ መሥዋዕታችሁን ÷ በየሦስተኛውም ፡
፭ ቀን ፡ አሥራታችሁን ፡ አቅርቡ ፤ እርሾ ፡ ከለበ
ትም ፡ የምስጋናውን ፡ መሥዋዕት ፡ አቅርቡ ÷
በፈቃዳችሁም ፡ የምታቀርቡትን ፡ አውጁና ፡
አውሩ ÷ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
፮ በከተማችሁ ፡ ሁሉ ፡ ጥርስን ፡ ማጥራት ÷ በስ
ፍራችሁም ፡ ሁሉ ፡ እንጀራን ፡ ማጣት ፡ ሰጠኋ
ችሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳ
፯ ችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። መከር ፡ ሳይ
ደርስ ፡ ገና ፡ ከሦስት ፡ ወር ፡ በፊት ፡ ዝናብ ፡ ከለ
ከልኋችሁ ፤ በአንድም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ አዘነብሁ ÷
በሌላውም ፡ ከተማ ፡ ላይ ፡ እንዳይዘንብ ፡ አደረ
ግሁ ፤ በአንድ ፡ ወገን ፡ ዘነበ ÷ ያልዘነበበትም ፡
ወገን ፡ ደረቀ ። የሁለት ፡ ወይም ፡ የሦስት ፡ ከተ ፰
ሞች ፡ ሰዎች ፡ ወደ ፡ አንዲት ፡ ከተማ ፡ ውኃ ፡
ይጠጡ ፡ ዘንድ ፡ ሄዱ ÷ ነገር ፡ ግን ፡ አልረኩም ፤
እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። በዋግና ፡ በአረማሞ ፡ ፱
መታኋችሁ ፤ የአታክልቶቻችሁንም ፡ ብዛት ፡
ወይኖቻችሁንም ፡ በለሶቻችሁንም ፡ ወይራዎ
ቻችሁንም ፡ ተምች ፡ በልቶአል ፤ እናንተ ፡ ግን ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ። በግብጽ ፡ እንደ ፡ ነበረው ፡ ቸነፈርን ፡ ፲
ሰደድሁባችሁ ፤ ጕበዛዝቶቻችሁን ፡ በሰይፍ ፡
ገደልሁ ÷ ፈረሶቻችሁንም ፡ አስማረክሁ ፤ የሰ
ፈራችሁንም ፡ ግማት ፡ ወደ ፡ አፍንጫችሁ ፡ አወ
ጣሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳ
ችሁም ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰዶምንና ፡ ፲፩
ገሞራን ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ገለበጣቸው ÷
እንዲሁ ፡ ገለበጥኋችሁ ÷ እናንተም ፡ ከእሳት ፡
ውስጥ ፡ እንደ ፡ ተነጠቀ ፡ ትንታግ ፡ ሆናችሁ ፤
ነገር ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
ስለዚህ ÷ እስራኤል ፡ ሆይ ÷ እንደዚህ ፡ አደር ፲፪
ግብሃለሁ ፤ እስራኤልም ፡ ሆይ ÷ እንደዚህ ፡ ስለ
ማደርግብህ ፡ አምላክህን ፡ ለመገናኘት ፡ ተዘ
ጋጅ ። እነሆ ÷ ተራሮችን ፡ የሠራ ÷ ነፋስንም ፡ ፲፫
የፈጠረ ÷ የልቡንም ፡ አሳብ ፡ ለሰው ፡ የሚና
ግር ÷ ንጋትን ፡ ጨለማ ፡ የሚያደርግ ÷ በምድ
ርም ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ የሚረግጥ ÷ ስሙ ፡
የሠራዊት ፡ አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ÷ በእናንተ ፡ ላይ ፡ ፩
ለሙሾ ፡ የማነሣውን ፡ ይህን ፡ ቃል ፡ ስሙ ።
የእስራኤል ፡ ድንግል ፡ ወደቀች ÷ ከእንግዲ ፪
ህም ፡ ወዲህ ፡ አትነሣም ፤ በምድርዋ ፡ ላይ ፡
ተጣለች ÷ የሚያስነሣትም ፡ የለም ። ጌታ ፡ እግ ፫
ዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ሺህ ፡ ከሚ
ወጣበት ፡ ከተማ ፡ መቶ ፡ ይቀርላታል ÷ መቶም ፡
ከሚወጣበት ፡ ከተማ ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡
አሥር ፡ ይቀርላታል ።
እግዚአብሔርም ፡ ለእስራኤል ፡ ቤት ፡ እን ፬
ዲህ ፡ ይላልና ፡— እኔን ፡ ፈልጉ ÷ በሕይወትም ፡
ትኖራላችሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ ጌልገላ ፡ ፈጽሞ ፡ ፭
ትማረካለችና ÷ ቤቴልም ፡ ከንቱ ፡ ትሆናለችና ፡
ቤቴልን ፡ አትፈልጉ ÷ ወደ ፡ ጌልገላም ፡ አት
ግቡ ÷ ወደ ፡ ቤርሳቤህም ፡ አትለፉ ። በዮሴፍ ፡ ፮
ቤት ፡ እሳት ፡ እንዳትቃጠል ÷ በቤቴል ፡ የሚ
ያጠፋትም ፡ ሳይኖር ፡ እንዳትበላ ÷ እግዚአብ
ሔርን ፡ ፈልጉ ÷ በሕይወትም ፡ ትኖራላችሁ ።
ፍርድን ፡ ወደ ፡ እሬት ፡ የምትለውጡ ÷ ጽድቅ ፯
ንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የምትጥሉ ፡ እናንተ ፡
ሆይ ÷ ሰባቱን ፡ ከዋክብትና ፡ አሪዮን ፡ የተ ፰
ባለውን ፡ ኮከብ ፡ የፈጠረውን ÷ የሞትን ፡
ጥላ ፡ ወደ ፡ ንጋት ፡ የሚለውጠውን ÷ ቀኑንም ፡
በሌሊት ፡ የሚያጨልመውን ÷ የባሕሩንም ፡

ውኖች፡ጠርቶ፡በምድር፡ፊት፡ላይ፡የሚያ
፱፤ ፈስሳቸውን፥ አምባውም፡እንዲፈርስ፡በብ
ርቱ፡ላይ፡የድንገት፡ጥፋት፡የሚያመጣውን፡
ፈልጉ፤ ስሙ፡እግዚአብሔር፡ነው።
፲፤ በበሩ፡አደባባይ፡የሚገሥጸውን፡ጠሉ፥
፲፩፤ እውነትም፡የሚናገረውን፡ተጸየፉ። ድሀው
ንም፡ደብድባችኋልና፥የስንዴውንም፡ቀረጥ፡
ከእርሱ፡ወስዳችኋልና፡ከተጠረበ፡ድንጋይ፡
ቤቶችን፡ሠርታችኋል፥ነገር፡ግን፡አትቀመ
ጡባቸውም፤ ያማሩ፡የወይን፡በታዎች፡ተክ
ላችኋል፥ነገር፡ግን፡ከወይን፡ጠጃቸው፡
፲፪፤ አትጠጡም። ጻድቁን፡የምታስጨንቁ፥ጉበ
ንም፡የምትቀበሉ፥በበሩም፡አደባባይ፡የች
ጋረኛውን፡ፍርድ፡የምታጣምሙ፡እናንተ፡
ሆይ፥በደላችሁ፡እንዴት፡እንደ፡በዛ፥ኃጢ
አታችሁም፡እንዴት፡እንደ፡ጸና፡እኔ፡አው
፲፫፤ ቃለሁና። ስለዚህ፡ክፉ፡ዘመን፡ነውና፡በዚያ፡
ዘመን፡አስተዋይ፡የሚሆን፡ዝም፡ይላል።
፲፬፤ በሕይወት፡ትኖሩ፡ዘንድ፡መልካሙን፡እንጂ፡
ክፉውን፡አትፈልጉ፤ እንዲሁም፡እናንተ፡
እንደ፡ተናገራችሁ፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግዚ
፲፭፤ አብሔር፡ከእናንተ፡ጋር፡ይሆናል። ክፉውን፡
ጥሉ፥መልካሙንም፡ውደዱ፥በበሩም፡አደ
ባባይ፡ፍርድን፡አጽኑ፤ ምናልባት፡የሠራ
ዊት፡አምላክ፡እግዚአብሔር፡ለዮሴፍ፡
ቅሬታ፡ይራራ፡ይሆናል።
፲፮፤ ስለዚህ፡ጌታ፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግዚ
አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— በየአደባባዩ፡
ሁሉ፡ላይ፡ዋይታ፡ይሆናል፤ በየመንገዱም፡
ሁሉ፡ላይ፡ወዮ፡ወዮ፡ይበላል፤ ገበሬዎቹም፡
ወደ፡ልቅሶ፥አልቃሾቹም፡ወደ፡ዋይታ፡
፲፯፤ ይጠራሉ። በመካከልህ፡አልፋለሁና፡በወ
ይኑ፡በታ፡ሁሉ፡ልቅሶ፡ይሆናል፥ይላል፡
እግዚአብሔር።
፲፰፤ የእግዚአብሔርን፡ቀን፡ለምትፈልጉ፡ወዮ
ላችሁ! የእግዚአብሔርን፡ቀን፡ለምን፡ትፈ
ልጋላችሁ? ጨለማ፡ነው፡እንጂ፡ብርሃን፡
፲፱፤ አይደለም። ከአንበሳ፡ፊት፡እንደ፡ሸሸ፡
ድብም፡እንዳገኘው፡ሰው፥ወይም፡ወደ፡
ቤት፡ገብቶ፡እጁን፡በግድግዳ፡ላይ፡እንዳስ
ደገፈና፡እባብ፡እንደ፡ነደፈው፡ሰው፡ነው።
፳፤ የእግዚአብሔር፡ቀን፡ብርሃን፡ሳይሆን፡ጨለማ፡
አይደለምን? ፀዳል፡የሌለውም፡ድቅድቅ፡
ጨለማ፡አይደለምን?
፳፩፤ ዓመት፡በዓላችሁን፡ጠልቼዋለሁ፡ተጸይፌ
ውማለሁ፤ የተቀደሰውም፡ጉባኤአችሁ፡ደስ፡
፳፪፤ አያሰኘኝም። የሚቃጠለውን፡መሥዋዕታች
ሁና፡የእህሉን፡ቍርባናችሁን፡ብታቀርቡል
ኝም፡እንኳ፡አልቀበለውም፤ ለምስጋና፡መሥ
ዋዕት፡የምታቀርቡልኝን፡የሰቡትን፡እንስ
፳፫፤ ሶች፡አልመለከትም። የዝማሬህንም፡ጩኸት፡
ከእኔ፡ዘንድ፡አርቅ፤ የመሰንቆህንም፡ዜማ፡
፳፬፤ አላደምጥም። ነገር፡ግን፡ፍርድ፡እንደ፡ውኃ፥
ጽድቅም፡እንደማይደርቅ፡ፈሳሽ፡ይፍሰስ።

የእስራኤል፡ቤት፡ሆይ፥በውኑ፡በምድረ፡ ፳፭፤
በዳ፡አርባ፡ዓመት፡ሙሉ፡መሥዋዕትንና፡
ቍርባንን፡አቅርባችሁልኛልን? ለራሳችሁም፡ ፳፮፤
የሠራችኋቸውን፡ምስሎች፥የሞሎክን፡ድን
ኳንና፡የአምላካችሁን፡የሬፋን፡ኮከብ፡አነሣ
ችሁ። ስለዚህ፡ከደማስቆ፡ወዲያ፡አስማርካ ፳፯፤
ችኋለሁ፥ይላል፡ስሙ፡የሠራዊት፡አምላክ፡
የተባለ፡እግዚአብሔር።

ምዕራፍ፡፮።

በጽዮን፡ላሉ፡ዓለመኞች፥በሰማርያም፡ ፩፤
ተራራ፡ላይ፡ተዘልለው፡ለተቀመጡ፥የእስ
ራኤልም፡ቤት፡ወደ፡እነርሱ፡ለመጡባቸው፡
ለአሕዛብ፡አለቆች፡ወዮላቸው! ወደ፡ካልኔ፡ ፪፤
አልፋችሁ፡ተመልከቱ፤ ከዚያም፡ወደ፡ታላ
ቂቱ፡ሐማት፡ሂዱ፤ ከዚያም፡ወደ፡ፍልስጥ
ኤም፡ጌት፡ውረዱ፤ እነርሱ፡ከእነዚህ፡መን
ግሥታት፡ይሻላሉን? ወይስ፡ድንበራቸው፡
ከድንበራችሁ፡ይሰፋልን? ክፉውን፡ቀን፡ ፫፤
ከእናንተ፡ለምታርቁ፥የግፍንም፡ወንበር፡
ለምታቀርቡ፥ ከዝሆን፡ጥርስ፡በተሠራ፡ ፬፤
አልጋ፡ላይ፡ለምትተኙ፥በምንጣፋችሁም፡
ላይ፡ተደላድላችሁ፡ለምትቀመጡ፥ከበጎችም፡
መንጋ፡ጠቦትን፡ከጋጥም፡ውስጥ፡ጥጃን፡
ለምትበሉ፥ በመሰንቆም፡ድምፅ፡ለምትን ፭፤
ጫጩ፥እንደ፡ዳዊትም፡የዜማን፡ዕቃ፡
ለምታዘጋጁ፥ በፋጋ፡የወይን፡ጠጅ፡ለምት ፮፤
ጠጡ፥እጅግ፡ባማረ፡ሽቱም፡ለምትቀቡ፥
ስለ፡ዮሴፍ፡መከራ፡ግን፡ለማታዝኑ፡ለእና
ንተ፡ወዮላችሁ!
ስለዚህ፡በምርኮ፡መጀመሪያ፡ይማረካሉ፥ ፯፤
ተደላድለው፡ከተቀመጡትም፡ዘንድ፡ዘፈን፡
ይርቃል። ጌታ፡እግዚአብሔር፤— የያዕቆብን፡ ፰፤
ትዕቢት፡ተጸይፌአለሁ፥አዳራሾቹንም፡ጠል
ቻለሁ፤ ስለዚህ፡ከተማይቱንና፡የሚኖሩባ
ትን፡ሁሉ፡አሳልፌ፡እሰጣለሁ፡ብሎ፡በራሱ፡
ምሎአል፥ይላል፡የሠራዊት፡አምላክ፡እግ
ዚአብሔር። እንዲህም፡ይሆናል፤ አሥር፡ ፱፤
ሰዎች፡በአንድ፡ቤት፡ውስጥ፡ቢቀሩ፡እነ
ርሱ፡ይሞታሉ። አጥንቱንም፡ከቤቱ፡ያወጡ፡ ፲፤
ዘንድ፡የሰው፡ዘመድና፡አቃጣዩ፡በነሡት፡
ጊዜ፥በቤቱም፡ውስጥ፡ያለውን፤— እስከ፡
አሁን፡ድረስ፡ገና፡ሰው፡በአንተ፡ዘንድ፡
አለን? ባለው፡ጊዜ፥እርሱም፤— ማንም፡
የለም፡ባለ፡ጊዜ፤ ያን፡ጊዜ፤— የእግዚአብ
ሔርን፡ስም፡እንጠራ፡ዘንድ፡አይገባንምና፡
ዝም፡በል፡ይለዋል። እነሆም፥እግዚአብ ፲፩፤
ሔር፡ያዝዛል፤ ታላቁንም፡ቤት፡በማፍረስ፥
ታናሹንም፡ቤት፡በመሰባበር፡ይመታል።
ፍርድን፡ወደ፡ሐሞት፥የጽድቅንም፡ፍሬ፡ ፲፪፤ ፲፫፤
ወደ፡እሬት፡የለወጣችሁ፥በከንቱም፡ነገር፡
ደስ፡የሚላችሁ፤— በኃይላችን፡ቀንድ፡የወ
ሰድን፡አይደለምን? የምትሉ፥እናንተ፡ሆይ፥
በውኑ፡ፈረሶች፡በጭንጫ፡ላይ፡ይጋልባሉን?

ወይስ ፡ በሬዎች ፡ በዚያ ፡ ላይ ፡ ያርሳሉን ?
፲፬፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ሆይ ፥ እነሆ ፥ እኔ ፡ ሕዝ
ብን ፡ አስነሣባችኋለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
አምላክ ፡ እግዚአብሔር ፤ እነርሱም ፡ ከሐማት ፡
መግቢያ ፡ ጀምረው ፡ እስከ ፡ ዓረባ ፡ ወንዝ ፡
ድረስ ፡ ያስጨንቋችኋል ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

፩፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤ እነ
ሆም ፥ የኋለኛው ፡ ሣር ፡ በሚበቅልበት ፡ መጀ
መሪያ ፡ ላይ ፡ አንበጣን ፡ ፈጠረ ፤ እነሆም ፥
ከንጉሡ ፡ አጨዳ ፡ በኋላ ፡ የበቀለ ፡ የገቦ ፡ ነበረ ።
፪፡ የምድሩንም ፡ ሣር ፡ በልተው ፡ ከጨረሱ ፡ በኋላ ፥
እኔ ፡— ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ሆይ ፥ ይቅር ፡
እንድትል ፡ እለምንሃለሁ ፤ ያዕቆብ ፡ ታናሽ ፡
፫፡ ነውና ፡ እንዴት ፡ ይቆማል ? አልሁ ። እግዚአ
ብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸጸተ ፤ ይህ ፡ አይ
ሆንም ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።
፬፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤
እነሆም ፥ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ በእሳት ፡ ለመ
ፍረድ ፡ ጠራ ፤ እርስዋም ፡ ታላቁን ፡ ቀላይና ፡
፭፡ ምድርን ፡ በላች ። እኔም ፡— ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ ሆይ ፥ እንድትተው ፡ እለምንሃለሁ ፤ ያዕ
ቆብ ፡ ታናሽ ፡ ነውና ፡ እንዴት ፡ ይቆማል ?
፮፡ አልሁ ። እግዚአብሔርም ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ተጸ
ጸተ ፤ ይህ ፡ ደግሞ ፡ አይሆንም ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ።
፯፡ እንዲህም ፡ አሳየኝ ፤ እነሆም ፥ ጌታ ፡ ቱንቢ
ውን ፡ ይዞ ፡ በቱንቢ ፡ በተሠራ ፡ ቅጥር ፡ ላይ ፡
፰፡ ቆሞ ፡ ነበር ። እግዚአብሔርም ፡— አሞጽ ፡ ሆይ ፥
የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡—
ቱንቢ ፡ ነው ፡ አልሁ ። ጌታም ፡— እነሆ ፥
በሕዝቤ ፡ በእስራኤል ፡ መካከል ፡ ቱንቢ ፡ አደ
ርጋለሁ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ደግሞ ፡ አላ
፱፡ ልፋቸውም ፤ የይስሐቅም ፡ የኮረብታው ፡ መስ
ገጃዎች ፡ ይፈርሳሉ ፥ የእስራኤልም ፡ መቅደ
ሶች ፡ ባድማ ፡ ይሆናሉ ፤ በኢዮርብዓምም ፡
ቤት ፡ ላይ ፡ በሰይፍ ፡ እነሣለሁ ፡ አለ ።
፲ ፡ ፲፩፡ የቤቴልም ፡ ካህን ፡ አሜስያስ ፡ ወደ ፡ እስራ
ኤል ፡ ንጉሥ ፡ ወደ ፡ ኢዮርብዓም ፡ ልኮ ፡—
አሞጽ ፡— ኢዮርብዓም ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታል ፥
እስራኤልም ፡ ከአገሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይሄዳል ፡ ብሎ
አልና ፡ አሞጽ ፡ በእስራኤል ፡ ቤት ፡ መካከል ፡
ዐምፆብሃል ፤ ምድሪቱም ፡ ቃሉን ፡ ሁሉ ፡ ልት
፲፪፡ ሸከም ፡ አትችልም ፡ አለ ። አሜስያስም ፡ አሞ
ጽን ፡— ባለ ፡ ራእዩ ፡ ሆይ ፥ ሂድ ፡ ወደ ፡ ይሁ
ዳም ፡ ምድር ፡ ሽሽ ፥ በዚያም ፡ እንጀራን ፡ ብላ ፥
፲፫፡ በዚያም ፡ ትንቢትን ፡ ተናገር ፤ ነገር ፡ ግን ፡
ቤቴል ፡ የንጉሥ ፡ መቅደስና ፡ የመንግሥት ፡
ቤት ፡ ናትና ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በዚህ ፡
ደግሞ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፡ አለው ።
፲፬፡ አሞጽም ፡ መልሶ ፡ አሜስያስን ፡ አለው ፡—
እኔ ፡ ላም ፡ ጠባቂና ፡ ወርካ ፡ ለቃሚ ፡ ነኝ ፡ እንጂ ፡
ነቢይ ፡ ወይም ፡ የነቢይ ፡ ልጅ ፡ አይደለሁም ፤
እግዚአብሔርም ፡ በጎቹን ፡ ከመከተል ፡ ወሰ ፲፭፡
ደኝ ፥ እግዚአብሔርም ፡— ሂድ ፥ ለሕዝቤም ፡
ለእስራኤል ፡ ትንቢት ፡ ተናገር ፡ አለኝ ። አሁ ፲፮፡
ንም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ስማ ፤ አንተ ፡—
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አትናገር ፥ በይስ
ሐቅም ፡ ቤት ፡ ላይ ፡ አትስበክ ፡ ብለሃል ፤ ስለ ፲፯፡
ዚህ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ሚስ
ትህ ፡ በከተማይቱ ፡ ውስጥ ፡ ጋለሞታ ፡ ትሆና
ለች ፥ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆችህም ፡ በሰ
ይፍ ፡ ይወድቃሉ ፥ ምድርህም ፡ በገመድ ፡ ትከ
ፈላለች ፤ አንተም ፡ በረከሰች ፡ ምድር ፡ ትሞታ
ለህ ፥ እስራኤልም ፡ ከምድሩ ፡ ተማርኮ ፡ ይሄ
ዳል ።

ምዕራፍ ፡ ፰ ።

ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ አሳየኝ ፤ ፩፡
እነሆም ፥ የቃርሚያ ፡ ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ ዕንቅብ ፡
ነበረ ። እርሱም ፡— አሞጽ ፡ ሆይ ፥ የምታየው ፡ ፪፡
ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡— የቃርሚያ ፡
ፍሬ ፡ የሞላበት ፡ ዕንቅብ ፡ ነው ፡ አልሁት ።
እግዚአብሔርም ፡ አለኝ ፡— ፍጻሜ ፡ በሕዝቤ ፡
በእስራኤል ፡ ላይ ፡ መጥቶአል ፤ ከእንግዲህ ፡
ወዲህ ፡ ደግሞ ፡ አላልፋቸውም ። የመቅደሱ ፡ ፫፡
ዝማሬ ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ዋይታ ፡ ይሆናል ፥ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ የሰዎችም ፡ሬሳ ፡ ይበ
ዛል ፥ በስፍራውም ፡ ሁሉ ፡ በዝምታ ፡ ይጣላል ።
ችጋረኛውን ፡ የምትውጡ ፥ የአገሩንም ፡ ፬፡
ድሀ ፡ የምታጠፉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፡— እህልን ፡ ፭፡
እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡ መባቻው ፡ መቼ ፡ ያልፋል ?
የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡ እያሳነስን ፥ ሰቅሉ
ንም ፡ እያበዛን ፥ በሐሰተኛም ፡ሚዛን ፡ እያታ
ለልን ፥ ድሀውን ፡ በብር ፡ ችጋረኛውንም ፡ በአ ፮፡
ንድ ፡ ጥንድ ፡ ጫማ ፡ እንገዛ ፡ ዘንድ ፥ የስንዴ
ውንም ፡ ግርድ ፡ እንሸጥ ፡ ዘንድ ፡ ስንዴውን ፡
እንድንሸምት ፡ ሰንበት ፡ መቼ ፡ ያልፋል ? የም
ትሉ ፡ እናንተ ፡ ሆይ ፥ ይህን ፡ ስሙ ። እግዚአ ፯፡
ብሔር ፡ በያዕቆብ ፡ ክብር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፡ ምሎ
አል ፡— ሥራቸውን ፡ ሁሉ ፡ ለዘላለም ፡ ምንም ፡
አልረሳም ። በውኑ ፡ ምድሪቱ ፡ ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ፰፡
አትናወጥምን ? በእርስዋም ፡ የሚኖር ፡ ሁሉ ፡
አያለቅስምን ? ሙላዋም ፡ እንደ ፡ ወንዙ ፡ ትነ
ሣለች ፤ እንደ ፡ ግብጽም ፡ ወንዝ ፡ ትነሣለች ፡
ደግሞም ፡ ትወርዳለች ። በዚያም ፡ ቀን ፡ ፀሐይ ፡ ፱፡
በቀትር ፡ እንድትገባ ፡ አደርጋለሁ ፥ ይላል ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በብርሃንም ፡ ቀን ፡ ምድ
ሩን ፡ አጨልማለሁ ። ዓመት ፡ በዓላችሁንም ፡ ፲፡
ወደ ፡ ልቅሶ ፥ ዝማሬአችሁንም ፡ ወደ ፡ ዋይታ ፡
እለውጣለሁ ፤ ማቅንም ፡ በወገብ ፡ ሁሉ ፥ ራስ ፡
መንጨትንም ፡ በሁሉ ፡ ላይ ፡ አመጣለሁ ፤ እንደ ፡
አንድያ ፡ ልጅም ፡ ልቅሶ ፥ ፍጻሜውንም ፡ እንደ ፡
መራራ ፡ ቀን ፡ አደርገዋለሁ ።
እነሆ ፥ በምድር ፡ ላይ ፡ ራብን ፡ የምሰድድ ፲፩፡
በት ፡ ዘመን ፡ ይመጣል ፥ ይላል ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ፤ እርሱም ፡ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡ ከመ

ሰማት ፡ እንጂ ፡ እንጀራን ፡ ከመራብና ፡ ውኃን ፡
፲፪ ከመጠማት ፡ አይደለም ። ከባሕርም ፡ እስከ ፡
ባሕር ፡ ድረስ ÷ ከሰሜንም ፡ እስከ ፡ ምሥራቅ ፡
ድረስ ፡ ይቅበዘበዛሉ ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ቃል ፡
፲፫ ለመሻት ፡ ይርዋርዋጣሉ ÷ አያገኙትምም ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ መልካካሞች ፡ ደናግል ፡ ጕበዛዝ
፲፬ ትም ፡ በጥም ፡ ይዝላሉ ። በሰማርያ ፡ ኃጢአት ፡
የሚምሉና ፡— ዳን ፡ ሆይ ÷ ሕያው ፡ አምላክ
ህን ! ደግሞ ፡— ሕያው ፡ የቤርሳቤህን ፡ መን
ገድ ! ብለው ፡ የሚሉ ÷ እነርሱ ፡ ይወድቃሉ ÷
ደግሞም ፡ አይነሡም ።

ምዕራፍ ፡ ፱ ።

፩ ጌታን ፡ በመሠዊያው ፡ አጠገብ ፡ ቆሞ ፡ አየ
ሁት ፤ እርሱም ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— መድረኮቹ ፡
ይናወጡ ፡ ዘንድ ፡ ጕልላቶቹን ፡ ምታ ÷ በራሳ
ቸውም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሰባብራቸው ፤ እኔም ፡ ከእ
ነርሱ ፡ የቀሩትን ፡ በሰይፍ ፡ እገድላለሁ ፤ የሚ
ሸሽ ፡ አያመልጥም ÷ የሚያመልጥም ፡ አይድ
፪ ንም ። ወደ ፡ ሲኦል ፡ ቢወርዱ ፡ እጇ ፡ ከዚያ ፡
ታወጣቸዋለች ፤ ወደ ፡ ሰማይም ፡ ቢወጡ ፡
፫ ከዚያ ፡ አወርዳቸዋለሁ ፤ በቀርሜሎስም ፡ ራስ ፡
ውስጥ ፡ ቢሸሸጉ ፡ ፈልጌ ፡ ከዚያ ፡ አወጣቸዋ
ለሁ ፤ በጥልቅ ፡ ባሕርም ፡ ውስጥ ፡ ከዓይኔ ፡ ቢደ
በቁ ፡ ከዚያ ፡ እባቡን ፡ አዝዛለሁ ÷ እርሱም ፡
፬ ይነድፉቸዋል ፤ በጠላቶቻቸውም ፡ ፊት ፡ ተማ
ርከው ፡ ቢሄዱ ፡ ከዚያ ፡ ሰይፍን ፡ አዝዛለሁ ÷
እርሱም ፡ ይገድላቸዋል ፤ ዓይኔንም ፡ በእነርሱ ፡
ላይ ፡ ለክፉት ፡ እንጂ ፡ ለመልካም ፡ አላደርግም ።
፭ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ምድርን ፡
ይዳስሳል ፡ እርስዋም ፡ ትቀልጣለች ÷ የሚኖሩ
ባትም ፡ ሁሉ ፡ ያለቅሳሉ ፤ ሙላዋም ፡ እንደ ፡
ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ትነሣለች ÷ ደግሞም ፡ እንደ ፡
፮ ግብጽ ፡ ወንዝ ፡ ትወርዳለች ። አዳራሹን ፡ በሰ
ማይ ፡ የሠራ ÷ ጠፈሩንም ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ የመ
ሠረተ ÷ የባሕርንም ፡ ውኃ ፡ ጠርቶ ፡ በምድር ፡
ፊት ፡ ላይ ፡ የሚያፈስሰው ፡ እርሱ ፡ ነው ፤

ስሙም ፡ እግዚአብሔር ፡ ነው ።
የእስራኤል ፡ ልጆች ፡ ሆይ ÷ እናንተ ፡ ለእኔ ፡ ፯
እንደ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ልጆች ፡ አይደላችሁምን ?
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እስራኤልን ፡ ከግ
ብጽ ፡ ምድር ÷ ፍልስጥኤማውያንንም ፡ ከከፍ
ቶር ÷ ሶርያውያንንም ፡ ከቂር ፡ አላወጣሁምን ?
እነሆ ÷ የጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ዓይኖች ፡ በኃ ፰
ጢአተኛ ፡ መንግሥት ፡ ላይ ፡ ናቸው ÷ ከምድ
ርም ፡ ፊት ፡ አጠፉታለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡ የያዕቆ
ብን ፡ ቤት ፡ ፈጽሜ ፡ አላጠፋም ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ። እነሆ ÷ አዝዛለሁ ÷ እህልም ፡ በወ ፱
ንፊት ፡ እንዲነፋ ፡ የእስራኤልን ፡ ቤት ፡ በአሕ
ዛብ ፡ ሁሉ ፡ መካከል ፡ እነፋለሁ ፤ ነገር ፡ ግን ፡
አንዲት ፡ ቅንጣት ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ አትወድ
ቅም ። ክፉው ፡ ነገር ፡ አይደርስብንም ÷ አያገ ፲
ኘንምም ፡ የሚሉ ፡ የሕዝቤ ፡ ኃጢአተኞች ፡
ሁሉ ፡ በሰይፍ ፡ ይሞታሉ ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ የወደቀችውን ፡ የዳዊትን ፡ ድን ፲፩
ኳን ፡ አነሣለሁ ÷ የተናደውንም ፡ ቅጥርዋን ፡
እጠግናለሁ ፤ የፈረሰውንም ፡ እድሳለሁ ÷ እንደ ፡
ቀደመውም ፡ ዘመን ፡ እሠራታለሁ ፤ ይኸውም ፡ ፲፪
የኤዶምያስን ፡ ቅሬታ ÷ ስሜም ፡ የተጠራባቸ
ውን ፡ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ ነው ÷
ይላል ፡ ይህን ፡ የሚያደርግ ፡ እግዚአብሔር ።
እነሆ ÷ አራሹ ፡ አጫጁን ÷ ወይን ፡ ጠማቂ ፲፫
ውም ፡ ዘሪውን ፡ የሚያገኝበት ፡ ወራት ፡ ይመ
ጣል ÷ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ተራሮችም ፡
በተሀውን ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ ያንጠባጥባሉ ÷
ኮረብቶችም ፡ ሁሉ ፡ ይቀልጣሉ ። የሕዝቤን ፡ ፲፬
የእስራኤልን ፡ ምርኮ ፡ እመልሳለሁ ÷ የፈረሱ
ትንም ፡ ከተሞች ፡ ሠርተው ፡ ይቀመጡባቸ
ዋል ፤ ወይንንም ፡ ይተክላሉ ÷ የወይን ፡ ጠጁ
ንም ፡ ይጠጣሉ ፤ አታክልትንም ፡ ያበጃሉ ÷
ፍሬውንም ፡ ይበላሉ ። በምድራቸውም ፡ እተ ፲፭
ክላቸዋለሁ ÷ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ከሰጠኋ
ቸው ፡ ከምድራቸው ፡ አይነቀሉም ÷ ይላል ፡
አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሚክያስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በይሁዳ ፡ ነገሥታት ፡ በኢዮአታምና ፡ በአ
ካዝ ፡ በሕዝቅያስም ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ሞሬታ
ዊው ፡ ወደ ፡ ሚክያስ ፡ የመጣው ÷ ስለ ፡ ሰማር
ያና ፡ ስለ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ያየው ÷ የእግዚአብ
፪ ሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ። እናንተ ፡ አሕዛብ ፡
ሁሉ ÷ ስሙ ፤ ምድርም ፡ ሙላዋም ፡ ታድምጥ ፤
ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ÷ እርሱም ፡ በቅዱስ ፡
መቅደሱ ፡ የሆነ ፡ ጌታ ÷ ይመስክርባችሁ ።
፫ እነሆ ÷ እግዚአብሔር ፡ ከስፍራው ፡ ይወጣል ÷
ወርዶም ፡ በምድር ፡ ከፍታዎች ፡ ላይ ፡ ይረግ

ጣል ። ተራሮችም ፡ በእሳት ፡ ፊት ፡ እንዳለ ፡ ፬
ሰም ÷ በገደልም ፡ ወርዶ ፡ እንደሚፈስስ ፡
ውኃ ÷ በበታቹ ፡ ይቀልጣሉ ÷ ሸለቆችም ፡ ይሰ
ነጠቃሉ ። ይህ ፡ ሁሉ ፡ ስለ ፡ ያዕቆብ ፡ በደ ፭
ልና ፡ ስለ ፡ እስራኤል ፡ ቤት ፡ ኃጢአት ፡ ነው ።
የያዕቆብም ፡ በደል ፡ ምንድር ፡ ነው ? ሰማርያ ፡
አይደለችምን ? የይሁዳስ ፡ የኮረብታው ፡ መስ
ገጃ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ኢየሩሳሌም ፡ አይደለች
ምን ? ስለዚህ ፡ ሰማርያን ፡ በሜዳ ፡ እንደሚገኝ ፡ ፮
የድንጋይ ፡ ክምር ÷ ወይን ፡ እንደሚተከልበ
ትም ፡ ስፍራ ፡ አደርጋታለሁ ፤ ድንጋዮችዋ
ንም ፡ ወደ ፡ ሸለቆ ፡ እወረውራለሁ ÷ መሠረቶ

፯፤ ችዋንም ፡ እገልጣለሁ ። የተቀረጹትም ፡ ምስሎ
ችዋ ፡ ይደቅቃሉ ፥ በግልሙትና ፡ ያገኘችው ፡
ዋጋ ፡ ሁሉ ፡ በእሳት ፡ ይቃጠላል ፥ ጣዖታትዋ
ንም ፡ ሁሉ ፡ አጠፋለሁ ፤ በግልሙትና ፡ ዋጋ ፡
ሰበሰበቻቸው ፥ ወደ ፡ ግልሙትናም ፡ ዋጋ ፡
፰፤ ይመለሳሉና ። ስለዚህ ፡ ነገር ፡ ዋይ ፡ ብላ ፡ ታለ
ቅሳለች ፥ በዶ ፡ እግርዋንና ፡ ዕራቁትዋን ፡ ሆና ፡
ትሄዳለች ፤ እንደ ፡ ቀበሮ ፡ ታለቅሳለች ፥ እንደ ፡
፱፤ ሰጎንም ፡ ዋይ ፡ ትላለች ፤ ቍስልዋ ፡ የማይፈ
ወስ ፡ ነውና ፤ እስከ ፡ ይሁዳም ፡ ደርሶአልና ፥
ወደ ፡ ሕዝቤም ፡ በር ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ቀር
፲፤ ቦአልና ። በጌት ፡ ላይ ፡ አታውሩ ፤ በአከ ፡ ላይ ፡
እንባን ፡ አታድርጉ ፤ በቤትዓፍራ ፡ በትቢያ ፡
፲፩፤ ላይ ፡ ተንከባለሉ ። በሻፌር ፡ የምትቀመጪ ፡
ሆይ ፥ በዕራቁትነትሽና ፡ በእፍረት ፡ እለፊ ፤
በጸዓናን ፡ የምትቀመጠው ፡ አልወጣችም ፤ የቤ
ትኤጼል ፡ ልቅሶ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡ መኖርያ
፲፪፤ ውን ፡ ይወስዳል ። ክፉ ፡ ነገር ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ እስከ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ በር ፡ ድረስ ፡ ወር
ዶአልና ፡ በማሮት ፡ የምትቀመጠው ፡ በጎነትን ፡
፲፫፤ ትጠባበቃለች ። በለኪሶ ፡ የምትቀመጪ ፡ ሆይ ፥
ሰረገላውን ፡ ለፈረስ ፡ እሰሪ ፤ እርስዋ ፡ ለጽዮን ፡
ሴት ፡ ልጅ ፡ የኃጢአት ፡ መጀመሪያ ፡ ነበረች ፤
የእስራኤል ፡ በደል ፡ በአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ተገኝቶ
፲፬፤ አልና ። ስለዚህ ፡ ትሎት ፡ ለሞሬሼትጌት ፡ ትሰ
ጪአለሽ ፤ የአክዚብ ፡ ቤቶች ፡ ለእስራኤል ፡
፲፭፤ ነገሥታት ፡ አታላይ ፡ ይሆናሉ ። በመሬሳ ፡ የም
ትቀመጪ ፡ ሆይ ፥ ወራሽ ፡ አመጣብሻለሁ ፤ የእ
ስራኤል ፡ ክብር ፡ ወደ ፡ ዓዶላም ፡ ይመጣል ።
፲፮፤ ተማርከው ፡ ከአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ወጥተዋልና ፡
ስለ ፡ ተድላሽ ፡ ልጆች ፡ ራስሽን ፡ ንጪ ፥ ጠጕ
ርሽንም ፡ ተቈረጪ ፤ ቡሃነትሽንም ፡ እንደ ፡
ንስር ፡ አስፊ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ በመኝታቸው ፡ ላይ ፡ በደልን ፡ ለሚያስቡ ፡
ክፋትንም ፡ ለሚያደርጉ ፡ ወዮላቸው ፤ ኃይል ፡
በእጃቸው ፡ ነውና ፡ ሲነጋ ፡ ይፈጽሙታል ።
፪፤ በእርሻው ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፥ በግዴታም ፡ ይይ
ዙታል ፤ በቤቶችም ፡ ላይ ፡ ይመኛሉ ፥ ይወስ
ዱአቸውማል ፤ ሰውንና ፡ ቤቱን ፥ ሰውንና ፡
፫፤ ርስቱንም ፡ ይነጥቃሉ ። ስለዚህ ፡ እግዚአብ
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነሆ ፥ በዚህ ፡ ወገን ፡
ላይ ፡ በክፉ ፡ አስባለሁ ፥ ከዚያም ፡ አንገታች
ሁን ፡ አታነሡም ፤ ዘመኑም ፡ ክፉ ፡ ነውና ፡ ቀጥ ፡
፬፤ ብላችሁ ፡ አትሄዱም ። በዚያ ፡ ቀን ፡ በምሳሌ ፡
ይመስሉባችኋል ፥ በጽኑ ፡ ልቅሶም ፡ ያለቅሱላ
ችኋል ፤ እነርሱም ፡— ፈጽመን ፡ ጠፍተናል ፤
የሕዝቤን ፡ እድል ፡ ፈንታ ፡ ይሰፍራል ፥ እርሱ
ንም ፡ የሚከለክል ፡ የለም ፤ እርሻችንን ፡ ለዓመ
፭፤ ፀኞች ፡ ይከፍላል ፡ ይላሉ ። ስለዚህ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ ጉባኤ ፡ መካከል ፡ በዕጣ ፡ ገመድ ፡
የሚጥል ፡ አይኖርህም ።
፮፤ ትንቢት ፡ አትናገሩ ፡ ብለው ፡ ይናገራሉ ፤
በእነዚህ ፡ ላይ ፡ ትንቢት ፡ አይናገሩም ፥ ስድ
ብም ፡ አይርቅም ። የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ የተባልህ ፡ ፯፤
ሆይ ፥ በውኑ ፡ የእግዚአብሔር ፡ መንፈስ ፡ የማ
ይታገሥ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ ሥራው ፡ እንደዚች ፡
ናትን ? ቃሌስ ፡ በቅን ፡ ለሚሄድ ፡ በጎነት ፡ አያ
ደርግምን ? ነገር ፡ ግን ፡ ከቅርብ ፡ ጊዜ ፡ ጀምሮ ፡ ፰፤
ሕዝቤ ፡ እንደ ፡ ጠላት ፡ ሆኖ ፡ ተነሥቶአል ፤
ቀሚስንና ፡ መጐናጸፊያን ፡ ገፈፋችሁ ፤ ሳይፈ
ሩም ፤ የሚያልፉትን ፡ ከሰልፍ ፡ እንደሚመለሱ ፡
አደረጋችኋቸው ። የሕዝቤንም ፡ ሴቶች ፡ ከተ ፱፤
ሸለሙ ፡ ቤቶቻቸው ፡ አሳደዳችኋቸው ፤ ከሕፃ
ናቶቻቸውም ፡ ክብሬን ፡ ለዘላለም ፡ ወሰዳችሁ ።
በዚህ ፡ ዕረፍት ፡ የላችሁምና ፡ ተነሥታችሁ ፡ ፲፤
ሂዱ ፤ በርኵሰት ፡ ምክንያት ፡ ክፉ ፡ ጥፋት ፡
ታጠፋችኋለች ። ነፋስንም ፡ ተከትሎ ፡— ስለ ፡ ፲፩፤
ወይን ፡ ጠጅና ፡ ስለ ፡ ስካር ፡ ትንቢት ፡ እናገር
ልሃለሁ ፡ ብሎ ፡ ሐሰትን ፡ የሚናገር ፡ ሰው ፡
ቢኖር ፡ እርሱ ፡ ለዚህ ፡ ሕዝብ ፡ ነቢይ ፡ ይሆናል ።
ያዕቆብ ፡ ሆይ ፥ ሁለንተናህን ፡ ፈጽሞ ፡ እሰበ ፲፪፤
ስባለሁ ፥ የእስራኤልንም ፡ ቅሬታ ፡ ፈጽሞ ፡
አከማቻለሁ ፤ እንደ ፡ ባሶራ ፡ በጎችና ፡ እንደ ፡
መንጋ ፡ በማሰማርያቸው ፡ ውስጥ ፡ በአንድነት ፡
አኖራቸዋለሁ ፤ ከሰው ፡ ብዛት ፡ የተነሣ ፡ ድም
ፃቸውን ፡ ያሰማሉ ። ሰባሪው ፡ በፊታቸው ፡ ፲፫፤
ወጥቶአል ፤ እነርሱም ፡ ሰብረው ፡ ወደ ፡ በሩ ፡
አልፈዋል ፥ በእርሱም ፡ በኩል ፡ ወጥተዋል ፤
ንጉሣቸውም ፡ በፊታቸው ፡ አልፎአል ፥ እግዚ
አብሔርም ፡ በራሳቸው ፡ ላይ ፡ ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

እንዲህም ፡ አልሁ ፡—የያዕቆብ ፡ አለቆችና ፡ ፩፤
የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ገዦች ፡ ሆይ ፥ እባካችሁ ፡
ስሙኝ ፤ ፍርድን ፡ ታውቁ ፡ ዘንድ ፡ አይገባች
ሁምን ? መልካሙን ፡ ጠልታችኋል ፥ ክፋው ፪፤
ንም ፡ ወድዳችኋል ፤ ቁርበታቸውን ፡ ገፍፋችኋ
ቸዋል ፥ ሥጋቸውንም ፡ ከአጥንታቸው ፡ ለያይ
ታችኋል ፤ የሕዝቤን ፡ ሥጋ ፡ በልታችኋል ፥ ፫፤
ቁርበታቸውንም ፡ ገፍፋችኋቸዋል ፥ አጥንታ
ቸውንም ፡ ሰብራችኋል ፤ ለአፍላል ፡ እንደሚ
ሆን ፡ ሥጋ ፡ ለድስትም ፡ እንደሚሆን ፡ ሙዳ ፡
ቈራረጣችኋቸው ። የዚያን ፡ ጊዜ ፡ ወደ ፡ እግ ፬፤
ዚአብሔር ፡ ይጮኻሉ ፥ እርሱም ፡ አይሰማቸ
ውም ፤ ሥራቸውንም ፡ ክፉ ፡ አድርገዋልና ፡
በዚያን ፡ ጊዜ ፡ ፊቱን ፡ ከእነርሱ ፡ ይሰውራል ።
እግዚአብሔር ፡ ሕዝቤን ፡ ስለሚያስቱ ፡ ነቢ ፭፤
ያት ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፤ በጥርሳቸው ፡ ሲነክሱ ፡
በሰላም ፡ ይሰብካሉ ፤ በአፋቸው ፡ ግን ፡ አንዳች ፡
በማይሰጥ ፡ ሰው ፡ ላይ ፡ ሰልፍን ፡ ያስቡበታል ።
ስለዚህ ፡ ሌሊት ፡ ይሆንባችኋል ፡ እንጂ ፡ ራእይ ፡ ፮፤
አይሆንላችሁም ፤ ጨለማም ፡ ይሆንባችኋል ፡
እንጂ ፡ አታምዋርቱም ፤ ፀሐይም ፡ በነቢያት ፡
ላይ ፡ ትገባለች ፥ ቀኑም ፡ ይጠቍርባቸዋል ።
ከእግዚአብሔርም ፡ ዘንድ ፡ መልስ ፡ የለምና ፡ ፯፤
ባለ ፡ ራእዮቹ ፡ ያፍራሉ ፥ ምዋርተኞችም ፡ ይዋ

ረዳሉ ፤ ሁሉም ፡ ከንፈራቸውን ፡ ይሸፍናሉ ።
፰ እኔ ፡ ግን ፡ በደሉን ፡ ለያዕቆብ ÷ ኃጢአቱንም ፡
ለእስራኤል ፡ እነግር ፡ ዘንድ ፡ በእግዚአብሔር ፡
መንፈስ ፡ ኃይልንና ፡ ፍርድን ፡ ብርታትንም ፡
ተሞልቻለሁ ።
፱ ፍርድን ፡ የምትጠሉ ፡ ቅን ፡ ነገርንም ፡ ሁሉ ፡
የምታጣምሙ ፡ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡ ቤት ፡ አለ
ቆችና ፡ የእስራኤል ፡ ቤት ፡ ገዦች ፡ ሆይ ÷
፲ እባካችሁ ፡ ይህን ፡ ስሙ ። ጽዮንን ፡ በደም ÷
፲፩ ኢየሩሳሌምንም ፡ በኃጢአት ፡ ይሠራሉ ። አለ
ቆችዋ ፡ በጉቦ ፡ ይፈርዳሉ ፥ ካህናቶችዋም ፡
በዋጋ ፡ ያስተምራሉ ÷ ነቢያቶችዋም ፡ በገን
ዘብ ፡ ያምዋርታሉ ፤ ከዚህም ፡ ጋር ፡—እግዚአ
ብሔር ፡ በመካከላችን ፡ አይደለምን ? ክፉ ፡
ነገር ፡ ምንም ፡ አይመጣብንም ፡ እያሉ ፡ በእግ
፲፪ ዚአብሔር ፡ ይታመናሉ ። ስለዚህ ፡ በእናንተ ፡
ምክንያት ፡ ጽዮን ፡ እንደ ፡ እርሻ ፡ ትታረሳለች ÷
ኢየሩሳሌምም ፡ የድንጋይ ፡ ክምር ፡ ትሆናለች ÷
የቤቱም ፡ ተራራ ፡ እንደ ፡ ዱር ፡ ከፍታ ፡ ይሆ
ናል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩ በመጨረሻውም ፡ ዘመን ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ተራራ ፡ በተራሮች ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ጸንቶ ፡ ይቆ
ማል ÷ ከኮረብቶችም ፡ በላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ይላል ፤
፪ አሕዛብም ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ይጐርፋሉ ። ከጽ
ዮን ፡ ሕግ ÷ ከኢየሩሳሌምም ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቃል ፡ ይወጣልና ፡ ብዙዎች ፡ አሕዛብ ፡ ሄደው ፡—
ኑ ÷ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ተራራ ÷ ወደ ፡ ያዕ
ቆብ ፡ አምላክ ፡ ቤት ፡ እንውጣ ፤ እርሱም ፡ መን
ገዱን ፡ ያስተምረናል ÷ በፍለጋውም ፡ እንሄዳ
፫ ለን ፡ ይላሉ ። በብዙዎችም ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡
ይፈርዳል ÷ በሩቅም ፡ ባሉ ፡ በብርቱዎች ፡ አሕ
ዛብ ፡ ላይ ፡ ይበይናል ፤ ሰይፋቸውንም ፡ ማረሻ ÷
ጦራቸውንም ፡ ማጭድ ፡ ለማድረግ ፡ ይቀጠቅ
ጣሉ ፤ ሕዝብም ፡ በሕዝብ ፡ ላይ ፡ ሰይፍ ፡ አያነ
ሣም ፡ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ ሰልፍ ፡ አይማ
፬ ሩም ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብሔር ፡
አፍም ፡ ተናግሮአልና ፡ ሰው ፡ እያንዳንዱ ፡ ከወ
ይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ይቀመጣል ÷ የሚያ
፭ ስፈራውም ፡ የለም ። ሕዝብም ፡ ሁሉ ፡ እያንዳ
ንዱ ፡ በየአምላኩ ፡ ስም ፡ ይሄዳል ÷ እኛም ፡
በአምላካችን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ስም ፡ ለዘላ
ለም ፡ እንሄዳለን ።
፮ በዚያ ፡ ቀን ፡ አንካሳይቱን ፡ እሰበስባለሁ ÷
ይላል ፡ እግዚአብሔር ÷ የባከነችውንና ፡ ያስ
፯ ጨነቅኋትንም ፡ አከማቻለሁ ፤ አንካሳይቱንም ፡
ለቅሬታ ÷ ወደ ፡ ሩቅም ፡ የተጣለችውን ፡ ለብ
ርቱ ፡ ሕዝብ ፡ አደርጋታለሁ ፤ ከዚያም ፡ ወዲያ ፡
እስከ ፡ ዘላለም ፡ ድረስ ፡ እግዚአብሔር ፡ በጽ
፰ ዮን ፡ ተራራ ፡ በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይነግሣል ። አን
ተም ፡ የመንጋ ፡ ግንብ ፡ ሆይ ÷ የጽዮን ፡ ሴት
ልጅ ፡ አምባ ፥ ወደ ፡ አንተ ፡ ትመጣለች ፤ የቀ
ደመችው ፡ ግዛት ÷ የኢየሩሳሌም ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡
መንግሥት ፡ ትደርሳለች ።
አሁንስ ፡ ለምን ፡ ትጮኺአለሽ ? እንደምት ፱
ወልድ ፡ ሴት ፡ ምጥ ፡ የደረሰብሽ ÷ ንጉሥ ፡ ስለ
ሌለሽ ፡ ነውን ? ወይስ ፡ መካሪ ፡ ስለ ፡ ጠፋብሽ ፡
ነውን ? የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ሆይ ፥ እንደምትወ ፲
ልድ ፡ ሴት ፡ አምጠሽ ፡ ውለጂ ፤ አሁን ፡ ከከ
ተማ ፡ ትወጫለሽና ÷ በሜዳም ፡ ትቀመጫለሽ ÷
ወደ ፡ ባቢሎንም ፡ ትደርሻለሽ ፤ በዚያም ፡ ያድ
ንሻል ÷ በዚያም ፡ እግዚአብሔር ፡ ከጠላቶችሽ ፡
እጅ ፡ ይቤዠሻል ።
አሁንም ፡— ርኩስ ፡ ትሁን ÷ ዓይናችንም ፡ ፲፩
በጽዮን ፡ ላይ ፡ ይይ ፡ የሚሉ ፡ ብዙ ፡ አሕዛብ ፡
በአንቺ ፡ ላይ ፡ ተሰብስበዋል ። ነገር ፡ ግን ፡ የእ ፲፪
ግዚአብሔርን ፡ አሳብ ፡ አያውቁም ÷ ምክሩ
ንም ፡ አያስተውሉም ፤ እንደ ፡ ነዶ ፡ ወደ ፡ አው
ድማ ፡ አከማችቶአቸዋልና ። የጽዮን ፡ ልጅ ፡ ፲፫
ሆይ ÷ ቀንድሽን ፡ ብረት ÷ ጥፍርሽንም ፡ ናስ ፡
አደርጋለሁና ፡ ተነሺ ፡ አሂጂ ፤ ብዙ ፡ አሕዛብ
ንም ፡ታደቅቂአለሽ ፤ ትርፋቸውንም ፡ ለእግዚ
አብሔር ÷ ሀብታቸውንም ፡ ለምድር ፡ ሁሉ ፡
ጌታ ፡ ትቀድሻለሽ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

የጭፍሮች ፡ ሴት ፡ ልጅ ፡ ሆይ ÷ ጭፍሮችሽን ፡ ፩
አሁን ፡ ሰብስቢ ፤ ከብበ ፡ አስጨንቆናል ፤ የእስራ
ኤልን ፡ ፈራጅ ፡ ጕንጩን ፡ በበትር ፡ ይመታሉ ።
አንቺም ፡ ቤተ ፡ ልሔም ፡ ኤፍራታ ፡ ሆይ ÷ ፪
አንቺ ፡ በይሁዳ ፡ አእላፋት ፡ መካከል ፡ ትሆኚ ፡
ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ ነሽ ፤ ከአንቺ ፡ ግን ፡ አወጣጡ ፡
ከቀድሞ ፡ ጀምሮ ፡ ከዘላለም ፡ የሆነ ÷ በእስራ
ኤልም ፡ ላይ ፡ ገዥ ፡ የሚሆን ፡ ይወጣልኛል ።
ስለዚህ ፡ ወላጂቱ ፡ እስክምትወልድበት ፡ ጊዜ ፡ ፫
ድረስ ፡ አሳልፎ ፡ ይሰጣቸዋል ፤ የቀሩትም ፡
ወንድሞቹ ፡ ወደ ፡ እስራኤል ፡ ልጆች ፡ ይመ
ለሳሉ ። እርሱም ፡ ይቆማል ÷ በእግዚአብሔ ፬
ርም ፡ ኃይል ፡ በአምላኩ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ስም ፡ ግርማ ፡ መንጋውን ፡ ይጠብቃል ፤ እነር
ሱም ፡ ይኖራሉ ፤ እርሱ ፡ አሁን ፡ እስከ ፡ ምድር ፡
ዳርቻ ፡ ድረስ ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ። ይህም ፡ ፭
ለሰላም ፡ ይሆናል ፤ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራ
ችን ፡ በገባ ፡ ጊዜ ÷ ምድራችንንም ፡ በረገጠ ፡
ጊዜ ፡ ሰባት ፡ እረኞችና ፡ ስምንት ፡ አለቆች ፡
እናስነሣበታለን ። የአሦርንም ፡ አገር ፡ በሰይፍ ÷ ፮
የናምሩድንም ፡ አገር ፡ በመግቢያው ፡ ውስጥ ፡
ያፈርሳሉ ፤ አሦራዊውም ፡ ወደ ፡ አገራችን ፡
በገባ ፡ ጊዜ ÷ ዳርቻቻችንንም ፡ በረገጠ ፡ ጊዜ ፡
እርሱ ፡ ይታደገናል ። የያዕቆብም ፡ ቅሬታ ፡ ፯
በብዙ ፡ አሕዛብ ፡ መካከል ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ እንደሚወርድ ፡ ጠል ÷ በሣር ፡ ላይ ፡ እን
ደሚወርድ ፡ ካፊያ ፤ ሰውንም ፡ እንደማይጠብቅ ÷
የሰውንም ፡ ልጆች ፡ ተስፋ ፡ እንደማያደርግ ፡
ይሆናል ። በዱር ፡ አራዊትም ፡ መካከል ፡ እን ፰
ዳለ ፡ አንበሳ ÷ በበጎች ፡ መንጋም ፡ መካከል ፡
አልፎ ፡ እንደሚረግጥ ÷ የሚታደግም ፡ ሳይኖር ፡

እንደሚነጥቅ ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ደቦል ፣ እን
ዲሁ ፡ የያዕቆብ ፡ ቅሬታ ፡ በአሕዛብና ፡ በብዙ ፡
፱ ወገኖች ፡ መከከል ፡ ይሆናል ። እጅህ ፡ በጠላ
ቶችህ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ትበል ፣ ጠላቶችህም ፡
ሁሉ ፡ ይጥፉ ።
፲ በዚያም ፡ ቀን ፡ ፈረሶችህን ፡ ከመካከልህ ፡
አጠፋለሁ ፣ ሰረገሎችህንም ፡ እሰብራለሁ ፣
፲፩ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ የምድርህንም ፡ ከተ
ሞች ፡ አጠፋለሁ ፣ ምሽጎችህንም ፡ ሁሉ ፡ አፈ
፲፪ ርሳለሁ ፤ መተትንም ፡ ከእጅህ ፡ አጠፋለሁ ፣
ምዋርተኞችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይሆኑ
፲፫ ልህም ፤ የተቀረጹትን ፡ ምስሎችህንና ፡ ሐውል
ቶችህን ፡ ከመካከልህ ፡ አጠፋለሁ ፣ ለእጅህም ፡
ሥራ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አትሰግድም ፤
፲፬ የማምለኪያ ፡ ዐፀዶችህንም ፡ ከመካከልህ ፡ እነ
፲፭ ቅላለሁ ፣ ከተሞችህንም ፡ አፈርሳለሁ ። ባልሰ
ሙም ፡ አሕዛብ ፡ ላይ ፡ በቍጣና ፡ በመዓት ፡
እበቀላለሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

፩ አሁን ፡— ተነሣ ፣ በተራሮችም ፡ ፊት ፡ ተፋ
ረድ ፣ ኮረብቶችም ፡ ቃልህን ፡ ይስሙ ፡ ብሎ ፡
፪ እግዚአብሔር ፡ የሚለውን ፡ ስሙ ። ተራሮች ፡
ሆይ ፣ ጠንካሮች ፡ የምድር ፡ መሠረቶችም ፡
ሆይ ፣ እግዚአብሔር ፡ ከሕዝቡ ፡ ጋር ፡ ክርክር ፡
አለውና ፣ ከእስራኤልም ፡ ጋር ፡ ይፋረዳልና ፡
፫ የእግዚአብሔርን ፡ ክርክር ፡ ስሙ ። ሕዝቤ ፡
ሆይ ፣ ምን ፡ አድርጌሃለሁ ? በምንስ ፡ አድክሜሃ
፬ ለሁ ? መስክርብኝ ። ከግብጽ ፡ ምድር ፡ አውጥቼ
ሃለሁ ፣ ከባርነት ፡ ቤትም ፡ ተቤዥቼሃለሁ ፤ በፊ
ትህም ፡ ሙሴንና ፡ አሮንን ፡ ማርያምንም ፡ ልኬ
፭ ልህ ፡ ነበር ። ሕዝቤ ፡ ሆይ ፣ የሞዓብ ፡ ንጉሥ ፡
ባላቅ ፡ የመከረውን ፣ የቢዖርም ፡ ልጅ ፡ በለዓም ፡
የመለሰለትን ፡ አሁን ፡ አስብ ፤ የእግዚአብሔር
ንም ፡ የጽድቅ ፡ ሥራ ፡ ታውቅ ፡ ዘንድ ፡ ከሰ
ጢም ፡ ጀምሮ ፡ እስከ ፡ ጌልገላ ፡ ድረስ ፡ አስብ ።
፮ ምን ፡ ይዤ ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ ፊት ፡
ልምጣና ፡ በልዑል ፡ አምላክ ፡ ፊት ፡ ልስገድ ?
የሚቃጠለውን ፡ መሥዋዕትና ፡ የአንዱን ፡
፯ ዓመት ፡ ጥጃ ፡ ይዤ ፡ በፊቱ ፡ ልምጣን ? እግዚ
አብሔርስ ፡ በሺህ ፡ አውራ ፡ በጎች ፡ ወይስ ፡ በእ
ልፍ ፡ የዘይት ፡ ፈሳሾች ፡ ደስ ፡ ይለዋልን ?
ወይስ ፡ የበኵር ፡ ልጄን ፡ ስለ ፡ በደሌ ፣ የሆዴ
ንም ፡ ፍሬ ፡ ስለ ፡ ነፍሴ ፡ ኀጢአት ፡ እሰጣለሁን ?
፰ ሰው ፡ ሆይ ፣ መልካሙን ፡ ነግሮሃል ፤ እግዚአብ
ሔርም ፡ ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ የሚሻው ፡ ምንድር ፡
ነው ? ፍርድን ፡ ታደርግ ፡ ዘንድ ፣ ምሕረትንም ፡
ትወድድ ፡ ዘንድ ፣ ከአምላክህም ፡ ጋር ፡ በትሕ
ትና ፡ ትሄድ ፡ ዘንድ ፡ አይደለምን ?
፱ የእግዚአብሔር ፡ ድምፅ ፡ ከተማይቱን ፡ ይጠ
ራታል ፤ ስምህን ፡ መፍራት ፡ ጥበብ ፡ ነው ፤ የመ
ቅሠፍትን ፡ በትር ፣ እርሱንም ፡ ያዘጋጀ ፡ ማን ፡
፲ እንደ ፡ ሆነ ፡ ስሙ ። በውኑ ፡ በኀጢአተኛ ፡
ቤት ፡ የኀጢአት ፡ መዝገብ ፣ የተጸየፈም ፡
ውሸተኛ ፡ መስፈሪያ ፡ ገና ፡ አለ ፡ ይሆን ? በአ ፲፩
ባይ ፡ ሚዛንና ፡ በከረጢት ፡ ባለ ፡ በተንኰል ፡
መመዘኛ ፡ ንጹሕ ፡ እሆናለሁን ? ባለ ፡ ጠጎችዋን ፡ ፲፪
ግፍ ፡ ሞልቶባቸዋል ፤ በእርስዋም ፡ የሚኖሩ ፡
በሐሰት ፡ ተናግረዋል ፣ ምላሳቸውም ፡ በአፋ
ቸው ፡ ውስጥ ፡ ተንኰለኛ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ እኔ ፡ ፲፫
ደግሞ ፡ በክፉ ፡ ቍስል ፡ መታሁህ ፤ ስለ ፡ ኀጢ
አትህም ፡ አፈረስሁህ ። ትበላለህ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ ፲፬
አትጠግብም ፣ ችጋርህም ፡ በመካከልህ ፡ ይሆ
ናል ፤ ትወስዳለህ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ አታድንም ፤
የምታድነውንም ፡ ለሰይፍ ፡ እሰጣለሁ ። ትዘራ ፲፭
ለህ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ አታጭድም ፤ ወይራውንም ፡
ትጨምቃለህ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ ዘይቱን ፡ አትቀ
ባም ፤ ወይኑንም ፡ ትጨምቃለህ ፣ ነገር ፡ ግን ፡
የወይን ፡ ጠጁን ፡ አትጠጣም ። አንተን ፡ ለጥ ፲፮
ፋት ፣ በእርስዋም ፡ የሚኖሩትን ፡ ለማፍዋጫ ፡
እሰጥ ፡ ዘንድ ፡ የዘንበሪን ፡ ሥርዓትና ፡ የአክዓ
ብን ፡ ቤት ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ጠብቃችኋል ፣ በም
ክራቸውም ፡ ሄዳችኋል ፤ የሕዝቤንም ፡ ስድብ ፡
ትሸከማላችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፯ ።

የዘፍ ፡ ፍሬና ፡ የወይን ፡ ፍሬ ፡ ከተለቀሙ ፡ ፩
በኋላ ፡ እንደ ፡ ቀረው ፡ ቃርሚያ ፡ ሆኛለሁና ፡
ወዮልኝ ! መብል ፡ የሚሆን ፡ ዘለላ ፣ ነፍሴም ፡
የተመኘችው ፡ በመጀመሪያ ፡ የበሰለው ፡ በለስ ፡
የለም ። ደግ ፡ ሰው ፡ ከምድር ፡ ጠፍቶአል ፣ ፪
በሰውም ፡ መካከል ፡ ቅን ፡ የለም ፤ ሁሉ ፡ ደምን ፡
ለማፍሰስ ፡ ያደባሉ ፣ ሰውም ፡ ሁሉ ፡ ወንድ
ሙን ፡ በመረብ ፡ ለመያዝ ፡ ይከታተለዋል ።
እጆቻቸውን ፡ ለክፋት ፡ ያነሣሉ ፤ አለቃውና ፡ ፫
ፈራጁ ፡ጉቦን ፡ ይፈልጋሉ ፣ ትልቁም ፡ ሰው ፡
እንደ ፡ ነፍሱ ፡ ምኞት ፡ ይናገራል ፤ እንዲሁም ፡
ክፋትን ፡ ይጐነጕናሉ ። ከእነርሱም ፡ ሁሉ ፡ ፬
የተሻለው ፡ እርሱ ፡ እንደ ፡ አሜከላ ፡ ነው ፣
ከሁሉም ፡ ቅን ፡ የሆነው ፡ እንደ ፡ ኵርንችት ፡
ነው ፤ ጠባቆችህ ፡ የሚጐበኙበት ፡ ቀን ፡ መጥ
ቶአል ፤ አሁን ፡ ይሸበራሉ ። ባልንጀራን ፡ አት ፭
መኑ ፣ በወዳጅም ፡ አትታመኑ ፤ የአፍህን ፡
ደጅ ፡ በብብትህ ፡ ከምትተኛው ፡ ጠብቅ ።
ወንድ ፡ ልጅ ፡ አባቱን ፡ ይንቃልና ፣ ሴት ፡ ፮
ልጅ ፡ በእናትዋ ፡ ላይ ፣ ምራቲቱም ፡ በአማ
ትዋ ፡ ላይ ፡ ትነሣለችና ፣ የሰው ፡ ጠላቶች ፡
የቤቱ ፡ ሰዎች ፡ ናቸውና ።
እኔ ፡ ግን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡ እመለከታ ፯
ለሁ ፣ የመድኃኒቴንም ፡ አምላክ ፡ ተስፋ ፡ አደ
ርጋለሁ ፤ አምላኬም ፡ ይሰማኛል ። ጠላቴ ፡ ፰
ሆይ ፣ ብወድቅ ፡ እነሣለሁና ፣ በጨለማም ፡ ብቀ
መጥ ፡ እግዚአብሔር ፡ ብርሃን ፡ ይሆንልኛልና ፡
በእኔ ፡ ላይ ፡ ደስ ፡ አይበልሽ ። በእግዚአብሔር ፡ ፱
ላይ ፡ ኀጢአት ፡ ሠርቻለሁና ፡ እስኪምዋገትልኝ ፡
ድረስ ፣ ፍርድን ፡ ለእኔ ፡ እስኪያደርግ ፡ ድረስ ፡
ቍጣውን ፡ እታገሣለሁ ። ወደ ፡ ብርሃን ፡ ያወ
ጣኛል ፣ ጽድቅንም ፡ አያለሁ ። ጠላቴም ፡ ታያ ፲

ለች ፥ እኔንም ፡— አምላክህ ፡ እግዚአብሔር ፡
ወዴት ፡ ነው ? ያለች ፡ በእፍረት ፡ ትከደናለች ።
፲፩፤ ዓይኖቼ ፡ ይመለከቱአታል ፤ አሁን ፡ እንደ ፡ መን
ገድ ፡ ጭቃ ፡ ትረገጣለች ። ቅጥርሽ ፡ በሚሠራ
በት ፡ በዚያ ፡ ቀን ፡ ድንበርሽ ፡ ትስፋፋለች ።
፲፪፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ ከአሦርና ፡ ከግብጽ ፡ ከተሞች ፥ ከግ
ብጽ ፡ እስከ ፡ ወንዙ ፥ ከባሕርም ፡ እስከ ፡ ባሕር ፥
ከተራራም ፡ እስከ ፡ ተራራ ፡ ድረስ ፡ ወደ ፡ አንቺ ፡
፲፫፤ ይመጣሉ ። ምድሪቱ ፡ ግን ፡ በሚኖሩባት ፡ በሥ
ራቸው ፡ ፍሬ ፡ ምክንያት ፡ ባድማ ፡ ትሆናለች ።
፲፬፤ በቀርሜሎስ ፡ መካከል ፡ ባለው ፡ ዱር ፡ ብቻ
ቸውን ፡ የተቀመጡት ፡ ሰዎችህ ፥ የርስትህን ፡
በጎች ፥ በበትርህ ፡ አግድ ፤ እንደ ፡ ቀደመውም ፡
፲፭፤ ዘመን ፡ በባሳንና ፡ በገለዓድ ፡ ይሰማሩ ። ከግ
ብጽ ፡ ምድር ፡ እንደ ፡ ወጣህበት ፡ ዘመን ፡ ተአ
፲፮፤ ምራትን ፡ አሳያቸዋለሁ ። አሕዛብ ፡ አይተው ፡
በጕልበታቸው ፡ ሁሉ ፡ ያፍራሉ ፤ እጃቸውን ፡
በአፋቸው ፡ ላይ ፡ ያኖራሉ ፥ ጆሮአቸውም ፡
ትደነቍራለች ፤ እንደ ፡ እባብም ፡ መሬት ፡ ይል ፲፯፤
ሳሉ ፥ እንደ ፡ ምድርም ፡ ተንቀሳቃሾች ፡ እየ
ተንቀጠቀጡ ፡ ከግንባቸው ፡ ይመጣሉ ፤ ፈርተ
ውም ፡ ወደ ፡ አምላካችን ፡ ወደ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይመጣሉ ፥ ስለ ፡ አንተም ፡ ይፈራሉ ።
በደልን ፡ ይቅር ፡ የሚል ፥ የርስቱንም ፡ ቅሬታ ፡ ፲፰፤
ዓመፅ ፡ የሚያሳልፍ ፡ እንደ ፡ አንተ ፡ ያለ ፡ አም
ላክ ፡ ማን ፡ ነው ? ምሕረትን ፡ ይወድዳልና ፡
ቍጣውን ፡ ለዘላለም ፡ አይጠብቅም ። ተመልሶ ፡ ፲፱፤
ይምረናል ፤ ክፋታችንንም ፡ ይጠቀጥቃል ፥
ኃጢአታችንንም ፡ በባሕሩ ፡ ጥልቅ ፡ ይጥለ
ዋል ። ከቀድሞ ፡ ዘመን ፡ ጀምረህ ፡ ለአባቶቻ ፳፤
ችን ፡ የማልህላቸውን ፡ እውነት ፡ ለያዕቆብ ፥
ምሕረትንም ፡ ለአብርሃም ፡ ታደርጋለህ ።

ትንቢተ፡ኢዮኤል።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ወደ ፡ ባቱኤል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ኢዮኤል ፡ የመ
ጣው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ እናንተ ፡ ሽማግሌዎች ፥ ይህን ፡ ስሙ ፤ በምድ
ርም ፡ የምትኖሩ ፡ ሁሉ ፥ አድምጡ ። ይህ ፡ በዘ
መናችሁ ፡ ወይስ ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ዘመን ፡ ሆኖ ፡
፫፤ ነበርን ? ይህን ፡ ለልጆቻችሁ ፡ ንገሩ ፤ ልጆቻች
ሁም ፡ ለልጆቻቸው ፥ ልጆቻቸውም ፡ ለኋለ
፬፤ ኛው ፡ ትውልድ ፡ ይንገሩ ። ከተምች ፡ የቀረ
ውን ፡ አንበጣ ፡ በላው ፤ ከአንበጣም ፡ የቀረ
ውን ፡ ደጎብያ ፡ በላው ፤ ከደጎብያም ፡ የቀረውን ፡
ኩብኩባ ፡ በላው ።
፭፤ በተሃ ፡ ወይን ፡ ጠጃችሁ ፡ ከአፋችሁ ፡ ተወ
ግዶአልና ፡ እናንተ ፡ ሰካራሞች ፥ ንቃታችሁ ፡
አልቅሱ ፤ እናንተም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ የምት
፮፤ ጠጡ ፡ ሁሉ ፥ ዋይ ፡ በሉ ። ቍጥርም ፡ የሌለው ፡
ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ በምድሬ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአልና ፤
ጥርሳቸው ፡ እንደ ፡ አንበሳ ፡ ጥርስ ፥ መንጋጋ
ቸውም ፡ እንደ ፡ እንስቲቱ ፡ አንበሳ ፡ መንጋጋ ፡
፯፤ ነው ። ወይኔን ፡ ባዶ ፡ ምድር ፡ አደረገው ፥ በለ
ሴንም ፡ ሰበረው ፤ ባዶም ፡ አደረገው ፥ ጣለውም ፤
ቅርንጫፎቹም ፡ ነጡ ።
፰፤ ለቍንጅናዋ ፡ ባል ፡ ማቅ ፡ ለብሳ ፡ እንደምታ
፱፤ ለቅስ ፡ ድንግል ፡ አልቅሺ ። የእህሉ ፡ ቍርባ
ንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ቤት ፡ ተወግዶአል ፤ የእግዚአብሔርም ፡ አገል
፲፤ ጋዮች ፡ ካህናቱ ፡ አለቀሱ ። እህሉ ፡ ጠፍቶአ
ልና ፥ ወይኑም ፡ ደርቆአልና ፥ ዘይቱም ፡ ጐድ
ሎአልና ፡ እርሻው ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆኖአል ፥
፲፩፤ ምድሪቱም ፡ አልቅሳለች ። መከሩ ፡ ከእርሻቸው ፡
ጠፍቶአልና ፡ ገበሬዎች ፡ ስለ ፡ ስንዴውና ፡ ስለ ፡
ገብሱ ፡ አፈሩ ፤ የወይን ፡ አትክልተኞችም ፡
አለቀሱ ። ወይኑ ፡ ደርቆአል ፥ በለሱም ፡ ጠው ፲፪፤
ልጎአል ፤ ሮማኑና ፡ ተምሩ ፡ እንኰዩም ፡ የምድ
ርም ፡ ዛፎች ፡ ሁሉ ፡ ደርቀዋል ፤ ደስታም ፡
ከሰው ፡ ልጆች ፡ ዘንድ ፡ ርቆአል ።
የእህሉ ፡ ቍርባንና ፡ የመጠጡ ፡ ቍርባን ፡ ፲፫፤
ከአምላካችሁ ፡ ቤት ፡ ቀርቶአልና ፡ እናንተ ፡ ካህ
ናት ፥ ማቅ ፡ ታጥቃችሁ ፡ አልቅሱ ፤ እናንተም ፡
የመሠዊያ ፡ አገልጋዮች ፥ ዋይ ፡ በሉ ፤ እናንተ ፡
የአምላኬ ፡ አገልጋዮች ፥ ኑ ፥ ሌሊቱን ፡ ሁሉ ፡
በማቅ ፡ ላይ ፡ ተኙ ። ጾምን ፡ ቀድሱ ፥ ጉባኤው ፲፬፤
ንም ፡ አውጁ ፤ ሽማግሌዎችንና ፡ በምድር ፡ የሚ
ኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ አምላካችሁ ፡ ወደ ፡ እግ
ዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ሰብስቡ ፥ ወደ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ ጩኹ ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ፡ ለቀኑ ፡ ፲፭፤
ወዮ ! እርሱም ፡ ሁሉን ፡ ከሚችል ፡ ከአምላክ ፡
ዘንድ ፡ እንደ ፡ ጥፋት ፡ ይመጣል ። ከዓይናችን ፡ ፲፮፤
ፊት ፡ ምግብ ፥ ከአምላካችንም ፡ ቤት ፡ ደስታና ፡
እልልታ ፡ የጠፋ ፡ አይደለምን ? ዘሩ ፡ በምድር ፡ ፲፯፤
ውስጥ ፡ በሰበሰ ! እህሉ ፡ ደርቆአልና ፡ ጎተራ
ዎቹ ፡ ባዶ ፡ ናቸው ፥ ጎታዎቹም ፡ ፈርሰዋል ።
እንስሶች ፡ እጅግ ፡ ጮኹ ፤ የላምም ፡ መንጎች ፡ ፲፰፤
ማሰማርያ ፡ የላቸውምና ፡ ተጠራጠሩ ፤ የበግም ፡
መንጎች ፡ ጠፍተዋል ። አቤቱ ፥ እሳት ፡ የም ፲፱፤
ድረ ፡ በዳውን ፡ ማሰማርያ ፡ በልቶአልና ፥ ነበ
ልባሉም ፡ የዱሩን ፡ ዛፍ ፡ ሁሉ ፡ አቃጥሎአ
ልና ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻለሁ ። ፈሳሹ ፡ ውኃ ፡ ፳፤
ደርቆአልና ፥ እሳቱም ፡ የምድረ ፡ በዳውን ፡
ማሰማርያ ፡ በልቶአልና ፡ የምድር ፡ አራዊት ፡
ወደ ፡ አንተ ፡ አለኸለኹ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

፩፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ መጥቶአልና ፥ እር
ሱም ፡ ቀርቦአልና ፡ በጽዮን ፡ መለከትን ፡ ንፉ ፥
በቅዱሱም ፡ ተራራዬ ፡ ላይ ፡ እሪ ፡ በሉ ፤ በም
ድርም ፡ የሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ይንቀጥቀጡ ፤ የእግ
፪፤ ዚአብሔር ፡ ቀን ፡ መጥቶአልና ፤ የጨለማና ፡
የጭጋግ ፡ ቀን ፥ የደመናና ፡ የድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡
ቀን ፡ ነው ፤ ታላቅና ፡ ብርቱ ፡ ሕዝብ ፡ በተራሮች ፡
ላይ ፡ እንደ ፡ ወገግታ ፡ ተዘርግቶአል ፤ ከዘላለ
ምም ፡ ጀምሮ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ያለ ፡ አልነበ
ረም ፥ ከእነርሱም ፡ በኋላ ፡ እስከ ፡ ብዙ ፡ ትው
ልድ ፡ ድረስ ፡ እንደ ፡ እነርሱ ፡ ያለ ፡ ከእንግዲህ ፡
፫፤ ወዲህ ፡ አይሆንም ። እሳት ፡ በፊታቸው ፡ ትበ
ላለች ፥ በኋላቸውም ፡ ነበልባል ፡ ታቃጥላለች ፤
ምድሪቱ ፡ በፊታቸው ፡ እንደ ፡ ዔድን ፡ ገነት ፥
በኋላቸውም ፡ የምድረ ፡ በዳ ፡ በረሃ ፡ ናት ፤ ከእ
ነርሱም ፡ የሚያመልጥ ፡ የለም ።
፬፤ መልካቸው ፡ እንደ ፡ ፈረስ ፡ መልክ ፡ ነው ፥
፭፤ እንደ ፡ ፈረሰኞችም ፡ ይሮጣሉ ። በተራራ ፡ ላይ ፡
እንዳሉ ፡ ሰረገሎች ፡ ድምፅ ፥ ገለባውንም ፡ እን
ደሚበላ ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ነበልባል ፡ ድምፅ ፥
ለሰልፍም ፡ እንደ ፡ ተዘጋጀ ፡ እንደ ፡ ብርቱ ፡
፮፤ ሕዝብ ፡ ያኰበኵባሉ ። ከፊታቸው ፡ አሕዛብ ፡
ይንቀጠቀጣሉ ፤ የሰውም ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡ ይጠቍ
፯፤ ራል ። እንደ ፡ ኃያላን ፡ ይሮጣሉ ፥ እንደ ፡ ሰል
ፈኞችም ፡ በቅጥሩ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፤ እያንዳ
ንዱም ፡ በመንገዱ ፡ ላይ ፡ ይራመዳል ፥ ከእርም
፰፤ ጃቸውም ፡ አያፈገፍጉም ። አንዱ ፡ ካንዱ ፡ ጋር ፡
አይጋፉም ፥ እያንዳንዱም ፡ መንገዱን ፡ ይጠበ
ጥባል ፤ በሰልፉ ፡ መካከል ፡ ያልፋሉ ፥ እነር
፱፤ ሱም ፡ አይቈስሉም ። በከተማም ፡ ያኰበኵባሉ ፥
በቅጥሩም ፡ ላይ ፡ ይሮጣሉ ፤ ወደ ፡ ቤቶችም ፡
ይወጣሉ ፥ እንደ ፡ ሌባም ፡ በመስኮቶች ፡ ይገ
፲፤ ባሉ ። ምድሪቱም ፡ ከፊታቸው ፡ ትናወጣለች ፥
ሰማያትም ፡ ይንቀጠቀጣሉ ፤ ፀሐይና ፡ ጨረ
ቃም ፡ ይጨልማሉ ፥ ከዋክብትም ፡ ብርሃናቸ
፲፩፤ ውን ፡ ይሰውራሉ ። እግዚአብሔርም ፡ በሠራ
ዊቱ ፡ ፊት ፡ ድምፁን ፡ ይሰጣል ፤ ሰፈሩ ፡ እጅግ ፡
ብዙ ፡ ነውና ፥ ቃሉንም ፡ የሚያደርግ ፡ እርሱ ፡
ኃያል ፡ ነውና ፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቀን ፡ ታላ
ቅና ፡ እጅግ ፡ የሚያስፈራ ፡ ነውና ፡ ማንስ ፡ ይች
ለዋል ?
፲፪፤ አሁንስ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ በፍጹም ፡
ልባችሁ ፥ በጾምም ፥ በልቅሶና ፡ በዋይታ ፡
፲፫፤ ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ። ልባችሁን ፡ እንጂ ፡ ልብ
ሳችሁን ፡ አትቅደዱ ፤ አምላካችሁም ፡ እግዚአ
ብሔር ፡ ቸርና ፡ መሐሪ ፥ ቍጣው ፡ የዘገየ ፥ ምሕ
ረቱም ፡ የበዛ ፥ ለክፋትም ፡ የተጸጸተ ፡ ነውና ፡ ወደ ፡
፲፬፤ እርሱ ፡ ተመለሱ ። የሚመለስና ፡ የሚጸጸት ፡
እንደ ፡ ሆነ ፥ ለአምላካችሁም ፡ ለእግዚአብ
ሔር ፡ የእህልና ፡ የመጠጥ ፡ ቍርባን ፡ የሚሆን
ውን ፡ በረከት ፡ የሚያተርፍ ፡ እንደ ፡ ሆነ ፡ ማን ፡
ያውቃል ?

በጽዮን ፡ መለከትን ፡ ንፉ ፥ ጾምንም ፡ ቀድሱ ፥ ፲፭፤
ጉባኤውንም ፡ አውጁ ፥ ሕዝቡንም ፡ አከማቹ ፥ ፲፮፤
ማኅበሩንም ፡ ቀድሱ ፥ ሽማግሌዎቹንም ፡ ሰብ
ስቡ ፥ ሕፃናቱንና ፡ ጡት ፡ የሚጠቡትን ፡ አከ
ማቹ ፤ ሙሽራው ፡ ከእልፍኙ ፥ ሙሽራይቱም ፡
ከጫጉላዋ ፡ ይውጡ ። የእግዚአብሔርም ፡ አገል ፲፯፤
ጋዮች ፡ ካህናት ፡ ከወለሉና ፡ ከመሠዊያው ፡ መካ
ከል ፡ እያለቀሱ ፡— አቤቱ ፥ ለሕዝብህ ፡ ራራ ፥
አሕዛብም ፡ እንዳይነቅፉአቸው ፡ ርስትህን ፡ ለማ
ላገጫ ፡ አሳልፈህ ፡ አትስጥ ፤ ከአሕዛብ ፡ መካ
ከል ፡— አምላካቸው ፡ ወዴት ፡ ነው ? ስለ ፡ ምን ፡
ይላሉ ? ይበሉ ።
እግዚአብሔርም ፡ ስለ ፡ ምድሩ ፡ቀና ፥ ለሕ ፲፰፤
ዝቡም ፡ ራራለት ። እግዚአብሔርም ፡ መልሶ ፡ ፲፱፤
ሕዝቡን ፡— እነሆ ፥ እህልንና ፡ ወይንን ፡ ዘይ
ትንም ፡ እሰድድላችኋለሁ ፥ እናንተም ፡ በእ
ርሱ ፡ ትጠግባላችሁ ፤ ከእንግዲህም ፡ ወዲያ ፡
በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ መሰደቢያ ፡ አላደርጋች
ሁም ። የሰሜንንም ፡ ሠራዊት ፡ ከእናንተ ፡ ፳፤
ዘንድ ፡ አርቃለሁ ፥ ወደ ፡ በረሃና ፡ ወደ ፡ ምድረ ፡
በዳ ፥ ፊቱን ፡ ወደ ፡ ምሥራቁ ፡ ባሕር ፥ ጀርባ
ውንም ፡ ወደ ፡ ምዕራቡ ፡ ባሕር ፡ አድርጌ ፡ አሳ
ድደዋለሁ ፤ እርሱም ፡ ትዕቢትን ፡ አድርጎአልና ፡
ግማቱ ፡ ይወጣል ፥ ክርፋቱም ፡ ይነሣል ፡ አለ ።
ምድር ፡ ሆይ ፥ እግዚአብሔር ፡ ታላቅ ፡ ነገር ፡ ፳፩፤
አድርጎአልና ፡ አትፍሪ ፥ ደስም ፡ ይበልሽ ፥
እልልም ፡ በዪ ። እናንተ ፡ የምድር ፡ እንስሶች ፡ ፳፪፤
ሆይ ፥ የምድረ ፡ በዳው ፡ ማሰማርያ ፡ ለምልሞ
አልና ፥ ዛፉም ፡ ፍሬውን ፡ አፍርቶአልና ፥ በለ
ሱና ፡ ወይኑም ፡ ኃይላቸውን ፡ ሰጥተዋልና ፡
አትፍሩ ። እናንተ ፡ የጽዮን ፡ ልጆች ፥ አምላ ፳፫፤
ካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ የፊተኛውን ፡ ዝናብ ፡
በጽድቅ ፡ ሰጥቶአችኋልና ፥ እንደ ፡ ቀድሞ
ውም ፡ የፊተኛውንና ፡ የኋለኛውን ፡ ዝናብ ፡
አዝንቦላችኋልና ፡ በእርሱ ፡ ደስ ፡ ይበላችሁ ፥
ለእርሱም ፡ እልል ፡ በሉ ። አውድማዎችም ፡ ፳፬፤
እህልን ፡ ይሞላሉ ፥ መጥመቂያዎችም ፡ የወይን ፡
ጠጅንና ፡ ዘይትን ፡ አትረፍርፈው ፡ ያፈስሳሉ ።
የሰደድሁባችሁ ፡ ታላቁ ፡ ሠራዊቴ ፡ አንበጣና ፡ ፳፭፤
ደጎብያ ፡ ኩብኩባና ፡ ተምች ፡ የበላቸውን ፡
ዓመታት ፡ እመልስላችኋለሁ ። ብዙ ፡ መብል ፡ ፳፮፤
ትበላላችሁ ፥ ትጠግቡማላችሁ ፤ ከእናንተም ፡
ጋር ፡ ተአምራትን ፡ የሠራውን ፡ የአምላካችሁን ፡
የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ ታመሰግናላችሁ ፤
ሕዝቤም ፡ ለዘላለም ፡ አያፍርም ። እኔም ፡ በእ ፳፯፤
ስራኤል ፡ መካከል ፡ እንዳለሁ ፥ እኔም ፡ አምላ
ካችሁ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፥ ከእ
ኔም ፡ በቀር ፡ ሌላ ፡ አምላክ ፡ እንደሌለ ፡ ታው
ቃላችሁ ፤ ሕዝቤም ፡ ለዘላለም ፡ አያፍርም ።
ከዚህም ፡ በኋላ ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ መንፈ ፳፰፤
ሴን ፡ በሥጋ ፡ለባሽ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ አፈስሳለሁ ፤
ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻችሁም ፡ ትንቢት ፡
ይናገራሉ ፥ ሽማግሌዎቻችሁም ፡ ሕልምን ፡
ያልማሉ ፥ ጕበዞቻችሁም ፡ ራእይ ፡ ያያሉ ፤

፳፱፤ ደግሞም ፡ በዚያ ፡ ወራት ፡ በወንዶችና ፡ በሴ
ቶች ፡ ባሪያዎች ፡ ላይ ፡ መንፈሴን ፡ አፈስሳለሁ ።
፴፤ በላይ ፡ በሰማይ ፡ ድንቆችን ፡ አሳያለሁ ፥ በታች ፡
በምድርም ፡ ደምና ፡ እሳት ፡ የጢስም ፡ ጭጋግ ።
፴፩፤ ታላቁና ፡ የሚያስፈራው ፡ የእግዚአብሔር ፡
ቀን ፡ ሳይመጣ ፡ ፀሐይ ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፥ ጨረ
፴፪፤ ቃም ፡ ወደ ፡ ደም ፡ ይለወጣል ። እንዲህም ፡
ይሆናል ፤ የእግዚአብሔርን ፡ ስም ፡ የሚጠራ ፡
ሁሉ ፡ ይድናል ፤ እግዚአብሔርም ፡ እንደ ፡ ተና
ገረ ፥ በጽዮን ፡ ተራራና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ መድ
ኃኒት ፡ ይገኛል ። ደግሞም ፡ እግዚአብሔር ፡
የጠራቸው ፥ የምስራች ፡ የሚሰበክላቸው ፡ ይገ
ኛሉ ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ እነሆም ፥ በዚያ ፡ ወራትና ፡ በዚያ ፡ ዘመን ፥
የይሁዳንና ፡ የኢየሩሳሌምን ፡ ምርኮ ፡ በምመ
፪፤ ልስበት ፡ ጊዜ ፥ አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ ሰብስቤ ፡
ወደ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ሸለቆ ፡ አወርዳቸዋለሁ ፤
በዚያም ፡ ስለ ፡ ሕዝቤና ፡ ስለ ፡ ርስቴ ፡ ስለ ፡
እስራኤል ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ የበተኑአቸ
ውን ፡ ምድሬንም ፡ የተካፈሉአትን ፡ እፋረድበ
፫፤ ቸዋለሁ ። በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ፤
ወንድ ፡ ልጅን ፡ ለጋለሞታ ፡ ዋጋ ፡ ሰጡ ፥ ሴት ፡
ልጅን ፡ ለወይን ፡ ጠጅ ፡ ሸጡ ፥ ጠጡም ።
፬፤ ጢሮስና ፡ ሲዶና ፡ የፍልስጥኤምም ፡ ግዛት ፡
ሁሉ ፡ ሆይ ፥ ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ለእኔ ፡ ምን ፡
አለኝ ? በውኑ ፡ ብድራትን ፡ ትመልሱልኛላ
ችሁን ? ብድራትን ፡ ብትመልሱልኝ ፡ ፈጥኜ ፡
በችኰላ ፡ ብድራታችሁን ፡ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡
፭፤ እመልሳለሁ ። ብሬንና ፡ ወርቄን ፡ ወስዳችኋ
ልና ፥ የተወደደውንም ፡ መልካሙን ፡ ዕቃዬን ፡
፮፤ ወደ ፡ መቅደሳችሁ ፡ አግብታችኋልና ፥ ከዳር
ቻቸውም ፡ ታርቁአቸው ፡ ዘንድ ፡ የይሁዳንና ፡
የኢየሩሳሌምን ፡ ልጆች ፡ ለግሪክ ፡ ሰዎች ፡ ሸጣ
፯፤ ችኋልና ፥ እነሆ ፥ እነርሱን ፡ ከሸጣችሁበት ፡
ስፍራ ፡ አስነሣቸዋለሁ ፥ ብድራታችሁንም ፡
፰፤ በራሳችሁ ፡ ላይ ፡ እመልሳለሁ ። እግዚአብሔር ፡
ተናግሮአልና ፡ ወንዶችና ፡ ሴቶች ፡ ልጆቻች
ሁን ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡ እጅ ፡ እሸጣለሁ ፥ እነ
ርሱም ፡ ለሩቆቹ ፡ ሕዝብ ፡ ለሳባ ፡ ሰዎች ፡ ይሸ
ጡአችኋል ።

ይህን ፡ በአሕዛብ ፡ መካከል ፡ አውጁ ፤ ለሰ ፱፤
ልፍ ፡ ተዘጋጁ ፤ ኃያላንን ፡ አስነሡ ፤ ሰልፈኞች ፡
ሁሉ ፡ ይቅረቡ ፡ ይውጡም ። ማረሻችሁን ፡ ፲፤
ሰይፍ ፥ ማጭዳችሁንም ፡ ጦር ፡ ለማድረግ ፡
ቀጥቅጡ ፤ ደካማውም ፡— እኔ ፡ ብርቱ ፡ ነኝ ፡
ይበል ። እናንተ ፡ በዙሪያ ፡ ያላችሁ ፡ አሕዛብ ፡ ፲፩፤
ሁሉ ፥ ቸኵላችሁ ፡ ኑ ፥ ተሰብሰቡ ፤ አቤቱ ፥
ኃያላኖችህን ፡ ወደዚያ ፡ አውርድ ። አሕዛብ ፡ ፲፪፤
ይነሡ ፥ ወደ ፡ ኢዮሣፍጥ ፡ ሸለቆም ፡ ይውጡ ፤
በዙሪያ ፡ ባሉ ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እፈርድ ፡
ዘንድ ፡ በዚያ ፡ እቀመጣለሁና ። መከሩ ፡ ደርሶ ፲፫፤
አልና ፡ ማጭድ ፡ ስደዱ ፤ መጥመቂያውም ፡
ሞልቶአልና ፡ ኑ ፡ እርገጡ ፤ ክፋታቸውም ፡
በዝቶአልና ፡ መጥመቂያ ፡ ሁሉ ፡ ፈስሶአል ።
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ በፍርድ ፡ ሸለቆ ፡ ቀር ፲፬፤
ቦአልና ፡ የብዙ ፡ ብዙ ፡ ሕዝብ ፡ ውካታ ፡ በፍ
ርድ ፡ ሸለቆ ፡ አለ ። ፀሐይና ፡ ጨረቃ ፡ ጨል ፲፭፤
መዋል ፥ ከዋክብትም ፡ ብርሃናቸውን ፡ ሰውረ
ዋል ። እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ሆኖ ፡ ድም ፲፮፤
ፁን ፡ ከፍ ፡ አድርጎ ፡ ይጮኻል ፥ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ ሆኖ ፡ ቃሉን ፡ ይሰጣል ፤ ሰማይና ፡ ምድ
ርም ፡ ይናወጣሉ ፤ እግዚአብሔር ፡ ግን ፡ ለሕ
ዝቡ ፡ መሸሸጊያ ፥ ለእስራኤልም ፡ ልጆች ፡
መጠጊያ ፡ ይሆናል ። እኔም ፡ በተቀደሰው ፡ ፲፯፤
ተራራዬ ፡ በጽዮን ፡ የምቀመጥ ፡ አምላካችሁ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሆንሁ ፡ ታውቃላችሁ ፤
የዚያን ፡ ጊዜም ፡ ኢየሩሳሌም ፡ የተቀደሰች ፡
ትሆናለች ፥ እንግዶችም ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡
አያልፉባትም ።
በዚያም ፡ ቀን ፡ እንዲህ ፡ ይሆናል ፤ ተራሮች ፡ ፲፰፤
በተሃ ፡ ጠጅ ፡ ያንጠበጥባሉ ፥ ኮረብቶችም ፡
ወተትን ፡ ያፈስሳሉ ፥ በይሁዳም ፡ ያሉት ፡ ፈፋ
ዎች ፡ ሁሉ ፡ ውኃን ፡ ያጐርፋሉ ፤ ከእግዚአብ
ሔርም ፡ ቤት ፡ ምንጭ ፡ ትፈልቃለች ፥ የሰጢ
ምንም ፡ ሸለቆ ፡ ታጠጣለች ። በአገራቸው ፡ ንጹ ፲፱፤
ሑን ፡ ደም ፡ አፍስሰዋልና ፡ በይሁዳ ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ ስላደረጉት ፡ ግፍ ፡ ግብጽ ፡ ምድረ ፡ በዳ ፥
ኤዶምያስም ፡ በረሃ ፡ ይሆናል ። ነገር ፡ ግን ፡ ፳፤
ይሁዳ ፡ ለዘላለም ፥ ኢየሩሳሌምም ፡ ለልጅ ፡
ልጅ ፡ መኖሪያ ፡ ይሆናል ። እኔም ፡ ንጹሕ ፡ ያላ ፳፩፤
ደረግሁትን ፡ ደማቸውን ፡ ንጹሕ ፡ አደርገዋ
ለሁ ፥ እግዚአብሔርም ፡ በጽዮን ፡ ያድራል ።

ት ን ቢ ተ ፡ አ ብ ድ ዩ ።

፩፤ የአብድዩ ፡ ራእይ ።
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ስለ ፡ ኤዶምያስ ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ወሬ ፡ ሰም
ተናል ፤ መልእክተኛ ፡ ወደ ፡ አሕዛብ ፡ ተልኮ ፡—
ተነሡ ፥ በላይዋም ፡ በሰልፍ ፡ እንነሣ ፡ ብሎ
፪፤ አል ። እነሆ ፥ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታናሽ ፡ አድ

ርጌሃለሁ ፤ አንተ ፡ እጅግ ፡ ተንቀሃል ። በተሰነ ፫፤
ጠቀ ፡ ዓለት ፡ ውስጥ ፡ የምትኖር ፥ ማደሪያህ
ንም ፡ ከፍ ፡ ከፍ ፡ ያደረግህ ፥ በልብህም ፡—
ወደ ፡ ምድር ፡ የሚያወርደኝ ፡ ማን ፡ ነው ? የም
ትል ፡ አንተ ፡ ሆይ ፥ የልብህ ፡ ትዕቢት ፡ አታል
ሎሃል ። እንደ ፡ ንስር ፡ መጥቀህ ፡ ብትወጣ ፥ ፬፤

ስለዚህ ፡ ወደ ፡ ተርሴስ ፡ ለመኰብለል ፡ ፈጥኜ ፡
፫፤ ነበር ። አሁንም ፥ አቤቱ ፥ ከሕይወት ፡ ሞት ፡
ይሻለኛልና ፡ እባክህ ፥ ነፍሴን ፡ ከእኔ ፡ ውሰድ ፡
፬፤ አለው ። እግዚአብሔርም ፡— በውኑ ፡ ትቈጣ ፡
ዘንድ ፡ ይገባሃልን ? አለ ።
፭፤ ዮናስም ፡ ከከተማይቱ ፡ ወጣ ፥ ከከተማይ
ቱም ፡ በስተ ፡ ምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ተቀመጠ ፤ ከተ
ማይቱንም ፡ የሚያገኛትን ፡ እስኪያይ ፡ ድረስ ፡
በዚያ ፡ ለራሱ ፡ ዳስ ፡ ሠርቶ ፡ ከጥላው ፡ በታች ፡
፮፤ ተቀመጠ ። እግዚአብሔር ፡ አምላክም ፡ ቅል ፡
አዘጋጀ ፥ ከጭንቀቱም ፡ ታድነው ፡ ዘንድ ፡ በራሱ ፡
ላይ ፡ ጥላ ፡ እንድትሆን ፡ በዮናስ ፡ ላይ ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ አደረጋት ፤ ዮናስም ፡ ስለ ፡ ቅሊቱ ፡ እጅግ ፡
፯፤ ደስ ፡ አለው ። በነጋው ፡ ግን ፡ ወገግ ፡ ባለ ፡ ጊዜ ፡
እግዚአብሔር ፡ ትልን ፡ አዘጋጀ ፥ እርስዋም ፡
፰፤ ቅሊቱን ፡ እስክትደርቅ ፡ ድረስ ፡ መታቻት ። ፀሐ
ይም ፡ በወጣች ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔር ፡ ትኩስ ፡
የምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ አዘጋጀ ፤ ዮናስ ፡ እስኪዝል ፡
ድረስም ፡ ፀሐይ ፡ ራሱን ፡ መታው ፤ ለራሱም ፡
ሞትን ፡ ፈለገና ፡— ከሕይወት ፡ ሞት ፡ ይሻለ
ኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔርም ፡ ዮናስን ፡— ፱፤
በውኑ ፡ ስለዚች ፡ ቅል ፡ ትቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገባሃ
ልን ? አለው ። እርሱም ፡— እስከ ፡ ሞት ፡ ድረስ ፡
እቈጣ ፡ ዘንድ ፡ ይገባኛል ፡ አለ ። እግዚአብሔ ፲፤
ርም ፡— አንተ ፡ ትበቅል ፡ ዘንድ ፡ ላልደከምህ
በት ፡ ላላሳደግሃትም ፥ በአንድ ፡ ሌሊት ፡ ለበቀ
ለች ፥ በአንድ ፡ ሌሊትም ፡ ለደረቀችው ፡ ቅል ፡
አዝነሃል ። እኔስ ፡ ቀኛቸውንና ፡ ግራቸውን ፡ ፲፩፤
የማይለዩ ፡ ከመቶ ፡ ሀያ ፡ ሺህ ፡ የሚበልጡ ፡ ሰዎ
ችና ፡ ብዙ ፡ እንስሶች ፡ ላሉባት ፡ ለታላቂቱ ፡
ከተማ ፡ ለነነዌ ፡ አላዝንምን ? አለው ።

ት ን ቢ ት ፡ ና ሆ ም ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ ስለ ፡ ነነዌ ፡ የተነገረ ፡ ሸክም ፤ የኤልቆሻዊው ፡
የናሆም ፡ የራእዩ ፡ መጽሐፍ ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ እግዚአብሔር ፡ ቀናተኛና ፡ ተበቃይ ፡ አም
ላክ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ተበቃይና ፡ መዓትን ፡
የተሞላ ፡ ነው ፤ እግዚአብሔር ፡ ተቃዋሚዎ
ቹን ፡ ይበቀላል ፥ ለጠላቶቹም ፡ ቍጣውን ፡
፫፤ ይጠብቃል ። እግዚአብሔር ፡ ትዕግሥተኛ ፥
ኃይሉም ፡ ታላቅ ፡ ነው ፥ በደለኛውንም ፡—
ንጹሕ ፡ ነህ ፡ አይልም ፤ እግዚአብሔር ፡ በወጀ
ብና ፡ በዐውሎ ፡ ነፋስ ፡ ውስጥ ፡ መንገድ ፡ አለው ፥
፬፤ ደመናም ፡ የእግሩ ፡ ትቢያ ፡ ነው ። ባሕሩንም ፡
ይገሥጻታል ፥ ያደርቃትማል ፥ ወንዞችንም ፡
ሁሉ ፡ ያደርቃል ፤ ባሳንና ፡ ቀርሜሎስም ፡ ላል
ተዋል ፥ የሊባኖስም ፡ አበባ ፡ ጠውልጎአል ።
፭፤ ተራሮችም ፡ ከእርሱ ፡ የተነሣ ፡ ታወኩ ፥ ኮረብ
ቶችም ፡ ቀለጡ ፤ ምድርና ፡ ዓለም ፡ የሚኖሩብ
፮፤ ትም ፡ ሁሉ ፡ ከፊቱ ፡ ተናወጡ ። በቍጣው ፡
ፊት ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ? የቍጣውንም ፡
ትኵሳት ፡ ማን ፡ ይታገሣል ? መዓቱ ፡ እንደ ፡
እሳት ፡ ይፈስሳል ፥ ከእርሱም ፡ የተነሣ ፡ ዓለ
፯፤ ቶች ፡ ተሰነጠቁ ። እግዚአብሔር ፡ መልካም ፡
ነው ፥ በመከራ ፡ ቀንም ፡ መሸሸጊያ ፡ ነው ፤ በእ
፰፤ ርሱ ፡ የሚታመኑትንም ፡ ያውቃል ። ስፍራዋን ፡
ግን ፡ በሚያጥለቀልቅ ፡ ጐርፍ ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋ
ታል ፥ ጠላቶቹንም ፡ ወደ ፡ ጨለማ ፡ ያሳድዳ
ቸዋል ።
፱፤ በእግዚአብሔር ፡ ላይ ፡ የምታስቡት ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? እርሱ ፡ ፈጽሞ ፡ ያጠፋል ፥ መከ
፲፤ ራም ፡ ሁለተኛ ፡ አይነሣም ። እርስ ፡ በእርሳ
ቸው ፡ እንደ ፡ ተመሰቃቀለ ፡ እሾህ ፡ ቢሆኑ ፥
በመጠጣቸውም ፡ ቢሰክሩ ፡ እንደ ፡ ደረቅ ፡
ገለባ ፡ ፈጽመው ፡ ይጠፋሉ ። በእግዚአብሔር ፡ ፲፩፤
ላይ ፡ በክፉ ፡ የሚያስብ ፥ ክፋትን ፡ የሚመክር ፥
ከአንተ ፡ ዘንድ ፡ ወጥቶአል ። እግዚአብሔር ፡ ፲፪፤
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ኃይለኞችና ፡ ብዙዎች ፡
ቢሆኑ ፡ እንዲሁ ፡ ይቈረጣሉ ፥ እርሱም ፡ ያል
ቃል ። እኔም ፡ አስጨንቄሃለሁ ፥ ነገር ፡ ግን ፡
ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አላስጨንቅህም ። አሁ ፲፫፤
ንም ፡ ቀንበሩን ፡ ከአንተ ፡ እሰብራለሁ ፥ እስራ
ትህንም ፡ እበጥሳለሁ ።
እግዚአብሔርም ፡ ከስምህ ፡ ማንም ፡ ከእንግ ፲፬፤
ዲህ ፡ ወዲህ ፡ እንዳይዘራ ፡ ስለ ፡ አንተ ፡ አዝዞ
አል ፤ ከአምላኮችህ ፡ ቤት ፡ የተቀረጸውንና ፡
ቀልጦ ፡ የተሠራውን ፡ ምስል ፡ አጠፋለሁ ፤
አንተም ፡ የተጠቃህ ፡ ነህና ፡ መቃብርህን ፡
እምሳለሁ ።
እነሆ ፥ የምስራችን ፡ የሚያመጣ ፡ ሰላምንም ፡ ፲፭፤
የሚያወራ ፡ ሰው ፡ እግር ፡ በተራሮች ፡ ላይ ፡
ነው ! ይሁዳ ፡ ሆይ ፥ አጥፊው ፡ ፈጽሞ ፡ ጠፍ
ቶአልና ፥ ከእንግዲህም ፡ ወዲህ ፡ በአንተ ፡
ዘንድ ፡ አያልፍምና ፡ ዓመት ፡ በዓሎችህን ፡
አድርግ ፥ ስእለቶችህን ፡ ክፈል ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

የሚቀጠቅጥ ፡ በአንተ ፡ ላይ ፡ ወጥቶአል ፤ ፩፤
ምሽግን ፡ ጠብቅ ፥ መንገድንም ፡ ሰልል ፤ ወገ
ብህን ፡ አጽና ፥ ኃይልህንም ፡ እጅግ ፡ አበርታ ።
ዘራፊዎች ፡ ዘርፈዋቸዋልና ፥ የወይናቸውንም ፡ ፪፤
አረግ ፡ አጥፍተዋልና ፡ እግዚአብሔር ፡ የያዕ
ቆብን ፡ ክብር ፡ እንደ ፡ እስራኤል ፡ ክብር ፡ ይመ
ልሳል ። የኃያላኑ ፡ ጋሻ ፡ ቀልቶአል ፥ ጽኑዓንም ፡ ፫፤
ቀይ ፡ ልብስ ፡ ለብሰዋል ። እርሱም ፡ በሚያዘጋ

ጅበት ፡ ቀን ፡ ሰረገሎች ፡ እንደ ፡ እሳት ፡ ይንቦገ
፬፤ ቦጋሉ ፤ የጦሩም ፡ ሰመያ ፡ ይወዛወዛል ። ሰረገ
ሎች ፡ በመንገድ ፡ ላይ ፡ ይነጕዳሉ ፥ አደባባ
ይም ፡ ይጋጫሉ ፤ መልካቸው ፡ እንደ ፡ ፋና ፡
፭፤ ነው ፥ እንደ ፡ መብረቅም ፡ ይከንፋሉ ። መሳ
ፍንቱን ፡ ያስባል ፤ በአረማመዳቸው ፡ ይሰናከ
ላሉ ፤ ፈጥነው ፡ በቅጥርዋ ፡ ላይ ፡ ይወጣሉ ፥
፮፤ መጠጊያም ፡ ተዘጋጀለት ። የወንዞቹም ፡ መዝ
ጊያዎች ፡ ተከፈቱ ፥ የንጉሡ ፡ ቤትም ፡ ቀለ
፯፤ ጠች ። ንግሥት ፡ ተገለጠች ፥ ተማረከችም ፥
ሴቶች ፡ በሪያዎችዋም ፡ እንደ ፡ ርግብ ፡ እየጮ
ኹና ፡ ደረታቸውን ፡ እየመቱ ፡ ዋይ ፡ ዋይ ፡
ይላሉ ።
፰፤ ነነዌ ፡ ግን ፡ ከዱሮ ፡ ዘመን ፡ ጀምራ ፡ እንደ ፡
ተከማቸ ፡ ውኃ ፡ ነበረች ፤ አሁን ፡ ግን ፡ ይሸ
ሻሉ ፤ እነርሱም ፡— ቁሙ ፥ ቁሙ ፡ ይላሉ ፥
፱፤ ነገር ፡ ግን ፡ የሚመለስ ፡ የለም ። መዝገብዋ ፡
መጨረሻ ፡ የለውምና ፥ የከበረውም ፡ የዕቃዋ ፡
ሁሉ ፡ ብዛት ፡ አይቈጠርምና ፡ ብሩን ፡ በዝብዙ ፥
፲፤ ወርቁንም ፡ በዝብዙ ። ባዶና ፡ ባድማ ፡ ምድረ ፡
በዳም ፡ ሆናለች ፤ ልብ ፡ ቀልጦአል ፥ ጕልበቶ
ችም ፡ ተብረከርከዋል ፤ በወገብም ፡ ሁሉ ፡
ሕማም ፡ አለ ፥ የሰዎችም ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ ጠቍሮ
፲፩፤ አል ። የአንበሶችም ፡ መደብ ፥ የአንበሶችም ፡
ደቦል ፡ የሚሰማራበት ፥ አንበሳውና ፡ አንበ
ሳይቱ ፡ ግልገሉም ፡ ሳይፈሩ ፡ የሚሄዱት ፡
፲፪፤ ስፍራ ፡ ወዴት ፡ ነው ? አንበሳው ፡ ለልጆቹ ፡
የሚበቃውን ፡ ነጠቀ ፥ ለእንስቶቹም ፡ ሰበረላ
ቸው ፡ ዋሻውን ፡ በንጥቂያ ፥ መደቡንም ፡ በቅ
፲፫፤ ሚያ ፡ ሞልቶታል ። እነሆ ፡ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ሰረገ
ሎችዋንም ፡ አቃጥዬ ፡ አጤሳለሁ ፥ ሰይፍም ፡
የአንበሳ ፡ ደቦሎችሽን ፡ ይበላቸዋል ፤ ንጥቂያሽ
ንም ፡ ከምድር ፡ አጠፋለሁ ፥ የመልክተኞች
ሽን ፡ ድምፅ ፡ ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ አይሰማም ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ ለደም ፡ ከተማ ፡ ወዮላት ! በሁለንተናዋ ፡
ሐሰትና ፡ ቅሚያ ፡ ሞልቶባታል ፤ ንጥቂያ ፡ ከእ
፪፤ ርስዋ ፡ አያልቅም ። የአለንጋ ፡ ድምፅ ፥ የመን
ኰራኵርም ፡ ድምፅ ፥ የፈረሶችም ፡ ኮቴ ፥ የፈ
፫፤ ጣን ፡ ሰረገላም ፡ ጩኸት ፡ ተሰምቶአል ፤ ፈረሰ
ኛው ፡ ይጋልባል ፥ ሰይፍም ፡ ይንቦገቦጋል ፥
ጦርም ፡ ይብለጨለጫል ፤ የተገደሉትም ፡ ይበ
ዛሉ ፥ በድኖችም ፡ በክምር ፡ ይከመራሉ ፥ ሬሳ
ቸውም ፡ አይቈጠርም ፤ በሬሳቸውም ፡ ይሰናከ
፬፤ ላሉ ። ስለ ፡ ተዋበችው ፡ ጋለሞታ ፡ ግልሙ
ትና ፡ ብዛት ፡ ይህ ፡ ሆኖአል ፤ እርስዋም ፡ በመ
ተትዋ ፡ እጅግ ፡ በለጠች ፥ አሕዛብንም ፡ በግል
ሙትናዋ ፥ ወገኖችንም ፡ በመተትዋ ፡ ሸጠች ።
እነሆ ፥ በአንቺ ፡ ላይ ፡ ነኝ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ፭፤
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ ልብስሽን ፡ በፊትሽ ፡ እገ
ልጣለሁ ፤ ኀፍረተ ፡ ሥጋሽንም ፡ ለአሕዛብ ፥
ነውርሽንም ፡ ለመንግሥታት ፡ አሳያለሁ ። ርኵ ፮፤
ሰትንም ፡ በላይሽ ፡ እጥላለሁ ፥ እንቅሽማለሁ ፥
ማላገጫም ፡ አደርግሻለሁ ። የሚያይሽም ፡ ሁሉ ፡ ፯፤
ከአንቺ ፡ ሸሽቶ ፡— ነነዌ ፡ ባድማ ፡ ሆናለች ፤
የሚያለቅስላትስ ፡ ማን ፡ ነው ? የሚያጽናናት
ንስ ፡ ከወዴት ፡ እፈልጋለሁ ? ይላል ።
አንቺ ፡ በመስኖች ፡ መከከል ፡ ከተቀመጠ ፰፤
ችው ፥ ውኃም ፡ በዙሪያዋ ፡ ከነበራት ፥ ምሽግ
ዋም ፡ ባሕር ፡ ከነበረ ፥ ቅጥርዋም ፡ በባሕር ፡
ውስጥ ፡ ከነበረ ፡ ከኖእ ፡ አሞን ፡ ትበልጫለሽን ?
ኢትዮጵያና ፡ ግብጽ ፡ የማይቈጠር ፡ ኃይልዋ ፡ ፱፤
ነበሩ ፤ ፉጥና ፡ ልብያ ፡ ረዳቶችዋ ፡ ነበሩ ። እር ፲፤
ስዋ ፡ ግን ፡ ተማርካ ፡ ፈለሰች ፤ ሕፃናቶችዋ ፡
በመንገድ ፡ ሁሉ ፡ ራስ ፡ ላይ ፡ ተፈጠፈጡ ፤ በከ
በርቴዎችዋም ፡ ላይ ፡ ዕጣ ፡ ተጣጣሉ ፥ ታላላ
ቆችዋም ፡ ሁሉ ፡ በሰንሰለት ፡ ታሰሩ ። አንቺም ፡ ፲፩፤
ትሰክሪአለሽ ፡ ወራዳም ፡ ትሆኛለሽ ፤ አንቺ ፡
ደግሞ ፡ ከጠላት ፡ የተነሣ ፡ መጠጊያን ፡ ትፈል
ጊአለሽ ። አምባሽ ፡ ሁሉ ፡ የመጀመሪያውን ፡ ፲፪፤
የበሰለ ፡ ፍሬ ፡ እንደ ፡ ያዙ ፡ እንደ ፡ በለስ ፡ ዛፎች ፡
ነው ፤ ቢወዛወዝ ፡ በሚበላው ፡ አፍ ፡ ውስጥ ፡
ይወድቃል ። እነሆ ፥ በመከከልሽ ፡ ያሉ ፡ ሕዝ ፲፫፤
ብሽ ፡ ሴቶች ፡ ናቸው ፤ የአገርሽ ፡ በሮች ፡ ለጠ
ላቶችሽ ፡ ፈጽሞ ፡ ተከፍተዋል ፥ እሳትም ፡ መወ
ርወሪያዎችህን ፡ በልቶአል ። ከብበው ፡ ያስ ፲፬፤
ጨንቁሻልና ፡ ውኃን ፡ ቅጂ ፤ አምባሽን ፡ አጠ
ንክሪ ፤ ወደ ፡ ጭቃ ፡ ግብተሽ ፡ እርገጪ ፤ የጡ
ብን ፡ መሥሪያ ፡ ያዢ ። በዚያ ፡ እሳት ፡ ይበላ ፲፭፤
ሻል ፥ ሰይፍ ፡ ያጠፋሻል ፥ እንደ ፡ ደጎብያ ፡
ይበላሻል ፤ እንደ ፡ ደጎብያ ፡ ብዢ ፥ እንደ ፡ አን
በጣም ፡ ተበዢ ። ነጋዴዎችሽን ፡ ከሰማይ ፡ ከዋ ፲፮፤
ክብት ፡ ይልቅ ፡ አበዛሽ ፤ ደጎብያ ፡ ተዘረጋ ፥
በረረም ። በአንቺ ፡ ዘንድ ፡ ዘውድ ፡ የጫኑት ፡ ፲፯፤
እንደ ፡ አንበጣ ፥ አለቆችሽም ፡ እንደሚንቀሳ
ቀሱ ፡ ኩብኩባዎች ፡ ናቸው ፤ በብርድ ፡ ቀን ፡
በቅጥር ፡ ውስጥ ፡ ይቀመጣሉ ፥ ፀሐይም ፡ በወ
ጣች ፡ ጊዜ ፡ ያኰበኵባሉ ፤ ስፍራቸው ፡ በየት ፡
እንደ ፡ ሆነ ፡ አይታወቅም ። የአሦር ፡ ንጉሥ ፡ ፲፰፤
ሆይ ፥ እረኞችህ ፡ አንቀላፍተዋል ፤ መኳንንቶ
ችህም ፡ ዐርፈዋል ፤ ሕዝብህም ፡ በተራሮች ፡
ላይ ፡ ተበትኖአል ፥ የሚሰበስበውም ፡ የለም ።
ስብራትህ ፡ አይፈወስም ፥ ቍስልህም ፡ ክፉ ፡ ፲፱፤
ነው ፤ ወሬህንም ፡ የሚሰሙ ፡ ሁሉ ፡ እጃቸውን ፡
በአንተ ፡ ላይ ፡ ያጨበጭባሉ ፤ ክፋትህ ፡ ሁል
ጊዜ ፡ ያላለፈችበት ፡ ሰው ፡ ማን ፡ ነውና ?

ት ን ቢ ተ ፡ ዕ ን ባ ቆ ም ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፡ ነቢዩ ፡ ዕንባቆም ፡ ያየው ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፡ አቤቱ ፥ እኔ ፡ ስጮኽ ፡ የማትሰማው ፡ እስከ ፡
መቼ ፡ ነው ? ስለ ፡ ግፍ ፡ ወደ ፡ አንተ ፡ እጮኻ
፫፡ ለሁ ፥ አንተም ፡ አታድንም ። በደልንስ ፡ ስለ ፡
ምን ፡ አሳየኸኝ ? ጠማምነትንስ ፡ ስለ ፡ ምን ፡
ትመለከታለህ ? ጥፋትና ፡ ግፍ ፡ በፊቴ ፡ ነው ፤
፬፡ ጠብና ፡ ክርክር ፡ ይነሣሉ ። ስለዚህ ፡ ሕግ ፡
ላልቶአል ፥ ፍርድም ፡ ድል ፡ ነሥቶ ፡ አይወ
ጣም ፤ ኃጢአተኛ ፡ ጻድቅን ፡ ይከብባልና ፤ ስለ
ዚህ ፡ ፍርድ ፡ ጠማማ ፡ ሆኖ ፡ ይወጣል ።
፭፡ እናንተ ፡ የምትንቁ ፡ ሆይ ፥ አንድ ፡ ቢተርክ
ላችሁ ፡ ስንኳ ፡ የማታምኑትን ፡ ሥራ ፡ በዘመና
ችሁ ፡ እሠራለሁና ፡ እዩ ፥ ተመልከቱ ፥ ተደ
፮፡ ነቁ ። እነሆ ፥ የእነርሱ ፡ ያልሆነውን ፡ መኖሪያ ፡
ይወርሱ ፡ ዘንድ ፡ በምድር ፡ ስፋት ፡ ላይ ፡ የሚ
ሄዱትን ፡ መራሮችንና ፡ ፈጣኖችን ፡ ሕዝብ ፡
፯፡ ከለዳውያንን ፡ አስነሣለሁ ። እነርሱ ፡ የሚያስ
ፈሩና ፡ የሚያስደነግጡ ፡ ናቸው ፤ ፍርዳቸውና ፡
፰፡ ክብራቸው ፡ ከራሳቸው ፡ ይወጣል ። ፈረሶቻቸ
ውም ፡ ከነብር ፡ ይልቅ ፡ ፈጣኖች ፡ ናቸው ፥
ከማታም ፡ ተኵላ ፡ ይልቅ ፡ ጨካኞች ፡ ናቸው ፤
ፈረሰኞቻቸውም ፡ ይንሳፈፋሉ ፥ ከሩቅም ፡
ይመጣሉ ፥ ለመብልም ፡ እንደሚቸኵል ፡ ንስር ፡
፱፡ ይበርራሉ ። ሁሉም ፡ ለግፍ ፡ ሥራ ፡ ይመጣሉ ፥
ፊታቸውንም ፡ እንደ ፡ ምሥራቅ ፡ ነፋስ ፡ ያቀ
ናሉ ፤ ምርኮኞችንም ፡ እንደ ፡ አሸዋ ፡ ይሰበስ
፲፡ ባሉ ። በነገሥታት ፡ ላይ ፡ ያላግጣሉ ፥ መሳፍን
ትም ፡ ዋዛ ፡ ሆነውላቸዋል ፤ በምሽጉ ፡ ሁሉ ፡
ይስቃሉ ፥ አፈሩንም ፡ ከምረው ፡ ይወስዱታል ።
፲፩፡ የዚያን ፡ ጊዜም ፡ እንደ ፡ ነፋስ ፡ አልፎ ፡ ይሄ
ዳል ፥ ይበድልማል ፤ ኃይሉንም ፡ አምላክ ፡ ያደ
ርገዋል ።
፲፪፡ አቤቱ ፥ የተቀደስህ ፡ አምላኬ ፡ ሆይ ፥ አንተ ፡
ከዘላለም ፡ ጀምሮ ፡ አልነበርህምን ? እኛ ፡ አን
ሞትም ፤ አቤቱ ፥ ለፍርድ ፡ ሠርተኸዋል ፥ ለተ
፲፫፡ ግሣጽም ፡ አድርገኸዋል ። ዓይኖችህ ፡ ክፉ ፡
እንዳያዩ ፡ ንጹሐን ፡ ናቸው ፥ ጠማምነትንም ፡
ትመለከት ፡ ዘንድ ፡ አትችልም ፤ አታላዮችንስ ፡
ለምን ፡ ትመለከታለህ ? ኃጢአተኛውስ ፡ ከእ
ርሱ ፡ ይልቅ ፡ ጻድቅ ፡ የሆነውን ፡ ሲውጠው ፡ ስለ ፡
፲፬፡ ምን ፡ ዝም ፡ ትላለህ ? ሰዎችንም ፡ እንደ ፡ ባሕር ፡
ዓሣዎች ፥ አለቃም ፡ እንደሌላቸው ፡ ተንቀሳ
፲፭፡ ቃሾች ፡ ለምን ፡ ታደርጋቸዋለህ ? ሁሉን ፡ በመ
ቃጥን ፡ ያወጣል ፥ በመረቡም ፡ ይይዛቸዋል ፥
በአሽክላውም ፡ ውስጥ ፡ ያከማቻቸዋል ፤ ስለ
፲፮፡ ዚህ ፡ ደስ ፡ እያለው ፡ እልል ፡ ይላል ። እድል ፡
ፈንታው ፡ በእነርሱ ፡ ሰብታለችና ፥ መብሉም ፡
በዝቶአልና ፡ ስለዚህ ፡ ለመረቡ ፡ ይሠዋል ፥
ለአሽክላውም ፡ ያጥናል ። ስለዚህ ፡ መረቡን ፡ ፲፯፡
ይጥላልን ? አሕዛብንም ፡ ዘወትር ፡ ይገድል ፡
ዘንድ ፡ አይራራምን ?

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በመጠበቂያዬ ፡ ላይ ፡ እቆማለሁ ፥ በአምባ ፡ ፩፡
ላይም ፡ እወጣለሁ ፤ የሚናገረኝንም ፥ ስለ ፡ ክር
ክሬም ፡ የምመልሰውን ፡ አውቅ ፡ ዘንድ ፡ እመ
ለከታለሁ ። እግዚአብሔርም ፡ መለሰልኝ ፡ እን ፪፡
ዲህም ፡ አለ ፦ አንባቢው ፡ ይፈጥን ፡ ዘንድ ፡
ራእዩን ፡ ጻፍ ፥ በጽላትም ፡ ላይ ፡ ግለጠው ።
ራእዩ ፡ ገና ፡ እስከ ፡ ተወሰነው ፡ ጊዜ ፡ ነው ፥ ፫፡
ወደ ፡ ፍጻሜውም ፡ ይቸኵላል ፥ እርሱም ፡ አይ
ዋሽም ፤ ቢዘገይም ፡ በእርግጥ ፡ ይመጣልና ፡
ታገሠው ፤ እርሱ ፡ አይዘገይም ።
እነሆ ፥ ነፍሱ ፡ ኰርታለች ፥ በውስጡም ፡ ፬፡
ቅን ፡ አይደለችም ፤ ጻድቅ ፡ ግን ፡ በእምነቱ ፡
በሕይወት ፡ ይኖራል ። እርሱ ፡ አታላይና ፡ ኵሩ ፡ ፭፡
ሰው ፡ ነው ፤ በስፍራው ፡ ዐርፎ ፡ አይቀመጥም ፤
ስስቱን ፡ እንደ ፡ ሲኦል ፡ ያሰፋል ፥ እርሱም ፡
እንደ ፡ ሞት ፡ አይጠግብም ፤ አሕዛብንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ይሰበስባል ፥ ወገኖቹንም ፡ ሁሉ ፡
ወደ ፡ እርሱ ፡ ያከማቻል ። እነዚህ ፡ ሁሉ ፦ ለእ ፮፡
ርሱ ፡ ያልሆነውን ፡ ወደ ፡ እርሱ ፡ ለሚሰበስብ ፡
መያዣውንም ፡ ለራሱ ፡ የሚያበዛ ፡ ወዮለት !
እስከ ፡ መቼ ፡ ነው ? እያሉ ፡ ምሳሌ ፡ አይመስሉብ
ትምን ? ተረትም ፡ አይተርቱበትምን ? የሚነክ ፯፡
ሱህ ፡ ድንገት ፡ አይነሡብህምን ? የሚያስጨን
ቁህም ፡ ይነቃሉ ፤ ለእነርሱም ፡ ብዝበዛ ፡ ትሆና
ለህ ። የሰውን ፡ ደም ፡ ስላፈሰስህ ፥ በምድሪ ፰፡
ቱና ፡ በከተማይቱም ፡ በእርስዋም ፡ በሚኖሩ ፡
ሁሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፥ አንተ ፡ ብዙ
ዎችን ፡ አሕዛብን ፡ በዝብዘሃልና ፡ ከአሕዛብ ፡
የቀሩት ፡ ሁሉ ፡ ይበዘብዙሃል ።
ከክፉ ፡ እንዲድን ፡ ጐጆውን ፡ በከፍታ ፡ ላይ ፡ ፱፡
ያደርግ ፡ ዘንድ ፡ ለቤቱ ፡ ክፉ ፡ ትርፍን ፡ ለሚሰ
በስብ ፡ ወዮለት ! ብዙ ፡ አሕዛብን ፡ አጥፍተሃ ፲፡
ልና ፡ ለቤትህ ፡ እፍረትን ፡ መክረሃል ፥ በነፍስ
ህም ፡ ላይ ፡ ኃጢአትን ፡ አድርገሃል ። ድንጋ ፲፩፡
ይም ፡ ከግንብ ፡ ውስጥ ፡ ይጮኻል ፥ እንጨ
ትም ፡ ከውቅር ፡ ውስጥ ፡ ይመልስለታል ።
ከተማን ፡ በደም ፡ ለሚሠራ ፥ ከተማንም ፡ ፲፪፡
በኃጢአት ፡ ለሚመሠርት ፡ ወዮለት ! እነሆ ፥ ፲፫፡
አሕዛብ ፡ ስለ ፡ እሳት ፡ እንዲሠሩ ፥ ወገኖችም ፡
ስለ ፡ ከንቱነት ፡ እንዲደክሙ ፡ ከሠራዊት ፡ ጌታ ፡
ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ የሆነ ፡ አይደለምን ?
ውኃ ፡ ባሕርን ፡ እንደሚከድን ፡ ምድር ፡ የእግ ፲፬፡
ዚአብሔርን ፡ ክብር ፡ በማወቅ ፡ ትሞላለችና ።
ኀፍረተ ፡ ሥጋውን ፡ ለማየት ፡ ባልንጀራ ፲፭፡
ውን ፡ ለሚያጠጣ ፥ ክፋንም ፡ ለሚጨምርበት ፥

፲፮፤ ለሚያሰክረውም ፡ ወዮለት ! በክብር ፡ ፋንታ ፡
እፍረት ፡ ሞልቶብሃል ፤ አንተ ፡ ደግሞ ፡ ጠጥ
ተህ ፡ ተንገድገድ ፤ የእግዚአብሔር ፡ የቀኙ ፡
ጽዋ ፡ ይመለስብሃል ፥ እፍረትም ፡ በክብርህ ፡
፲፯፤ ላይ ፡ ይሆናል ። የሰውንም ፡ ደም ፡ ስላፈሰስህ ፥
በምድሪቱና ፡ በከተማይቱም ፡ በእርስዋም ፡
በሚኖሩ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ስላደረግኸው ፡ ግፍ ፥ በሊ
በኖስ ፡ ላይ ፡ የሠራኸው ፡ ግፍ ፡ ይከድንሃል ፤
የአራዊትም ፡ አደጋ ፡ ያስፈራራሃል ።
፲፰፤ የተቀረጸውን ፡ ምስል ፡ ሠሪው ፡ የቀረጸው ፡
ለምን ፡ ጥቅም ፡ ነው ? ዲዳንም ፡ ጣዖት ፡ ይሠራ ፡
ዘንድ ፡ ሠሪው ፡ የታመነበቱ ፥ ሐሰትን ፡ የሚያ
ስተምር ፡ ቀልጦ ፡ የተሠራ ፡ ምን ፡ ይጠቅማል ?
፲፱፤ እንጨቱን ፤—ንቃ ፥ ዲዳውንም ፡ ድንጋይ ፤—
ተነሣ ፡ ለሚለው ፡ ወዮለት ! በውኑ ፡ ይህ ፡ ያስ
ተምራልን ? እነሆ ፥ በወርቅና ፡ በብር ፡ ተለብ
፳፤ ጦአል ፥ ምንም ፡ እስትንፋስ ፡ የለበትም ። እግ
ዚአብሔር ፡ ግን ፡ በተቀደሰ ፡ መቅደሱ ፡ አለ !
ምድርም ፡ ሁሉ ፡ በፊቱ ፡ ዝም ፡ ትበል ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ የነቢዩ ፡ የዕንባቆም ፡ ጸሎት ፡ በመዝሙር ።
፪፤ አቤቱ ፥ ዝናህን ፡ ሰምቼ ፡ ፈራሁ ፤
አቤቱ ፥ በዓመታት ፡ መካከል ፡ ሥራህን ፡
ፈጽም ፤
በዓመታት ፡ መካከል ፡ ትታወቅ ፤
በመዓት ፡ ጊዜ ፡ ምሕረትን ፡ አስብ ።
፫፤ እግዚአብሔር ፡ ከቴማን ፥
ቅዱሱም ፡ ከፋራን ፡ ተራራ ፡ ይመጣል ።
ክብሩ ፡ ሰማያትን ፡ ከድኖአል ፥
ምስጋናውም ፡ ምድርን ፡ ሞልቶአል ።
፬፤ ፀዳሉም ፡ እንደ ፡ ብርሃን ፡ ነው ፤
ጨረር ፡ ከእጁ ፡ ወጥቶአል ፤
ኃይሉም ፡ በዚያ ፡ ተሰውሮአል ።
፭፤ ቸነፈር ፡ በፊቱ ፡ ይሄዳል ፥
የእሳትም ፡ ነበልባል ፡ ከእግሩ ፡ ይወጣል ።
፮፤ ቆመ ፥ ምድርንም ፡ አወከት ፤
ተመለከተ ፥ አሕዛብንም ፡ አናወጠ ፤
የዘላለምም ፡ ተራሮች ፡ ተቀጠቀጡ ፥
የዘላለምም ፡ ኮረብቶች ፡ ቀለጡ ፤
መንገዱ ፡ ከዘላለም ፡ ነው ።
፯፤ የኢትዮጵያ ፡ ድንኳኖች ፡ ሲጨነቁ ፡ አየሁ ፤
የምድያም ፡ አገር ፡ መጋረጃዎች ፡ ተንቀጠ
ቀጡ ።
፰፤ በውኑ ፡ እግዚአብሔር ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፡
ተቈጥቶአልን ?
ቍጣህ ፡ በወንዞች ፡ ላይ ፥ መዓትህም ፡ በባ
ሕር ፡ ላይ ፡ ነውን ?
በፈረሶችህና ፡ በማዳንህ ፡ ሰረገሎች ፡ ላይ ፡
ተቀምጠሃልና ።
፱፤ በቃልህ ፡ እንደ ፡ ማልህ ፡
መቅሠፍትህን ፡ አወጣህ ፤ ቀስትህንም ፡ ገተ
ርህ ፤
ምድርን ፡ ሰንጥቀህ ፡ ፈሳሾችን ፡ አወጣህ ።
፲፤ ተራሮች ፡ አንተን ፡ አይተው ፡ ተጨነቁ ፤
የውኃ ፡ ሞገድ ፡ አልፎአል !
ቀላዩም ፡ ድምፁን ፡ሰጥቶአል ፥
እጁንም ፡ ወደ ፡ ላይ ፡ አንሥቶአል ።
፲፩፤ ፍላጻችህ ፡ ከወጡበት ፡ ብርሃን ፡ የተነሣ ፥
ከሚንበገበገውም ፡ ከጦርህ ፡ ፀዳል ፡ የተነሣ ፥
ፀሐይና ፡ ጨረቃ ፡ በመኖሪያቸው ፡ ቆሙ ።
፲፪፤ በምድር ፡ ላይ ፡ በመዓት ፡ ተራመድህ ፤
አሕዛብን ፡ በቍጣ ፡ አሄድሃቸው ።
፲፫፤ ሕዝብህን ፡ ለመታደግ ፥
የቀባኸውንም ፡ ለማዳን ፡ ወጣህ ፤
የኃጢአተኛውን ፡ ቤት ፡ ራስ ፡ ቀጠቀጥህ ፤
መሠረቱን ፡ እስከ ፡ አንገቱ ፡ ድረስ ፡ ገለጥህ ።
፲፬፤ የአለቆችን ፡ ራስ ፡ በገዛ ፡ በትራቸው ፡ ወጋህ ፤
እኔን ፡ ይበትኑ ፡ ዘንድ ፡ እንደ ፡ ዐውሎ ፡
ነፋስ ፡ መጡ ፤
ችግረኛውን ፡ በስውር ፡ ለመዋጥ ፡ ደስታ
ቸው ፡ ነው ።
፲፭፤ ፈረሶችህን ፡ በባሕር ፥
በብዙ ፡ ውኆችም ፡ ላይ ፡ አስረገጥህ ።

፲፮፤ እኔ ፡ ሰምቻለሁ ፥ ልቤም ፡ ደነገጠብኝ ፤
ከድምፁ ፡ የተነሣ ፡ ከንፈሮቼ ፡ ተንቀጠቀጡ ፤
መንቀጥቀጥ ፡ ወደ ፡ አጥንቶቼ ፡ ውስጥ ፡ ገባ ፤
በስፍራዬ ፡ ሆኜ ፡ ተናወጥሁ ፤
በሚያስጨንቁን ፡ ሕዝብ ፡ ላይ ፡ እስኪመጣ ፡
ድረስ ፡
የመከራን ፡ ቀን ፡ ዝም ፡ ብዬ ፡ እጠብቃለሁ ።
፲፯፤ ምንም ፡ እንኳ ፡ በለስም ፡ ባታፈራ ፥
በወይንም ፡ ሐረግ ፡ ፍሬ ፡ ባይገኝ ፥
የወይራ ፡ ሥራ ፡ ቢጐድል ፥
እርሾችም ፡ መብልን ፡ ባይሰጡ ፥
በጎች ፡ ከበረቱ ፡ ቢጠፉ ፥
ላሞችም ፡ በጋጡ ፡ ውስጥ ፡ ባይገኙ ፥
፲፰፤ እኔ ፡ ግን ፡ በእግዚአብሔር ፡ ደስ ፡ ይለኛል ፤
በመድኃኒቴ ፡ አምላክ ፡ ሐሤት ፡ አደርጋለሁ ።
፲፱፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ ኃይሌ ፡ ነው ፤
እግሮቼን ፡ እንደ ፡ ዋላ ፡ እግሮች ፡ ያደርጋል ፤
በከፍታዎችም ፡ ላይ ፡ ያስሄደኛል ።

ት ን ቢ ተ ፡ ሶ ፎ ን ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በይሁዳ ፡ ንጉሥ ፡ በአሞጽ ፡ ልጅ ፡ በኢዮስ
ያስ ፡ ዘመን ፡ ወደ ፡ ሕዝቅያስ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
አማርያ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ጎዶልያስ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
ኵሲ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ሶፎንያስ ፡ የመጣ ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪፤ ነገርን ፡ ሁሉ ፡ ከምድር ፡ ፊት ፡ ፈጽሜ ፡ አጠ
፫፤ ፋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ። ሰውንና ፡
እንስሳን ፡ አጠፋለሁ ፤ የሰማይን ፡ ወፎችና ፡
የባሕርን ፡ ዓሣዎች ፡ ማሰናከያንም ፡ ከኃጢ
አተኞች ፡ ጋር ፡ አጠፋለሁ ፤ ሰውንም ፡ ከም
ድር ፡ ፊት ፡ እቈርጣለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
፬፤ ሔር ። እጄንም ፡ በይሁዳ ፡ ላይ ፡ በኢየሩሳሌ
ምም ፡ በሚኖሩት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ እዘረጋለሁ ፤
ከዚህም ፡ ስፍራ ፡ የበአልን ፡ ቅሬታና ፡ የጣዖ
፭፤ ታቱን ፡ ካህናት ፡ ስም ፡ አጠፋለሁ ፤ በሰገነትም ፡
ላይ ፡ ለሰማይ ፡ ሠራዊት ፡ የሚሰግዱትን ፥ በእ
ግዚአብሔርና ፡ በንጉሣቸው ፡ በሚልኮም ፡
፮፤ ምለው ፡ የሚሰግዱትን ፥ እግዚአብሔርንም ፡
ከመከተል ፡ የተመለሱትን ፥ እግዚአብሔር
ንም ፡ ያልፈለጉትንና ፡ ያልጠየቁትን ፡ አጠፋ
ለሁ ።
፯፤ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአልና ፥ እግዚአ
ብሔር ፡ መሥዋዕትን ፡ አዘጋጅቶአልና ፥ የጠ
ራቸውንም ፡ ቀድሶአልና ፡ በጌታ ፡ በእግዚአብ
፰፤ ሔር ፡ ፊት ፡ ዝም ፡ በሉ ። በእግዚአብሔርም ፡
መሥዋዕት ፡ ቀን ፡ አለቆችንና ፡ የንጉሥን ፡
ልጆች ፡ እንግዳ ፡ ልብስ ፡ የሚለብሱትንም ፡
፱፤ ሁሉ ፡ እቀጣለሁ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ በመድረኩ ፡
ላይ ፡ የሚዘልሉትን ፥ የጌታቸውን ፡ ቤት ፡ ዓመ
ፃንና ፡ ሽንገላን ፡ የሚሞሉትን ፡ እቀጣለሁ ።
፲፤ በዚያ ፡ ቀን ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፥ ከዓ
ሣው ፡ በር ፡ የጩኸት ፡ ድምፅ ፥ ከከተማውም ፡
በሁለተኛው ፡ ክፍል ፡ ውካታ ፥ ከኮረብቶቹም ፡
፲፩፤ ታላቅ ፡ ሽብር ፡ ይሆናል ። እናንተ ፡ በመክቴሽ ፡
የምትኖሩ ፡ ሆይ ፥ የከነዓን ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡
ጠፍተዋልና ፥ ብርም ፡ የተሸከሙ ፡ ሁሉ ፡ ተቈ
፲፪፤ ርጠዋልና ፡ አልቅሱ ። በዚያም ፡ ዘመን ፡ ኢየ
ሩሳሌምን ፡ በመብራት ፡ እመረምራለሁ ፤ በአ
ተላቸውም ፡ ላይ ፡ የሚቀመጡትን ፥ በልባቸ
ውም ፦ እግዚአብሔር ፡ መልካምን ፡ አያደር
ግም ፥ ክፉም ፡ አያደርግም ፡ የሚሉትን ፡ ሰዎች ፡
፲፫፤ እቀጣለሁ ። ብልጥግናቸውም ፡ ለምርኮ ፡ ይሆ
ናል ፥ ቤቶቻቸውም ፡ ይፈርሳሉ ፤ ቤቶችንም ፡
ይሠራሉ ፥ ነገር ፡ ግን ፡ አይቀመጡባቸውም ፤
ወይንንም ፡ ይተክላሉ ፥ የወይን ፡ ጠጁን ፡ ግን ፡
አይጠጡም ።
፲፬፤ ታላቁ ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ቀርቦአል ፤
የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ድምፅ ፡ ቀርቦአል ፡ እጅ
ግም ፡ ፈጥኖአል ፤ ኃያሉም ፡ በዚያ ፡ በመራራ ፡
ልቅሶ ፡ ይጮኻል ። ያ ፡ ቀን ፡ የመዓት ፡ ቀን ፥ ፲፭፤
የመከራና ፡ የጭንቀት ፡ ቀን ፥ የመፍረስና ፡ የመ
ጥፋት ፡ ቀን ፥ የጨለማና ፡ የጭጋግ ፡ ቀን ፥ የደ
መናና ፡ የድቅድቅ ፡ ጨለማ ፡ ቀን ፥ በተመሸጉ ፡ ፲፮፤
ከተሞችና ፡ በረዘሙ ፡ ግንቦች ፡ ላይ ፡ የመለከ
ትና ፡ የሰልፍ ፡ ጩኸት ፡ ቀን ፡ ነው ። በእግዚ ፲፯፤
አብሔርም ፡ ላይ ፡ ኃጢአት ፡ ሠርተዋልና ፡
እንደ ፡ ዕውር ፡ እስኪሄዱ ፡ ድረስ ፡ ሰዎችን ፡
አስጨንቃለሁ ፤ ደማቸውም ፡ እንደ ፡ ትቢያ ፥
ሥጋቸውም ፡ እንደ ፡ ጕድፍ ፡ ይፈስሳል ። በእ ፲፰፤
ግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ብራቸውና ፡ ወር
ቃቸው ፡ ሊያድናቸው ፡ አይችልም ፤ እርሱም ፡
በምድር ፡ የሚኖሩትን ፡ ሁሉ ፡ ፈጥኖ ፡ ይጨርሳ
ቸዋልና ፡ ምድር ፡ ሁሉ ፡ በቅንዓቱ ፡ እሳት ፡
ትበላለች ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

እናንተ ፡ እፍረት ፡ የሌላችሁ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፥ ፩፤፪፤
ትእዛዝ ፡ ሳይወጣ ፥ ቀኑም ፡ እንደ ፡ ገለባ ፡ ሳያ
ልፍ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡ ትኵሳት ፡
ሳይመጣባችሁ ፥ የእግዚአብሔርም ፡ ቍጣ ፡
ቀን ፡ ሳይደርስባችሁ ፡ ተሰብሰቡ ፥ ተከማቹም ።
እናንተ ፡ ፍርዱን ፡ የጠበቃችሁ ፡ የምድር ፡ ፫፤
ትሑታን ፡ ሁሉ ፥ እግዚአብሔርን ፡ ፈልጉ ፤
ጽድቅንም ፡ ፈልጉ ፥ ትሕትናንም ፡ ፈልጉ ፤
ምናልባት ፡ በእግዚአብሔር ፡ ቍጣ ፡ ቀን ፡ ትሰ
ወሩ ፡ ይሆናል ።
ጋዛ ፡ ትበረበራለች ፥ አስቀሎናም ፡ ባድማ ፡ ፬፤
ትሆናለች ፤ አዛጦንንም ፡ በቀትር ፡ ወደ ፡ ውጭ ፡
ያሳድዱአታል ፥ አቃሮንም ፡ ትነቀላለች ። በባ ፭፤
ሕር ፡ ዳር ፡ ለሚኖሩ ፡ ለከሊታውያን ፡ ሕዝብ ፡
ወዮላቸው ! የፍልስጥኤማውያን ፡ ምድር ፡
ከነዓን ፡ ሆይ ፥ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በአንተ ፡
ላይ ፡ ነው ፥ የሚቀመጥብህም ፡ ሰው ፡ እንዳይኖር ፡
አጠፋሃለሁ ። ቀርጤስም ፡ የእረኞች ፡ መኖሪያና ፡ ፮፤
የመንጎች ፡ በረት ፡ ይሆናል ። የባሕሩም ፡ ዳር ፡ ፯፤
ለይሁዳ ፡ ቤት ፡ ቅሬታ ፡ ይሆናል ፥ በዚያም ፡
ይሰማራሉ ፤ አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ይጐ
በኛቸዋልና ፥ ምርኮአቸውንም ፡ ይመልሳልና ፡
በአስቀሎና ፡ ቤቶች ፡ ውስጥ ፡ ማታ ፡ ይተኛሉ ።
በሕዝቤም ፡ ላይ ፡ ያላገጡባትን ፥ በድንበራ ፰፤
ቸውም ፡ ላይ ፡ እየታበዩ ፡ የተናገሩባትን ፡ የሞ
ዓብን ፡ ማላገጥና ፡ የአሞንን ፡ ልጆች ፡ ስድብ ፡
ሰምቻለሁ ። ስለዚህ ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ ፱፤
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፦ እኔ ፡ ሕያው ፡ ነኝና ፡ በእርግጥ ፡ ሞዓብ ፡
እንደ ፡ ሰዶም ፥ የአሞንም ፡ ልጆች ፡ እንደ ፡ ገሞራ ፥
የሳማ ፡ ስፍራና ፡ የጨው ፡ ጕድጓድ ፡ ለዘላለ
ምም ፡ ምድረ ፡ በዳ ፡ ሆነው ፡ ይኖራሉ ፤ የሕዝ

ቤም፡ ቅሬታ፡ ይበዝብዛቸዋል ፥ ከወገኔም፡
፲፡ የተረፉት፡ ይወርሱአቸዋል ። በሠራዊት፡ ጌታ፡
በእግዚአብሔር፡ ሕዝብ፡ ላይ፡ አላግጠዋልና ተ
እየታበዩም፡ ተናግረዋልና፡ ይህ፡ ስለ፡ ትዕቢታ
፲፩፡ ቸው፡ ያገኛቸዋል ። እግዚአብሔር፡ በእነርሱ፡
ላይ፡ የተፈራ፡ ይሆናል ፥ የምድርንም፡ አማል
ክት፡ ሁሉ፡ ያከሳቸዋል ፤ በአሕዛብም፡ ደሴ
ቶች፡ ሁሉ፡ ላይ፡ የሚኖሩ፡ ሰዎች፡ ሁሉ፡ በስ
ፍራቸው፡ ሆነው፡ ለእርሱ፡ ይሰግዳሉ ።
፲፪፡ እናንተም፡ ኢትዮጵያውያን፡ ደግሞ ፥ በሰ
፲፫፡ ይፌ፡ ትገደላላችሁ ። እርሱም፡ በሰሜን፡ ላይ፡
እጁን፡ ይዘረጋል ፥ አሦርንም፡ ያጠፋል ፤ ነነዌ
ንም፡ ባድማ ፥ እንደ፡ በረሃም፡ ደረቅ፡ ያደርጋ
፲፬፡ ታል ። መንጎችም፡ የምድርም፡ አራዊት፡
ሁሉ፡ በውስጥዋ፡ ይመሰጋሉ ፤ ይብራና፡ ጃርት፡
በዓምዶችዋ፡ መካከል፡ ያድራሉ ፤ ድምፃቸው፡
በመስኮቶችዋ፡ ይጮኻል ፤ የዝግባም፡ እን
ጨት፡ ሥራ፡ ይገለጣልና፡ በመድረኮችዋ፡
፲፭፡ ላይ፡ ጥፋት፡ ይሆናል ። ተዘልላ፡ የተቀመጠች ፥
በልብዋም፡— እኔ፡ ነኝ ፥ ከእኔም፡ በቀር፡ ሌላ፡
የለም፡ ያለች፡ ደስተኛይቱ፡ ከተማ፡ ይህች፡
ናት ፤ አራዊት፡ የሚመሰጉባት፡ ባድማ፡ እን
ዴት፡ ሆነች ! በእርስዋ፡ በኩል፡ የሚያልፈው፡
ሁሉ፡ እጁን፡ እያወዛወዘ፡ ያፍዋጫል ።

ምዕራፍ፡ ፫ ።

፩፡ ለዓመፀኛይቱና፡ ለረከሰች፡ ለአስጨናቂይ
፪፡ ቱም፡ ከተማ፡ ወዮላት ! ድምፅን፡ አልሰማ
ችም ፥ ተግሣጽንም፡ አልተቀበለችም ፤ በእግ
ዚአብሔርም፡ አልታመነችም ፥ ወደ፡ አምላክ
፫፡ ዋም፡ አልቀረበችም ። በውስጥዋ፡ ያሉ፡ አለ
ቆችዋ፡ እንደሚያገሡ፡ አንበሶች፡ ናቸው ፤
ፈራጆችዋም፡ እስከ፡ ነገ፡ ድረስ፡ ምንም፡ እን
ደማያስቀሩ፡ እንደ፡ ማታ፡ ተኵላዎች፡ ናቸው ።
፬፡ ነቢያቶችዋ፡ ቀሌታሞችና፡ ተንኰለኞች፡
ሰዎች፡ ናቸው ፤ ካህናቶችዋም፡ መቅደሱን፡
አርክሰዋል ፥ በሕግም፡ ላይ፡ ግፍ፡ ሠርተዋል ።
፭፡ እግዚአብሔር፡ በውስጥዋ፡ ጻድቅ፡ ነው ፤ ክፋ
ትን፡ አያደርግም ፤ ፍርዱን፡ በየማለዳው፡ ወደ፡
ብርሃን፡ ያወጣል ፥ ሳያወጣውም፡ አይቀርም ፤
፮፡ ዓመፀኛው፡ ግን፡ እፍረትን፡ አያውቅም ። አሕ
ዛብን፡ አጥፍቻለሁ ፤ ግንቦቻቸው፡ ሁሉ፡ ፈር
ሰዋል ፤ መንገዳቸውን፡ ማንም፡ እንዳያልፍ
ባት፡ ምድረ፡ በዳ፡ አድርጌአለሁ ፥ ከተሞቻ
ቸውም፡ ማንም፡ እንዳይኖርባቸው ፥ አን
ድስ፡ እንኳ፡ እንዳይቀመጥባቸው፡ ፈርሰዋል ።
፯፡ እኔም — ይፈሩኛል ፥ ተግሣጽንም፡ ይቀበላሉ ፤
ከዘዝኋትም፡ ሁሉ፡ ከዓይንዋ፡ ምንም፡ አይጠ
ፋም፡ ብዬ፡ ነበር ፤ እነርሱ፡ ግን፡ በማለዳ፡ ተነ
ሥተው፡ ድርጊታቸውን፡ ሁሉ፡ አረከሱ ።
መዓቴንና፡ የቍጣዬን፡ ትኵሳት፡ ሁሉ፡ አፈ ፰፡
ስስባቸው፡ ዘንድ፡ ፍርዴ፡ አሕዛብን፡ ለመሰብ
ሰብ ፥ መንግሥታትንም፡ ለማከማቸት፡ ነውና ፥
ምድርም፡ ሁሉ፡ በቅንዓቴ፡ እሳት፡ ትበላለ
ችና፡ ስለዚህ፡ ለመበዝበዝ፡ እስከምነሣበት፡
ቀን፡ ድረስ፡ ጠብቁኝ ፥ ይላል፡ እግዚአብሔር ።
በዚያን፡ ጊዜም፡ አሕዛብ፡ ሁሉ፡ አንድ፡ ፱፡
ሆነው፡ እግዚአብሔርን፡ ያገለግሉት፡ ዘንድ፡
ስሙን፡ እንዲጠሩ፡ ንጹሕን፡ ልሳን፡ እመልስ
ላቸዋለሁ ። ከኢትዮጵያ፡ ወንዞች፡ ማዶ፡ የሚ ፲፡
ማልዱኝ ፥ የተበተኑት፡ ሴቶች፡ ልጆቼ ፥ ቍር
ባኔን፡ ያመጡልኛል ። በዚያን፡ ጊዜ፡ እየታ ፲፩፡
በዩ፡ የሚፎከሩትን፡ ከመካከልሽ፡ አወጣለሁና ፥
አንቺም፡ በቅዱስ፡ ተራራዬ፡ ዳግመኛ፡ አትኰ
ሪምና፡ በዚያ፡ ቀን፡ በእኔ፡ ላይ፡ ተላልፈሽ፡
በሠራሽው፡ ሥራ፡ ሁሉ፡ አታፍሪም ። በመካ ፲፪፡
ከልሽም፡ የዋህና፡ ትሑት፡ ሕዝብን፡ አስቀ
ራለሁ ፤ በእግዚአብሔርም፡ ስም፡ ይታመናሉ ።
የእስራኤል፡ ቅሬታ፡ ኃጢአትን፡ አይሠሩም ፥ ፲፫፡
ሐሰትንም፡ አይናገሩም ፥ በአፋቸውም፡ ውስጥ፡
ተንኰለኛ፡ ምላስ፡ አይገኝም ፤ እነርሱም፡ ይሰ
ማራሉ ፥ ይመሰጉማል ፥ የሚያስፈራቸውም፡
የለም ።
የጽዮን፡ ልጅ፡ ሆይ ፥ ዘምሪ ፤ እስራኤል፡ ፲፬፡
ሆይ ፥ እልል፡ በል ፤ የኢየሩሳሌም፡ ልጅ፡ ሆይ ፥
በፍጹም፡ ልብሽ፡ ሐሤት፡ አድርጊ፡ ደስም፡
ይበልሽ ። እግዚአብሔር፡ ፍርድሽን፡ አስወ ፲፭፡
ግዶአል ፥ ጠላትሽንም፡ ጥሎአል ፤ የእስራ
ኤል፡ ንጉሥ፡ እግዚአብሔር፡ በመካከልሽ፡
አለ ፥ ከእንግዲህም፡ ወዲህ፡ ክፉ፡ ነገርን፡
አታዩም ። በዚያን፡ ቀን፡ ለኢየሩሳሌም፡— ፲፮፡
ጽዮን፡ ሆይ ፥ አትፍሪ ፥ እጆችሽም፡ አይዛሉ ።
አምላክሽ፡ እግዚአብሔር፡ በመካከልሽ፡ ታዳጊ፡ ፲፯፡
ኃያል፡ ነው ፤ በደስታ፡ በአንቺ፡ ደስ፡ ይለዋል ፥
በፍቅሩም፡ ያርፋል ተ በእልልታም፡ በአንቺ፡
ደስ፡ ይለዋል፡ ይባላል ። ከጉባኤው፡ ርቀው፡ ፲፰፡
የሚያዝኑትን ፥ ከአንቺም፡ የሆኑትን፡ እሰበስ
ባለሁ ፤ ስድብ፡ እንደ፡ ሸክም፡ ከብዶባቸው፡
ነበር ። በዚያ፡ ዘመን፡ እነሆ ፥ ባስጨነቁሽ፡ ፲፱፡
ሁሉ፡ ላይ፡ አደርግባቸዋለሁ ፤ አንካሳይቱንም፡
አድናለሁ ፥ የተጣለችውንም፡ እሰበስባታለሁ ፤
ባፈሩባትም፡ ምድር፡ ሁሉ፡ ላይ፡ ለምስጋናና፡
ለክበረ፡ ስም፡ አደርጋቸዋለሁ ። በዚያ፡ ዘመን፡ ፳፡
እስገባችኋለሁ ፥ በዚያም፡ ዘመን፡ እሰበስባች
ኋለሁ ፤ ምርኮአችሁንም፡ በዓይናችሁ፡ ፊት፡
በመለስሁ፡ ጊዜ፡ በምድር፡ አሕዛብ፡ ሁሉ፡
መካከል፡ ለክበረ፡ ስምና፡ ለምስጋና፡ አደርጋ
ችኋለሁ ፥ ይላል፡ እግዚአብሔር ።

ትንቢተ ፡ ሐጌ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በንጉሡ ፡ በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡
በስድስተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በመጀመሪ
ያው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡
በሐጌ ፡ እጅ ፡ ወደ ፡ ይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ወደ ፡ ሰላ
ትያል ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ዘሩባቤል ፣ ወደ ፡ ታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ ወደ ፡ ኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡
፪፤ ኢያሱ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡— ይህ ፡ ሕዝብ ፡— ዘመኑ ፡
አልደረሰም ፣ የእግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ የሚሠራ
በት ፡ ዘመን ፡ አልደረሰም ፡ ይላል ፡ ብሎ ፡ ተና
፫፤ ገረ ። የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡
፬፤ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— በውኑ ፡ ይህ ፡
ቤት ፡ ፈርሶ ፡ ሳለ ፡ እናንተ ፡ ራሳችሁ ፡ በተሸ
ለሙ ፡ ቤቶቻችሁ ፡ ለመኖር ፡ ጊዜው ፡ ነውን ?
፭፤ አሁንም ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
እንዲህ ፡ ይላል ፡— ልባችሁን ፡ በመንገዳችሁ ፡
፮፤ ላይ ፡ አድርጉ ። ብዙ ፡ ዘራችሁ ፣ ጥቂትም ፡
አገባችሁ ፤ በላችሁ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ አልጠገባች
ሁም ፤ ጠጣችሁ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ አልረካችሁም ፤
ለበሳችሁ ፣ ነገር ፡ ግን ፡ አልሞቃችሁም ፤
ደመወዙን ፡ የተቀበለ ፡ ሰው ፡ በቀዳዳ ፡ ከረ
ጢት ፡ ያደርገው ፡ ዘንድ ፡ ደመወዙን ፡ ተቀ
በለ ።
፯፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡
ይላል ፡— ልባችሁን ፡ በመንገዳችሁ ፡ ላይ ፡ አድ
፰፤ ርጉ ። ወደ ፡ ተራራው ፡ ውጡ ፣ እንጨትንም ፡
አምጡ ፣ ቤቱንም ፡ ሥሩ ፤ እኔም ፡ በእርሱ ፡
ደስ ፡ ይለኛል ፣ እኔም ፡ እመሰገናለሁ ፣ ይላል ፡
፱፤ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ብዙ ፡ ነገርን ፡ ተስፋ ፡
አደረጋችሁ ፣ እነሆም ፣ ጥቂት ፡ ሆነ ፤ ወደ ፡
ቤትም ፡ በገባችሁት ፡ ጊዜ ፡ እፍ ፡ አልሁበት ።
ይህ ፡ ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡
እየቤታችሁ ፡ እየሮጣችሁ ፡ የእኔ ፡ ቤት ፡ ፈርሶ ፡
፲፤ ስለ ፡ ተቀመጠ ፡ ነው ። ስለዚህ ፡ ሰማያት ፡ በላ
ያችሁ ፡ ጠልን ፡ ከልክለዋል ፣ ምድሪቱም ፡ ፍሬ
፲፩፤ ዋን ፡ ከልክላለች ። እኔም ፡ በምድርና ፡ በተራ
ሮች ፣ በእህልና ፡ በወይንም ፣ በዘይትና ፡ ምድ
ርም ፡ በምታበቅለው ፡ ላይ ፣ በሰዎችና ፡ በእን
ስሶችም ፡ ላይ ፣ እጅም ፡ በሚደክምበት ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ ድርቅን ፡ ጠርቻለሁ ።
፲፪፤ የሰላትያልም ፡ ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፣ ታላቁም ፡
ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፣ የቀሩትም ፡
ሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ የአምላካቸውን ፡ የእግዚአብሔ
ርን ፡ ድምፅ ፡ የነቢዩንም ፡ የሐጌን ፡ ቃል ፣ አም
ላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ላከው ፡ ሁሉ ፡
ሰሙ ፤ ሕዝቡም ፡ በእግዚአብሔር ፡ ፊት ፡ ፈሩ ።
፲፫፤ የእግዚአብሔርም ፡ መልእክተኛ ፡ ሐጌ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ መልእክት ፡ ሕዝቡን ፡— እኔ ፡
ከእናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝ ፣ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፡
ብሎ ፡ ተናገረ ። እግዚአብሔርም ፡ የይሁዳን ፡ ፲፬፤ ፲፭፤
አለቃ ፡ የሰላትያልን ፡ ልጅ ፡ የዘሩባቤልን ፡ መን
ፈስ ፣ የታላቁንም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅን ፡ ልጅ ፡
የኢያሱን ፡ መንፈስ ፣ የቀሩትንም ፡ ሕዝብ ፡
ሁሉ ፡ መንፈስ ፡ አስነሣ ፤ በንጉሡም ፡ በዳርዮስ ፡
በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስድስተኛው ፡ ወር ፡
ከወሩም ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ መጡ ፣
የአምላካቸውንም ፡ የሠራዊትን ፡ ጌታ ፡ የእግ
ዚአብሔርን ፡ ቤት ፡ ሠሩ ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

በሰባተኛው ፡ ወር ፡ ከወሩም ፡ በሀያ ፡ አንደ ፩፤
ኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡
በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— ለይሁዳ ፡ ፪፤
አለቃ ፡ ለሰላትያል ፡ ልጅ ፡ ለዘሩባቤል ፣ ለታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ ለኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ለኢያሱ ፣
ለቀሩትም ፡ ሕዝብ ፡ እንዲህ ፡ ስትል ፡ ተናገር ፡—
በቀድሞ ፡ ክብሩ ፡ ሳለ ፡ ይህን ፡ ቤት ፡ ያየ ፡ በእ ፫፤
ናንተ ፡ መካከል ፡ የቀረ ፡ ማን ፡ ነው ? ዛሬስ ፡
እንዴት ፡ ሆኖ ፡ አያችሁት ? በዓይናችሁ ፡ እንደ ፡
ምናምን ፡ አይደለምን ? አሁን ፡ ግን ፣ ዘሩባቤል ፡ ፬፤
ሆይ ፣ በርታ ፣ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ታላ
ቁም ፡ ካህን ፡ የኢዮሴዴቅ ፡ ልጅ ፡ ኢያሱ ፡ ሆይ ፣
በርታ ፣ እናንተም ፡ የአገሩ ፡ ሕዝብ ፡ ሆይ ፣ በር
ቱና ፡ ሥሩ ፣ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እኔ ፡ ከእ
ናንተ ፡ ጋር ፡ ነኝና ፣ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ። መንፈሴም ፡ በመካከላችሁ ፡ ፭፤
ይኖራልና ፡ አትፍሩ ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግ ፮፤
ዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላልና ፡— ገና ፡ አንድ ፡
ጊዜ ፡ በቅርብ ፡ ዘመን ፡ እኔ ፡ ሰማያትንና ፡ ምድ
ርን ፡ ባሕርንና ፡ የብስንም ፡ አናውጣለሁ ፤
አሕዛብን ፡ ሁሉ ፡ አናውጣለሁ ፣ በአሕዛብ ፡ ፯፤
ሁሉ ፡ የተመረጠውም ፡ ዕቃ ፡ ይመጣል ፤ ይህ
ንም ፡ ቤት ፡ በክብር ፡ እሞላዋለሁ ፣ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ብሩ ፡ የእኔ ፡ ፰፤
ነው ፣ ወርቁም ፡ የእኔ ፡ ነው ፣ ይላል ፡ የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ከፊተኛው ፡ ይልቅ ፡ ፱፤
የዚህ ፡ የሁለተኛው ፡ ቤት ፡ ክብር ፡ ይበልጣል ፣
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በዚ
ህም ፡ ስፍራ ፡ ሰላምን ፡ እሰጣለሁ ፣ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
በዳርዮስም ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በዘጠነ ፲፤
ኛው ፡ ወር ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚ
አብሔር ፡ ቃል ፡ በነቢዩ ፡ በሐጌ ፡ እጅ ፡ እንዲህ ፡
ሲል ፡ መጣ ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ ፲፩፤
ሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ካህናቱን ፡ ስለ ፡ ሕጉ ፡
ጠይቅ ፤ አንድ ፡ ሰው ፡ የተቀደሰ ፡ ሥጋ ፡ በል ፲፪፤
ብሱ ፡ ዘርፍ ፡ ቢይዝ ፣ በዘርፉም ፡ እንጀራ ፡

ወይም፡ወጥ፥ወይም፡የወይን፡ጠጅ፥ወይም፡
ዘይት ፥ ወይም ፡ ማናቸውም ፡ መብል ፡ ቢነካ ፡
ያ ፡ የተነካው ፡ በውኑ ፡ ይቀደሳልን ? ብለህ ፡
ካህናቱን ፡ ጠይቃቸው ፤ ካህናቱም ፡— አይሆ
፲፫፤ ንም ፡ ብለው ፡ መለሱ ። ሐጌም ፡— በሬሳ ፡ የረ
ከሰ ፡ ሰው ፡ ከእነዚህ ፡ አንዱን ፡ ቢነካ ፡ ያ ፡ የተነ
ካው ፡ በውኑ ፡ ይረክሳልን ? አለ ። ካህናቱም ፡—
፲፬፤ አዎን ፡ ይረክሳል ፡ ብለው ፡ መለሱ ። ሐጌም ፡
መልሶ ፡ እንዲህ ፡ አለ ፡— ይህ ፡ ሕዝብና ፡ ይህ ፡
ወገን ፡ በፊቴ ፡ እንዲሁ ፡ ነው ፥ ይላል ፡ እግዚ
አብሔር ፤ የእጃቸውም ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ እንዲሁ ፡
ነው ፤ በዚያም ፡ ያቀረቡት ፡ ነገር ፡ ርኩስ ፡ ነው ።
፲፭፤ አሁንም ፡ ድንጋይ ፡ በድንጋይ ፡ ላይ ፡ በእግዚ
አብሔር ፡ መቅደስ ፡ ሳይነባበር ፥ ከዛሬ ፡ ጀም
ራችሁ ፡ ወዳለፈው ፡ ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ።
፲፮፤ በዚያን ፡ ዘመን ፡ ሁሉ ፡ ሰው ፡ ሀያ ፡ መስፈሪያ ፡
ወዳለበት ፡ ምርት ፡ በመጣ ፡ ጊዜ ፥ የተገኘው ፡
አሥር ፡ መስፈሪያ ፡ ብቻ ፡ ነው ፤ አምሳ ፡ ማድ
ጋም ፡ ይቀዳ ፡ ዘንድ ፡ ወደ ፡ መጥመቂያው ፡
በመጣ ፡ ጊዜ ፥ የተገኘው ፡ ሀያ ፡ ብቻ ፡ ነው ።
፲፯፤ በእጃችሁ ፡ ሥራ ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ በዋግና ፡ በአረ
ማሞ ፡ በበረዶም ፡ መታኋችሁ ፤ እናንተ ፡ ግን ፡
ወደ ፡ እኔ ፡ አልተመለሳችሁም ፥ ይላል ፡ እግዚአ
ብሔር ። ከዛሬው ፡ ከዘጠነኛው ፡ ወር ፡ ከሀያ ፡ ፲፰፤
አራተኛው ፡ ቀን ፡ ጀምራችሁ ፡ የሚመጣውን ፡
ዘመን ፡ ልብ ፡ አድርጉ ፤ የእግዚአብሔር ፡ መቅ
ደስ ፡ መሠረት ፡ ከተተከለበት ፡ ቀን ፡ ጀምሮ ፡
ልብ ፡ አድርጉ ። ዘር ፡ በጎተራ ፡ ገና ፡ ይኖራ ፲፱፤
ልን ? ወይንና ፡ በለስ ፡ ሮማንና ፡ ወይራ ፡ አላ
ፈሩም ፤ ከዚህች ፡ ቀን ፡ ጀምሬ ፡ እባርካችኋለሁ ።
በወሩ ፡ በሀያ ፡ አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአ ፳፤
ብሔር ፡ ቃል ፡ ሁለተኛ ፡ ወደ ፡ ሐጌ ፡ እንዲህ ፡
ሲል ፡ መጣ ፡— ለይሁዳ ፡ አለቃ ፡ ለዘሩባቤል ፡ ፳፩፤
ተናገር ፡ እንዲህም ፡ በል ፡— ሰማያትንና ፡ ምድ
ርን ፡ አናውጣለሁ ፤ የመንግሥታትንም ፡ ዙፋን ፡ ፳፪፤
እገለብጣለሁ ፥ የአሕዛብንም ፡ መንግሥታት ፡
ኃይል ፡ እጠፋለሁ ፤ ሰረገሎችንና ፡ የሚቀመጡ
ባቸውንም ፡ እገለብጣለሁ ፤ ፈረሶችና ፡ ፈረሰኞ
ቻቸውም ፡ እያንዳንዳቸው ፡ በወንድማቸው ፡
ሰይፍ ፡ ይወድቃሉ ። ባሪያዬ ፡ የሰላትያል ፡ ፳፫፤
ልጅ ፡ ዘሩባቤል ፡ ሆይ ፥ በዚያ ፡ ቀን ፡ እወስድ
ሃለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ፤ እኔ ፡ መርጬሃለሁና ፥ ይላል ፡ እግዚአብ
ሔር ፥ እንደ ፡ ቀለበት ፡ ማተሚያ ፡ አደርግሃ
ለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።

ት ን ቢ ት ፡ ዘ ካ ር ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩፤ በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ በስምንተ
ኛው ፡ ወር ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ አዶ ፡
ልጅ ፡ ወደ ፡ በራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡ ወደ ፡
፪፤ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ላይ ፡ እጅግ ፡ ተቈጥቶ ፡
፫፤ ነበር ። ስለዚህ ፡ እንዲህ ፡ በላቸው ፡— የሠራ
ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡—
ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፥ እኔም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እመለ
ሳለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
፬፤ ሔር ። የቀደሙት ፡ ነቢያት ፡ ለአባቶቻችሁ ፡
እንዲህ ፡ ብለው ፡ ሰብከዋል ፡— የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— ከክፉ ፡
መንገዳችሁና ፡ ከክፉ ፡ ሥራችሁ ፡ ተመለሱ ፤
እነርሱ ፡ ግን ፡ አልሰሙም ፥ እኔንም ፡ አላደመ
ጡም ፤ እንደ ፡ እነርሱ ፡ አትሁኑ ፥ ይላል ፡ እግ
፭፤ ዚአብሔር ። አባቶቻችሁ ፡ ወዴት ፡ ናቸው ?
ነቢያትስ ፡ ለዘላለም ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉን ?
፮፤ ለባሪያዎቼስ ፡ ለነቢያት ፡ ያዘዝኋቸው ፡ ቃሎቼና ፡
ሥርዓቴ ፡ በአባቶቻችሁ ፡ ላይ ፡ አልደረሱምን ?
እነርሱም ፡ ተመልሰው ፡— የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ በመንገዳችንና ፡ በሥራችን ፡
መጠን ፡ ያደርግብን ፡ ዘንድ ፡ እንዳሰበ ፡ እንዲሁ ፡
አድርጎብናል ፡ አሉ ።
በዳርዮስ ፡ በሁለተኛው ፡ ዓመት ፡ ሳባጥ ፡ ፯፤
በሚባል ፡ በአሥራ ፡ አንደኛው ፡ ወር ፡ በሀያ ፡
አራተኛው ፡ ቀን ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ወደ ፡
አዶ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ በራክዩ ፡ ልጅ ፡ ወደ ፡ ነቢዩ ፡
ወደ ፡ ዘካርያስ ፡ እንዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— እነ ፰፤
ሆም ፥ አንድ ፡ ሰው ፡ በመጋላ ፡ ፈረስ ፡ ተቀምጦ ፡
በሌሊት ፡ አየሁ ፥ እርሱም ፡ በሸለቆው ፡ ውስጥ ፡
ባሉ ፡ በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከል ፡ ቆሞ ፡ ነበር ፤
በስተ ፡ ኋላውም ፡ መጋላና ፡ ሐመር ፡ አንባላ
ይም ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ። እኔም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ፥ ፱፤
እነዚህ ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁ ። ከእኔም ፡
ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡— እነዚህ ፡
ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አሳይሃለሁ ፡ አለኝ ። በባር ፲፤
ሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ቆሞ ፡ የነበረው ፡
ሰው ፡— እነዚህ ፡ በምድር ፡ ላይ ፡ ይመላለሱ ፡
ዘንድ ፡ እግዚአብሔር ፡ የላካቸው ፡ ናቸው ፡
ብሎ ፡ መለሰ ። በባርሰነት ፡ ዛፎች ፡ መካከልም ፡ ፲፩፤
ቆሞ ፡ የነበረውን ፡ የእግዚአብሔርን ፡ መል
አክ ፡— በምድር ፡ ላይ ፡ ተመላለስን ፥ እነሆም ፥
ምድር ፡ ሁሉ ፡ ዝም ፡ ብላ ፡ ዐርፋ ፡ ተቀምጣ
ለች ፡ ብለው ፡ መለሱለት ።
የእግዚአብሔርም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፡— ፲፪፤
አቤቱ ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ሆይ ፥ እነዚህ ፡ ሰባ ፡
ዓመት ፡ የተቈጣሃቸውን ፡ ኢየሩሳሌምንና ፡ የይ

ሁዳን፡ከተሞች፡የማትምራቸው፡እስከ፡መቼ፡
፲፫፤ ነው ? አለ ። እግዚአብሔርም፡መለሰ፡ከእኔ፡
ጋር፡ይነጋገር፡ለነበረው፡መልአክ፡በመልካ
፲፬፤ ምና፡በሚያጽናና፡ቃል፡ተናገረው ። ስለዚ
ህም፡ከእኔ፡ጋር፡ይነጋገር፡የነበረው፡መል
አክ፡እንዲህ፡አለኝ፤— ስበክ፡እንዲህም፡
በል፤— የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እን
ዲህ፡ይላል፤— እኔ፡በታላቅ፡ቅንዓት፡በኢየ
፲፭፤ ሩሳሌምና፡በጽዮን፡ቀንቻለሁ ። እኔ፡ጥቂት፡
ብቻ፡ተቈጥቼ፡ሳለሁ፡እነርሱ፡ክፉትን፡ስላገ
ዙት ፥ በልተቸገሩት፡አሕዛብ፡ላይ፡እጅግ፡
፲፮፤ ተቈጥቻለሁ ። ስለዚህ፡እግዚአብሔር፡እን
ዲህ፡ይላል፤— ወደ፡ኢየሩሳሌም፡በምሕረት፡
ተመልሻለሁ ፤ ቤቴ፡ይሠራበታል ፤ በኢየሩሳ
ሌምም፡ላይ፡ገመድ፡ይዘረጋበታል ፥ ይልላ፡
፲፯፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር ። ደግሞም፡እን
ዲህ፡ስትል፡ስበክ፤— የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚ
አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— ከተሞቼ፡ደግሞ፡
በበጎ፡ነገር፡ይረካሉ ፤ እግዚአብሔርም፡ደግሞ፡
ጽዮንን፡ያጽናናል ፥ ኢየሩሳሌምንም፡ደግሞ፡
ይመርጣል ።
፲፰፤ ዓይኖቼንም፡አንሥቼ፡እነሆ ፥ አራት፡ቀን
፲፱፤ ዶች፡አየሁ ። ከእኔም፡ጋር፡ይነጋገር፡የነበረ
ውን፡መልአክ፤— እነዚህ፡ምንድር፡ናቸው?
አልሁት ። እርሱም፤— እነዚህ፡ይሁዳንና፡እስ
ራኤልን፡ኢየሩሳሌምንም፡የበተኑ፡ቀንዶች፡
፳፤ ናቸው፡ብሎ፡መለሰልኝ ። እግዚአብሔርም፡
፳፩፤ አራት፡ጠራቢዎች፡አሳየኝ ። እኔም፤— እነ
ዚህ፡የመጡት፡ምን፡ሊሠሩ፡ነው ? አልሁ ።
እርሱም፤— አንድ፡ሰው፡ራሱን፡እስከማያ
ነሣ፡ድረስ፡እነዚህ፡ቀንዶች፡ይሁዳን፡የበ
ተኑ፡ናቸው ፤ እነዚህ፡ግን፡ሊያስፈራሩአ
ቸው ፥ የይሁዳንም፡አገር፡ይበትኑ፡ዘንድ፡
ቀንዳቸውን፡ያነሡትን፡የአሕዛብን፡ቀንዶች፡
ሊጥሉ፡መጥተዋል፡ብሎ፡ተናገረ ።

ምዕራፍ፡፪ ።

፩፤ ዓይኖቼንም፡አነሣሁ ፤ እነሆም ፥ በእጁ፡
የመለኪያ፡ገመድ፡የያዘ፡አንድ፡ሰውን፡አየሁ ።
፪፤ እኔም፤— አንተ፡ወዴት፡ትሄዳለህ ? አልሁ ።
እርሱም፤— የኢየሩሳሌምን፡ወርድና፡ርዝ
መት፡ስንት፡መሆኑን፡ሰፍሬ፡አይ፡ዘንድ፡እሄ
፫፤ ዳለሁ፡አለኝ ። እነሆም ፥ ከእኔ፡ጋር፡ይነጋ
ገር፡የነበረው፡መልአክ፡ወጣ ፥ ሌላም፡መል
፬፤ አክ፡ሊገናኘው፡ወጣ ፥ እንዲህም፡አለው፤—
ሩጥ ፥ ይህንም፡ጕልማሳ፡እንዲህ፡በለው፤—
ኢየሩሳሌም፡በውስጥዋ፡ካሉት፡ሰዎችና፡
እንስሶች፡ብዛት፡የተነሣ፡ቅጥር፡እንደሌላ
፭፤ ቸው፡መንደሮች፡ሆና፡ትኖራለች ። እኔ፡በዙ
ሪያዋ፡የእሳት፡ቅጥር፡እሆንላታለሁ ፥ በውስ
ጥዋም፡ክብርን፡እሆናለሁ ፥ ይላል፡እግዚአ
ብሔር ።
፮፤ እናንተ፡ሆይ ፥ ከሰሜን፡ምድር፡ሽሹ ፥
ይላል፡እግዚአብሔር ፤ እንደ፡አራቱ፡የሰ
ማይ፡ነፋሳት፡በትኛችኋለሁና ፥ ይላል፡እግዚ
አብሔር ። እንቺ፡ከባቢሎን፡ሴት፡ልጅ፡ ፯፤
ጋር፡የምትኖሪ፡ጽዮን፡ሆይ ፥ ኰብልዪ ።
የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ ፰፤
ይላልና፤— ከክብሩ፡በኋላ፡ወደ፡በዘበዙአ
ችሁ፡አሕዛብ፡ልኮኛል ፤ የሚነካችሁ፡የዓይ
ኑን፡ብሌን፡የሚነካ፡ነውና ። እነሆ ፥ እጄን፡ ፱፤
በላያቸው፡አወዛውዛለሁ ፥ ተገዝተው፡ለነበ
ሩት፡ብዝበዛ፡ይሆናሉ ፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግ
ዚአብሔርም፡እንደ፡ላከኝ፡ታውቃላችሁ ።
የጽዮን፡ልጅ፡ሆይ ፥ እነሆ ፥ መጥቼ፡በመካ ፲፤
ከልሽ፡እኖራለሁና፡ዘምሪ፡ደስም፡ይበልሽ ፥
ይላል፡እግዚአብሔር ። በዚያም፡ቀን፡ብዙ፡ ፲፩፤
አሕዛብ፡ወደ፡እግዚአብሔር፡ይጠጋሉ ፥ ሕዝ
ብም፡ይሆኑኛል ፤ በመካከልሽም፡እኖራለሁ ፥
የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔርም፡ወደ፡አንቺ፡
እንደ፡ላከኝ፡ታውቂአለሽ ። እግዚአብሔርም፡ ፲፪፤
ይሁዳን፡እድል፡ፈንታው፡አድርጎ፡በተቀደ
ሰችው፡ምድር፡ይወርሰዋል ፥ ኢየሩሳሌም
ንም፡ዳግመኛ፡ይመርጣል ። እግዚአብሔር፡ ፲፫፤
ከተቀደሰ፡ማደሪያው፡ነቅቶአልና፡ሥጋ፡
ለባሽ፡ሁሉ፡ሆይ ፥ በፊቱ፡ዝም፡በል ።

ምዕራፍ፡፫ ።

እርሱም፡ታላቁን፡ካህን፡ኢያሱን፡በእግ ፩፤
ዚአብሔር፡መልአክ፡ፊት፡ቆሞ፡አሳየኝ ፥
ሰይጣንም፡ይከስሰው፡ዘንድ፡በስተ፡ቀኙ፡
ቆሞ፡ነበር ። እግዚአብሔርም፡ሰይጣንን፤— ፪፤
ሰይጣን፡ሆይ ፥ እግዚአብሔር፡ይገሥጽህ ፤ ኢየ
ሩሳሌምን፡የመረጠ፡እግዚአብሔር፡ይገሥ
ጽህ ፤ በውኑ፡ይህ፡ከእሳት፡የተነጠቀ፡ትን
ታግ፡አይደለምን ? አለው ። ኢያሱም፡እድ ፫፤
ፉም፡ልብስ፡ለብሶ፡በመልአኩ፡ፊት፡ቆሞ፡
ነበር ። እርሱም፡መልሶ፡በፊቱ፡የቆሙትን፤— ፬፤
እድፋሙን፡ልብስ፡ከእርሱ፡ላይ፡አውልቁ፡
አላቸው ። እርሱንም፤— እነሆ ፥ አበሳህን፡ከአ
ንተ፡አርቄአለሁ ፥ ጥሩ፡ልብስም፡አለብስሃ
ለሁ፡አለው ። ደግሞ፤— ንጹሕ፡ጥምጥም፡ ፭፤
በራሱ፡ላይ፡አድርጉ፡አለ ። እነርሱም፡በራሱ፡
ላይ፡ንጹሕ፡ጥምጥም፡አደረጉ ፥ ልብስንም፡
አለበሱት ፤ የእግዚአብሔርም፡መልአክ፡በአ
ጠገቡ፡ቆሞ፡ነበር ።
የእግዚአብሔርም፡መልአክ፡በኢያሱ፡እን ፮፤
ዲህ፡ሲል፡አዳኘበት፤— የሠራዊት፡ጌታ፡እግ ፯፤
ዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፤— በመንገዴ፡
ብትሄድ፡ትእዛዜንም፡ብትጠብቅ ፥ በቤቴ፡
ላይ፡ትፈርዳለህ ፥ አደባበዮቼንም፡ትጠብቃ
ለህ ፥ በዚህም፡ከቆሙት፡ከእነዚህ፡ጋር፡መግ
ባትን፡እሰጥሃለሁ ። ታላቁ፡ካህን፡ኢያሱ፡ ፰፤
ሆይ ፥ ለማ ፤ በፊትህም፡የሚቀመጡት፡ባል
ንጀሮችህ፡ለምልክት፡የሚሆኑ፡ሰዎች፡ናቸ
ውና፡ይስሙ ፤ እነሆ ፥ እኔ፡ባሪያዬን፡ቍጥ
ቋጥ፡አወጣለሁ ። በኢያሱ፡ፊት፡ያኖርሁት፡ ፱፤
ድንጋይ፡እነሆ፡አለ ፤ በአንዱ፡ድንጋይ፡ላይ፡

ሰባት ፡ ዓይኖች ፡ አሉ ፤ እነሆ ÷ ቅርጹን ፡ እቀር
ጻለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ÷ የዚያችንም ፡ ምድር ፡ በደል ፡ በአንድ ፡
፲፤ ቀን ፡ አስወግዳለሁ ። በዚያ ፡ ቀን ÷ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ÷ እያንዳንዱ ፡
ከወይኑና ፡ ከበለሱ ፡ በታች ፡ ሆኖ ፡ ባልንጀራ
ውን ፡ ይጠራል ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መል
አክ ፡ ተመልሶ ፡ ከእንቅልፉ ፡ እንደሚነቃ ፡
፪፤ ሰው ፡ አነቃኝ ። እርሱም ፡— የምታየው ፡ ምን
ድር ፡ ነው ? አለኝ ። እኔም ፡— እነሆ ÷ ሁለንተ
ናው ፡ ወርቅ ፡ የሆነውን ፡ መቅረዝ ፡ አየሁ ፤
የዘይትም ፡ ማሰሮ ፡ በራሱ ፡ ላይ ፡ ነበረ ÷ ሰባ
ትም ፡ መብራቶች ፡ ነበሩበት ፤ በራሱም ፡ ላይ ፡
ለነበሩት ፡ መብራቶች ፡ ሰባት ፡ ቧምቧዎች ፡
፫፤ ነበሩአቸው ። ሁለት ፡ የወይራ ፡ ዛፎች ÷ አንዱ ፡
በማሰሮው ፡ በስተ ፡ ቀኝ ፡ አንዱም ፡ በስተ ፡
ግራው ፡ ሆነው ÷ በአጠገቡ ፡ ነበሩ ፡ አልሁ ።
፬፤ ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡ መልአክ ፡
መልሼ ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ እነዚህ ፡ ምንድር ፡
፭፤ ናቸው ? አልሁት ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነ
በረውም ፡ መልአክ ፡ መልሶ ፡— እነዚህ ፡ ምን ፡
እንደ ፡ ሆኑ ፡ አታውቅምን ? አለኝ ። እኔም ፡—
፮፤ ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አላውቅም ፡ አልሁ ። መልሶም ፡—
ለዘሩባቤል ፡ የተባለው ፡ የእግዚአብሔር ፡ ቃል ፡
ይህ ፡ ነው ፡— በመንፈሴ ፡ እንጂ ፡ በኃይልና ፡
በብርታት ፡ አይደለም ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
፯፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ታላቅ ፡ ተራራ ፡ ሆይ ÷
አንተ ፡ ምንድር ፡ ነህ ? በዘሩባቤል ፡ ፊት ፡ ደል
ዳላ ፡ ሜዳ ፡ ትሆናለህ ፤ ሰዎችም ፡— ሞገስ ÷
ሞገስ ፡ ይሁንለት ፡ ብለው ፡ እየጮኹ ፡ እርሱ ፡
መደምደሚያውን ፡ ድንጋይ ፡ ያወጣል ፡ ብሎ ፡
ተናገረኝ ።
፰፤ የእግዚአብሔርም ፡ ቃል ፡ ወደ ፡ እኔ ፡ እን
፱፤ ዲህ ፡ ሲል ፡ መጣ ፡— የዘሩባቤል ፡ እጆች ፡
ይህን ፡ ቤት ፡ መሠረቱ ÷ የእርሱም ፡ እጆች ፡
ይፈጽሙታል ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔርም ፡ ወደ ፡ እናንተ ፡ እንደ ፡ ላከኝ ፡ ታውቃ
፲፤ ላችሁ ። የጥቂቱን ፡ ነገር ፡ ቀን ፡ የናቀ ፡ ማን ፡
ነው ? እነዚህ ፡ ሰባቱ ፡ ደስ ፡ ብሎአቸው ፡ በዘ
ሩባቤል ፡ እጅ ፡ ቱንቢውን ፡ ያያሉ ፤ እነዚህም ፡
በምድር ፡ ሁሉ ፡ የሚዘዋወሩ ፡ የእግዚአብሔር ፡
ዓይኖች ፡ ናቸው ።
፲፩፤ እኔም ፡ መልሼ ፡— በመቅረዙ ፡ በስተ ፡ ቀኝና ፡
በስተ ፡ ግራ ፡ ያሉ ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ የወይራ ፡
፲፪፤ ዛፎች ፡ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁት ። ሁለተ
ኛም ፡ መልሼ ፡— በሁለቱ ፡ የወርቅ ፡ ቧምቧ
ዎች ፡ አጠገብ ፡ ሆነው ፡ የወርቁን ፡ ዘይት ፡ የሚ
ያፈስሱ ፡ እነዚህ ፡ ሁለት ፡ የወይራ ፡ ቅርንጫፎች ፡
፲፫፤ ምንድር ፡ ናቸው ? አልሁት ። እርሱም ፡ መልሶ ፡—
እነዚህ ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆኑ ፡ አታውቅምን ?
አለኝ ። እኔም ፡— ጌታዬ ፡ ሆይ ÷ አላውቅም ፡
አልሁት ። እርሱም ፡— በምድር ፡ ሁሉ ፡ ጌታ ፡ ፲፬፤
አጠገብ ፡ የቆሙት ፡ ሁለቱ ፡ የተቀቡት ፡ እነ
ዚህ ፡ ናቸው ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፭ ።

ተመልሼም ፡ ዓይኖቼን ፡ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷ ፩፤
አንድ ፡ በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡ አየሁ ።
እርሱም ፡— የምታየው ፡ ምንድር ፡ ነው ? አለኝ ። ፪፤
እኔም ፡— በራሪ ፡ የመጽሐፍ ፡ ጥቅልል ፡ አያለሁ ፤
ርዝመቱ ፡ ሀያ ፡ ክንድ ፡ ወርዱም ፡ አሥር ፡ ክንድ ፡
ነው ፡ አልሁ ። እንዲህም ፡ አለኝ ፡— ይህ ፡ በም ፫፤
ድር ፡ ፊት ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ የሚወጣው ፡ እርግማን ፡
ነው ፤ የሚሰርቅ ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በዚህ ፡
በኩል ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ÷ በሐ
ሰት ፡ የሚምልም ፡ ሁሉ ፡ በእርሱ ፡ ላይ ፡ በዚያ ፡
በኩል ፡ እንደ ፡ ተጻፈው ፡ ሁሉ ፡ ይጠፋል ።
እኔ ፡ አስወጣዋለሁ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ፬፤
እግዚአብሔር ÷ ወደሚሰርቀውም ፡ ቤት ÷ በሐ
ሰትም ፡ በስሜ ፡ ወደሚምለው ፡ ቤት ፡ ይገባል ፤
በቤቱም ፡ ውስጥ ፡ ይኖራል ÷ እርሱንም ÷ እን
ጨቱንና ፡ ድንጋዩን ÷ ይበላል ።
ከእኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረው ፡ መልአክ ፡ ፭፤
ወጥቶ ፡— ዓይኖችህን ፡ አንሣ ÷ ይህችም ፡ የም
ትወጣው ፡ ምን ፡ እንደ ፡ ሆነች ፡ እይ ፡ አለኝ ።
እኔም ፡— ምንድር ፡ ናት ? አልሁ ። እርሱም ፡— ፮፤
ይህች ፡ የምትወጣው ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያ ፡ ናት ፡
አለኝ ። ደግሞም ፡— በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ያለ ፡
በደላቸው ፡ ይህ ፡ ነው ፡ አለ ። እነሆም ÷ የእርሳ ፯፤
ሱን ፡ መክሊት ፡ አነሡት ፤ እነሆም ÷ በኢፍ ፡
መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ አንዲት ፡ ሴት ፡ ተቀ
ምጣ ፡ ነበር ። እርሱም ፡— ይህች ፡ ክፋት ፡ ናት ፡ ፰፤
አለኝ ፤ በኢፍ ፡ መስፈሪያው ፡ ውስጥ ፡ ጣላት ÷
የእርሳሱንም ፡ ጠገራ ፡ በመስፈሪያ ፡ አፍ ፡ ላይ ፡
ጣለ ። ዓይኖቼንም ፡ አንሥቼ ፡ አየሁ ÷ እነሆም ÷ ፱፤
ሁለት ፡ ሴቶች ፡ ወጡ ÷ ነፋስም ፡ በክንፎቻ
ቸው ፡ ነበረ ፤ ክንፎቻቸውም ፡ እንደ ፡ ሽመላ ፡
ክንፎች ፡ ነበሩ ፤ የኢፍ ፡ መስፈሪያውንም ፡
በምድርና ፡ በሰማይ ፡ መካከል ፡ አነሡት ። ከእ ፲፤
ኔም ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ የነበረውን ፡ መልአክ ፡—
እነዚህ ፡ የኢፍ ፡ መስፈሪያውን ፡ ወዴት ፡ ይወ
ስዱታል ? አልሁት ። እርሱም ፡— በሰናዖር ፡ ፲፩፤
ምድር ፡ ቤት ፡ ይሠሩለት ፡ ዘንድ ፡ ይወስዱታል ፤
በተዘጋጀም ፡ ጊዜ ፡ በዚያ ፡ በስፍራው ፡ ይኖ
ራል ፡ አለኝ ።

ምዕራፍ ፡ ፮ ።

ተመልሼም ፡ ዓይኖቼን ፡ አነሣሁ ÷ እነሆም ÷ ፩፤
አራት ፡ ሰረገሎች ፡ ከሁለት ፡ ተራራ ፡ መካከል ፡
ሲወጡ ፡ አየሁ ፤ ተራሮቹም ፡ የናስ ፡ ተራሮች ፡
ነበሩ ። በፊተኛው ፡ ሰረገላ ፡ መጋላ ፡ ፈረሶች ÷ ፪፤
በሁለተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ ዱሪ ፡ ፈረሶች ፡ ነበሩ ÷
በሦስተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ አምባላይ ፡ ፈረሶች ÷ ፫፤
በአራተኛውም ፡ ሰረገላ ፡ ቅጥልጣል ፡ ፈረሶች ፡
ነበሩ ። ከእኔ ፡ ጋር ፡ ይነጋገር ፡ ለነበረውም ፡ ፬፤

መልአክ፡መልሼ፡— ጌታዬ፡ሆይ፥እነዚህ፡
፭ ምንድር፡ናቸው? አልሁት። መልአኩም፡
መልሶ፡— እነዚህ፡በምድር፡ሁሉ፡ጌታ፡ፊት፡
ከቆሙበት፡ስፍራ፡የሚወጡ፡አራቱ፡የሰ
፮ ማይ፡ነፋሳት፡ናቸው። ዱሪ፡ፈረሶች፡ያሉ
በት፡ወደ፡ሰሜን፡ይወጣል፤አምባላዮቹም፡
ከእነርሱ፡በኋላ፡ይወጣሉ፥ቀጥልጣሎችም፡
፯ ወደ፡ደቡብ፡ይወጣሉ፡አለኝ። መጋላዎቹም፡
ደግሞ፡ወጡ፡በምድርም፡ይመላለሱ፡ዘንድ፡
ለመሄድ፡ይፈልጉ፡ነበር፤እርሱም፡— ሂዱ፥
በምድር፡ላይ፡ተመላለሱ፡አለ። እነርሱም፡
፰ በምድር፡ላይ፡ተመላለሱ። ጮኾም፡— እነሆ፥
ወደ፡ሰሜን፡ምድር፡የሚወጡት፡እነርሱ፡
መንፈሴን፡በሰሜን፡ምድር፡ላይ፡አሳርፈ
ዋል፡ብሎ፡ተናገረኝ።
፱ የእግዚአብሔርም፡ቃል፡ወደ፡እኔ፡እን
፲ ዲህ፡ሲል፡መጣ፡— ከባቢሎን፡ከመጡት፡
ምርኮኞች፡ከሔልዳይና፡ከጦብያ፡ከዮዳኤም፡
ውሰድ፤በዚያም፡ቀን፡መጥተህ፡ወደ፡ሶፎ
ንያስ፡ልጅ፡ወደ፡ኢዮስያስ፡ቤት፡ግባ።
፲፩ ብርንና፡ወርቅን፡ከእነርሱ፡ውሰድ፥አክሊሎ
ችንም፡ሥራ፤በታላቁም፡ካህን፡በኢዮሴ
ዴቅ፡ልጅ፡በኢያሱ፡ራስ፡ላይ፡ድፋቸው፥
፲፪ እንዲህም፡በለው፡— የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚ
አብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እነሆ፥ስሙ፡
ቍጥቋጥ፡የሚባል፡ሰው፡በስፍራው፡ይበቅ
ላል፥የእግዚአብሔርንም፡መቅደስ፡ይሠራል።
፲፫ እርሱ፡የእግዚአብሔርን፡መቅደስ፡ይሠራል፥
ክብርንም፡ይሸከማል፥በዙፋኑም፡ላይ፡ተቀ
ምጦ፡ይነግሣል፤በዙፋኑም፡ላይ፡ካህን፡ይሆ
ናል፥የሰላምም፡ምክር፡በሁለቱ፡መካከል፡
፲፬ ይሆናል። አክሊሎችም፡ለሔሌምና፡ለጦብያ፡
ለዮዳኤም፡ለሶፎንያስም፡ልጅ፡ለሔን፡በእግ
ዚአብሔር፡መቅደስ፡ውስጥ፡ለመታሰቢያ፡
፲፭ ይሆናሉ። በሩቅም፡ያሉት፡መጥተው፡የእ
ግዚአብሔርን፡መቅደስ፡ይሠራሉ፤የሠራዊት፡
ጌታ፡እግዚአብሔርም፡ወደ፡እናንተ፡እንደ፡
ላከኝ፡ታውቃላችሁ። የአምላካችሁንም፡የእ
ግዚአብሔርን፡ቃል፡አጥብቃችሁ፡ብትሰሙ፡
ይህ፡ይሆናል።

ምዕራፍ፡፯።

፩ በንጉሡም፡በዳርዮስ፡በአራተኛው፡ዓመት፡
ካሴሉ፡በሚባል፡በዘጠነኛው፡ወር፡በአራተ
ኛው፡ቀን፡የእግዚአብሔር፡ቃል፡ወደ፡ዘካ
፪ ርያስ፡መጣ። የቤቴልም፡ሰዎች፡ሳራሳርንና፡
ሬጌሜሌክን፡ሰዎቻቸውንም፡በእግዚአብሔር፡
፫ ፊት፡ይለምኑ፡ዘንድ፥ለሠራዊት፡ጌታ፡ለእግ
ዚአብሔር፡ቤት፡ካህናት፡ለነቢያትም፡— በለ
ፉት፡ዓመታት፡እንዳደረግሁት፡በአምስተ
ኛው፡ወር፡መለየትና፡ማልቀስ፡ይገባኛልን?
ብለው፡ይናገሩ፡ዘንድ፡ልከአቸው፡ነበር።
፬ የሠራዊትም፡ጌታ፡የእግዚአብሔር፡ቃል፡
፭ ወደ፡እኔ፡እንዲህ፡ሲል፡መጣ፡— ለምድሩ፡
ሕዝብ፡ሁሉ፡ለካህናትም፡እንዲህ፡ብለህ፡
ተናገራቸው፡— በዚህ፡በሰባው፡ዓመት፡በአ
ምስተኛውና፡በሰባተኛው፡ወር፡በጾማችሁና፡
ባለቀሳችሁ፡ጊዜ፥በውኑ፡ለእኔ፡ጾም፡ጾማ
ችሁልኝ? በምትበሉበትና፡በምትጠጡበትስ፡ ፮
ጊዜ፥ለራሳችሁ፡የምትበሉና፡የምትጠጡ፡
አይደላችሁምን? ኢየሩሳሌምና፡በዙሪያዋ፡ ፯
ያሉ፡ከተሞች፡ገና፡ሰዎች፡ባሉባቸው፡ጊዜ፥
በምቾትም፡ተቀምጠው፡ሳሉ፥ደቡቡና፡ቈላ
ውም፡ሰዎች፡ባሉባቸው፡ጊዜ፥እግዚአብ
ሔር፡በቀደሙት፡ነቢያት፡እጅ፡የተናገረ
ውን፡ቃል፡መስማት፡አይገባችሁምን?
የእግዚአብሔርም፡ቃል፡ወደ፡ዘካርያስ፡ ፰
እንዲህ፡ሲል፡መጣ፡— የሠራዊት፡ጌታ፡እግ ፱
ዚአብሔር፡እንዲህ፡ብሎ፡ተናግሮአል፡— እው
ነተኛውን፡ፍርድ፡ፍረዱ፤ቸርነትንና፡ምሕ
ረትን፡ሁላችሁ፡ለወንድሞቻችሁ፡አድርጉ፤
መበለቲቱንና፡ድሀ፡አደጉን፥መጻተኛውንና፡ ፲
ችግረኛውን፡አትበድሉ፤ከእናንተም፡ማንም፡
በወንድሙ፡ላይ፡ክፉውን፡ነገር፡በልቡ፡
አያስብ። እነርሱ፡ግን፡ደንደሳቸውን፡አዞሩ፡ ፲፩
እንጂ፡መስማትን፡እምቢ፡አሉ፤እንዳይሰ
ሙም፡ጆሮአቸውን፡አደነቈሩ። የሠራዊትም፡ ፲፪
ጌታ፡እግዚአብሔር፡በቀደሙት፡ነቢያት፡
እጅ፡በመንፈሱ፡የላከውን፡ሕጉንና፡ቃሉን፡
እንዳይሰሙ፡ልባቸውን፡እንደ፡አልማዝ፡
አጠነከሩ፤ስለዚህ፡ከሠራዊት፡ጌታ፡ከእግዚአ
ብሔር፡ዘንድ፡ታላቅ፡ቍጣ፡መጣ። እኔ፡በጠ ፲፫
ራሁ፡ጊዜ፡እነርሱ፡እንዳልሰሙኝ፥እንዲሁ፡
እነርሱ፡በሚጠሩበት፡ጊዜ፡እኔ፡አልሰማም፥
ይላል፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፤ወደ ፲፬
ማያውቁአቸውም፡አሕዛብ፡ሁሉ፡በዐውሎ፡
ነፋስ፡በተንኋቸው። እንዲሁ፡ከእነርሱ፡በኋላ፡
ምድሪቱ፡ባድማ፡ሆናለች፥የሚተላለፍባትና፡
የሚመላለስባትም፡አልነበረም፤ያማረችው
ንም፡ምድር፡ባድማ፡አደረጉአት።

ምዕራፍ፡፰።

የሠራዊትም፡ጌታ፡የእግዚአብሔር፡ቃል፡ ፩
ወደ፡እኔ፡እንዲህ፡ሲል፡መጣ፡— የሠራዊት፡ ፪
ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— ስለ፡
ጽዮን፡ታላቅ፡ቅንዓት፡ቀንቻለሁ፥በታላቅም፡
ቍጣ፡ስለ፡እርስዋ፡ቀንቻለሁ። እግዚአብሔር፡ ፫
እንዲህ፡ይላል፡— ወደ፡ጽዮን፡ተመልሻለሁ፥
በኢየሩሳሌምም፡መካከል፡እኖራለሁ፤ኢየሩ
ሳሌምም፡የእውነት፡ከተማ፡ትባላለች፤የሠ
ራዊትም፡ጌታ፡የእግዚአብሔር፡ተራራ፡የተ
ቀደሰ፡ተራራ፡ይባላል። የሠራዊት፡ጌታ፡ ፬
እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— ዳግመኛ፡
ሽማግሌዎችና፡ባልቴቶች፡በኢየሩሳሌም፡አደ
ባባይ፡ይቀመጣሉ፤ሰውም፡ሁሉ፡ከዕድሜው፡
ብዛት፡የተነሣ፡ምርኩዝ፡በእጁ፡ይይዛል።
የከተማይቱም፡አደባባዮች፡በእነዚያ፡በሚጫ ፭
ወቱ፡ወንዶችና፡ሴቶች፡ልጆች፡ይሞላሉ።

፮፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡
ይላል፡— በዚህ፡ወራት፡በዚህ፡ሕዝብ፡ቅሬታ፡
ዓይን፡ዘንድ፡ድንቅ፡ቢሆን÷በውኑ፡በእኔ፡
ዓይን፡ዘንድ፡ደግሞ፡ድንቅ፡ይሆናልን?ይላል፡
፯፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር። የሠራዊት፡
ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— እነሆ÷
ሕዝቤን፡ከምሥራቅ፡ምድርና፡ከምዕራብ፡
፰፤ ምድር፡አድነዋለሁ፤አመጣቸዋለሁም÷በኢ
የሩሳሌምም፡ውስጥ፡ይኖራሉ፤እነርሱም፡
ሕዝብ፡ይሆኑኛል÷እኔም፡በእውነትና፡በጽ
ድቅ፡አምላክ፡እሆናቸዋለሁ።
፱፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡
ይላል፡— መቅደሱ፡ይሠራ፡ዘንድ፡የሠራዊት፡
ጌታ፡የእግዚአብሔር፡ቤት፡ከተመሠረተበት፡
ቀን፡ጀምሮ፡ከነቢያት፡አፍ፡ይህን፡ቃል፡
በዚህ፡ዘመን፡የሰማችሁ፡እናንተ፡ሆይ÷እጃ
፲፤ ችሁን፡አበርቱ። ከዚያ፡ወራት፡አስቀድሞ፡
ለሰውና፡ለእንስሳ፡ዋጋ፡አልነበረምና፤እኔም፡
ሰውን፡ሁሉ፡በወንድሙ፡ላይ፡አስነሥቼ፡
ነበርና፡ከአስጨናቂው፡የተነሣ፡ለሚገባውና፡
፲፩፤ ለሚወጣው፡ሰላም፡አልነበረም። አሁን፡ግን፡
እንደ፡ቀደመው፡ዘመን፡በዚህ፡ሕዝብ፡
ቅሬታ፡ላይ፡አልሆንም÷ይላል፡የሠራዊት፡
፲፪፤ ጌታ፡እግዚአብሔር። ነገር፡ግን፡ሰላምን፡እዘ
ራለሁ፤ወይኑ፡ፍሬውን፡ይሰጣል÷ምድርም፡
አዝመራዋን፡ታወጣለች÷ሰማያትም፡ጠላቸ
ውን፡ይሰጣሉ፤ለዚህም፡ሕዝብ፡ቅሬታ፡
፲፫፤ ይህን፡ነገር፡ሁሉ፡አወርሳለሁ። የይሁዳ፡
ቤትና፡የእስራኤል፡ቤት፡ሆይ÷በአሕዛብ፡
ዘንድ፡እርግማን፡እንደ፡ነበራችሁ÷እንዲሁ፡
አድናችኋለሁ÷በረከትም፡ትሆናላችሁ፤አት
ፍሩ÷እጃችሁንም፡አበርቱ።
፲፬፤ የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡
ይላልና፡— አባቶቻችሁ፡እጅግ፡ባስቈጡኝ፡
ጊዜ፡ክፉ፡ለማድረግ፡እንዳሰብሁ÷እንዳል
ተጸጸትሁም÷ይላል፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚ
፲፭፤ አብሔር÷እንዲሁ፡ዳግመኛ፡ለኢየሩሳሌ
ምና፡ለይሁዳ፡ቤት፡በዚህ፡ወራት፡በጎነትን፡
፲፮፤ አደርግ፡ዘንድ፡አስቤአለሁ፤አትፍሩ። የምት
ሠሩት፡ነገር፡ይህ፡ነው፤እያንዳንዳችሁ፡ከባ
ልንጀራችሁ፡ጋር፡እውነትን፡ተነጋገሩ፤በበር፡
አደባባያችሁም፡የእውነትንና፡የሰላምን፡
፲፯፤ ፍርድ፡ፍረዱ፤ሁላችሁም፡በባልንጀራችሁ፡
ላይ፡ክፉን፡ነገር፡በልባችሁ፡አታስቡ፤የሐ
ሰትንም፡መሐላ፡አትውደዱ፤ይህን፡ነገር፡
ሁሉ፡እጠላለሁና÷ይላል፡እግዚአብሔር።
፲፰፤ የሠራዊት፡ጌታ፡የእግዚአብሔር፡ቃል፡
፲፱፤ ወደ፡እኔ፡እንዲህ፡ሲል፡መጣ፡— የሠራዊት፡
ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡— የአራ
ተኛው፡ወር፡ጾም፡የአምስተኛውም፡የሰባተ
ኛውም፡የአሥረኛውም፡ወር፡ጾም፡ለይሁዳ፡
ቤት፡ደስታና፡ተድላ፡የሐሤትም፡በዓላት፡
ይሆናል፤ስለዚህም፡እውነትንና፡ሰላምን፡
፳፤ ውደዱ። የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡
እንዲህ፡ይላል፡— በብዙ፡ከተሞች፡የሚቀ
መጡ፡አሕዛብ፡ገና፡ይመጣሉ፤በአንዲትም፡ ፳፩፤
ከተማ፡የሚኖሩ፡ሰዎች፡— እግዚአብሔርን፡
እንለምን፡ዘንድ÷የሠራዊትንም፡ጌታ፡እግ
ዚአብሔርን፡እንፈልግ፡ዘንድ፡ኑ፡እንሂድ፤
እኔም፡እሄዳለሁ፡እያሉ፡ወደ፡ሌላ፡ከተማ፡
ይሄዳሉ። ብዙ፡ወገኖችና፡ኃይለኞች፡አሕ ፳፪፤
ዛብ፡በኢየሩሳሌም፡የሠራዊትን፡ጌታ፡እግ
ዚአብሔርን፡ይፈልጉ፡ዘንድ÷እግዚአብሔ
ርንም፡ይለምኑ፡ዘንድ፡ይመጣሉ። የሠራዊ ፳፫፤
ትም፡ጌታ፡እግዚአብሔር፡እንዲህ፡ይላል፡—
በዚያ፡ዘመን፡ከአሕዛብ፡ቋንቋ፡ሁሉ፡አሥር፡
ሰዎች፡የአንዱን፡አይሁዳዊ፡ሰው፡ልብስ፡
ዘርፍ፡ይዘው፡— እግዚአብሔር፡ከእናንተ፡
ጋር፡እንዳለ፡ሰምተናልና፡ከእናንተ፡ጋር፡
እንሂድ፡ይላሉ።

ምዕራፍ፡፱።

የእግዚአብሔር፡ቃል፡ሸክም፡በሴድራክ፡ ፩፤
ምድር፡ላይ፡ነው÷በደማስቆም፡ላይ፡ያር
ፋል፤የእግዚአብሔር፡ዓይን፡ወደ፡ሰውና፡
ወደ፡እስራኤል፡ነገድ፡ሁሉ፡ዘንድ፡ነው፤
ደግሞም፡በዳርቻዋ፡ባለችው፡በሐማት፡ ፪፤
ላይ÷እጅግ፡ጠቢበኞች፡በሆኑ፡በጢሮስና፡
በሲዶና፡ላይ፡ነው። ጢሮስም፡ምሽግን፡ ፫፤
ለራስዋ፡ሠርታለች÷ብሩንም፡እንደ፡አፈር፡
ጥሩውንም፡ወርቅ፡እንደ፡መንገድ፡ጭቃ፡
አከማችታለች። እነሆ÷ጌታ፡ይገፍፋታል÷ ፬፤
በባሕርም፡ላይ፡ያለውን፡ብርታትዋን፡ይመ
ታል፤እርስዋም፡በእሳት፡ትበላለች። አስቀ ፭፤
ሎና፡አይታ፡ትፈራለች፤ጋዛ፡ደግሞ፡አይታ፡
እጅግ፡ትታመማለች፤አቃሮንም፡እንዲሁ÷
ተስፋዋ፡ይቈረጣልና፤ንጉሡም፡ከጋዛ፡ይጠ
ፋል÷በአስቀሎናም፡የሚቀመጥ፡አይገኝም።
የተደባለቀ፡ወገን፡በአዛጦን፡ይቀመጣል÷ ፮፤
የፍልስጥኤማውያንንም፡ትዕቢት፡አጠፋለሁ።
ደሙንም፡ከአፉ፡ውስጥ፡ርኩሱንም፡ነገር፡ ፯፤
ከጥርሱ፡መካከል፡አስወግዳለሁ፤እርሱም፡
ደግሞ፡ለአምላካችን፡ቅሬታ፡ይሆናል፤በይ
ሁዳም፡እንደ፡አለቃ፡ይሆናል÷አቃሮንም፡
እንደ፡ኢያቡሳዊ፡ይሆናል። እኔም፡ማንም፡ ፰፤
እንዳይሄድና፡እንዳይመለስ፡እንደ፡ጠባቂ፡
ጦር፡ሆኖ፡በቤቴ፡ዙሪያ፡ሰፈር፡አደርጋለሁ፤
አሁንም፡በዓይኔ፡አይቻለሁና፡ከዚህ፡በኋላ፡
አስጨናቂ፡አያልፍባቸውም።
አንቺ፡የጽዮን፡ልጅ፡ሆይ÷እጅግ፡ደስ፡ ፱፤
ይበልሽ፤አንቺ፡የኢየሩሳሌም፡ልጅ፡ሆይ÷
እልል፡በዪ፤እነሆ÷ንጉሥሽ፡ጻድቅና፡አዳኝ፡
ነው፤ትሑትም፡ሆኖ በአህያም÷በአህያይቱ፡
ግልገል፡በውርንጫይቱ፡ላይ፡ተቀምጦ፡
ወደ፡አንቺ፡ይመጣል። ሰረገላውንም፡ከኤ ፲፤
ፍሬም፡ፈረሱንም፡ከኢየሩሳሌም፡አጠፋለሁ፤
የሰልፉም፡ቀስት፡ይሰበራል÷ለአሕዛብም፡
ሰላምን፡ይናገራል፤ግዛቱም፡ከባሕር፡እስከ፡

ባሕር ፥ ከወንዙም ፡ እስከ ፡ ምድር ፡ ዳርቻ ፡
ድረስ ፡ ይሆናል ።
፲፩፤ ለአንቺም ፡ ደግሞ ፡ ስለ ፡ ቃል ፡ ኪዳንሽ ፡
ደም ፥ እስሮችሽን ፡ ውኃ ፡ ከሌለበት ፡ ጕድጓድ ፡
፲፪፤ አውጥቻለሁ ። እናንተ ፡ በተስፋ ፡ የምትኖሩ ፡
እስሮች ፡ ሆይ ፥ ወደ ፡ ጽኑ ፡ አምባ ፡ ተመ
ለሱ ፤ ሁለት ፡ እጥፍ ፡ አድርጌ ፡ እንድመልስ
፲፫፤ ልሽ ፡ ዛሬ ፡ እነግርሻለሁ ። ይሁዳን ፡ ለእኔ ፡ ገት
ሬአለሁ ፤ ቀስቱን ፡ በኤፍሬም ፡ ሞልቼአለሁ ፤
ጽዮን ፡ ሆይ ፥ ልጆችሽን ፡ በግሪክ ፡ ልጆች ፡
ላይ ፡ አስነሣለሁ ፥ አንቺንም ፡ እንደ ፡ ኃያል ፡
፲፬፤ ሰው ፡ ሰይፍ ፡ አደርግሻለሁ ። እግዚአብሔርም ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይገለጣል ፥ ፍላጻውም ፡ እንደ ፡
መብረቅ ፡ ይወጣል ፤ ጌታ ፡ እግዚአብሔርም ፡
መለከትን ፡ ይነፋል ፥ በደቡብም ፡ ዐውሎ ፡ ነፋስ ፡
፲፭፤ ይሄዳል ። የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፡
ይጠብቃቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ይበሉአቸዋል ፥
የወንጭፉንም ፡ ድንጋዮች ፡ ይረግጣሉ ፤ እንደ ፡
ወይን ፡ ጠጅም ፡ ይጠጡአቸዋል ፥ እንደ ፡ ጥዋ
ዎችም ፡ እንደ ፡ መሠዊያም ፡ ማዕዘኖች ፡ የተ
፲፮፤ ሞሉ ፡ ይሆናሉ ። በዚያም ፡ ቀን ፡ አምላካቸው ፡
እግዚአብሔር ፡ እንደ ፡ ሕዝቡ ፡ መንጋ ፡ ያድና
ቸዋል ፤ እነርሱም ፡ ለአክሊል ፡ እንደሚሆኑ ፡
እንደ ፡ ክቡሩ ፡ ድንጋዮች ፡ ይሆናሉ ፥ በምድ
፲፯፤ ሩም ፡ ላይ ፡ ይብለጨለጫሉ ። በጎነቱ ፡ እንዴት ፡
ታላቅ ፡ ነው ! ውበቱስ ፡ እንዴት ፡ ታላቅ ፡
ነው ! እህል ፡ ጕበዛዝቱን ፥ ጉሽ ፡ ጠጅም ፡ ቈነ
ጃጅቱን ፡ ያለመልማል ።

ምዕራፍ ፡ ፲ ።

፩፤ በኋለኛው ፡ ዝናብ ፡ ጊዜ ፡ ከእግዚአብሔር ፡
ዘንድ ፡ ዝናቡን ፡ ለምኑ ፤ እግዚአብሔር ፡ መብ
ረቅ ፡ ያደርጋል ፤ እርሱም ፡ የበልግ ፡ ዝናብን ፡
ለእያንዳንዱም ፡ በሜዳ ፡ ውስጥ ፡ ሣርን ፡ ይሰ
፪፤ ጣል ። ተራፊም ፡ ከንቱነትን ፡ ተናግረዋልና ፥
ምዋርተኞችም ፡ ውሸትን ፡ አይተዋልና ፤ ሕል
ምንም ፡ የሚያዩ ፡ በሐሰት ፡ ተናግረዋል ፥ በከ
ንቱም ፡ ያጽናናሉ ፤ እረኛም ፡ የላቸውምና ፡
እንደ ፡ በጎች ፡ ተቅበዝብዘዋል ፡ ተጨንቀው
ማል ።
፫፤ ቍጣዬ ፡ በእረኞች ፡ ላይ ፡ ነድዶአል ፥ አውራ ፡
ፍየሎችንም ፡ እቀጣለሁ ፤ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔርም ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡ መንጋውን ፡
ጐብኝቶአል ፥ በሰልፍም ፡ ውስጥ ፡ እንዳለ ፡
፬፤ እንደ ፡ ክብሩ ፡ ፈረስ ፡ ያደርጋቸዋል ። ከእርሱ ፡
ዘንድ ፡ የማዕዘኑ ፡ ድንጋይ ፥ ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡
ችንካሩ ፥ ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ የሰልፉ ፡ ቀስት ፥
ከእርሱም ፡ ዘንድ ፡ አስገባሪው ፡ ሁሉ ፡ በአንድ ፡
፭፤ ላይ ፡ ይመጣሉ ። በሰልፍም ፡ ጊዜ ፡ ጠላቶቻ
ቸውን ፡ በመንገድ ፡ ጭቃ ፡ ውስጥ ፡ እንደሚረ
ግጡ ፡ ኃያላን ፡ ይሆናሉ ፤ እግዚአብሔርም ፡
ከእነርሱ ፡ ጋር ፡ ነውና ፡ ይዋጋሉ ፥ ፈረሰኞችም ፡
፮፤ ያፍራሉ ። ወድጃቸዋለሁና ፡ የይሁዳን ፡ ቤት ፡
አበረታለሁ ፥ የዮሴፍንም ፡ ቤት ፡ አድናለሁ ፤
አደላድላቸዋለሁም ፤ እመልሳቸዋለሁ ፤ እኔም ፡
አምላካቸው ፡ እግዚአብሔር ፡ ነኝና ፥ እኔም ፡
እሰማቸዋለሁና ፡ እንዳልጣልኋቸው ፡ ይሆናሉ ።
የኤፍሬምም ፡ ሰዎች ፡ እንደ ፡ ኃያላን ፡ ይሆ ፯፤
ናሉ ፥ ልባቸውም ፡ የወይን ፡ ጠጅ ፡ እንደ ፡ ጠጣ ፡
ሰው ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ልጆቻቸውም ፡ አይተው ፡
ደስ ፡ ይላቸዋል ፥ ልባቸውም ፡ በእግዚአብሔር ፡
ሐሤት ፡ ያደርጋል ።
ተቤዥቼአቸዋለሁና ፡ በፉጨት ፡ ጠርቼ ፡ እሰበ ፰፤
ስባቸዋለሁ ፤ ቀድሞም ፡ በዝተው ፡ እንደ ፡ ነበሩ ፡
ይበዛሉ ። በአሕዛብም ፡ መካከል ፡ ብዘራቸው ፡ ፱፤
እንኳ ፡ በሩቅ ፡ አገር ፡ ሳሉ ፡ ያስቡኛል ፥ ከልጆ
ቻቸውም ፡ ጋር ፡ በሕይወት ፡ ይኖራሉ ፥ ይመ
ለሱማል ። ከግብጽም ፡ ምድር ፡ እመልሳቸዋ ፲፤
ለሁ ፥ ከአሦርም ፡ እሰበስባቸዋለሁ ፤ ወደ ፡ ገለዓ
ድና ፡ ወደ ፡ ሊባኖስ ፡ ምድር ፡ አመጣቸዋለሁ ፥
የሚበቃም ፡ ቦታ ፡ አይገኝላቸውም ። እርሱም ፡ ፲፩፤
በጭንቅ ፡ ባሕር ፡ ያልፋል ፥ የባሕርንም ፡ ሞገድ ፡
ይመታል ፥ የወንዙም ፡ ጥልቅ ፡ ሁሉ ፡ ይደር
ቃል ፤ የአሦርም ፡ ትዕቢት ፡ ይዋረዳል ፥ የግብ
ጽም ፡ በትረ ፡ መንግሥት ፡ ይርቃል ። በአምላክ ፲፪፤
ቸው ፡ በእግዚአብሔር ፡ አበረታቸዋለሁ ፥ በስ
ሙም ፡ ይመካሉ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ።

ምዕራፍ ፡ ፲፩ ።

ሊባኖስ ፡ ሆይ ፥ ደጆችህን ፡ ክፈት ፥ እሳትም ፡ ፩፤
ዝግባዎችህን ፡ ትብላ ። የጥድ ፡ ዛፍ ፡ ሆይ ፥ ዝግባ ፡ ፪፤
ወድቆአልና ፥ ከበርቴዎችም ፡ ጠፍተዋልና ፡
ዋይ ፡ በል ፤ እናንተም ፡ የባሳን ፡ ዛፎች ፡ ሆይ ፥
ጽኑው ፡ ጫካ ፡ ተቈርጦአልና ፡ ዋይ ፡ በሉ ።
የእረኞች ፡ ክብር ፡ ተዋርዶአልና ፡ የዋይታቸው ፡ ፫፤
ድምፅ ፡ ተሰምቶአል ፤ የዮርዳኖስ ፡ ትዕቢት ፡
ተዋርዶአልና ፡ የአንበሶች ፡ ግሣት ፡ ድምፅ ፡
ተሰምቶአል ።
አምላኬ ፡ እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ብሎ ፬፤
አል ፡— ለእርድ ፡ የሚሆኑትን ፡ በጎች ፡ ጠብቅ ።
የገዙአቸው ፡ ያርዱአቸዋል ፥ ራሳቸውንም ፡ ፭፤
እንደ ፡ በደለኞች ፡ አድርገው ፡ አይቈጥሩም ፤
የሸጡአቸውም ፡— ባለ ፡ ጠጋ ፡ ሆነናልና ፡ እግዚ
አብሔር ፡ ይመስገን ፡ ይላሉ ፤ እረኞቻቸውም ፡
አይራሩላቸውም ። ከእንግዲህ ፡ ወዲህ ፡ በም ፮፤
ድር ፡ ላይ ፡ ለሚኖሩ ፡ አልራራም ፥ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ እነሆም ፥ ሰውን ፡ ሁሉ ፡ በባልን
ጀራውና ፡ በንጉሡ ፡ እጅ ፡ አሳልፌ ፡ እሰጣለሁ ፤
ምድሪቱንም ፡ ይመታሉ ፥ ከእጃቸውም ፡ አላድ
ናቸውም ።
እኔም ፡ ለእርድ ፡ የሚሆኑትን ፡ በጎች ፥ የመ ፯፤
ንጋውን ፡ ችግረኞች ፡ ጠበቅሁ ። ሁለት ፡ በት
ሮችንም ፡ ወሰድሁ ፤ የአንዲቱን ፡ ስም ፡ ውበት ፥
የሁለተኛይቱንም ፡ ስም ፡ ማሰሪያ ፡ ብዬ ፡ ጠራሁ ፤
መንጋውንም ፡ ጠበቅሁ ። በአንድ ፡ ወርም ፡ ፰፤
ሦስቱን ፡ እረኞች ፡ አጠፋሁ ፤ ነፍሴም ፡ ተሰቀ
ቀቻቸው ፥ ነፍሳቸውም ፡ ደግሞ ፡ እኔን ፡ ጠላች ።
እኔም ፡— እናንተን ፡ አልጠብቅም ፤ የሚሞ ፱፤

ተው፡ይሙት ÷ የሚጠፋውም፡ይጥፋ ፤ የቀ
ረውም፡እያንዳንዱ፡የባልንጀራውን፡ሥጋ፡
፲፤ ይብላ፡አልሁ። እኔም፡ከሕዝቦች፡ሁሉ፡ጋር፡
የገባሁትን፡ቃል፡ኪዳኔን፡አፈርስ፡ዘንድ፡
ውበት፡የተባለችውን፡በትሬን፡ወስጄ፡ቈረ
፲፩፤ ጥሁ። በዚያም፡ቀን፡ተሰበረች ፤ እንዲሁም፡
እኔን፡የተመለከቱ፡የመንጋው፡ችግረኞች፡
የእግዚአብሔር፡ቃል፡እንደ፡ነበረ፡አወቁ።
፲፪፤ እኔም ፦ ደስ፡ብሎአችሁ፡እንደ፡ሆነ፡ዋጋ
ዬን፡ስጡኝ ፤ ያለዚያ፡ግን፡ተዉት፡አልሁ።
እነርሱም፡ለዋጋዬ፡ሠላሳ፡ብር፡መዘኑ።
፲፫፤ እግዚአብሔርም ፦ የተስማሙበትን፡የከበረ
ውን፡ዋጋዬን፡በግምጃ፡ቤቱ፡ውስጥ፡አኑ
ረው፡አለኝ። እኔም፡ሠላሳውን፡ብር፡ወስጄ፡
በእግዚአብሔር፡ቤት፡ባለው፡በግምጃ፡ቤቱ፡
፲፬፤ ውስጥ፡አኖርሁት። በይሁዳና፡በእስራኤል፡
መካከል፡ያለውንም፡ወንድማማችነት፡እሰ
ብር፡ዘንድ፡ማሰሪያ፡የተባለችውን፡ሁለተኛ
ይቱን፡በትሬን፡ቈረጥሁ።
፲፭፤ እግዚአብሔርም፡እንዲህ፡አለኝ ፦ ዳግመ
፲፮፤ ኛም፡የሰነፍን፡እረኛ፡ዕቃ፡ውሰድ። እነሆ ÷
በአገሩ፡ውስጥ፡እረኛ፡አስነሣለሁ ፤ እርሱም፡
የጠፋውን፡አያስብም ÷ የባዘነውን፡አይፈል
ግም ÷ የተሰበረውን፡አይጠግንም ፤ የዳነው
ንም፡አይቀልብም ÷ ነገር፡ግን፡የሰባውን፡
ሥጋ፡ይበላል ÷ ሰኰናውንም፡ይቀለጣጥማል።
፲፯፤ መንጋውን፡ለሚተው፡ለምናምንቴ፡እረኛ፡
ወዮለት ! ሰይፍ፡በክንዱና፡በቀኝ፡ዓይኑ፡
ላይ፡ይሆናል ፤ ክንዱም፡አጥብቃ፡ትደርቃ
ለች ÷ ቀኝ፡ዓይኑም፡ፈጽማ፡ትጨልማለች።

ምዕራፍ፡፲፪።

፩፤ ስለ፡እስራኤል፡የተነገረ፡የእግዚአብሔር፡
ቃል፡ሸክም፡ይህ፡ነው።
ሰማያትን፡የዘረጋ ÷ ምድርንም፡የመሠረተ ÷
የሰውንም፡መንፈስ፡በውስጡ፡የሠራ፡እግዚ
፪፤ አብሔር፡እንዲህ፡ይላል ፦ እነሆ ÷ ኢየሩሳ
ሌምን፡በዙሪያዋ፡ላሉት፡ለአሕዛብ፡ሁሉ፡
የመንገድገድ፡ዋንጫ፡አደርጋታለሁ ፤ ደግ
ሞም፡ኢየሩሳሌም፡ስትከበብ፡በይሁዳ፡ላይ፡
፫፤ እንዲሁ፡ይሆናል። በዚያም፡ቀን፡ኢየሩሳ
ሌምን፡ለአሕዛብ፡ሁሉ፡ከባድ፡ድንጋይ፡አደ
ርጋታለሁ ፤ የሚሸከሙአት፡ሁሉ፡እጅግ፡ይቈ
ስላሉ ፤ የምድርም፡አሕዛብ፡ሁሉ፡በላይዋ፡
፬፤ ላይ፡ይከማቻሉ። በዚያ፡ቀን ÷ ይላል፡እግ
ዚአብሔር ÷ ፈረስን፡ሁሉ፡በድንጋጤ ÷ ተቀ
ማጭንም፡በእብድነት፡እመታለሁ ፤ ዓይኖቼ
ንም፡በይሁዳ፡ላይ፡እከፍታለሁ ÷ የአሕዛብ
ንም፡ፈረሶች፡ሁሉ፡በዕውርነት፡እመታለሁ።
፭፤ የይሁዳም፡አለቆች፡በልባቸው ፦ በኢየሩሳ
ሌም፡ለሚኖሩ፡በአምላካቸው፡በሠራዊት፡
ጌታ፡በእግዚአብሔር፡ብርታት፡አለ፡ይላሉ።
፮፤ በዚያ፡ቀን፡የይሁዳን፡አለቆች፡በእንጨት፡
መካከል፡እንዳለ፡ትንታግ ÷ በነዶችም፡መካ
ከል፡እንዳለ፡እንደ፡ፋና፡ነበልባል፡አደርጋ
ቸዋለሁ ፤ በቀኝና፡በግራ፡በዙሪያ፡ያሉትን፡
አሕዛብ፡ሁሉ፡ይበላሉ ፤ ከዚያም፡ወዲያ፡
ኢየሩሳሌም፡በስፍራዋ፡በኢየሩሳሌም፡ትኖ
ራለች። እግዚአብሔርም፡የዳዊት፡ቤት፡ ፯፤
ክብርና፡የኢየሩሳሌም፡ሰዎች፡ክብር፡በይ
ሁዳ፡ክብር፡ላይ፡እንዳይታበይ፡የይሁዳን፡
ድንኳኖች፡አስቀድሞ፡ያድናል። በዚያ፡ ፰፤
ቀን፡እግዚአብሔር፡በኢየሩሳሌም፡ለሚኖ
ሩት፡ይመክትላቸዋል ፤ በዚያም፡ቀን፡ከእነ
ርሱ፡መካከል፡ደካማው፡እንደ፡ዳዊት፡ይሆ
ናል ፤ የዳዊትም፡ቤት፡በፊታቸው፡እንደ፡
እግዚአብሔር፡መልአክ፡እንደ፡አምላክ፡ይሆ
ናል። በዚያም፡ቀን፡በኢየሩሳሌም፡ላይ፡ ፱፤
የሚመጡትን፡አሕዛብ፡ሁሉ፡ለማጥፋት፡እጋ
ደላለሁ።
በዳዊትም፡ቤት፡ላይ ÷ በኢየሩሳሌምም፡ ፲፤
በሚኖሩት፡ላይ ÷ የሞገስንና፡የልመናን፡መን
ፈስ፡አፈስሳለሁ ፤ ወደ፡እርሱም፡ወደ፡ወጉት፡
ይመለከታሉ ፤ ሰውም፡ለአንድያ፡ልጁ፡እንደ
ሚያለቅስ፡ያለቅሱለታል ÷ ሰውም፡ለበኵር፡
ልጁ፡እንደሚያዝን፡በመራራ፡ኀዘን፡ያዝኑ
ለታል። በዚያ፡ቀን፡በመጊዶን፡ሜዳ፡እንደ፡ ፲፩፤
ነበረው፡እንደ፡ሐዳድሪሞን፡ልቅሶ፡ታላቅ፡
ልቅሶ፡በኢየሩሳሌም፡ይሆናል። ምድሪቱም፡ ፲፪፤
ታለቅሳለች ፤ እያንዳንዱ፡ወገን፡ለብቻው ÷
የዳዊት፡ቤት፡ወገን፡ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም፡
ለብቻቸው ፤ የናታን፡ቤት፡ወገን፡ለብቻው ÷
ሴቶቻቸውም፡ለብቻቸው ፤ የሌዊ፡ቤት፡ ፲፫፤
ወገን፡ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም፡ለብቻቸው ፤
የሰሜኢ፡ወገን፡ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም፡
ለብቻቸው ፤ የቀሩት፡ወገኖች፡ሁሉ፡እያንዳ ፲፬፤
ንዱ፡ወገን፡ለብቻው ÷ ሴቶቻቸውም፡ለብቻ
ቸው፡ያለቅሳሉ።

ምዕራፍ፡፲፫።

በዚያ፡ቀን፡ለዳዊት፡ቤትና፡በኢየሩሳ ፩፤
ሌም፡ለሚኖሩ፡ከኃጢአትና፡ከርኵሰት፡
የሚያነጻ፡ምንጭ፡ይከፈታል። በዚያ፡ቀን ÷ ፪፤
ይላል፡የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር ÷ የጣ
ዖታትን፡ስም፡ከምድር፡አጠፋለሁ ÷ ከዚያም፡
በኋላ፡አይታሰቡም ፤ ደግሞም፡ሐሰተኞችን፡
ነቢያትና፡ርኩስ፡መንፈስን፡ከምድር፡ላይ፡አስ
ወግዳለሁ። ማንም፡ደግሞ፡ትንቢት፡ቢናገር፡ ፫፤
የወለዱት፡አባቱና፡እናቱ ፦ አንተ፡በእግዚ
አብሔር፡ስም፡ሐሰትን፡ተናግረሃልና፡በሕይ
ወት፡አትኖርም፡ይሉታል ፤ ትንቢትንም፡ሲና
ገር፡የወለዱት፡አባቱና፡እናቱ፡ይወጉታል።
በዚያም፡ቀን፡ነቢያቱ፡ሁሉ፡ትንቢትን፡ሲና ፬፤
ገሩ፡እያንዳንዱ፡ስለ፡ራእዩ፡ያፍራል ፤ ያታ
ልሉም፡ዘንድ፡የማቅ፡ልብስ፡አይለብሱም።
እርሱ፡ግን ፦ ከታናሽነቴ፡ጀምሮ፡ባሪያ፡ ፭፤
ሆኜ፡ነበርሁና፡ገበሬ፡ሰው፡ነኝ፡እንጂ፡
ነቢይ፡አይደለሁም፡ይላል። ሰውም ፦ ይህ፡ ፮፤

በእጅህ ፡ መካከል ፡ ያለ ፡ ቍስል ፡ ምንድር ፡ ነው ?
ይለዋል ። እርሱም ፡— በወዳጆቼ ፡ ቤት ፡ የቈሰ
ልሁት ፡ ቍስል ፡ ነው ፡ ይላል ።
፯ ሰይፍ ፡ ሆይ ÷ ባልንጀራዬ ፡ በሆነው ፡ ሰው ፡
በእረኛዬ ፡ ላይ ፡ ንቃ ÷ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ እረኛውን ፡ ምታ ÷ በጎ
ቹም ፡ ይበተናሉ ፤ እጄንም ፡ በታናናሾች ፡ ላይ ፡
፰ እመልሳለሁ ። በምድርም ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ሁለት ፡
ክፍል ፡ ተቈርጠው ፡ ይሞታሉ ÷ ይላል ፡ እግ
ዚአብሔር ፤ ሦስተኛውም ፡ ክፍል ፡ በእርስዋ ፡
፱ ውስጥ ፡ ይቀራል ። ሦስተኛውንም ፡ ክፍል ፡
ወደ ፡ እሳት ፡ አገባለሁ ÷ ብርም ፡ እንደሚነጥር ፡
አነጥራቸዋለሁ ÷ ወርቅም ፡ እንደሚፈተን ፡ እፈ
ትናቸዋለሁ ፤ እነርሱም ፡ ስሜን ፡ ይጠራሉ ÷
እኔም ፡ እሰማቸዋለሁ ፤ እኔም ፡— ይህ ፡ ሕዝቤ ፡
ነው ፡ እላለሁ ፤ እርሱም ፡— እግዚአብሔር ፡
አምላኬ ፡ ነው ፡ ይላል ።

ምዕራፍ ፡ ፲፬ ።

፩ እነሆ ÷ የእግዚአብሔር ፡ ቀን ፡ ይመጣል ÷
፪ ብዝበዛሽንም ፡ በውስጥሽ ፡ ይካፈላሉ ። አሕዛ
ብንም ፡ ሁሉ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ለሰልፍ ፡
እሰበስባለሁ ፤ ከተማይቱም ፡ ትያዛለች ÷ ቤቶ
ችም ፡ ይበዘበዛሉ ÷ ሴቶችም ፡ ይነወራሉ ፤
የከተማይቱም ፡ እኩሌታ ፡ ለምርኮ ፡ ይወጣል ÷
የቀረው ፡ ሕዝብ ፡ ግን ፡ ከከተማ ፡ አይጠፋም ።
፫ እግዚአብሔርም ፡ ይወጣል ÷ በሰልፍም ፡ ቀን ፡
እንደ ፡ ተዋጋ ፡ ከእነዚያ ፡ አሕዛብ ፡ ጋር ፡ ይዋ
፬ ጋል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ እግሮቹ ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ትይዩ ፡ በምሥራቅ ፡ በኩል ፡ ባለው ፡ በደብረ ፡
ዘይት ፡ ላይ ፡ ይቆማሉ ፤ ደብረ ፡ ዘይትም ፡ በመ
ካከል ፡ ወደ ፡ ምሥራቅና ፡ ወደ ፡ ምዕራብ ፡ ይሰ
ነጠቃል ÷ እጅግም ፡ ታላቅ ፡ ሸለቆ ፡ ይሆናል ፤
የተራራውም ፡ እኩሌታ ፡ ወደ ፡ ሰሜን ÷ እኩሌ
፭ ታውም ፡ ወደ ፡ ደቡብ ፡ ይርቃል ። የተራሮ
ችም ፡ ሸለቆ ፡ እስከ ፡ አጻል ፡ ይደርሳልና ፡
በተራሮች ፡ ሸለቆ ፡ ትሸሻላችሁ ፤ በይሁዳም ፡
ንጉሥ ፡ በዖዝያን ፡ ዘመን ፡ ከሆነው ፡ ከም
ድር ፡ መናወጥ ፡ ፊት ፡ እንደ ፡ ሸሻችሁ ፡ ትሸ
ሻላችሁ ፤ አምላኬ ፡ እግዚአብሔርም ፡ ከቅ
፮ ዱሳኑ ፡ ሁሉ ፡ ጋር ፡ ይመጣል ። በዚያም ፡ ቀን ፡
በረዶና ፡ ውርጭ ፡ እንጂ ፡ ብርሃን ፡ አይሆንም ።
፯ አንድ ፡ ቀንም ፡ ይሆናል ÷ እርሱም ፡ በእግዚአ
ብሔር ፡ ዘንድ ፡ የታወቀ ፡ ይሆናል ፤ ቀንም ፡
አይሆንም ÷ ሌሊትም ፡ አይሆንም ፤ ሲመሽም ፡
፰ ብርሃን ፡ ይሆናል ። በዚያም ፡ ቀን ፡ የሕይወት ፡
ውኃ ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ይወጣል ፤ እኩሌታው ፡
ወደ ፡ ምሥራቁ ፡ ባሕር ÷ እኩሌታውም ፡ ወደ ፡
ምዕራቡ ፡ ባሕር ፡ ይሄዳል ፤ ይህ ፡ በበጋና ፡ በክ
ረምት ፡ ይሆናል ።
፱ እግዚአብሔርም ፡ በምድር ፡ ሁሉ ፡ ላይ ፡ ይነ
ግሣል ፤ በዚያ ፡ ቀን ፡ እግዚአብሔር ፡ አንድ ÷
፲ ስሙም ፡ አንድ ፡ ይሆናል ። ምድር ፡ ሁሉ ፡
ከጌባ ፡ጀምሮ ፡ በኢየሩሳሌምም ፡ ደቡብ ፡ በኩል ፡
እስካለችው ፡ እስከ ፡ ሬሞን ፡ ድረስ ፡ ተለውጣ ፡
እንደ ፡ ዓረባ ፡ ትሆናለች ፤ እርስዋም ፡ ከፍ ፡
ከፍ ፡ ትላለች ÷ ከብንያምም ፡ በር ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ፊተኛው ፡ በር ፡ ስፍራ ፡ እስከ ፡ ማዕዘኑ ፡
በር ፡ ድረስ ÷ ከሐናንኤልም ፡ ግንብ ፡ ጀምሮ ፡
እስከ ፡ ንጉሡ ፡ መጥመቂያ ፡ ድረስ ፡ በስፍራዋ ፡
ትኖራለች ። ሰዎችም ፡ ይኖሩባታል ÷ ከዚያም ፡ ፲፩
ወዲያ ፡ እርግማን ፡ አይሆንም ፤ ኢየሩሳሌምም ፡
ተዘልላ ፡ ትኖራለች ።
እግዚአብሔርም ፡ ከኢየሩሳሌም ፡ ጋር ፡ የተ ፲፪
ዋጉትን ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡ የሚቀሥፍበት ፡ ቸነ
ፈር ፡ ይህ ፡ ነው ፤ በእግራቸው ፡ ሲቆሙ ፡ ሥጋ
ቸው ፡ ይበሰብሳል ÷ ዓይኖቻቸውም ፡ በዓይን ፡
ስባቸው ፡ ውስጥ ፡ ይበሰብሳሉ ÷ ምላሳቸውም ፡
በአፋቸው ፡ ውስጥ ፡ ይበሰብሳል ። በዚያም ፡ ፲፫
ቀን ፡ ከእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ሽብር ፡
በእነርሱ ፡ ላይ ፡ ይሆናል ፤ እያንዳንዱም ፡ የባ
ልንጀራውን ፡ እጅ ፡ ይይዛል ÷ እጁም ፡ በባል
ንጀራው ፡ እጅ ፡ ላይ ፡ ይነሣል ። ይሁዳም ፡ ፲፬
ደግሞ ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ሆኖ ፡ ይዋ
ጋል ፤ በዙሪያም ፡ ያሉት ፡ የአሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ሀብት ፡ እጅግ ፡ ብዙ ፡ ወርቅና ፡ ብር ፡ ልብስም ፡
ይሰበሰባል ። በፈረስና ፡ በበቅሎ ÷ በግመልና ፡ ፲፭
በአህያ ÷ በዚያም ፡ ሰፈር ፡ ባለ ፡ እንስሳ ፡ ሁሉ ፡
ላይ ፡ የሆነ ፡ ቸነፈር ፡ እንደዚያ ፡ ያለ ፡ ቸነፈር ፡
ይሆናል ።
በኢየሩሳሌም ፡ ላይ ፡ ከመጡት ፡ ከአሕዛብ ፡ ፲፮
ሁሉ ፡ የቀሩት ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ለሠራዊት ፡
ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሰግዱ ፡ ዘንድ ÷ የዳስ ፡
በዓልንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ በየዓመቱ ፡ ይወ
ጣሉ ። ከምድርም ፡ ወገኖች ፡ ሁሉ ፡ ለንጉሡ ፡ ፲፯
ለሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ይሰግዱ ፡
ዘንድ ፡ ወደ ፡ ኢየሩሳሌም ፡ ለማይወጡ ፡ ለእነርሱ ፡
ዝናብ ፡ አይዘንብላቸውም ። የግብጽም ፡ ወገን ፡ ፲፰
ባይወጣ ፡ ወደዚያም ፡ ባይመጣ ÷ እግዚአብሔር ፡
የዳስ ፡ በዓልን ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይወጡትን ፡
አሕዛብ ፡ የሚቀሥፍበት ፡ ቸነፈር ፡ በእርሱ ፡
ላይ ፡ ይሆናል ። የግብጽ ፡ ቅጣት ÷ የዳስ ፡ በዓ ፲፱
ልንም ፡ ያከብሩ ፡ ዘንድ ፡ የማይወጡት ፡ የአሕ
ዛብ ፡ ሁሉ ፡ ቅጣት ፡ እንደዚህ ፡ ይሆናል ።
በዚያ ፡ ቀን ፡ በፈረሶች ፡ ሻኵራ ፡ ላይ ፡— ለእግ ፳
ዚአብሔር ፡ የተቀደሰ ፡ ተብሎ ፡ ይጻፋል ፤ በእ
ግዚአብሔርም ፡ ቤት ፡ ያሉ ፡ ምንቸቶች ፡ በመ
ሠዊያው ፡ ፊት ፡ እንዳሉ ፡ ዳካዎች ፡ ይሆናሉ ።
በኢየሩሳሌምና ፡ በይሁዳ ፡ ያሉ ፡ ምንቸቶችም ፡ ፳፩
ሁሉ ፡ ለሠራዊት ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ የተ
ቀደሱ ፡ ይሆናሉ ፤ የሚሠዉትም ፡ ሰዎች ፡ ሁሉ ፡
ይመጣሉ ፡ ከእነዚያም ፡ ወስደው ፡ ይቀቅሉብ
ቸዋል ፤ በዚያም ፡ ቀን ፡ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእ
ግዚአብሔር ፡ ቤት ፡ ከነዓናዊው ፡ ከእንግዲህ ፡
ወዲያ ፡ አይገኝም ።

* * *

ት ን ቢ ተ ፡ ሚ ል ክ ያ ስ ።

ምዕራፍ ፡ ፩ ።

፩ በሚልክያስ ፡ እጅ ፡ ለእስራኤል ፡ የሆነ ፡ የእ
ግዚአብሔር ፡ ቃል ፡ ሸክም ፡ ይህ ፡ ነው ።
፪ ወድጃችኋለሁ ፥ ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ እና
ንተ ፡ ግን ፡— በምን ፡ ወደድኸን ? ብላችኋል ።
ዔሳው ፡ የያዕቆብ ፡ ወንድም ፡ አልነበረምን ?
ይላል ፡ እግዚአብሔር ፤ ያዕቆብንም ፡ ወደድሁ ፥
፫ ዔሳውንም ፡ ጠላሁ ፤ ተራሮቹንም ፡ በረሃ ፡ አደ
ረግኋቸው ፥ ርስቱንም ፡ ለምድረ ፡ በዳ ፡ ቀበ
፬ ሮች ፡ አሳልፌ ፡ ሰጠኋቸው ። ኤዶምያስ ፡—
እኛ ፡ ፈርሰናል ፥ ነገር ፡ ግን ፡ የፈረሰውን ፡
መልሰን ፡ እንሠራለን ፡ ቢል ፥ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ፡ እንዲህ ፡ ይላል ፡— እነርሱ ፡
ይሠራሉ ፥ እኔ ፡ ግን ፡ አፈርሳለሁ ፤ በሰዎችም ፡
ዘንድ ፡— የበደል ፡ ዳርቻና ፡ እግዚአብሔር ፡
፭ ለዘላለም ፡ የተቈጣው ፡ ሕዝብ ፡ ይባላል ። ዓይ
ኖቻችሁም ፡ ያያሉ ፥ እናንተም ፡— እግዚአብ
ሔር ፡ ከእስራኤል ፡ ዳርቻ ፡ ወዲያ ፡ ታላቅ ፡
ይሁን ፡ ትላላችሁ ።
፮ እናንተ ፡ ስሜን ፡ የምታቃልሉ ፡ ካህናት ፡
ሆይ ፥ ልጅ ፡ አባቱን ፥ ባሪያም ፡ ጌታውን ፡ ያከ
ብራል ፤ እኔስ ፡ አባት ፡ ከሆንሁ ፡ ክብሬ ፡ ወዴት ፡
አለ ? ጌታስ ፡ ከሆንሁ ፡ መፈራቴ ፡ ወዴት ፡ አለ ?
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እና
ንተም ፡— ስምህን ፡ ያቃለልን ፡ በምንድር ፡ ነው ?
፯ ብላችኋል ። በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ ርኩስ ፡ እን
ጀራ ፡ ታቀርባላችሁ ። እናንተም ፡— ያረከስንህ ፡
በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። የእግዚአብሔር ፡
ገበታ ፡ የተነቀፈ ፡ ነው ፡ በማለታችሁ ፡ ነው ።
፰ ዕውር ፡ መሥዋዕትንም ፡ ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡
አይደለምን ? አንካሳውንና ፡ የታመመውን ፡
ስታቀርቡ ፡ ይህ ፡ ክፉ ፡ አይደለምን ? ያንን ፡
ለአለቃህ ፡ አቅርብ ፤ በውኑ ፡ በአንተ ፡ ደስ ፡ ይለ
ዋልን ? ወይስ ፡ ፊትህን ፡ ይቀበላልን ? ይላል ፡
፱ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። አሁንም ፡
ጸጋን ፡ ይሰጠን ፡ ዘንድ ፡ እግዚአብሔርን ፡ ለምኑ ፤
ይህ ፡ ከእጃችሁ ፡ የተሰጠ ፡ ሲሆን ፡ ከቶ ፡ ፊታ
ችሁን ፡ ይቀበላልን ? ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
፲ እግዚአብሔር ። በመሠዊያዬ ፡ ላይ ፡ እሳትን ፡
በከንቱ ፡ እንዳታቃጥሉ ፡ ከእናንተ ፡ ዘንድ ፡
ደጅ ፡ የሚዘጋ ፡ ሰው ፡ ምነው ፡ በተገኘ ! በእና
ንተ ፡ ደስ ፡ አይለኝም ፥ ቍርባንንም ፡ ከእጃ
ችሁ ፡ አልቀበልም ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
፲፩ እግዚአብሔር ። ከፀሐይ ፡ መውጫ ፡ጀምሮ ፡
እስከ ፡ መግቢያዋ ፡ ድረስ ፡ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡
ዘንድ ፡ ታላቅ ፡ ይሆናልና ፤ በየስፍራውም ፡
ለስሜ ፡ ዕጣን ፡ ያጥናሉ ፥ ንጹሕም ፡ ቍርባን ፡
ያቀርባሉ ፤ ስሜ ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ ታላቅ ፡
ይሆናልና ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአ
ብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡— የእግዚአብሔር ፡ ፲፪
ገበታ ፡ ርኩስ ፡ ነው ፤ ፍሬውና ፡ መብሉም ፡ የተ
ናቀ ፡ ነው ፡ በማለታችሁ ፡ አስነቀፋችሁት ።
እናንተ ፡— እነሆ ፥ ይህ ፡ ድካም ፡ ነው ፡ ብላ ፲፫
ችሁ ፡ ጢቅ ፡ አላችሁበት ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ በቅሚያ ፡ የያዛችሁት
ንም ፡ አንካሳውንም ፡ የታመመውንም ፡ አቅር
ባችኋል ፤ እንዲሁ ፡ ቍርባንን ፡ ታመጣላችሁ ፤
በውኑ ፡ ከእጃችሁ ፡ ይህን ፡ ልቀበለውን ? ይላል ፡
እግዚአብሔር ። እኔ ፡ ታላቅ ፡ ንጉሥ ፡ ነኝና ፥ ፲፬
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥
ስሜም ፡ በአሕዛብ ፡ ዘንድ ፡ የተፈራ ፡ ነውና ፡
በመንጋው ፡ ውስጥ ፡ ተባት ፡ እያለው ፡ ለጌታ ፡
ተስሎ ፡ ነውረኛውን ፡ የሚሠዋ ፡ ሸንጋይ ፡ ሰው ፡
ርጉም ፡ ይሁን ።

ምዕራፍ ፡ ፪ ።

አሁንም ፡ እናንተ ፡ ካህናት ፡ ሆይ ፥ ይህ ፡ ትእ ፩
ዛዝ ፡ ለእናንተ ፡ ነው ። ለስሜ ፡ ክብር ፡ ትሰጡ ፡ ፪
ዘንድ ፡ ባትሰሙ ፥ በልባችሁም ፡ ባታደርጉት ፥
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፥ እር
ግማን ፡ እሰድድባችኋለሁ ፥ በረከታችሁንም ፡
እረግማታለሁ ፤ አሁንም ፡ በልባችሁ ፡ አላደረጋ
ችሁትምና ፡ እኔ ፡ ረግሜአታለሁ ። እነሆ ፥ ከን ፫
ዳችሁን ፡ እገሥጻለሁ ፥ የመሥዋዕታችሁንም ፡
ፋንድያ ፡ በፊታችሁ ፡ ላይ ፡ እበትናለሁ ፤ ከእር
ሱም ፡ ጋር ፡ በአንድነት ፡ ትወሰዳላችሁ ። ቃል ፡ ፬
ኪዳኔ ፡ ከሌዊ ፡ ጋር ፡ ይሆን ፡ ዘንድ ፡ ይህን ፡ ትእ
ዛዝ ፡ እንደ ፡ ሰደድሁላችሁ ፡ ታውቃላችሁ ፥
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ቃል ፡ ፭
ኪዳኔ ፡ ከእርሱ ፡ ጋር ፡ የሕይወትና ፡ የሰላም ፡
ቃል ፡ ኪዳን ፡ ነበረ ፤ ይፈራ ፡ ዘንድም ፡ እነር
ሱን ፡ ሰጠሁት ፤ እርሱም ፡ ፈራኝ ፥ ከስሜም ፡
የተነሣ ፡ ደነገጠ ። የእውነት ፡ ሕግ ፡ በአፉ ፡ ፮
ውስጥ ፡ ነበረች ፥ በከንፈሩም ፡ ውስጥ ፡ በደል ፡
አልተገኘበትም ፤ ከእኔም ፡ ጋር ፡ በሰላምና ፡
በቅንነት ፡ ሄደ ፥ ብዙ ፡ ሰዎችንም ፡ ከኃጢአት ፡
መለሰ ። ካህኑ ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ የእግዚአብ ፯
ሔር ፡ መልእክተኛ ፡ ነውና ፡ ከንፈሮቹ ፡ እውቀ
ትን ፡ ይጠብቁ ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋል ፥ ሰዎችም ፡
ሕግን ፡ ከአፉ ፡ ይፈልጉ ፡ ዘንድ ፡ ይገባቸዋል ።
እናንተ ፡ ግን ፡ ከመንገዱ ፡ ፈቀቅ ፡ ብላችኋል ፤ ፰
በሕግም ፡ ብዙ ፡ ሰዎችን ፡ አሰናክላችኋል ፤ የሌ
ዊንም ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ አስነውራችኋል ፥ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ስለዚህ ፡ መን ፱
ገዴን ፡ እንዳልጠበቃችሁ ፥ በሕግም ፡ ለሰው ፡
ፊት ፡ እንዳዳላችሁ ፡ መጠን ፥ እኔ ፡ ደግሞ ፡
በሕዝብ ፡ ሁሉ ፡ ፊት ፡ የተናቃችሁና ፡ የተዋረ
ዳችሁ ፡ አድርጌአችኋለሁ ።
ለሁላችን ፡ አንድ ፡ አባት ፡ ያለን ፡ አይደለምን ? ፲

አንድ ፡ አምላክስ ፡ የፈጠረን ፡ አይደለምን ?
የአባቶቻችንን ፡ ቃል ፡ ኪዳን ፡ ለማስነቀፍ ፡
እኛ ፡ እያንዳንዳችን ፡ ወንድማችንን ፡ ስለ ፡
፲፩፤ ምን፡አታለልን?እግዚአብሔር፡የወደደውን፡
መቅደስ ፡ ይሁዳ ፡ አርክሶአልና ፥ የእንግዳው
ንም ፡ አምላክ ፡ ልጅ ፡ ሚስት ፡ አድርጎ ፡ አግብ
ቶአልና ፡ ይሁዳ ፡ አታሎአል ፥ በእስራኤ
ልና ፡ በኢየሩሳሌም ፡ ውስጥ ፡ ርኵሰት ፡ ተሠር
፲፪፤ ቶአል ። ይህን ፡ ከሚያደርግ ፡ ሰው ፥ እግዚአ
ብሔር ፡ የሚጠራውንና ፡ የሚመልሰውን ፡ ለሠ
ራዊትም ፡ ጌታ ፡ ለእግዚአብሔር ፡ ቍርባን ፡
የሚያቀርበውን ፡ ከያዕቆብ ፡ ድንኳን ፡ ያጠፋል ።
፲፫፤ ይህንም ፡ ደግሞ ፡ አድርጋችኋል ፤ እግዚአብ
ሔር ፡ ቍርባኑን ፡ ዳግመኛ ፡ እንዳይመለከት ፥
ከእጃችሁም ፡ በደስታ ፡ እንዳይቀበለው ፡ መሠዊ
ያውን ፡ በእንባና ፡ በልቅሶ ፡ በኀዘንም ፡ ትከድና
፲፬፤ ላችሁ ። እናንተም ፡— ስለ ፡ ምንድር ፡ ነው ? ብላ
ችኋል ። ሚስትህ ፡ ባልንጀራህና ፡ የቃል ፡ ኪዳ
ንህ ፡ ሚስት ፡ ሆና ፡ ሳለች ፡ አርስዋን ፡ አታልለ
ሃታልና ፡ እግዚአብሔር ፡ በአንተና ፡ በልጅነት ፡
ሚስትህ ፡ መካከል ፡ ምስክር ፡ ስለ ፡ ሆነ ፡ ነው ።
፲፭፤ እግዚአብሔር ፡ የሕይወትን ፡ መንፈስ ፡ አንድ ፡
አድርጎ ፡ ጠብቆልን ፡ የለምን ? እርሱም ፡ የሚ
ፈልገው ፡ ምንድር ፡ ነው ? ዘር ፡ አይደለምን ?
ስለዚህ ፡ መንፈሳችሁን ፡ ጠብቁ ፥ ማንም ፡ የል
፲፮፤ ጅነት ፡ ሚስቱን ፡ አያታልል ። መፋታትን ፡
እጠላለሁ ፥ ይላል ፡ የእስራኤል ፡ አምላክ ፡ እግ
ዚአብሔር ፥ ልብሱንም ፡ በግፍ ፡ ሥራ ፡ የሚከ
ድነውን ፡ ሰው ፡ እጠላለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡
ጌታ ፡ እግዚአብሔር ፤ ስለዚህ ፡ እንዳታታልሉ ፡
መንፈሳችሁን ፡ ጠብቁ ።
፲፯፤ እግዚአብሔርን ፡ በቃላችሁ ፡ አታክታች
ኋል ። እናንተም ፡— ያታከትነው ፡ በምንድር ፡
ነው ? ብላችኋል ። ክፉን ፡ የሚያደርግ ፡ ሁሉ ፡
በእግዚአብሔር ፡ ዘንድ ፡ መልካም ፡ ነው ፥ እር
ሱም ፡ በእነርሱ ፡ ደስ ፡ ይለዋል ፤ ወይስ ፡—
የፍርድ ፡ አምላክ ፡ ወዴት ፡ አለ ? በማለታችሁ ፡
ነው ።

ምዕራፍ ፡ ፫ ።

፩፤ እነሆ ፥ መልእክተኛዬን ፡ እልካለሁ ፥ መንገ
ድንም ፡ በፊቴ ፡ ያስተካክላል ፤ እናንተም ፡ የም
ትፈልጉት ፡ ጌታ ፡ በድንገት ፡ ወደ ፡ መቅደሱ ፡
ይመጣል ፤ የምትወድዱትም ፡ የቃል ፡ ኪዳን ፡
መልእክተኛ ፥ እነሆ ፥ ይመጣል ፥ ይላል ፡ የሠራ
፪፤ ዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ነገር ፡ ግን ፡ እርሱ ፡
እንደ ፡ አንጥረኛ ፡ እሳትና ፡ እንደ ፡ አጣቢ ፡
ሳሙና ፡ ነውና ፡ የሚመጣበትን ፡ ቀን ፡ መታ
ገሥ ፡ የሚችል ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱስ ፡ በተገ
፫፤ ለጠ ፡ ጊዜ ፡ የሚቆም ፡ ማን ፡ ነው ? እርሱም ፡
ብርን ፡ እንደሚያነጥርና ፡ እንደሚያጠራ ፡ ሰው ፡
ይቀመጣል ፥ የሌዊንም ፡ ልጆች ፤ ያጠራል ፥
እንደ ፡ ወርቅና ፡ እንደ ፡ ብርም ፡ ያነጥራቸዋል ፤
እነርሱም ፡ ለእግዚአብሔር ፡ በጽድቅ ፡ ቍርባ
ንን ፡ የሚያቀርቡ ፡ ይሆናሉ ። እግዚአብሔ ፬፤
ርም ፡ እንደ ፡ ዱሮው ፡ ዘመንና ፡ እንደ ፡ ቀደ
ሙት ፡ ዓመታት ፡ በይሁዳና ፡ በኢየሩሳሌም ፡
ቍርባን ፡ ደስ ፡ ይለዋል ። ለፍርድ ፡ ወደ ፡ እና ፭፤
ንተ ፡ እቀርባለሁ ፤ በመተተኞችና ፡ በአመንዝ
ሮች ፥ በሐሰትም ፡ በሚምሉ ፥ የምንደኛውን ፡
ደመወዝ ፡ በሚከለክሉ ፥ መበለቲቱንና ፡ ድሀ ፡
አደጉን ፡ በሚያስጨንቁ ፥ የመጻተኛውንም ፡
ፍርድ ፡ በሚያጣምሙ ፥ እኔንም ፡ በማይፈሩ ፡
ላይ ፡ ፈጣን ፡ ምስክር ፡ እሆንባቸዋለሁ ፥ ይላል ፡
የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። እኔ ፡ እግ ፮፤
ዚአብሔር ፡ አልለወጥም ፤ እናንተ ፡ የያዕቆብ ፡
ልጆች ፡ ሆይ ፥ ስለዚህ ፡ የጠፋችሁ ፡ አይደላ
ችሁም ።
ከአባቶቻችሁ ፡ ዘመን ፡ጀምሮ ፡ ከሥርዓቴ ፡ ፯፤
ፈቀቅ ፡ ብላችኋል ፥ እርስዋንም ፡ አልጠበቃች
ሁም ። ወደ ፡ እኔ ፡ ተመለሱ ፥ እኔም ፡ ወደ ፡ እና
ንተ ፡ እመለሳለሁ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡
እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡— የምንመለ
ሰው ፡ በምንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። ሰው ፡ እግዚ ፰፤
አብሔርን ፡ ይሰርቃልን ? እናንተ ፡ ግን ፡ እኔን ፡
ሰርቃችኋል ። እናንተም ፡— የሰረቅንህ ፡ በም
ንድር ፡ ነው ? ብላችኋል ። በአሥራትና ፡ በበኵ
ራት ፡ ነው ። እናንተ ፥ ይህ ፡ ሕዝብ ፡ ሁሉ ፥ ፱፤
እኔን ፡ ሰርቃችኋልና ፡ በእርግማን ፡ ርጉሞች ፡
ናችሁ ። በቤቴ ፡ ውስጥ ፡ መብል ፡ እንዲሆን ፡ ፲፤
አሥራቱን ፡ ሁሉ ፡ ወደ ፡ ጎተራ ፡ አግቡ ፤ የሰማ
ይንም ፡ መስኮት ፡ ባልከፍትላችሁ ፥ በረከት
ንም ፡ አትረፍርፌ ፡ ባላፈስስላችሁ ፡ በዚህ ፡
ፈትኑኝ ፥ ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብ
ሔር ። ስለ ፡ እናንተ ፡ ነቀዙን ፡ እገሥጻለሁ ፥ ፲፩፤
የምድራችሁንም ፡ ፍሬ ፡ አያጠፋም ፤ በእርሻች
ሁም ፡ ያለው ፡ ወይን ፡ ፍሬውን ፡ አያረግፍም ፥
ይላል ፡ የሠራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። የተ ፲፪፤
ድላ ፡ ምድር ፡ ትሆናላችሁና ፡ አሕዛብ ፡ ሁሉ ፡
ብፁዓን ፡ ብለው ፡ ይጠሩአችኋል ፥ ይላል ፡ የሠ
ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ።
ቃላችሁ ፡ በእኔ ፡ ላይ ፡ ድፍረት ፡ ሆኖአል ፥ ፲፫፤
ይላል ፡ እግዚአብሔር ። እናንተ ፡ ግን ፡— በአ
ንተ ፡ ላይ ፡ ደፍረን ፡ የተናገርነው ፡ በምንድር ፡
ነው ? ብላችኋል ። እናንተም ፡— እግዚአብሔ ፲፬፤
ርን ፡ ማገልገል ፡ ከንቱ ፡ ነው ፤ ትእዛዙንስ ፡ በመ
ጠበቅ ፥ በሠራዊት ፡ ጌታ ፡ በእግዚአብሔር ፡
ፊት ፡ ኀዘንተኞች ፡ ሆነን ፡ በመሄድ ፡ ምን ፡ ይረ
ባናል ? አሁንም ፡ የሚታበዩትን ፡ ሰዎች ፡ ብፁ ፲፭፤
ዓን ፡ ብለን ፡ እንጠራቸዋለን ፤ ክፉንም ፡ የሚ
ሠሩ ፡ ጸንተዋል ፡ እግዚአብሔርንም ፡ ይፈታተ
ናሉ ፥ ያመልጣሉም ፡ ብላችኋል ።
የዚያን ፡ ጊዜ ፡ እግዚአብሔርን ፡ የሚፈሩ ፡ ፲፮፤
እርስ ፡ በእርሳቸው ፡ ተነጋገሩ ፤ እግዚአብሔ
ርም ፡ አደመጠ ፥ ሰማም ፥ እግዚአብሔርንም ፡
ለሚፈሩ ፡ ስሙንም ፡ ለሚያስቡ ፡ የመታሰቢያ ፡
መጽሐፍ ፡ በፊቱ ፡ ተጻፈ ። እኔ ፡ በምሠራበት ፡ ፲፯፤
ቀን ፡ እነርሱ ፡ የእኔ ፡ ገንዘብ ፡ ይሆናሉ ፥ ይላል ፡

የሠራዊት፡ጌታ፡እግዚአብሔር፤ሰውም፡የሚ
ያገለግለውን፡ልጁን፡እንደሚምር÷እንዲሁ፡
፲፰፤ እምራቸዋለሁ ። ተመልሳችሁም፡በጻድቁና፡
በኃጢአተኛው፡ መከከል ÷ ለእግዚአብሔር፡
በሚገዛውና፡በማይገዛው፡ መከከል ፡ ትለያላ
ችሁ ።

ምዕራፍ ፡ ፬ ።

፩፤ እነሆ ÷ እንደ፡ምድጃ፡እሳት፡የሚነድድ፡
ቀን፡ይመጣል፤ትዕቢተኞችና፡ኃጢአትን፡
የሚሠሩ፡ ሁሉ፡ ገለባ፡ ይሆናሉ፤የሚመጣ
ውም፡ ቀን፡ ያቃጥላቸዋል ÷ ሥርንና ፡ ቅር
ንጫፍንም፡ አይተውላቸውም ÷ ይላል ፡ የሠ
፪፤ ራዊት ፡ ጌታ ፡ እግዚአብሔር ። ነገር ፡ ግን ፡
ስሜን ፡ ለምትፈሩት ፡ ለእናንተ ፡ የጽድቅ ፡
ፀሐይ ፡ ትወጣላችኋለች ÷ ፈውስም ፡ በክንፎ
ችዋ፡ውስጥ፡ይሆናል ፤ እናንተም፡ትወጣላ
ችሁ÷እንደ፡ሰባም፡እምቦሳ፡ትፈነጫላችሁ ።
በምሠራበት፡ቀን፡ በደለኞች፡ከእግራችሁ፡ ፫፤
ጫማ፡በታች፡አመድ፡ይሆናሉና፡እናንተ፡
ትረግጡአቸዋላችሁ÷ይላል፡የሠራዊት፡ጌታ፡
እግዚአብሔር ።
ለእስራኤል፡ሁሉ፡ ሥርዓትንና ፡ ፍርድን፡ ፬፤
አድርጌ ፡ በኮሬብ ፡ ያዘዝሁትን ፡ የባሪያዬን ፡
የሙሴን፡ሕግ፡አስቡ ። እነሆ ÷ ታላቁና፡የሚ ፭፤
ያስፈራው፡የእግዚአብሔር ፡ ቀን፡ሳይመጣ፡
ነቢዩን ፡ ኤልያስን ፡ እልክላችኋለሁ ። መጥ ፮፤
ቶም ፡ ምድርን ፡ በእርግማን ፡ እንዳልመታ ፡
እርሱ፡የአባቶችን፡ልብ፡ወደ፡ልጆች÷የል
ጆችንም፡ልብ፡ወደ፡አባቶች፡ይመልሳል ።